

STAR WARS™

LORDUL ÎNTUNECAT ASCENSIUNEA LUI DARTH VADER

JAMES LUCENO

JAMES LUCENO

STAR WARS

- LORDUL ÎNTUNECAȚ - ASCENSIUNEA LUI DARTH VADER

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

James Luceno
Dark Lord – The Rise of Darth Vader
2005

JAMES LUCENO

Născut în 1947 James Luceno este autor a mai multor romane din universul Star Wars – *Darth Plagueis*, *Ridicarea lui Darth Vader*, *Mantia Înșelăciunii*, *Labirintul Răului*, *Darth Maul: Sabotor* și seria *Noul Ordin Jedi*: duologia *Aganții Haosului*, *Forța Unificatoare*, trei dintre ele aflându-se și pe lista de best-seller-uri ale *New York Times*. Tot el a adaptat pentru cinematografie *Masca lui Zorro* și *Cronicile Tânărului Indiana Jones*.

În prezent locuiește în Annapolis, Maryland, împreună cu soția și cel mai mic copil.

PARTEA I
ASEDIILE DE PE INELUL EXTERIOR

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Murkhana. Ultimele ore ale Războiului Clonelor

Coborând în norii învolburați creați de stațiile meteorologice de pe Murkhana, Roan Shryne își aminti de sesiunile de meditație prin care îl ghidase fostul său Maestru. Indiferent cât de mult se străduise Shryne să atingă Forța, ochiul minții sale nu rămăsese decât un alb învolburat. Ani mai târziu, când devenise mai priceput în a-și reduce la tăcere gândurile și a se cufunda în lumină, fragmentele vizuale apărură din acel vid incolor – piese dintr-un puzzle care se asamblau treptat și se defineau. Nu în mod conștient, deși îl asigurau frecvent că acțiunile sale erau în acord cu voința Forței. Frecvent, dar nu întotdeauna.

Când se abătea de la cursul pe care îl stabilea Forța, albul familiar era din nou agitat de curenți puternici; uneori era străbătut de roșu, ca și cum și-ar fi ridicat ochii închiși spre strălucirea unui soare de amiază. Albul amestecat cu roșu era ceea ce vedea pe măsură ce se adâncea în atmosfera Murkhanei. Era o simfonie de tunete reverberante, amestecate cu bătaia vântului și o adunătură de voci mute...

Stătea cel mai aproape de ușa glisantă care, în mod normal, închidea compartimentul pentru trupe al canonierei Republicii, lansată cu câteva clipe mai devreme din cala din față a Distrugătorului *Galantul*, din clasa *Victory*, hărțuit de droizi vulturi și droizi tri-luptători și așteptând ordinul Înaltului Comandament de a-și începe propria coborâre prin *tavanul artificial* al Murkhanei. Alături și în spatele lui Shryne se afla un pluton de soldați clone, cu căștile bine așezate pe cap, cu blasterele în brațe, curelele pline cu încărcătoare de muniție, vorbind între ei așa cum făceau adesea războinicii experimentați înainte de luptă. Își alinau îndoielile cu glume de-ale lor; referințe pe care Shryne nu putea nici măcar începe să le înțeleagă, dincolo de faptul că erau sumbre. Compensatoarele inerțiale ale navei de luptă le permiteau să stea în hangar fără să fie zdruncinați de exploziile antiaeriene arzătoare sau de manevrele evazive ale piloților printre rachetele care se roteau în spirală și furtunile de șrapneluri încinse. Rachete, pentru că aceiași Separatiști care fabricaseră norii improșcaseră aerul Murkhanei cu aerosoli anti-laser. Mirosuri acre pătrundeau în spațiul îngust, împreună cu vuietul motoarelor de la pupa, cel din dreapta băjbâind oarecum, canoniera fiind la fel de lovită precum soldații și echipajul pe care îi transporta în conflict.

Chiar și la o altitudine de numai patru sute de metri deasupra nivelului mării, acoperirea de nori rămânea densă. Faptul că Shryne abia își putea vedea mâna în

fața lui nu îl surprindea. La urma urmei, era încă război, iar el se obișnuise în ultimii trei ani să nu vadă încotro se îndreaptă. Nat-Sem, fostul său Maestru, obișnuia să-i spună că scopul exercițiilor de meditație era să vadă clar dincolo de albul involburat; că ceea ce vedea Shryne era doar întinderea umbrită care-l separa de contactul deplin cu Forța. Shryne trebuia să învețe să ignore norii. Când va fi învățat să facă asta, să privească spre întinderea radiantă de dincolo, va deveni Maestru.

Pesimist din fire, reacția lui Shryne fusese: *Nu în această viață.*

Deși nu-i spusese niciodată asta lui Nat-Sem, Maestrul Jedi văzuse prin el la fel de ușor cum vedea prin nori.

Shryne simțea că soldații clone aveau o viziune mai bună asupra războiului decât el și că acea viziune nu prea avea de-a face cu sistemele lor de imagistică din căști, cu filtrele care atenuau mirosul ascuțit al aerului sau cu căștile care atenuau sunetele exploziilor. Crescuți pentru război, probabil că ei credeau că Jedi erau nebuni să pornească la luptă așa cum o făceau, îmbrăcați în tunici și robe cu glugă, singura lor armă fiind sabia de lumină. Mulți dintre ei erau suficient de isteți pentru a vedea comparații între Forța și propriile lor carapace plastoide albe; dar puțini dintre ei puteau distinge între Jedi cu armură și cei fără armură – cei care erau aliați cu Forța și cei care, dintr-un motiv sau altul, se îndepărtaseră de îmbrățișarea ei susținătoare.

Norii involburați ai Murkhanei începură în cele din urmă să se subțieze, până când abia mai acoperiră peisajul încrețit al planetei și marea spumoasă. O explozie bruscă de lumină strălucitoare îi atrase atenția lui Shryne asupra cerului. Ceea ce el luase drept o navă de luptă care exploda ar fi putut fi o stea nou-născută; pentru o clipă, lumea se dezechilibra, apoi se redresa la fel de brusc. Un cerc de claritate se deschise în nori, ca o perforație în vâl, și Shryne privi o pădure atât de verde, încât aproape că-i putu simți gustul. Luptători viteji se strecurau prin tufișuri și nave elegante se înălțau prin coronament. În mijlocul tuturor, o siluetă singuratică își întinse mâna, rupând o perdea neagră ca noaptea...

Shryne știa că ieșise din timpul lui, că intrase într-un adevăr de nerecunoscut. O viziune a sfârșitului războiului, poate, sau a timpului însuși. Oricum ar fi fost, efectul îl liniștea că era într-adevăr acolo unde trebuia să fie. Că, în ciuda profunzimii la care războiul îl făcuse să devină dependent de moarte și distrugere, el încă era legat de Forța și o servea în felul său limitat. Apoi, ca și cum ar fi vrut să-l păcălească, norii subțiri conspirară rapid pentru a ascunde ceea ce fusese dezvăluit, închizând portalul deschis de un curent rătăcitor. Și Shryne se întoarse de unde plecase, cu rafalele de aer supraîncălzit trăgându-i mânecile și mantia maro.

— Koorivarii au făcut o treabă bună cu mașinile lor meteorologice, îi spuse în urechea stângă o voce amplificată de difuzor. Au distrus o *brută*. Am folosit aceeași tactică pe Paarin Minor. I-am atras pe Separatiști în norii fabricați și i-am distrus din spate.

Shryne râse fără veselie.

— Mă bucur să văd că încă mai poți aprecia lucrurile mărunte, Comandante.

— Ce altceva mai există, Generale?

Shryne nu putea desluși expresia feței din spatele vizorului T colorat, dar cunoștea acel chip comun la fel de bine ca oricine altcineva care luptase în război. Comandant al *Escadrilei de Luptă Aeriană 32*, ofițerul clonă dobândise undeva de-a lungul timpului numele Salvo, iar acesta i se potrivea ca o mânășă.

Tălpile cu aderență mare ale bocancilor de salt îi dădeau suficientă înălțime în plus pentru a sta umăr la umăr cu Shryne, iar acolo unde armura lui nu era lovită și zgâriată, avea urme maro-ruginiu. Pe șolduri purta blastere de mână în tocuri și, din motive pe care Shryne nu le putea înțelege, purta o versiune a *fustei* de comandă în formă de pelerină care făcuse furori în al treilea an de război. Pe partea stângă a căștii sale pline de jovituri de șrapnel era gravat cu laser motto-ul *TRĂIM PENTRU A SERVI!* Semnele de pe trunchi atestau participarea lui Salvo la campanii pe mai multe lumi și, deși nu era un ARC – un Comando Avansat de Recunoaștere –, avea comportamentul aspru ale unui ARC și ale modelului lor de clonă, Jango Fett, al cărui corp decapitat Shryne îl văzuse într-o arenă Geonosiană cu puțin timp înainte ca Maestrul Nat-Sem să moară de mâna inamicului.

— Armele Alianței ar trebui să ne aibă deja în vizor, spuse Salvo în timp ce canoniera continua să coboare.

Alte nave de asalt străpunseseră și ele stratul de nori, doar pentru a fi întâmpinate de o mulțime de rachete care se apropiau. Lovite direct, două, patru, apoi cinci nave fură spulberate, fuzelajele și soldații sfărtecați plonjând în valurile înspăimântătoare ale golfului Murkhana. Din botul unei canoniere ieși o capsulă care îi purta pe pilot și copilot până la câțiva metri de apă, înainte de a fi sfâșiată de o rachetă căutătoare de căldură.

Într-una dintre cele cincizeci și ceva de nave de luptă care se avântau în jos, intrau în luptă alți trei Jedi, printre care Maestrul Saras Loorne. Întinzându-se cu Forța, Shryne îi găsi, ecourile slabe confirmând că toți trei erau încă în viață.

Își prinse mâna dreaptă de una dintre fantele de vizualizare ale ușii glisante, în timp ce piloții își aruncau încărcătura greoaie într-o înclinare puternică, evitând la limită o pereche de rachete. Tunarii aflați în turelele montate pe carcasa canonierei deschiseră focul cu blasterele, în timp ce interceptoarele de luptă *Mankvim* ale *Uniunii Tehnologice* se înghesuiau să atace forța Republicii. Aerosolii anti-laser împrăștiară razele blasterelor, dar zeci de nave Separatiste cedară în fața rachetelor lansate de lansatoarele montate pe partea superioară a canonierelor.

— Înaltul Comandament ar fi trebuit să ne aprobe solicitarea de a bombarda de pe orbită, spuse Salvo cu vocea amplificată.

— Ideea este să cucerim orașul, Comandante, nu să-l distrugem, zise Shryne cu voce tare. Murkhana primise deja câteva săptămâni pentru a se preda, iar ultimatumul Republicii expirase. Politica lui Palpatine de a câștiga inimile și mințile populațiilor Separatiste s-ar putea să nu aibă sens din punct de vedere militar, dar are sens din punct de vedere politic.

Salvo se holbă la el din spatele vizorului.

— Noi nu suntem interesați de politică.

Shryne râse scurt.

— Nici Jedii nu erau.

— De ce luptați dacă nu ați fost crescuți pentru asta?

— Pentru a servi ceea ce a mai rămas din Republică.

Scurta viziune verde a lui Shryne despre sfârșitul războiului reveni și el adoptă un zâmbet îndurerat.

— Dooku e mort. Grievous este vânat. Dacă asta înseamnă ceva, bănuiesc că se va termina curând.

— Războiul sau faptul că noi stăm umăr la umăr?

- Războiul, Comandante.
 - Ce se va întâmpla cu Jedii atunci?
 - Vom face ceea ce am făcut întotdeauna: vom urma Forța.
 - Și Marea Armată?
- Shryne îl privi.
- Ne va ajuta să păstrăm pacea.

Capitolul 2

Orașul Murkhana era vizibil acum, cățărât pe dealuri abrupte care se înălțau de pe o semilună lungă de țărm, strălucirea scuturilor de particule suprapuse fiind estompată de partea inferioară gri a norilor. Shryne apucase să zărească *Turnul Argente* înainte ca nava să coboare pe crestele valurilor înspumate și să-și schimbe cursul, îndreptându-și botul contondent spre liniile aeriene aglomerate și făcând slalom printre rachetele roșii trase de platformele de arme care mărgineau țărmul.

Aflată în aceeași clasă cu Mygeeto, Muunilinst și Neimoidia, Murkhana nu era o planetă cucerită, ci o lume gazdă – casa fostului Senator și membru al Consiliului Separatist, Passel Argente, și sediul *Alianței Corporative*. Negociatorii și avocații de pe Murkhana, ajutați de armate de droizi și gărzi private de securitate, creaseră un domeniu hedonist de clădiri înalte, complexe de apartamente luxoase, centre medicale exclusiviste și centre comerciale, cazinouri și cluburi de noapte. Doar cele mai scumpe speedere puteau traversa peisajul vertical de structuri grațioase, în spirală, care arătau de parcă ar fi crescut din coralul oceanic, nu construite.

Murkhana găzduia, de asemenea, cea mai mare instalație de comunicații din acea parte a Inelului Exterior și era o sursă principală de *alimentare din umbră* care răspândea propaganda Separatistă printre lumile Republicii și ale Confederației.

Dispuse ca spițele unei roți, patru poduri lungi de zece kilometri legau orașul de o platformă enormă de aterizare aflată pe țărm. De formă hexagonală și susținută de coloane groase ancorate pe fundul mării, platforma era premiul pe care Republica trebuia să îl securizeze înainte de a putea organiza un asalt complet. Pentru ca acest lucru să se întâmple, Marea Armată trebuia să penetreze umbrelele defensive și să doboare generatoarele care le susțineau. Dar, cu aproape toate acoperișurile și platformele de aterizare protejate, arcu de nisip negru al plajei Murkhana era singurul loc în care canonierele puteau introduce soldații clone și Jedii.

Shryne se uita la platforma de aterizare când simți că cineva începea să se strecoare între el și Comandantul Salvo, hotărât să vadă mai bine prin trapa deschisă. Chiar înainte să vadă capul plin de bucle negre lungi, știu că era Olee Starstone. Punându-și mâna stângă pe creștetul capului ei, o împinse înapoi.

— Dacă ești hotărâtă să devii o țintă, Padawan, așteaptă măcar până ajungem pe plajă.

Frecându-și capul, tânăra micuță, cu ochi albaștri, se uită peste umăr la femela Jedi înaltă care stătea în spatele ei.

— Vezi, Maestră? Chiar îi pasă.

— În ciuda tuturor dovezilor contrare, spuse femela Jedi.

— Am vrut doar să spun că va fi mai ușor pentru mine să te îngrop în nisip, zise Shryne.

Starstone se încruntă, își încrucișă brațele la piept și se îndepărtă de amândoi.

Bol Chatak îi aruncă lui Shryne o privire de ușoară mustrare. Gluga ridicată a mantiei sale negre îi ascundea coarnele vestigiale scurte. Fiind o Zabrakă Iridoniană, era foarte tolerantă și nu-l luase niciodată la rost pe Shryne pentru comportamentul său irascibil și nici nu intervenise în relația tachinantă a acestuia cu Padawana ei,

care i se alăturase lui Chatak în sistemul Murkhana cu doar o săptămână în urmă, sosind împreună cu Maestrul Lorne și doi Cavaleri Jedi. Cerințele asediilor de pe Inelul Exterior atrăseseră atât de mulți Jedi de pe Coruscant, încât Templul era practic pustiu. Până de curând, și Shryne avusese un Padawan...

Pentru Jedi, pilotul navei de luptă anunță că se apropiau de locul de aterizare.

— Verificarea armelor! spuse Salvo plutonului. Gazele și pachete de energie!

În timp ce compartimentul de trupe răsuna de sunetul activării armelor, Chatak își puse mâna pe umărul tremurător al lui Starstone.

— Folosește-ți neliniștea pentru a-ți ascuți simțurile, Padawan.

— O voi face, Maestră.

— Forța va fi cu tine.

— Suntem cu toții pe moarte, le zise Salvo soldaților. Promiteți-vă vouă înșivă că veți fi ultimii care vor muri!

Panourile de acces se deschiseră în tavan, lăsând să cadă mai mult de o duzină de cabluri din poliplast la îndemâna soldaților.

— Asigurați liniile! spuse Salvo. Mai este loc pentru încă trei, domnule General, adăugă el, în timp ce mâinile blindate și înmănușate țineau strâns cablurile.

Calculând că saltul nu va depăși zece metri, Shryne scutură din cap spre Salvo.

— Nu e nevoie. Ne vedem jos.

În mod neașteptat, canoniera luă altitudine pe măsură ce se apropia de țărm, apoi se opri la mică distanță de plajă, ca și cum ar fi fost frânată. Cu repulsoarele activate, canoniera pluti. În același timp, sute de droizi de luptă Separatiști mărșăluiră pe plajă, descărcându-și blasterele la unison.

Intercomunicația scârțâi, iar pilotul spuse:

— Distrugătorul de droizi a plecat!

Fiind o armă de șoc, distrugătorul de droizi detonă la 20 de metri deasupra solului, afectând fiecare droid pe o rază de 40 de metri. Explozii similare evidențiară intrarea altor douăsprezece nave de luptă.

— Unde erau aceste arme acum trei ani? îl întrebă unul dintre soldați pe Salvo.

— Progresul, zise Comandantul. Brusc, vom câștiga războiul într-o săptămână.

Nava de luptă coborî, iar Shryne sări. Folosindu-se de Forță pentru a-și ajuta căderea, ateriză ghemuit pe nisipul compactat, la fel ca Chatak și Starstone – deși mai puțin expertă. Salvo și soldații clonă îi urmară, coborând cu o singură mână pe cablurile individuale, trăgând cu armele pe măsură ce picau pe plajă.

Când ultimul soldat ajunse pe sol, canoniera își ridică botul și începu să se îndepărteze de țărm. Pe plajă se desfășura același scenariu. Mai multe canoniere nu reușiră să scape de artilerie și se prăbușiră în flăcări înainte să apuce să se întoarcă.

Altele fură spulberate înainte să fi reușit să debarce trupele.

Cu proiectilele blaster trecând pe lângă capetele lor, Jedii și soldații se grăbiră să înainteze, adăpostindu-se în spatele unui parapet care susținea o panglică de autostradă ce curgea între plajă și faleza aproape verticală de dincolo. Specialistul în comunicații al lui Salvo făcu apelul pentru sprijinul aerian împotriva bateriilor responsabile de cea mai mare parte a distrugerilor.

Printr-o deschizătură în peretele falezei se grăbiră cei patru membri ai unei echipe de comando, cu un prizonier după ei. Spre deosebire de soldați, comandourile purtau armuri Katarn cenușii și aveau arme mai puternice. Întărite împotriva

impulsurilor magnetice, costumele lor le permiteau să penetreze scuturile defensive.

Combatantul inamic pe care îl capturaseră purta o robă lungă și o acoperitoare cu ciucuri pentru cap, dar nu avea tenul palid, semnele faciale și coarnele craniene caracteristice Koorivarilor. La fel ca și colegii lor Separatiști Neimoidieni, speciei lui Passel Argente nu îi plăcea în mod deosebit războiul, dar nu avea nicio reținere în a angaja cei mai buni mercenari pe care îi puteau cumpăra creditele.

Șeful corpolent al echipei de comando se duse imediat la Salvo.

— *Echipa Ionică*, Comandante, atașată *Legiunii 22* din Boz Pity. Întorcându-se ușor în direcția lui Shryne, omul dădu din capul cu cască. Bine ați venit pe Murkhana, domnule General Shryne.

Sprâncenele întunecate ale lui Shryne se încrețiră.

— Vocea îmi este familiară..., începu el.

— Fața și mai mult, completă comandoul.

Gluma era veche de aproape trei ani, dar încă era folosită printre trupele clonă și între acestea și Jedi.

— Climber, spuse comandoul, dându-și supranumele. Am luptat împreună pe Deko Neimoidia.

Shryne îl bătu pe umăr.

— Mă bucur să te revăd, Climber – chiar și aici.

— Așa cum ți-am spus, îi zise Chatak lui Starstone, Maestrul Shryne are prieteni peste tot.

— Poate că ei nu-l cunosc la fel de bine ca mine, Maestră, mormăi Starstone.

Climber își ridică fațada căștii spre cerul cenușiu.

— Este o zi bună pentru luptă, domnule General.

— O să te cred pe cuvânt, spuse Shryne.

— Fă-ți raportul, șef de echipă, îi întrerupse Salvo.

Climber se întoarse spre Comandant.

— Koorivarii evacuează orașul, dar nu se grăbesc. Au mult mai multă încredere în aceste scuturi energetice decât ar trebui. Făcu un semn prizonierului să înainteze și îl întoarse brusc cu fața spre Salvo. Faceți cunoștință cu Idis – un om în slujba Koorivarilor. Distins membru al *Brigăzii Vibrolamă*.

— O trupă de mercenari, îi explică Bol Chatak lui Starstone.

— L-am prins... cu pantalonii în vine, continuă Climber, și l-am convins să ne spună tot ce știe despre apărarea țărmului. A fost destul de amabil să ne dea locația generatorului de scuturi al platformei de aterizare. Comandoul indică un edificiu înalt, conic, mai departe pe plajă. Chiar la nord de primul pod, lângă port. Generatorul este instalat la două etaje sub nivelul solului. S-ar putea să trebuiască să demolăm întreaga clădire pentru a ajunge la el.

Salvo îi făcu semn specialistului său în comunicații.

— Transmite coordonatele clădirii către echipele de tunari de pe *Galantul...*

— Așteaptă, spuse repede Shryne. Țintirea clădirii prezintă un risc prea mare pentru poduri. Avem nevoie de ele intacte dacă vrem să mutăm vehiculele în oraș.

Salvo se gândi la cele spuse.

— O lovitură chirurgicală, atunci.

Shryne clătină din cap că nu.

— Mai există un motiv pentru discreție. Clădirea aceea este un centru medical. Sau cel puțin așa era ultima dată când am fost aici.

Salvo se uită la Climber pentru confirmare.

— Generalul are dreptate, Comandante. Încă mai este un centru medical.

Salvo își mută privirea spre Shryne.

— Un centru medical inamic, Generale.

Shryne își comprimă buzele și aprobă din cap.

— Chiar și în acest punct al războiului, pacienții sunt considerați ca fiind necombatanți. Amintește-ți ce am spus despre inimi și minți, Comandante. Se uită la mercenar. Generatorul de scuturi este accesibil de la nivelul străzii?

— Depinde de cât de priceput ești.

Shryne se uită la Climber.

— Nu este o problemă, spuse comandoul.

Salvo scoase un sunet de dezgust.

— Ai avea încredere în cuvântul unui mercenar?

Climber apăsă botul puștii sale DC-17 în șalele mercenarului.

— Idis este de partea noastră acum, nu-i așa?

Mercenarul aprobă din cap.

— Gratis.

Shryne se uită din nou la Climber.

— Echipa ta are suficiente detonatoare termice pentru a face treaba?

— Da, domnule.

Lui Salvo tot nu-i plăcea.

— Recomand cu tărie să lăsăm asta pe seama celor de pe *Galantul*.

Shryne îl privi.

— Care-i problema, Comandante, nu omorâm suficienți Separatiști?

— Sunt suficient de mulți, Generale. Doar că nu suficient de repede.

— *Galantul* încă stă la 50 de kilometri, spuse Chatak pe un ton conciliant. Mai este timp pentru o acțiune de recunoaștere a clădirii.

Salvo își demonstrează nemulțumirea cu o ridicare din umeri de indiferență.

— E înmormântarea voastră dacă vă înșelați.

— Asta nu e valabil, zise Shryne. Ne vom întâlni cu voi la punctul de întâlnire Aurek-Bacta. Dacă nu ne prezentăm până la sosirea *Galantului*, dă-le coordonatele clădirii.

— Puteți conta pe asta, domnule.

Capitolul 3

Murkhana fusese o lume periculoasă cu mult înainte de a deveni una perfidă. Magistratul Passel Argente fusese mulțumit să permită criminalității să se dezvolte, cu condiția ca *Alianța Corporativă* și filiala sa principală, *Lethe Merchandising*, să primească partea lor echitabilă din acțiune. În momentul în care Argente s-a alăturat mișcării secesioniste a Contelui Dooku și a atras Murkhana în Confederația Sistemelor Independente, aproape că nu mai exista nicio diferență între tacticile huliganice ale *Alianței Corporative* și cele ale *Soarelui Negru* și ale sindicatelor similare de gangsteri, cu excepția faptului că *Alianța* era mai interesată de achizițiile corporatiste decât de jocurile de noroc, afacerile frauduloase și comerțul cu mirodenii ilegale. Acolo unde persuasiunea nu reușea, *Alianța Corporativă* se baza pe droizii tanc pentru a-i convinge pe proprietarii de companii de înțelepciunea de a da curs ofertelor de preluare corporativă, iar zeci dintre aceste temute mașini de război luaseră poziție pe străzile abrupte ale orașului Murkhana pentru a împiedica ocuparea de către Republică.

Shryne cunoștea bine locul, dar îi lăsă pe soldații din trupele de comando să preia conducerea. Ferindu-se de proiectilele blaster trase de droizii de luptă și de bandele de mercenari rătăcitori și având încredere că luptătorul prizonier știa că nu era bine să-i îndrume greșit, cei trei Jedi îi urmară pe cei patru soldați din trupele speciale pe un traseu ocolitor pe străzile întortocheate. La înălțime, rachetele laser și salvele ionice se izbeau de scuturile energetice convexe, împreună cu nave droide și navele de luptă avariate în luptele furibunde care aveau loc în nori.

În scurt timp, echipa aliată ajunsese la aleile de acces ale celui mai sudic dintre cele patru poduri care uneau orașul cu platforma de aterizare. Neîntâlnind rezistență la centrul medical, pătrunseră în atriumul înalt al clădirii. Lumina palidă pătrundea prin ferestrele înalte din permaplex; praful și resturile coborau pe podeaua mozaică în timp ce clădirea tremura odată cu intensificarea bombardamentului Republican.

Aerul plin de particule zumzăia din cauza curentului de la generatorul scutului, ridicându-i lui Shryne firele de păr de pe ceafă. Locul părea și se simțea pustiu, dar Shryne îi trimise pe Chatak, Starstone și doi dintre soldați să cerceteze ninelurile superioare, pentru orice eventualitate. Având încă încredere în informațiile prizonierului, Shryne, Climber și specialistul în explozibili al *Echipei Ionice* negociară labirintul de coridoare slab iluminate care duceau la un turbolift despre care prizonierul promisese că îi va duce la camera generatorului de scuturi.

— Domnule, n-am vrut să spun nimic în fața Generalului Chatak, zise Climber în timp ce coborau, dar nu se întâmplă prea des să vezi un Jedi și un Comandant în dezacord cu privire la tactică.

Shryne știa că asta era adevărat.

— Comandantul Salvo are instincte bune. Ceea ce îi lipsește este răbdarea. Se întoarce complet spre comandoul cu cască. Războiul i-a schimbat pe unii dintre noi, Climber. Dar mandatul Jedi a fost întotdeauna acela de a menține pacea fără a-i ucide pe toți cei care ne stau în cale.

Climber aprobă din cap în semn de înțelegere.

— Știu câțiva Comandanți care au fost întorși pe Kamino pentru pregătire de recuperare.

— Și eu știu câțiva Jedi cărora le-ar prinde așa ceva, spuse Shryne. Pentru că vrem cu toții să terminăm odată cu războiul ăsta. Îl atinse pe Climber pe braț în timp ce turboliftul se oprea. Îmi cer scuze anticipat dacă această misiune se dovedește a fi o pierdere de timp.

— Nicio problemă, domnule. O vom lua în considerare ca fiind un *concediu*.

În afara puțului antigrav, zumzetul asurzitor al generatorului făcea aproape imposibilă vorbirea fără să te bazezi pe comunicatoare. Luându-l pe al său dintr-o pungă de la centura sa utilitară, Shryne îl setă pe frecvența pe care Climber și cei trei specialiști ai săi o foloseau pentru a comunica între ei prin legăturile de pe cască.

Atenți, cei trei se îndreptară pe un coridor neiluminat și, în cele din urmă, pe un pod șubred care dădea spre camera generatorului. Cea mai mare parte a spațiului cavernos era ocupată de piramida trunchiată din duroțel care alimenta cu energie adevărata pădure de proiectoare de scuturi în formă de farfurie a platformei de aterizare. Cu macrobinoclul coborât peste vizorul său colorat, Climber scană zona.

— Am numărat douăsprezece santinele, îi zise el lui Shryne prin comunicator.

— Adaugă trei tehnicieni Koorivari pe partea cealaltă a generatorului, spuse *Specialistul-Trei* din poziția sa.

Chiar și fără macrobinoculare, Shryne putea vedea că majoritatea gărzilor erau mercenari, oameni și umanoizi, înarmați cu arme blaster și vibrolame, arma caracteristică a brigăzii. Coarnele craniene – un simbol al statutului, mai ales printre membrii elitei Murkhana – îi identificau pe Koorivarii din grup. Trei droizi de luptă ai *Federației Comerțului* completau contingentul.

— Generatorul este prea bine protejat pentru ca noi să lucrăm sub acoperire, spuse Climber. Scuzați-mă că spun asta, dar poate că a avut dreptate Comandantul Salvo să lase *Galantul* să se ocupe de asta.

— Așa cum am spus, are instincte bune.

— Domnule, doar pentru că gardienii nu sunt aici pentru îngrijiri medicale nu înseamnă că nu putem face pacienți din ei.

— Bine gândit, spuse Shryne. Dar suntem trei contra doisprezece.

— Tu ești mai bun decât cel puțin șase dintre ei, nu-i așa, domnule?

Shryne îi arătă comandoului un zâmbet cu ochii îngustați.

— Într-o zi bună.

— În final, tu și Salvo veți avea amândoi dreptate. Chiar mai bine, vom scuti *Galantul* de câteva lovituri de laser.

Shryne scoase un râset.

— Dacă tot ai spus-o așa, Climber...

Climber îi făcu o serie de gesturi cu mâna expertului său în muniții; apoi cei trei începură să-și croiască drum până la podeaua unsuroasă. Renunțând la gânduri și emoții, Shryne se scufundă în Forță. Avea încredere că Forța îi va supraveghea acțiunile atâta timp cât le executa cu hotărâre și nu cu furie.

Eliminarea gărzilor era doar ceva ce trebuia făcut.

La semnalul lui Climber, el și *Specialistul-Trei* doborâră patru dintre santinele cu lovituri de blaster țintite cu precizie, apoi reveniră pentru a se ocupa de cei care mai erau în picioare. Oricât de slab îi era uneori contactul cu Forța, Shryne era totuși un maestru al sabiei, iar cei aproape treizeci de ani de antrenament îi

perfecționaseră instinctele și îi transformaseră corpul într-un instrument de o viteză și o putere extraordinare. Forța îl ghida spre zonele cele mai amenințătoare, lama albastră a sabiei sale tăind aerul dens, deviind salvele blaster și secționând membre. Momentele se extinseră, permițându-i să perceapă fiecare fulger de energie, fiecare scâncet al unei vibrolame. Atenția hotărâtă îi oferi suficient timp pentru a vedea fiecare pericol și pentru a-și îndeplini misiunea. Oponenții căzură în fața loviturilor sale clare, chiar și unul dintre droizi, ale cărui circuite topite provocară un miros de ozon. Un mercenar se văicări în timp ce cădea pe spate, aerul răzbătându-i printr-o gaură în piept, cu sângele scurgându-se din vasele care nu fuseseră cauterizate de trecerea lamei. Pe altul, Shryne fu nevoit să-l decapiteze.

Îi simțea pe Climber și pe *Specialistul-Trei* de o parte și de alta a lui, având același succes, sunetul şuierat al armelor punctând zumzetul neîncetat al generatorului de scuturi. Un droid explodează, aruncând șrapnel. Shryne evită furtuna turbionară de aliaj încins care îl prinse în plin pe un Koorivar, improșcându-i fața slabă și trunchiul. Rostogolindu-se din raza de acțiune a unei vibrolame aruncate, observă că doi dintre tehnicieni își salvau viața. Era dispus să îi lase să plece, dar *Specialistul-Trei* îi văzu și nu avu milă de ei, tăindu-i pe amândoi înainte să ajungă în siguranța turboliftului principal al camerei.

Odată cu asta, lupta începu să încetinească. Respirația și bătăile inimii lui Shryne erau puternice în urechile sale, dar sub control. Cu toate astea, gândurile îi tulburară vigilența și coborî garda înainte de vreme. Lama tremurândă a cuțitului unui mercenar abia îl rată. Învârtindu-se pe călcâie, smulse picioarele atacatorului său de sub el și, în felul acesta, îl scăpă pe om de piciorul stâng. Mercenarul urlă, cu ochii mari la vederea acestui lucru, și apoi atacă cu ambele mâini, smulgând din greșeală sabia din strânsoarea lui Shryne și trimitând-o pe podea.

La o oarecare distanță, Climber fusese atacat de un droid de luptă și de doi mercenari. Droidul fusese doborât, dar carapacea sa scânteietoare se prăbușise peste Climber, immobilizându-i mâna dreaptă și arma blaster, iar cei doi mercenari se pregăteau să-l omoare. Climber reuși să îl țină la distanță pe unul dintre potențialii săi ucigași cu lovituri de picior bine plasate, chiar în timp ce se ferea de un proiectil de blaster care ricoșă din ușă și din fața înclinată a generatorului de scut. Intrând în grabă în scenă, *Specialistul-Trei* se luptă corp la corp cu mercenarul pe care Climber îl dăduse la o parte, dar Climber rămăsese fără trucuri pentru a face față celui de-al doilea atacator al său. Cu vibrolama strânsă în ambele mâini, luptătorul inamic sări.

Shryne se mișcă extrem de rapid – nu spre Climber, pentru că știa că nu l-ar fi putut ajunge la timp –, ci spre mânerul sabiei care încă se învârtea, pe care îl trimise direct în mâna stângă înmănușată și întinsă a lui Climber. În aceeași clipă în care mercenarul se aplecase asupra lui Climber pentru a-i da ceea ce ar fi fost o lovitură fatală, degetul mare al comandoului lovi butonul de activare al sabiei. O coloană de energie albastră ieși din mâner și trecu prin pieptul Separatistului, împungându-l.

Shryne se grăbi să ajungă lângă Climber în timp ce *Specialistul-Trei* se deplasa prin cameră, asigurându-se că nu îi mai așteptau alte surprize.

Yoda sau aproape orice alt Maestru Jedi l-ar fi putut scăpa pe Climber de droidul de luptă cu o simplă împingere cu Forța, dar Shryne avu nevoie de ajutorul lui Climber pentru a da la o parte carcasa care scotea scânteii. Cu ani în urmă, ar fi fost capabil să se descurce singur, dar acum nu mai era. Nu era sigur dacă slăbiciunea era în el sau dacă, odată cu moartea fiecărui Jedi, războiul pierdea o

parte din Forță în univers.

Climber rostogoli trupul mercenarului într-o parte și se ridică în șezut.

— Mulțumesc pentru salvare, Generale.

— Nu voiam să sfârșești ca *șablonul* tău.

Climber se holbă la el.

— Fără cap, vreau să spun.

Climber aprobă din cap.

— Am crezut că vrei să spui ucis de un Jedi.

Shryne întinse mâna după sabia pe care Climber o privi ca și cum ar fi observat-o pentru prima dată. Apoi, simțind privirea lui Shryne ațintită asupra lui, spuse:

— Îmi pare rău, domnule, și puse mânerul în mâna lui Shryne.

Shryne își agăță sabia la curea și îl trase pe Climber în picioare, ochii lui căzând pe Chatak, Starstone și pe ceilalți doi soldați ai *Echipei Ionice*, care intraseră în grabă în cameră cu armele scoase. Shryne le făcu semn că totul era sub control.

— Ați găsit vreun pacient? o întreabă el pe Chatak când aceasta veni lângă el.

— Niciunul, spuse ea. Dar nu verificasem încă întreaga clădire când am auzit focurile de blaster.

Shryne se întoarse spre Climber.

— Setați încărcăturile termice. Apoi ia legătura cu Comandantul Salvo. Spune-i să avertizeze Comandamentul că scutul energetic al platformei de aterizare va cădea, dar că cineva va trebui să distrugă bateriile de la țărm de pe puntea de acces înainte ca trupele și artileria să poată fi introduse. Generalul Chatak și cu mine vom termina de *măturat* clădirea și vă vom prinde din urmă la punctul de întâlnire.

— Am înțeles, domnule.

Shryne începu să plece, apoi se opri în loc.

— Climber.

— Da, Generale?

— Spune-i Comandantului Salvo din partea mea că probabil am fi putut face lucrurile în felul lui.

— Ești sigur că vrei ca eu să fac asta?

— De ce nu?

— În primul rând, domnule, asta nu va face decât să-l încurajeze.

Capitolul 4

— Ras spune că ai ucis cu sabia Generalului Shryne, îi spuse lui Climber unul dintre comandourile care o însoțeau pe Bol Chatak, în timp ce toți cei patru membri ai *Echipei Ionice* fixau detonatoare termice pe panourile de comandă ale generatorului de scuturi.

— Așa este. Și știind că ai vrea să vezi asta, mi-am pus camera de pe cască să facă un holo.

Sarcasmul lui Climber fu ratat de expertul în arme mici, *Specialistul-Doi* care purta numele de Trace.

— Cum te-ai simțit cu ea?

Climber rămase nemișcat pentru o clipă.

— Este mai mult ca o unealtă decât ca o armă.

— Un instrument bun pentru *deschiderea* mercenarilor, zise Ras din apropiere. Climber aprobă din cap.

— Fără discuție. Dar prefer oricând un DC-17.

— Shryne e în regulă, spuse Trace după ce se întoarseră să pună încărcăturile explozive.

— Îl prefer pe el în locul lui Salvo într-o luptă, spuse Climber, dar nu pe un câmp de luptă. Shryne e prea preocupat de pagubele colaterale.

Terminându-și sarcina, merse hotărât prin camera de control, evaluând munca fiecăruia. *Specialistul* în comunicații al *Echipei Ionice* se grăbi să vină în timp ce Climber ajusta amplasarea unuia dintre detonatoare.

— Comandantul Salvo a fost informat? întrebă Climber.

— Comandantul este chiar acum pe frecvență, spuse *Specialistul-Unu*. Vrea să vorbească personal cu tine.

Climber se distanță de restul echipei și fixă comunicația căștii pe o frecvență criptată.

— *Specialistul-Zero* Climber pe linie securizată, Comandante.

— Jedii sunt cu tine? spuse Salvo brusc.

— Nu, domnule. *Mătură* restul clădirii în caz că am scăpat pe cineva.

— Care este situația voastră, șef de echipă?

— Plecăm de aici de îndată ce se instalează restul de detonatoare termice. Cinci minute, cel mult.

— Păstrează câteva dintre acele detonatoare termice. Echipa ta ni se va alătura cât mai curând. Avem o prioritate revizuită.

— Revizuită, cum?

— Jedii trebuie uciși.

Climber tăcu pentru un moment lung.

— Repetă, Comandante.

— Îi eliminăm pe Jedi.

— La ordinul cui?

— Îmi pui la îndoială autoritatea?

— Nu, domnule. Doar îmi fac treaba.

— Treaba ta este să te supui superiorilor tăi.

Climber își aminti de acțiunile lui Shryne din camera generatorului; viteza și precizia lui, îndemânarea lui cu sabia de lumină.

— Da, domnule. Doar că nu sunt prea încântat să mă lupt cu trei Jedi.

— Niciunul dintre noi nu este, Climber. De aceea avem nevoie de echipa ta aici.

Vreau să pregătesc o ambuscadă aproape de punctul de întâlnire.

— Am înțeles, Comandante. Mă voi conforma. Terminat.

Climber se alătură celor trei colegi ai săi, care îl priveau cu atenție.

— Ce-a fost cu toate astea? întrebă Trace.

Climber se așază pe vine.

— Ni s-a ordonat să întindem o ambuscadă pentru Jedi.

Ras mormăi.

— Ciudat moment pentru un exercițiu, nu-i așa?

Climber se întoarce spre el.

— Nu este un exercițiu.

Ras nu mișcă un mușchi.

— Am crezut că Jedi sunt de partea noastră.

Climber aprobă din cap.

— Așa am crezut și eu.

— Și ce au făcut? întrebă Trace.

Climber scutură din cap.

— Salvo nu a spus. Și nu e o întrebare pe care ar trebui să o punem, ne-am lămurit?

Cei trei se privesc unul pe altul.

— Cum vreți să procedăm? spuse Ras pe nerăsuflate.

— Comandantul vrea să punem la cale o ambuscadă, spuse Climber cu o voce hotărâtă. Eu zic să-i dăm ce vrea.

Capitolul 5

De pe înălțimile abrupte de deasupra centrului medical, Shryne, Chatak și Starstone priviră clădirea impunătoare tremurând în timp ce exploda generatorul de scuturi îngropat la baza ei. Nori de fum se ridicară spre cerul haotic, iar structura se clătină precar. Din fericire, nu se prăbuși, cum se temuse Shryne, așa că podurile care traversau golful nu suferiră nicio avarie. La zece kilometri distanță, scutul energetic strălucitor care acoperea platforma de aterizare se stinse și cedă, lăsând imensul hexagon deschis atacului.

Nu trecu nicio clipă până când escadrile de nave de luptă Republicane cu aripi în V și bombardierele ARC-170 căzură din nori, cu tunurile în flăcări. În apărare, bateriile antiaerene de pe podurile și câmpurile de aterizare deschiseră focul, umplând cerul cu linii de energie brută.

Departe spre sud, *Galantul* atârna nemișcat, la o sută de metri deasupra apelor turbulente ale golfului. Efectuând ture rapide, navele de luptă ale Republicii ieșeau din hangarele de andocare ale distrugătorului și se îndreptau spre țărm prin furtunile intense de foc.

— Acum începe cu adevărat, spuse Shryne.

Cei trei Jedi porniră spre vest, adâncindu-se în oraș, apoi spre sud, îndreptându-se spre punctul de întâlnire. Evitară confruntările cu droizii de luptă și mercenarii atunci când putură, și câștigară încăierările atunci când evitarea nu era o opțiune. Shryne se simțea ușurat să vadă că Padawana cu părul creț a lui Chatak dădea dovadă de un curaj remarcabil și era la fel de abilă în mănuierea sabiei ca mulți Cavaleri Jedi în toată regula. Bănuia că avea o legătură mai puternică cu Forța decât avusese el, chiar și în cei mai fervenți ani ai săi ca învățăcel nerăbdător.

Când nu căuta modalități de a evita confruntarea, Shryne era obsedat de decizia sa greșită în privința centrului medical.

— O lovitură chirurgicală ar fi fost de preferat, îi mărturisi el lui Chatak în timp ce se grăbeau să treacă printr-o alee sumbră pe care Shryne o cunoștea din vizitele anterioare pe Murkhana.

— Ia-o calm, Roan, îi spuse ea. Generatorul era acolo tocmai pentru că *Alianța Corporativă* știa că vom arăta milă față de centrul medical. În plus, părerea Comandantului Salvo despre tine nu prea contează în general. Dacă amândoi nu ați fi atât de pasionați de strategia militară, ați putea fi undeva împărțind pahare de coniac.

— Dacă ar bea vreunul dintre noi.

— Niciodată nu e prea târziu să începi, Roan.

Starstone scoase un suspin puternic.

— Asta e înțelepciunea pe care i-o dai Padawanei tale – că nu e niciodată prea târziu să încep să beau?

— Am auzit o voce? spuse Shryne, aruncând o privire teatral îngrijorată în jur.

— Nu una importantă, îl asigură Chatak.

Starstone își scutură capul.

— Aceasta nu este ucenicia la care mă așteptam.

Shryne îi aruncă o privire.

— Când ne întoarcem pe Coruscant, voi avea grijă să strecor un bilet în cutia de sugestii a Templului că Olee Starstone și-a exprimat dezamăgirea față de modul în care este instruită.

Starstone făcu o grimasă.

— Eu aveam impresia că hărțuirile vor înceta odată ce voi deveni Padawan.

— Atunci încep șicanele, spuse Chatak, reprimându-și un zâmbet. Așteaptă să vezi ce vei avea de îndurat la *teste*.

— Nu mi-am dat seama că *testele* vor include tortură psihologică.

Chatak se uită la ea.

— În cele din urmă, Padawan, totul se reduce la asta.

— Războiul este un *test* suficient pentru oricine, spuse Shryne peste umăr. Eu zic ca toți Padawanii să fie promovați automat Cavaleri Jedi.

— Nu te superi dacă te citez lui Yoda? spuse Starstone.

— Este *Maestrul Yoda* pentru tine, Padawan, o admonestă Chatak.

— Îmi cer scuze, Maestră.

— Chiar dacă Yoda și restul membrilor Înaltului Consiliu sunt cu capul în nori, mormăi Shryne.

Starstone își mușcă buza.

— Mă voi preface că nu aud asta.

— Ar fi bine să auzi, spuse Shryne, întorcându-se spre ea.

Își menținură cursul spre sud-vest.

Luptele de-a lungul țărmlui deveniseră feroce.

Navele de luptă și cele droide care zburau cu mult sub altitudinea optimă dispăreau în bulgări de flăcări. Copleșite de tunurile ionice ale *Galantului*, scuturile energetice din tot orașul începuseră să cedeze și se declanșase un exod în masă, cu mulțimi de Koorivari panicați părăsind adăposturile, casele și locurile de muncă. Brigăzile de mercenari, întărite cu droizi de luptă și tancuri, își fortificau pozițiile pe dealuri. Shryne presupunea că lupta pentru ocuparea Murkhanei avea să fie lungă și brutală, poate cu un preț fără precedent în vieți.

La două sute de metri de locul de întâlnire, fu zguduit de o neliniște bruscă care nu avea nimic de-a face cu bătălia în general. Simțindu-se ca și cum și-ar fi condus fără să vrea colegii Jedi în vizorul lunetiștilor inamici, le făcu semn lui Chatak și Starstone să se oprească, apoi le conduse fără explicații spre refugiul unei vitrine părăsite.

— Credeam că sunt singura care simte asta, spuse Chatak liniștită.

Shryne nu fu surprins. Ca și Starstone, femela Jedi Zabrak avea o legătură profundă și durabilă cu Forța.

— Poți ajunge la miezul problemei? întrebă el.

Ea clătină din cap că nu.

— Nu cu claritate.

Starstone își muta privirea de la un Jedi la altul.

— Ce s-a întâmplat? Eu nu simt nimic.

— Exact, spuse Shryne.

— Suntem aproape de locul de întâlnire, Padawan, zise Chatak cu cea mai bună voce a ei de mentor. Deci, unde este toată lumea? De ce nu au stabilit trupele un perimetru?

Starstone se gândi la asta.

— Poate că doar așteaptă să ajungem.

Observația tinerei femei merse la miezul a ceea ce simțeau Shryne și Chatak. Schimbând priviri alerte, își desprinseră săbiile și le activară.

— Fii atentă, Padawan, o avertiză Chatak când părăsiră adăpostul vitrinei. Întinde-te cu sentimentele tale.

Mai departe, la o confluența unor străzi întortocheate, Shryne îl zări pe Comandantul Salvo și un pluton de soldați dispersați într-un semicerc strâns. Totuși, nu pentru a le oferi Jediilor acoperire în cazul în care erau urmăriți. Sentimentul anterior de îngrijorare al lui Shryne se transformă în alarmă și strigă ca Chatak și Starstone să cadă la pământ. Imediat ce o făcură, o serie de detonări zguduiră strada. Dar exploziile fuseseră *modelate* astfel încât să lovească mai degrabă poziția lui Salvo decât pe Jedi. Shryne înțelese imediat că exploziile fără flăcări fuseseră produse de DIE – detonatoare cu încărcătură electrostatică. Folosite pentru a dezactiva droizii, detonatoarele acestea era o versiune tactică a armei cu impulsuri magnetice pe care navele de luptă o lansaseră când ajunseseră pe plajă. Prinși în raza de explozie a detonatoarelor, Salvo și soldații săi țipară surprinși când sistemele de imagistică ale căștilor și armele lor reacționară la explozie, oprindu-se. Orbiți pentru o clipă de lumina provenită de la afișajele frontale, soldații se chinuiau să-și scoată căștile și, în același timp, să pună mâna pe cuțitele de luptă pe care le aveau la centură. Până atunci, însă, Căpitanul Climber și restul *Echipei Ionice* se grăbiră să iasă la iveală din locul în care se ascunseseră, doi dintre ei alergând deja spre soldații orbiți temporar.

— Adunați armele! ordonă Climber. Nu trageți în ei!

Cu blasterul în mână și casca sub un braț, Climber avansă încet spre cei trei Jedi.

— Fără trucuri mintale, Generale, avertiză el.

Shryne nu era sigur că tehnica Jedi mai făcea parte din repertoriul său, dar păstrase asta pentru el.

— *Specialiștii* mei au activat hardware-ul de zgomot alb, continuă Climber. Dacă mă aud repetând măcar o frază din ceea ce-mi spui, au ordin să vă distrugă. Înțeles?

Shryne nu își dezactivă sabia, dar o lăsă să cadă de lângă umărul drept spre pământ. Chatak și Starstone îi urmară exemplul, dar rămaseră în poziții defensive.

— Despre ce este vorba, Climber?

— Am primit ordin să vă omorâm.

Shryne se holbă la el neîncrezător.

— Cine a dat ordinul?

Climber smuci din maxilar, ca pentru a indica ceva în spatele lui.

— Va trebui să-l întrebați pe Comandantul Salvo, domnule.

— Climber, unde ești? strigă Salvo în timp ce *Specialistul-Doi* al lui Climber îl escorta pe Comandant înainte. Casca Comandantului era oprită și avea mâinile înmănușate lipite de ochi. Ați detonat DIE-uri?

— Am făcut-o, domnule. Ca să ajungem la miezul problemei.

Simțind apropierea lui Shryne, Salvo își ridică pumnii blindati.

— Pe loc repaus, Comandante, spuse Shryne.

Salvo se relaxă oarecum.

— Suntem prizonierii tăi, deci?

— Tu ai dat ordin să fim uciși?

— Nu voi răspunde la asta, spuse Salvo.

— Comandante, dacă are legătură cu bătaia noastră de cap de mai devreme...

— Nu te supăra, Generale. Asta ne depășește pe amândoi.

Shryne era confuz.

— Atunci ordinul nu a venit de la tine. Ai cerut o verificare?

Salvo clătină din cap că nu.

— Nu a fost necesar.

— Climber? spuse Shryne.

— Nu știu mai mult decât știi tu, Generale. Și mă îndoiesc că va fi la fel de ușor de convins Comandantul Salvo să se despartă de informații cum a fost captivul nostru mercenar.

— Generale Shryne, îl întrerupse *Specialistul-Unu*, lovindu-și degetul de partea laterală a căștii. Comunicație de la Operațiunile Avansate. Plutoane suplimentare sunt în drum spre Aurek-Bacta pentru întăriri.

Climber îl privi pe Shryne în ochi.

— Domnule, nu vom putea să-i oprim pe toți, iar dacă se va ajunge la luptă, nu vom putea să vă ajutăm mai mult decât am făcut-o deja. Noi nu ne ucidem semenii.

— Înțeleg, Climber.

— Trebuie să fie o greșeală, domnule.

— Sunt de acord.

— De dragul vremurilor trecute, îți dau șansa să scapi. Dar ordinele sunt ordine. Dacă vă găsim din nou, ne vom lupta. Climber îi susținu privirea lui Shryne. Desigur, domnule, ați putea să ne uicideți pe toți acum și să vă măriți șansele de supraviețuire.

Salvo și *Specialistul-Doi* făcură mișcări nervoase.

— După cum spui tu, spuse Shryne, nici noi nu îi omorâm pe ai noștri.

Climber aprobă din cap ușurat.

— Este exact ceea ce m-am așteptat să spuneți, Generale. Mă face să mă simt în largul meu în legătură cu nesupunerea față de un ordin direct și cu acceptarea oricărui lucru care ni se va întâmpla ca rezultat.

— Să sperăm că nu se va ajunge la asta, Climber.

— Speranța nu este ceva ce păstrăm în trusa noastră, Generale.

Shryne îl atinse pe braț.

— Într-o zi s-ar putea să fii nevoit să o faci.

— Da, domnule. Acum plecați înainte să fiți nevoiți să vă puneți la încercare săbiile de lumină.

Capitolul 6

Un cor de tonuri anunță că sistemele de imagine ale căștilor, afișajele frontale și armele își reveniseră din efectele impulsurilor magnetice ale DIE-urilor și erau din nou online. Soldații, care își reveniseră și ei, nu pierdură o clipă în a-și arma puștile și a le îndrepta spre cei patru soldați din trupele de comando, care își ridicaseră puștile DC-17 în așteptarea unui astfel de impas.

Cu brațele întinse, Comandantul Salvo se grăbi să se poziționeze între cele două grupuri înainte să poată fi tras vreun proiectil de blaster.

— Rămâneți calmi, cu toții! răbufni el. Asta e un ordin! Se uită amenințător la Climber. Ar fi bine să vă conformați de data asta.

În timp ce armele erau coborâte peste tot, iar primul pluton de întăriri sosea – soldații fiind clar derutați de scena care se desfășura în fața lor –, Salvo îi făcu semn șefului de echipă o să se dea la o parte.

— Ți-a fost ștearsă programarea? întrebă Salvo. Ordinele noastre au venit de la vârful lanțului de comandă.

— Credeam că Jedii erau în vârful lanțului.

— De la Comandantul Suprem, Climber. Mă auzi?

— Cancelarul Suprem Palpatine?

Salvo aprobă din cap.

— Evident, ție și echipei tale trebuie să vi se reamintească că noi îl slujim pe Cancelar, nu pe Jedi.

Climber se gândi la asta.

— Ai fost pus la curent cu ceea ce au făcut Jedii pentru a provoca un ordin de execuție?

Buza superioară a lui Salvo se încreți.

— Asta nu mă privește, Climber, și nu ar trebui să te privească pe tine.

— Ai dreptate, Comandante. Trebuie să fi fost programat greșit. În tot acest timp am acceptat că Marea Armată și Cavalerii Jedi au servit Republica. Nimeni nu mi-a spus nimic despre faptul că trebuie să-l servesc pe Palpatine în primul rând.

— Palpatine este Republica, Climber.

— Palpatine a dat ordinele personal?

— Ordinul său a fost să execute un ordin care era în vigoare încă dinainte de începerea războiului.

Climber se gândi o clipă la asta.

— Iată ce cred eu despre asta, Comandante. Totul se reduce la a-i servi pe cei care luptă alături de tine, îți păzesc spatele, îți pun o armă în mână atunci când ai cea mai mare nevoie de ea.

Salvo își ascuți tonul.

— Nu vom discuta asta acum. Dar îți promit: dacă nu-i prindem, vei plăti pentru trădare – tu și întreaga ta echipă.

Climber aprobă din cap.

— Știam asta de la bun început.

Salvo trase aer în piept și își scutură capul cu regret.

— N-ar trebui să gândești pentru tine, frate. E mai periculos decât crezi.

Se îndreptă spre membrii plutonului său și spre noii veniți.

— Șefii de pluton, comutați comunicațiile pe frecvența de comandă criptată zero-zero-patru. Spuneți-le soldaților să se împrăștie. Rețea de căutare. Fiecare clădire, fiecare colț și crăpătură. Știți cu ce vă confrunțați, așa că păstrați-vă atenția.

— Ați văzut vreodată un Jedi fugind, Comandante? întrebă un lider de pluton. Părerea mea este că sunt deja la zece kilometri de aici.

Salvo se întoarse către specialistul său în comunicații.

— Contactează *Galantul*. Informează Comandamentul că avem o situație și că vom avea nevoie de toți droizii căutători și detașamentele pe biciclete speeder care ne pot fi date.

— Comandante, spuse același lider de pluton, dacă Separatiștii nu participă la această vânătoare, vom avea mâinile ocupate. Suntem aici ca să cucerim Murkhana sau să îi vânăm pe Jedi?

Climber rânji.

— Nu înrăutăți lucrurile încercând să îl derutezi, Locotenente.

Făcând un gest cu antebrațul, Salvo spuse:

— Va fi foarte rău pentru tine dacă scapă.

* * *

Shryne știa orașul Murkhana pe de rost.

— Pe aici... Aici jos... Acolo sus, îi instruia el în timp ce fugeau, folosindu-se de viteza acordată de Forță pentru a pune kilometri între ei și noul lor inamic.

Orașul era acum larg deschis bombardamentelor. Scuturile energetice erau coborâte, iar aerosolii anti-laser fuseseră dispersați. Alte două Distrugătoare atârnav deasupra golfului, dar forțele Republicii continuau să dea dovadă de reținere.

Majoritatea luptelor intense se desfășurau încă în jurul platformei de aterizare, deși câmpul hexagonal în sine nu era vizat, deoarece acesta și cele trei poduri rămase erau esențiale pentru deplasarea trupelor și a materialelor în oraș. Shryne își dădea seama că, odată cucerită platforma de aterizare, Separatiștii vor arunca probabil în aer restul podurilor, fie și numai pentru a încetini inevitabila ocupare, în timp ce locuitorii continuau să își salveze viețile. Pe străzi, schimburile de focuri treceau printr-o schimbare vizibilă, acum că trupelor clonă le fusese acordată o nouă prioritate. Mercenarii și droizii de luptă Separatiști profitau din plin de confuzie. Shryne, Chatak și Starstone fuseseră martorii mai multor situații în care plutoane de clone se retrăseseră din luptă, probabil pentru a continua vânătoria de Jedi.

Când Shryne simți că cei trei au un moment liber, îi conduse într-o clădire părăsită și își scoase comunicatorul de la centură.

— Trupele au schimbat frecvențele pentru a ne împiedica să-i ascultăm, zise el.

— Asta nu ne împiedică să le cunoaștem metodele de efectuare a unei căutări, spuse Chatak.

— Îi putem evita pentru cât timp e nevoie pentru a clarifica acest lucru. Dacă se ajunge în cel mai rău caz, am contacte în oraș care ne-ar putea ajuta să scăpăm.

— Ale cui vieți le protejăm acum, întrebă Starstone cu o voce nervoasă, ale noastre sau ale soldaților? Adică, nu suntem noi cei care i-am făcut să crească?

Shryne și Chatak schimbă priviri discrete.

— Nu am de gând să încep să omor soldați, spuse Shryne cu emfază.

Chatak se uită la Padawana ei.

— Pentru asta au fost creați droizii de luptă.

Starstone își roase buza de jos.

— Dar Maestrul Lorne și ceilalți?

Shryne își ajustă comunicatorul.

— Încă niciun răspuns de la niciunul dintre ei. Și nu din cauza bruiajului semnalului.

Știind că și Chatak făcea la fel, se întinse cu Forța, dar nicio reverberație nu răspunse chemării sale. Umerii lui Chatak se prăbușiră.

— Au fost uciși.

Starstone suspină și își lăsă capul în jos.

— Bazează-te pe pregătirea ta, Padawan, zise Chatak repede. Ei sunt cu Forța.

Sunt morți, gândi Shryne. Starstone se uită la el.

— De ce s-au întors împotriva noastră?

— Salvo a insinuat că ordinul a venit de sus.

— Asta nu poate însemna decât biroul Cancelarului Suprem, spuse Chatak.

Shryne scutură din cap.

— Asta nu are sens. Palpatine îi datorează viața lui Skywalker și Maestrului Kenobi.

— Atunci trebuie să fie o eroare de comunicare, interveni Starstone. Din câte știm noi, e posibil ca *Alianța Corporativă* să fi spart codul Înaltului Comandament și a emis ordine contrafăcute către Comandanții companiilor noastre.

— Chiar acum, acesta ar fi cel mai bun scenariu, spuse Shryne. Dacă ar fi suficient de puternice comunicațiile noastre pentru a contacta Templul...

— Dar Templul ne poate contacta, spuse Starstone.

— Și ar putea încă, spuse Chatak.

— Poate că Passel Argente a făcut o înțelegere cu Cancelarul Suprem pentru a cruța Murkhana, spuse Starstone.

Shryne se uită la ea.

— Câte teorii mai ai de gând să oferi? spuse el, mai aspru decât voia.

— Îmi pare rău, Maestre.

— Răbdare, Padawan, spuse Chatak cu o voce liniștitoare.

Shryne strecură comunicatorul înapoi în buzunar.

— Trebuie să evităm alte confruntări cu droizii sau mercenarii. Rănile provocate de săbii sunt ușor de identificat. Nu vrem să lăsăm o urmă.

Ieșind din clădire, își reluară urcușul atent pe dealuri. Oriunde se întorceau, străzile erau înșesate de trupe clonă, droizi de luptă și grupuri de Koorivari. Înainte să fi parcurs măcar un kilometru, Shryne îi opri din nou.

— Nu ajungem nicăieri. Dacă am renunța la haine, am putea avea mai mult noroc să ne amestecăm în mulțime.

Chatak îl privi cu dubiu.

— Ce ai în minte, Roan?

— Găsim câțiva mercenari și le luăm veșmintele și căștile. Se uită la Chatak și la Starstone pe rând. Dacă soldații pot schimba tabăra, atunci și noi putem.

Capitolul 7

Salvo încheie transmisia prin comunicatorul căștii cu comandanții teatrului Murkhana și se alătură lui Climber la ceea ce devenise baza de comandă avansată a trupelor. Ceilalți trei soldați din trupele de comando îi căutau pe Jedii fugari, dar Salvo nu voia să-l scape din ochi pe șeful de echipă.

— Generalul Lorne și cei doi Cavaleri Jedi cu care a venit au fost prinși într-o ambuscadă și uciși, îi spuse Salvo lui Climber. Se pare că niciun soldat din cei douăzeci și doi nu a avut probleme morale.

Climber lăsă remarca la o parte.

— Ai raportat acțiunile noastre Înaltului Comandament?

Salvo scutură din cap că nu.

— Dar să nu crezi că nu o voi face. Așa cum ți-am spus, depinde dacă vom fi în stare să-i omorâm. Nu vreau ca tocmai acum acțiunile voastre să repercuteze negativ asupra comenzii mele.

— Ai aflat ceva despre ce a determinat ordinul de execuție?

Salvo petrecu o clipă argumentând cu el însuși despre ceea ce trebuia și ce nu trebuia să dezvăluie.

— Comandamentul raportează că patru Maeștri Jedi au încercat să-l asasineze pe Cancelarul Suprem Palpatine în camerele sale de pe Coruscant. Motivul e neclar, dar se pare că Jedii au vrut de la început să preia controlul Republicii și că războiul ar fi fost pus la cale pentru a ajuta la realizarea acestui lucru.

Climber era uimit.

— Deci ordinul lui Palpatine a fost pus emis pentru că el anticipase că Jedii ar putea încerca ceva?

— Nu este neobișnuit să ai un plan de rezervă, Climber. Ar trebui să știi asta mai bine decât oricine.

Climber se gândi bine la asta.

— Cum te face să te simți, Comandante – cu privire la ceea ce au făcut Jedii, vreau să spun?

Lui Salvo îi trebui un moment ca să răspundă.

— În ceea ce mă privește, trădarea lor nu face decât să adauge mai mulți dușmani pe listă. În afară de asta, nu simt în niciun fel despre toate astea.

Climber îl studie pe Salvo.

— Știi, unii dintre soldați spun că Jedii au avut un amestec în ordonarea creării Marii Armate. Și-au imaginat că vom fi de partea lor când vor prelua controlul, sau s-ar fi întors împotriva noastră în cele din urmă?

— Nu avem de unde să știm.

— Doar că au făcut mișcarea prea devreme.

Salvo aprobă din cap.

— Chiar acum, soldații și Jedii luptă în interiorul Templului de pe Coruscant. Se crede că sunt mii de morți.

— Nu am fost niciodată pe Coruscant, spuse Climber, rupând o scurtă tăcere. Cel mai aproape am fost când m-am antrenat pe una dintre lumile interioare ale

acelui sistem. Tu ai fost acolo?

— O dată. Înainte de începerea asediilor de pe Inelul Exterior.

— Pe cine ai prefera să servești, Comandante? Pe Palpatine sau pe Jedi?

— Asta e în afara rolului pentru care am fost creați, Climber. Când războiul ăsta se va termina, vom fi bine. Nu aș fi crezut asta acum douăsprezece ore, dar acum, cu Jedii ieșiți din peisaj, bănuiesc că vom avea parte de o promovare.

Climber se uită la cer.

— Se va întuneca în curând. Asta pune echipele noastre de căutare în mare pericol de a fi prinse în ambuscade Separatiste.

Salvo ridică din umeri.

— Mai mult de o sută de droizi căutători au fost desfășurați. N-ar trebui să fie greu să găsim trei Jedi.

Climber pufni în derâdere.

— Știi la fel de bine ca și mine că sunt prea deștepți ca să fie prinși.

— De acord, zise Salvo. Probabil că poartă deja combinezoane și armuri.

Capitolul 8

— Mănâncă, spuse Shryne, forțând o parte din rațiile pe care le luase din centura sa utilitară în mâna lui Olee Starstone, care era distrată. Nu știm când vom mai avea șansa.

Trecuseră câteva ore de când plecaseră de la locul ambuscadei și traversaseră orașul până la un depozit gol, aproape de rampele de acces ale celui mai nordic dintre podurile platformei de aterizare. Era miezul nopții, iar ei erau îmbrăcați în hainele a trei mercenari pe care îi surprinseseră în spatele *Turnului Argente*.

— S-ar putea să vină un moment în care va trebui să scăpăm de comunicatoarele noastre, de transmițătoarele baliză și de săbiile de lumină, continuă Shryne. Să fim luați prizonieri ar putea fi calea noastră de plecare de pe Murkhana.

— Ar trebui să folosim influența Forței? spuse Starstone.

— Asta ar putea funcționa pe câțiva soldați la un moment dat, spuse Shryne, dar nu cu un pluton întreg, cu atât mai puțin o companie întreagă.

Chatak își privi Padawana cu o intenție clară.

— E o chestiune de supraviețuire până când Republica va fi victorioasă.

Shryne tocmai ducea un pachet de rații la gură când începu să-i vibreze transmițătorul. Scoase dispozitivul din buzunarul adânc al robei Koorivar și îl privi în tăcere.

— Ar putea fi soldații care se conectează la frecvențele noastre, spuse Chatak.

Shryne studie micul ecran al balizei.

— Este o transmisie codificată de la Templu.

Chatak se grăbi să se apropie de el pentru a privi peste umăr.

— Poți s-o descifrezi?

— Nu este un simplu *Nouă-Treisprezece*, spuse Shryne, referindu-se la codul pe care Jedii îl foloseau pentru a se localiza reciproc în situații de urgență.

— Lasă-mă o clipă. Când transmisia începu să reapară, se întoarse spre Chatak cu o incredulitate debordantă. Înaltul Consiliu ordonă tuturor Jedilor să se întoarcă pe Coruscant.

Chatak era uimită.

— Fără nicio explicație, spuse Shryne.

Chatak se ridică în picioare și se îndepărtă de el.

— Ce s-ar fi putut întâmpla?

El se gândi la asta.

— Un nou atac al lui Grievous asupra Coruscantului?

— Poate, zise Chatak. Dar asta nu explică lipsa de loialitate a soldaților clonă.

— Poate că a existat o revoltă universală a trupelor clonă, sugerează Starstone. Kaminoanii ne-ar fi putut trăda. În toți acești ani, s-ar putea să fi fost în cârdășie cu Conte Dooku. Ar fi putut programa soldații să se revolte la un moment predeterminat.

Shryne se uită la Chatak.

— Se oprește vreodată?

— Eu nu am fost în stare să-i găsesc comutatorul.

Shryne se mută la cea mai apropiată fereastră și privi cerul nopții.

— Piloții Republicani se vor așeza pe platforma de aterizare spre sfârșitul dimineții, spuse el.

Chatak i se alătură la fereastră.

— Atunci Murkhana este cucerită.

Shryne se întoarse cu fața la ea.

— Trebuie să ajungem la platformă. Soldații au ordinele lor, iar acum le avem și noi pe ale noastre. Dacă putem captura un transportor sau o navă de luptă, s-ar putea să ne putem întoarce pe Coruscant.

* * *

De-a lungul nopții lungi și a dimineții, lumina exploziilor străbătea ferestrele arcuite ale depozitului, în timp ce forțele Republicii și ale Separatiștilor se înfruntau pe mare și în aer. Bătălia pentru platforma de aterizare făcu ravagii până după-amiază. Dar acum forțele Separatiste erau în plină retragere, traversând cele două poduri intacte, lăsând apărarea platformei în seama droizilor păianjen, a platformelor de arme și a tancurilor.

Până când Jedii reușiră să ajungă la cel mai nordic dintre cele două poduri, bulevardul larg era atât de înțesat de mercenari și alți luptători Separatiști, încât abia mai puteau progresa împotriva șuvoiului. O traversare care ar fi trebuit să dureze o oră necesită mai mult de trei, iar soarele ajunse jos la orizont când atinseră ei capătul podului. Mai aveau puțin până la platforma propriu-zisă când o succesiune de explozii puternice distruseră ultima sută de metri din deschidere și împărțiră hexagonul masiv în trei, trimițând sute de soldați clone, mercenari și droizi Separatiști în apa agitată. Shryne știa că Separatiștii erau responsabili pentru explozii. În scurt timp, vor fi detonate și munițiile plantate sub ultimul pod. Până atunci, însă, nu se va mai putea opri atacul Republicii. În timp ce mercenarii treceau pe lângă el într-o frenezie, Shryne privi pădurea de piloni de pod lăsată la vedere de explozii, calculând distanța dintre ei și șansele de a realiza ceea ce avea în minte.

În cele din urmă spuse:

— Ori sărim ca broasca pe piloni, ori ne întoarcem în oraș. Se uită la Starstone. Tu decizi.

Ochii ei albaștri străluciră și făcu o față curajoasă.

— Nu este o problemă, Maestre. Sărim.

Shryne aproape că rânji.

— Corect. Câte unul pe rând.

Chatak își puse brațul în jurul umărului Padawanei ei.

— Să sperăm că nu ne văd soldații clonă.

Shryne făcu un gest către tunică și pelerina lui furate.

— Suntem doar o gașcă de mercenari foarte agili.

Chatak preluă conducerea, cu Starstone chiar pe urmele ei. Shryne așteptă până ajunseră la jumătatea drumului înainte să le urmeze. Primele câteva salturi fură ușoare, dar cu cât se apropia mai mult de platformă, cu atât distanța dintre stâlpi era mai mare, mulți dintre ei fiind lăsați cu vârfurile zimțate. La penultima săritură, aproape că își pierdu echilibrul, iar la ultimul salt spre marginea platformei, mâinile îi ajunseră mult în fața picioarelor. O apucare de ultim moment a lui

Starstone fu tot ce îl salvă de la o prăbușire în valuri.

— Amintește-mi să menționez asta la Consiliu, Padawan, îi spuse el.

Platforma era lovită, dar nu până la inutilitate. Pe o secțiune fracturată începuseră să aterizeze nave de luptă, împreună cu o avangardă de transportoare de trupe. În altă parte, droizii de luptă erau atacați cu distrugătoarele cu impulsuri magnetice, apoi terminați înainte de a avea șansa să se reactiveze.

Odată cu lăsarea întunericului, Jedii se strecurară printre focuri și explozii, folosindu-și blasterele capturate mai degrabă decât săbiile de lumină pentru a se apăra de echipe de soldați clone și comandouri, fără a ucide însă vreunul. Se opriră la o porțiune ruinată de permacretă, la al cărei capăt îndepărtat ateriza o escadrilă de nave de luptă.

— Poți pilota o navă? o întrebă Shryne pe Starstone în grabă.

— Doar un interceptor, Maestre. Dar fără un droid astromec, mă îndoiesc că aș putea să duc una pe Coruscant. Și nici măcar nu am văzut cockpitul unei nave de luptă cu aripi în V.

Shryne se gândi la asta.

— Atunci va trebui să fie un ARC-170. Arată spre un bombardier care tocmai ateriza, probabil pentru realimentare. Acea este nava noastră. Este cel mai bun pariu al nostru, oricum. Suficiente scaune pentru noi și este capabilă de hiperspațiu.

Chatak privi echipajul pentru o clipă.

— Probabil va trebui să-i neutralizăm pe copilot și pe mitraliorul de coadă.

Shryne era pe punctul de a se mișca când simți transmițătorul vibrând din nou și îl scoase din buzunarul adânc al echipamentului.

— Ce este, Roan? întrebă Chatak în timp ce el se holba stupefiat la dispozitiv. Ce? repetă ea.

— Încă o transmisie codificată, spuse el fără să-și mute privirea de pe ecran.

— Aceeași ordine?

— Dimpotrivă. Cu ochii mari, se uită la Chatak și la Starstone. Toți Jedii au ordin să evite Coruscantul cu orice preț. Trebuie să abandonăm orice misiune în care suntem implicați și să ne ascundem.

Chatak rămase cu gura căscată. Shryne făcu din buzele lui o linie subțire.

— Oricum trebuie să plecăm de pe Murkhana.

Își verifică din nou blasterele și erau din nou pe punctul de a porni spre nava de luptă când fiecare droid și mașină de război Separatistă de pe platforma de aterizare începu brusc să se oprească. La început, Shryne crezu că fusese livrat un alt distrugător de droizi fără ca el să știe. Apoi își dădu seama de greșeală. Era diferit. Droizii nu fuseseră doar orbiți. Fuseseră dezactivați, chiar și platformele de arme și tancurile. Fotoreceptorii roșii își pierduseră strălucirea, membrele din aliaj și antenele se relaxaseră, iar fiecare droid și mașină de război rămăsese nemișcat.

Dintr-o dată, o aripă întregă de nave de luptă căzu din cerul amiezii, eliberând aproape o mie de soldați clone, călare pe cabluri din poliplast până la suprafața distrusă a platformei. Shryne, Chatak și Starstone priviră neputincioși cum erau înconjurați aproape instantaneu.

— Capturarea este cu siguranță preferabilă execuției, spuse Shryne. Ar putea fi totuși calea noastră de ieșire.

Fiind cel mai aproape de marginea zdrențuită a platformei, își lăsă blasterul, comunicatorul și sabia să îi alunece din mâini în apele întunecate, mult mai jos.

PARTEA a II-a
EMISARUL ÎMPĂRATULUI

Capitolul 9

Distrugătorul *Exactorul*, al doilea dintr-un șir de nave militare nou-nouțe din clasa *Imperator*, ieși din hiperspațiu și intră pe orbită, cu prova sa cu țepi îndreptată spre fosta lume Separatistă, Murkhana. Cu o lungime de o mie șase sute de metri, *Exactorul*, spre deosebire de predecesoarele sale din clasa *Vânător*, era un produs *Kuat Drive Yard* și avea hangare de lansare mai degrabă ventrale decât o punte de lansare dorsală.

Mișcate mai degrabă de gravitație decât de unitățile lor ionice, carcasele navelor de război ale *Clanului Bancar* și ale *Breslei Comerțului* aminteau sinistru de invazia Republicii care fusese lansată în ultimele săptămâni ale războiului. Totuși, Murkhana se descurcase mult mai bine decât alte lumi disputate, iar elita *Alianței Corporative* se refugiase în sistemele îndepărtate din *Brațul Tingel* al galaxiei, luând cu ea o mare parte din bogăția planetei.

În cabina de la bordul navei capitale aflate acum sub comanda sa personală, Darth Vader, cu mâna dreaptă înmănușată și artificială fixată pe mânerul noii sale săbii de lumină, ingenunchease în fața unei holograme mai mari decât în realitate a Împăratului Palpatine. Trecuseră doar patru săptămâni standard de când războiul se terminase și Palpatine se proclamase Împărat al fostei Republici, în adulația liderilor nenumăraților lumi care fuseseră implicate în conflictul prelungit și în aplauzele susținute ale aproape întregului Senat.

Palpatine purta o robă voluminoasă, brodată, cu o țesătură bogată, a cărei glugă era ridicată, ascunzând în umbră cicatricile pe care le suferise din partea celor patru Maeștri Jedi trădători care încercaseră să-l aresteze în camerele sale din clădirea Senatului, precum și alte deformări rezultate în urma bătăliei sale cu Maestrul Yoda în Rotonda Senatului însuși.

— Acesta e un moment important pentru tine, Lord Vader, spunea Palpatine. Ești în sfârșit liber să-ți folosești pe deplin puterile. Dacă nu am fi fost noi, galaxia nu ar fi fost niciodată readusă la ordine. Acum trebuie să accepți sacrificiile pe care le-ai făcut pentru a realiza acest lucru și să te bucuri de faptul că ți-ai împlinit destinul. Totul poate fi al tău, tânărul meu ucenic, orice îți dorești. Trebuie doar să ai determinarea *să iei*, indiferent de prețul plătit de cei care îți stau în cale.

Desfigurarea lui Palpatine nu erau chiar ceva nou; nici vocea sa deliberată, vag disprețuitoare. Împăratul folosisese aceeași voce pentru a-și procura primul ucenic, pentru a-l păcăli pe Viceregele *Federației Comerțului*, Nute Gunray, să-i faciliteze planurile întunecate, pentru a-l convinge pe Conte Dooku să declanșeze un război și, în final, pentru a-l aduce pe Vader – fostul Cavaler Jedi Anakin Skywalker – către partea întunecată, cu promisiunea că va putea împiedica moartea soției sale.

Puțini dintre trilioanele de ființe din galaxie știau că Palpatine era și un Lord Sith, cunoscut sub numele de Darth Sidious, sau că manipulasе războiul pentru a doborî Republica, a-i zdrobi pe Jedi și a pune întreaga galaxie sub controlul său total. Și mai puțini știau de rolul crucial pe care actualul ucenic al lui Sidious îl jucase în acele evenimente, ajutându-l pe acesta să se apere de Jedii care încercaseră să-l aresteze, conducând apoi asaltul asupra Templului Jedi de pe Coruscant;

ucigând cu sânge rece o jumătate de duzină de membri ai Consiliului Separatist în fortăreața lor ascunsă pe lumea vulcanică Mustafar. Și care suferise acolo chiar mai grav decât Palpatine.

Îngenuncheat, cu fața acoperită de o mască neagră ridicată spre hologramă, Vader, înalt și înfricoșător, purta costumul și armura, casca, cizmele și mantia care îi camuflau dovada transformării și îi susțineau viața. Fără a-și dezvălui necazul de a nu-și putea menține poziția în genunchi, Vader spuse:

— Care îți sunt ordinele, Stăpâne?

Este acest costum prost conceput sursa suferinței mele sau este altceva la mijloc? se întrebă el.

— Îți amintești ce ți-am spus despre relația dintre putere și înțelegere, Lord Vader?

— Da, Stăpâne. În timp ce Jedii câștigau putere prin înțelegere, Sithul câștigă înțelegere prin putere.

Palpatine zâmbi slab.

— Acest lucru îți va deveni mai clar pe măsură ce îți vei continua pregătirea, Lord Vader. Și, în acest scop, îți voi oferi mijloacele de a-ți spori puterea și de a-ți lărgi înțelegerea. În timp util, puterea va umple golul creat de deciziile pe care le-ai luat, de faptele pe care le-ai săvârșit. *Căsătorit* cu Ordinul Sith, nu vei avea nevoie de alt companion decât partea întunecată a Forței...

Acea remarcă stârni ceva în Vader, dar acesta nu reuși să dea un sens deplin sentimentelor care îl străbăteau: un amestec de furie și dezamăgire, de durere și regret... Evenimentele din viața lui Anakin Skywalker ar fi putut avea loc cu o viață în urmă, sau pentru altcineva, și totuși unele reziduuri ale lui Anakin continuau să-l chinuie pe Vader, ca durerea unui membru fantomă.

— Mi s-a adus la cunoștință, spuse Palpatine, că un grup de soldați clone de pe Murkhana ar fi refuzat în mod deliberat să se conformeze *Ordinului 66*.

Vader își strânse sabia.

— Nu auzisem despre asta, Stăpâne.

El știa că *Ordinul 66* nu fusese introdus în clone de către Kaminoanii care le crescuseră. Mai degrabă, soldații – mai ales Comandanții – fuseseră programați să dea dovadă de o loialitate neclintită față de Cancelarul Suprem, în rolul său de Comandant Suprem al Marii Armate a Republicii. Așa că, atunci când Jedii își dezvăluiseră planurile trădătoare, deveniseră o amenințare pentru Palpatine și fuseseră condamnați la moarte. Pe mii de lumi, *Ordinul 66* fusese executat fără probleme – pe Mygeeto, Saleucami, Felucia și multe altele. Luați prin surprindere, mii de Jedi fuseseră asasinați de soldații care, timp de trei ani, fuseseră aproape exclusiv sub comanda lor. Se știa că erau câțiva Jedi care scăpaseră de moarte datorită unei abilități superioare sau unui accident. Dar pe Murkhana, fuseseră evenimente aparent unice, care erau potențial mai periculoase pentru Imperiu decât puținii Jedi care supraviețuiseră.

— Care a fost cauza insubordonării soldaților, Stăpâne? întrebă Vader.

— Contaminarea. Palpatine rânji. Contaminarea provocată de lupta alături de Jedi timp de atâția ani. Clonă sau nu, o ființă nu poate fi programată să facă mai mult. Mai devreme sau mai târziu, chiar și un simplu soldat va deveni suma experiențelor sale.

La ani-lumină distanță, în sanctuarul său interior, Palpatine se aplecă spre

camera holotransmițătorului.

— Dar tu le vei demonstra pericolul gândirii independente, Lord Vader – refuzul de a se supune ordinelor.

— Să mă supun ție, Stăpâne.

— Să te supui nouă, ucenicul meu. Ține minte asta.

— Da, Stăpâne. Vader făcu o pauză. Este posibil ca unii Jedi să fi supraviețuit? Palpatine adoptă o expresie de nemulțumire desăvârșită.

— Nu sunt îngrijorat de foștii tăi prieteni patetici, Lord Vader. Vreau ca acei soldați clonă să fie pedepsiți, pentru a le reaminti tuturor că, pentru restul vieții lor scurte, ar face bine să înțeleagă pe cine servesc cu adevărat. Retrăgându-și fața în gluga robei sale, spuse pe un ton tăios: E timpul ca tu să fii arătat ca fiind autoritatea mea. Te las pe tine să îi convingi.

— Și Jedi fugari, Maestre?

Palpatine tăcu o clipă, ca și cum și-ar fi ales cuvintele cu grijă.

— Jedi fugari... da. Poți ucide pe oricine întâlnești în timpul misiunii tale.

Capitolul 10

Vader nu se ridică până când holoimaginea Împăratului nu se șterse complet. Apoi rămase un moment cu brațele nemișcate atârându-i în lateral, cu capul înclinat în semn de jale. În cele din urmă se întoarse și se îndreptă spre trapa care dădea spre camera de pregătire a *Exactorului*.

Pentru întreaga galaxie, Cavalerul Jedi Anakin Skywalker – băiatul-portret al războiului, *Eroul fără teamă*, *Cel Ales* – murise pe Coruscant în timpul asediului Templului Jedi. Și, într-o oarecare măsură, asta era adevărat.

Anakin este mort, își spuse Vader.

Și totuși, dacă nu ar fi fost evenimentele de pe Mustafar, Anakin ar fi stat acum pe tronul de pe Coruscant, cu soția lui lângă el și cu copilul lor în brațe... În schimb, planul lui Palpatine nu ar fi putut fi executat mai perfect. Câștigase totul: războiul, Republica, loialitatea singurului Cavaler Jedi în care își pusese speranța întregul Ordin Jedi. Răzbunarea Sithului autoexilat fusese completă, iar Darth Vader era doar un servitor, un băiat de serviciu, un presupus ucenic, fața publică a părții întunecate a Forței. Deși își păstrase cunoștințele despre artele Jedi, se simțea nesigur cu privire la locul său în Forță; și deși făcuse primii pași spre trezirea puterii părții întunecate, se simțea nesigur cu privire la capacitatea sa de a menține acea putere. Cât de departe ar fi putut ajunge acum dacă soarta nu ar fi intervenit și nu l-ar fi depozdat de aproape tot ce avea, ca un mijloc de a-l reface! Sau de a-l umili, așa cum fuseseră umiliți Darth Maul și Tyranus înaintea lui; așa cum fusese umilit însuși Ordinul Jedi.

Acolo unde Darth Sidious câștigase totul, Vader pierduse totul, inclusiv – cel puțin pentru moment – încrederea în sine și îndemânarea neînfrănată de care dăduse dovadă ca Anakin Skywalker. Vader se întoarse și se îndreptă spre trapă.

Dar asta nu e ca mersul pe jos, gândi el. Obișnuit de mult timp să construiască și să reconstruiască droizi, să supraalimenteze motoarele vehiculelor de teren și ale navelor stelare, să modernizeze mecanismele care îi controlau primele membre artificiale, era consternat de incompetența droizilor medicali responsabili de învierea sa în laboratorul lui Sidious aflat la înălțime pe Coruscant.

Picioarele sale din aliaj erau umflate de benzi de armură similare cu cele care dădeau formă mânușii lungi pe care Anakin o purtase peste proteza brațului drept. Ceea ce mai rămăsese din membrele sale adevărate se termina în bulbi de carne grefați, introduși în mașinării care declanșau mișcarea prin utilizarea unor module care interfațau cu terminațiile sale nervoase deteriorate. Dar în loc să folosească duroțel, droizii medicali îl înlocuiseră cu un aliaj inferior și nu inspectaseră benzile care protejau liniile electromotoare. Ca urmare, căptușeala interioară a costumului presurizat se agăța continuu în locurile în care benzile erau ancorate de articulațiile genunchilor și gleznelor. Cizmele înalte nu se potriveau prea bine picioarelor sale artificiale, ale căror degete în formă de gheare nu aveau sensibilitatea electrostatică a degetelor la fel de false. Cu călcâi înalt, încălțăminte incomodă îl înclina ușor în față, forțându-l să se miște cu o prudență exagerată, ca nu cumva să se împiedice sau să se răstoarne. Mai rău, erau atât de grele încât se simțea adesea înrădăcinat în

pământ sau ca și cum s-ar fi mișcat în condiții de gravitație ridicată.

La ce bun o astfel de mișcare, dacă trebuia să apeleze la Forță chiar și pentru a merge dintr-un loc în altul! Ar fi putut la fel de bine să se resemneze cu folosirea unui scaun cu repulsor și să renunțe la orice speranță de mișcare.

Defectele brațelor sale protetice le reflectau pe cele ale picioarelor sale.

Doar brațul drept i se părea natural – deși și acesta era artificial – iar mecanismele care asigurau articularea și susținerea erau uneori lente la răspuns. Mantia grea și platoșa pectorală îi limitau atât de mult mișcările încât cu greu putea să-și ridice brațele deasupra capului, iar el fusese deja nevoit să-și adapteze tehnica de luptă cu sabia pentru a compensa. Probabil că ar fi putut ajusta servomotoarele și pistoanele din antebrațe pentru a da mâinilor sale suficientă forță pentru a strivi mânerul noii sale săbii. Doar cu puterea brațelor sale, avea capacitatea de a ridica o ființă adultă de la sol. Dar Forța îi dăduse întotdeauna capacitatea de a face asta, mai ales în momentele de furie, așa cum demonstrase pe Tatooine și în alte părți. În plus, mânecile costumului nu acopereau protezele așa cum ar fi trebuit, iar mânușile lungi până la cot i se lăsau și i se strângeau la încheieturi.

Asta nu înseamnă vedere, gândi el, uitându-se acum la mânuși. Masca presurizată avea ochi cu lentile, bot scurt și un unghi inutil deasupra pomeților. Împreună cu domul caștii, masca îi dădea aspectul interzis al unui droid Sith de război din vechime. Semisferele întunecate care îi acopereau ochii ascundeau lumina care ar fi putut provoca răni suplimentare corneei și retinei deteriorate, dar în modul îmbunătățit înroșeau lumina și îl împiedicau să își vadă vârful cizmelor fără să își încline capul aproape la nouăzeci de grade.

Ascultând servomotoarele care îi acționau membrele, gândi: *Ăsta nu e auz*. Droizii medicali îi refăcuseră cartilajul urechilor exterioare, dar timpanele, topite de căldura de pe Mustafar, nu mai puteau fi reparate. Undele sonore trebuiau acum să fie transmise direct către implanturile din urechea internă, iar sunetele erau înregistrate ca și cum ar fi fost emise de sub apă. Mai rău, senzorii implantați nu filtrau suficient de bine, astfel că prea multe sunete ambientale erau captate, iar distanța și direcția lor erau greu de determinat. Uneori, senzorii îl supărau cu feedback sau atașau ecouri sau vibrații chiar și celui mai slab zgomot.

Lăsându-și plămânii să se umple cu aer, gândi: *Asta nu e respirație*. Aici, droizii medicali îl dezamăgiseră cu adevărat. De la cutia de control pe care o purta legată de piept, un cablu gros îi pătrundea în trunchi, legat de un aparat de respirație și de un regulator al bătailor inimii. Ventilatorul îi fusese implantat în pieptul cu cicatrici hidoase, împreună cu tuburi care ajungeau direct în plămânii afectați și altele care îi intrau în gât, astfel încât, în cazul în care plăcuța toracică sau panourile de control ale centurii aveau o defecțiune, să poată respira fără asistență pentru o perioadă limitată de timp. Dar panoul de monitorizare emitea bipuri frecvente și fără niciun motiv, iar constelația de lumini nu făcea decât să-i reamintească permanent vulnerabilitatea sa. Șuieratul neîncetat al respirației sale îi afecta capacitatea de a se odihni, ca să nu mai vorbim de somn. Iar somnul, în rarele momente în care îi venea, era un melanj de coșmar de amintiri întortocheate, recurente, care se derulau în sunete chinuitoare.

Droizii medicali inseraseră tuburile de respirație redundante suficient de jos încât, cu ajutorul unui enunțător, corzile sale vocale arse încă mai puteau forma sunete și cuvinte. Dar în lipsa enunțătorului, care dădea un ton de bas sintetic,

vocea lui era puțin mai mult decât o șoaptă. De asemenea, putea să ia mâncare pe gură, dar numai atunci când se afla într-o cameră hiperbarică, deoarece trebuia să îndepărteze orificiul de ventilație triunghiular care era caracteristica principală a măștii. Așadar, era mai ușor să primească hrană prin lichide, intravenos și nu numai, și să se bazeze pe catetere, pungi de colectare și reciclatoare pentru a se ocupa de deșeurile lichide și solide.

Dar toate aceste dispozitive făceau să fie și mai dificil să se miște cu ușurință, cu atât mai puțin cu grație. Armura pectorală care îi proteja plămânul artificial îl îngreuna, la fel ca și gulerul cu electrozi care susținea casca supradimensionată, necesară pentru a proteja dispozitivele cibernetice care îi înlocuiau vertebrele superioare, sistemele delicate ale măștii și cicatricile zdrențuite de pe capul fără păr, care se datorau atât celor îndurate pe Mustafar, cât și încercărilor de trepanație de urgență din timpul călătoriei înapoi spre Coruscant la bordul navetei lui Sidious.

Pielea sintetică care înlocuia ceea ce fusese ars de pe oasele sale îl mânca neîncetat, iar corpul său trebuia spălat periodic și curățat de carnea necrotică. Deja experimentase momente de claustrofobie – momente de disperare în încercarea de a scăpa de costum, de a ieși din carapace. Trebuia să construiască, sau să i se construiască, o cameră în care să se poată simți din nou om... Dacă era posibil.

În concluzie, gândi: *Asta nu e viață*. Asta era izolare. O închisoare de cea mai proastă speță. Tortură continuă. Nu era decât o epavă. Putere fără un scop clar...

Un suspin melancolic scăpă din grila gurii. Adunându-se, păși prin trapă.

Comandantul Appo aștepta în camera de pregătire, fiind ofițerul de operațiuni speciale care condusese *Legiunea 501* împotriva Templului Jedi.

— Naveta dumneavoastră este pregătită, Lord Vader, spuse Appo.

Din motive care depășeau armura și căștile, sistemele de imagistică și cizmele, Vader se simțea mai în largul său printre soldați decât în preajma altor ființe.

Iar Appo și restul trupelor de șoc ale lui Vader păreau să se simtă în largul lor cu noul lor superior. Pentru ei era rezonabil ca Vader să poarte un combinezon și armură. Unii se întrebaseră întotdeauna de ce se lăsau Jedii expuși, ca și cum ar fi avut ceva de demonstrat prin asta.

Vader se uită în jos la Appo și aprobă din cap.

— Vino cu mine, Comandante. Împăratul are treburi pentru noi pe Murkhana.

Capitolul 11

Shryne își miji ochii în lumina aurie a stelei Murkhanei, care tocmai ieșise din spatele dealurilor împădurite care înconjurau Orașul Murkhana la est. După socoteala lui, petrecuse aproape patru săptămâni închis împreună cu sute de alți prizonieri într-un depozit fără ferestre, undeva în oraș. Cu câteva ore în urmă, fuseseră conduși cu toții prin întuneric până la un câmp de aterizare din argilă roșie care fusese tăiat într-unul dintre dealuri și care era în prezent plin de trupe Republicane. Pe suportul acestuia se afla un transportor militar despre care Shryne presupunea că îi va duce pe toți într-o închisoare adecvată pe o lume sau pe orbită în jurul vreunei lumi părăsite din Inelul Exterior. Până acum, însă, niciunul dintre prizonieri nu primise ordin să urce în transportor. În schimb, erau numărați. Mai important, soldații clone așteptau în mod evident sosirea cuiva sau a ceva.

După ce ochii i se adaptară complet la lumină, Shryne scrută prizonierii din toate părțile, fiind ușurat să vadă că Bol Chatak și Padawana ei se aflau la vreo 40 de metri distanță, printre un grup mixt de luptători indigeni Koorivari și o serie de mercenari Separatiști. Îi strigă prin Forță, asigurându-se că Chatak va fi prima care va răspunde, dar Starstone se întoarce ușor în direcția lui și zâmbi slab. Apoi Chatak privi în direcția lui, dându-i un semn rapid din cap.

De la capturarea lor pe platforma de aterizare, cei trei fuseseră separați. Faptul că Chatak reușise să-și păstreze pelerina explica, probabil, de ce coarnele ei craniene scurte nu o dezvăluiseră ca fiind Zabrak și nu stârniseră o alertă printre cei care o capturaseră. Presupunând că avusese condiții de captivitate similare cu ale lui, faptul că Chatak fusese trecută cu vederea era perfect logic pentru Shryne.

Adunat împreună cu sute de inamici în urma dezactivării încă neclare a droizilor de luptă de pe Murkhana și a altor mașinării de război, Shryne fusese percheziționat, brusc și dus în clădirea întunecată care avea să-i devină casă în următoarele patru săptămâni – un chin special rezervat mercenarilor. Toți cei care nu-și predaseră de bunăvoie armele fuseseră executați, iar alte zeci muriseră în luptele care izbucniseră pentru puținele resturi de mâncare care le fuseseră oferite.

Nu-i luase mult timp lui Shryne să înțeleagă că a câștiga inimile și mințile luptătorilor Separatiști nu mai era pe primul loc pe lista Cancelarului Palpatine. De asemenea, nu îi luase mult timp să renunțe la grija de a fi descoperit, de vreme ce fusese plasat în custodia unor soldați clone de rang inferior, ale căror însemne de armură îi identificau drept membri ai altor companii decât cea a Comandantului Salvo. Soldații vorbiseră rar cu prizonierii, așa că nu primiseră nicio veste despre război sau despre evenimentele care ar fi putut determina Înaltul Consiliu să ordone Jedilor să se ascundă. Shryne știa doar că luptele de pe Murkhana se opriseră și că Republica triumfase. Tocmaie gândea la avantajul de a se apropia mai mult de locul în care se aflau Chatak și Starstone când un convoi de vehicule militare rapide și transportoare pe roți mari sosi la fața locului.

Comandantul Salvo și câțiva dintre ofițerii săi coborâră din unul dintre vehicule; prin trapa unuia dintre transportoare ieșiră Climber și restul *Echipei Ionice*. Shryne se miră de momentul sosirii Comandantului. Poate că Salvo era hotărât să se

uite de aproape la fiecare prizonier înainte să fie urcați în transportor. Faptul că Shryne se afla mai departe de marginea din față a mulțimii decât Chatak și Starstone nu însemna nimic. Având în vedere timpul pe care îl petrecuseră cu Salvo, n-ar fi avut nicio problemă să-i identifice pe toți. În mod ciudat, însă, Comandantul nu le acordă prea multă atenție prizonierilor. Privirea lui era îndreptată în schimb spre o navetă Republicană care cobora spre câmpul de aterizare.

— Clasa *Theta*, îi spuse încet unul dintre prizonieri mercenarului care stătea lângă el.

— Nu se văd prea multe din astea, spuse al doilea om.

— Trebuie să fie unul dintre Guvernatorii regionali ai lui Palpatine.

Primul om strâmbă din nas.

— Când le pasă suficient de mult încât să-i trimită pe cei mai buni...

Naveta își începuse secvența de aterizare. Cu motorul ionic oprit și repulsorul activat, nava își plie aripile lungi în sus pentru a oferi acces la cala principală, apoi se așeză ușor la sol. Imediat ce rampa de îmbarcare se deschisese, o echipă de soldați de elită ieși afară, însemnele roșii de pe armura lor identificându-i drept soldați din trupele de șoc de pe Coruscant.

Urmă o siluetă mult mai înaltă, îmbrăcată în negru din cap până în picioare.

— Pe toate lunile lui Bogden...

— O nouă *rasă* de soldați?

— Doar dacă le-a furnizat cineva clonatorilor un donator mult mai înalt decât originalul.

Salvo și ofițerii săi se grăbiră spre silueta în negru.

— Bun venit, Lord Vader.

— Vader? spuse mercenarul cel mai apropiat de Shryne.

Lord, gândi Shryne.

— Asta nu e o clonă, spuse primul om.

Shryne nu știa ce să creadă despre Vader, deși era evident din reacția lui Salvo și a ofițerilor săi că li se spusese să se aștepte la cineva de rang înalt. Cu casca lui mare și pelerina neagră, Vader arăta ca ceva împrumutat de la Separatiști – o îmbinare grotescă, gen Grievous, între umanoid și mașină.

— Lord Vader, repetă Shryne în sinea lui. Ca și Conte Dooku?

Salvo le făcu semne lui Climber și celorlalți trei soldați ai lui, care rămăseseră la transportor. Din interiorul uriașului vehicul ieși o capsulă antigravitațională mare, cu capac transparent, pe care doi dintre soldați începură să o ghideze spre naveta lui Vader. Pe măsură ce capsula trecea pe lângă Shryne, acesta zări niște robe maronii, iar stomacul i se întoarse pe dos. Când capsula ajunsese în sfârșit la Salvo, iar Comandantul deschise un panou de acces de la baza ei și scoase trei cilindri strălucitori, pe care îi predă lui Vader.

Săbii de lumină.

Vader făcu un semn din cap pentru ca ofițerul Comandant al trupelor sale de șoc să le accepte, apoi, cu o voce gravă, sintetizată, îi spuse lui Salvo:

— Pentru ce ai păstrat cadavrele, Comandante. Pentru posteritate?

Salvo scutură din cap.

— Nu ni s-a dat nicio instrucțiune...

Mâna dreaptă înmănușată a lui Vader îi făcu semn să tacă.

— Descotorosiți-vă de ele în orice mod crezi de cuviință.

Salvo îi făcu semn lui Climber să ia capsula antigrav dar Vader îl opri.

— Ai uitat pe cineva, Comandante? întrebă Vader.

Salvo îl privi.

— Uitat, Lord Vader?

Vader își încrucișă brațele la pieptul său masiv.

— Șase Jedi au fost repartizați pe Murkhana, nu trei.

Shryne schimbă scurte priviri cu Chatak, care era și ea suficient de aproape de Vader pentru a auzi remarca.

— Îmi pare rău să raportez, Lord Vader, că ceilalți trei au scăpat de capturare, spuse Salvo.

Vader încuviință din cap.

— Știu deja asta, Comandante. Și nu am străbătut jumătate de galaxie ca să îi urmăresc. Se îndreptă de spate cu un aer arogant. Am venit să mă ocup de cei care le-au permis să scape.

Climber făcu imediat un pas în față.

— Acesta aș fi eu.

— Și noi, anunță la unison restul *Echipei Ionice*.

Vader se holbă la comandouri.

— Ați nesocotit un ordin direct de la Înaltul Comandament.

— Ordinul nu avea niciun sens în acel moment, răspunse Climber pentru toată lumea. Ne-am gândit că ar putea fi un truc al Separatiștilor.

— Ceea ce ați *crezut* nu are nicio legătură cu asta, spuse Vader, arătând spre Climber. Se așteaptă de la voi să urmați ordinele.

— Și le urmăm pe cele rezonabile. Uciderea propriilor noștri luptători nu s-a calificat ca rezonabilă.

Vader continuă să își îndrepte degetul spre pieptul lui Climber.

— Nu erau aliații tăi, șef de echipă. Au fost trădători, iar tu ai fost de partea lor.

Climber își menținu poziția.

— Trădători cum? Pentru că unii dintre ei au încercat să-l aresteze pe Palpatine? Tot nu văd cum justifică asta pedeapsa cu moartea pentru toți.

— Voi avea grijă să-l informez pe Împărat de îngrijorările tale, spuse Vader.

— Fă-o.

Shryne își închise gura și înghiți cu greu. *Jedii încercaseră să-l aresteze pe Palpatine*. Republica avea acum un Împărat!

— Din păcate, spuse Vader, nu vei mai fi în viață pentru a afla răspunsul lui.

Dintr-o mișcare rapidă, își dădu mantia la o parte și scoase o sabie de lumină de la curea. Aprinzând-o cu un șuierat brusc, mânerul proiectă o lamă purpurie.

Dacă Shryne fusese confuz mai devreme, acum era copleșit. *O lamă Sith?*

Cei patru soldați din trupele de comando se retraseră, ridicându-și armele.

— Vom accepta să fim executați pentru acțiunile noastre, spuse Climber. Dar nu de *câinele* Împăratului.

Salvo și ofițerii săi făcură rapid un pas înainte, dar Vader le arată doar palma.

— Nu, Comandante. Lăsați asta în seama mea.

Cu asta se îndreptă spre soldați. Răspândindu-se, aceștia deschiseră focul, dar nici măcar un singur proiectil nu trecu de lama lui Vader. Fulgerele respinse trecură direct prin vizoarele căștilor a doi dintre soldați și, în două mișcări furibunde, Vader

ii deschise pe cei doi de la umăr la șold, ca și cum ar fi fost niște containere imense de rații. Climber și al treilea soldat profitară de moment pentru a fugi spre linia copacilor din apropiere, trăgând în timp ce fugeau. O lovitură deviată a lui Vader îl prinse pe Climber în piciorul stâng, dar proiectilul nu-l încetini nici pe departe.

Vader îi urmări, apoi făcu semn trupelor sale.

— Îi vreau vii, Comandante Appo.

— Da, Lord Vader.

Trupele de șoc ale lui Appo porniră în goană în urmărirea comandourilor. Niciunul dintre ofițerii lui Salvo nu trăsesese cu arma, dar acum îl priveau cu toții pe Vader cu o nesiguranță vigilentă, cu armele pe jumătate ridicate.

— Nu vă lăsați păcăliți de arma mea, le spuse Vader, ca și cum le-ar fi citit gândurile. Eu nu sunt un Jedi.

Din stânga lui Shryne, o voce cunoscută strigă:

— Dar eu sunt!

Bol Chatak își desfăcu pelerina, dezvăluindu-și coarnele vestigiale, și aprinse sabia pe care Shryne crezuse că avusese bunul simț să o arunce când au fost capturați. Vader se întoarse, privind-o pe Chatak cum începea să vină spre el, prizonierii și soldații deopotrivă dându-i un spațiu larg.

— Cu atât mai bine că unul dintre voi a supraviețuit, spuse el, agitându-și sabia înainte și înapoi în fața lui. Comandourile ți-au salvat viața, iar acum tu speri să o salvezi pe a lor, nu-i așa?

Chatak își ținu lama albastră la înălțimea umerilor.

— Singura mea intenție este să te scot din ecuație.

Vader își înclină lama pentru a o îndrepta spre pământ.

— Nu vei fi primul Jedi pe care îl ucid.

Lamele lor se întâlniră cu o explozie de lumină.

Temându-se că prizonierii se vor folosi de diversiune pentru a se împrăștia, oamenii lui Salvo se grăbiră să formeze un cordon în jurul lor. Presat printre ceilalți, Shryne îi pierdu din vedere pe Chatak și pe Vader, dar își dădu seama din ciocnirile furioase ale săbiilor lor că duelul era rapid și furios. Momentan imobilizat, se lăsă dus de valul mulțimii, astfel încât să poată fi ridicat deasupra capetelor celor din fața lui. Pentru o clipă a fost. Suficient cât să o vadă pe Chatak, plină de grație și viteză, făcându-și loc în spațiul adversarului ei. Mișcările ei erau largi și circulare, iar sabia părea o extensie a ei. Vader, în schimb, era neîndemânatic, iar loviturile lui erau mai ales verticale. Totuși, era cu un cap mai înalt decât Chatak și incredibil de puternic. În diferite momente, pozițiile și tehnicile sale le imitau pe cele Ataro și Soresu, dar Vader părea să nu aibă un stil propriu și își executa mișcările în mod rigid.

Cu o mișcare învărtită, Chatak pătrunse suficient de mult în alonja lui Vader pentru a-i provoca o rană în antebraț. Dar Vader abia reacționează la lovitură și, în loc să vadă carne cauterizată, Shryne văzu scântei și fum ieșind din mănuașă tăiată a lui Vader. Apoi îi pierdu din nou din vedere. Înghesuit în mulțime, se întrebă dacă putea folosi Forța pentru a chema unul dintre pistoalele blaster ale unui soldat în mână sa. În același timp, speră că Starstone își abandonase sabia pe platforma de aterizare și că nu va încerca să se alăture Maestrei ei împotriva lui Vader.

Trebuie să aflăm ce s-a întâmplat cu Jedii, încercă el să îi transmită. Va veni și vremea să ne confruntăm cu Vader. Ai răbdare.

Se întrebă dacă avea dreptate. Poate că ar trebui să încerce să ajungă la

Chatak, cu sau fără armă. Poate că viața lui trebuia să se termine aici, pe Murkhana. Căută îndrumarea Forței, iar Forța îi spuse să se stăpânească.

Un strigăt de durere străpunse haosul, iar mulțimea de prizonieri se despărți suficient de mult pentru ca Shryne să o vadă pe Chatak în genunchi în fața lui Vader, cu brațul sabiei amputat de la cot. Vader o învinsese pur și simplu până la supunere, iar acum, cu o zvâcnire din lama lui însângărată, o decapitase.

Durerea îi străpunse inima lui Shryne.

Invizibil în spatele măștii sale, Vader privi în jos la trupul căzut al lui Chatak. Soldații clone relaxară oarecum cordonul, permițând prizonierilor să se împrăștie. Și în momentul în care o făcu, Vader începu să scaneze fețele din mulțime.

Existau tehnici de ascundere a abilităților Forței, iar Shryne le folosea. Se pregătise, de asemenea, pentru posibilitatea de a fi descoperit. Dar privirea neagră a lui Vader trecu chiar pe lângă el. În schimb, păru să se concentreze asupra lui Olee Starstone. Vader făcu un pas în direcția ei.

Acum nu mai am de ales, gândi Shryne.

Era gata să atace când un soldat din trupele de șoc îl strigă pe Vader, raportându-i că fuseseră capturați soldații din trupele de comando. Vader se opri în loc, aruncând o privire în direcția lui Starstone înainte de a se întoarce spre Salvo.

— Comandante, ai grijă ca prizonierii să fie încărcăți în transportor. Vader scană din nou, mulțimea. O temniță mai puțin primitoare îi așteaptă pe Agon 9.

Capitolul 12

Imediat ce Vader se întoarse cu spatele la prizonieri, Shryne se puse în mișcare, înaintând, dând din coate și din umăr, prin mulțime, până la Starstone, ai cărei umeri înguști se îngreunau în timp ce încerca să-și reprime durerea pricinuită de moartea Maestrei ei. Dându-și seama că Shryne era lângă ea, se întoarse în îmbrățișarea lui reconfortantă, dar scurtă.

— Maestra ta este cu Forța, îi spuse el. Bucură-te pentru asta.

Ea își îngustă ochii la el.

— De ce nu ai ajutat-o?

— Am crezut că am fost de acord să renunțăm la săbiile noastre.

Ea aprobă din cap.

— Eu am abandonat-o pe a mea. Dar tu ai fi putut face ceva.

— Ai dreptate. Poate ar fi trebuit să-l provoc pe *Lordul Vader* la o luptă. Nările lui Shryne se lărgiră. Maestra ta a reacționat cu furie și din răzbunare. Ne-ar fi fost mai utilă în viață.

Starstone reacționează ca și cum ar fi fost pălmuită.

— Asta e o remarcă lipsită de inimă.

— Nu confunda emoția cu adevărul. Chiar dacă Bol Chatak l-ar fi învins pe Vader, ea tot ar fi fost ucisă.

Starstone gesticulă vag în direcția lui Vader.

— Dar monstrul acela ar fi fost mort.

Shryne îi susținu privirea acuzatoare.

— Răzbunarea nu este stilul unui Jedi, Padawan. Maestra ta a murit degeaba.

Prizonierii se mișcau acum, soldații îndreptându-i spre rampa de îmbarcare a transportorului militar.

— Rămâi în urmă, spuse Shryne la urechea lui Starstone.

Cei doi încetinesc, permițând celorlalți prizonieri să înainteze în jurul lor.

— Cine este Vader? întrebă Starstone după un moment.

Shryne scutură din cap în semn de neștiință.

— Asta e ceva ce am putea afla dacă rămânem în viață.

Starstone își luă buza de jos între dinți.

— Îmi pare rău pentru ceea ce am spus, Maestre.

— Nu-ți face griji pentru asta. Spune-mi cum a reușit Bol Chatak să țină sabia ascunsă de gărzi.

— Persuasiunea Forței, spuse Starstone liniștită. La început am crezut că vom reuși să evadăm, dar Maestra mea a vrut să aștepte până când va ști ce s-a întâmplat cu tine. Am fost închise într-o clădire și lăsate să ne apărăm singure. Mâncare foarte puțină și soldați peste tot. Chiar dacă Maestra mea și-ar fi folosit sabia atunci, nu știu cât de departe am fi ajuns înainte ca trupele să fie peste noi.

— Ai folosit persuasiunea Forței în vreun moment?

Ea aprobă din cap.

— Așa am reușit să păstrez transmițătorul balizei Maestrei mele.

Shryne o privi surprins.

— Îl ai cu tine?
— Maestra Chatak mi-a spus să-l păstrez.
— O prostie, spuse el, apoi întrebă: Ai reușit să afli ceva despre război?
— Nimic. Starstone lăsa să i se vadă neîncrederea. L-ai auzit pe Vader spunând că-i va spune *Împăratului*?

— L-am auzit.
— Ar fi putut Senatul să-l numească Împărat pe Palpatine?
— Mi se pare exact ceva ce ar fi făcut Senatul.
— Dar Împărat al cărui Imperiu?
— M-am întrebat și eu asta. Se uită la ea. Cred că războiul s-a încheiat. Ea se gândi la asta o clipă.
— Atunci de ce li s-a ordonat trupelor să ne ucidă?
— Este posibil ca Jedii de pe Coruscant să fi încercat să-l aresteze pe Palpatine înainte ca acesta să fie promovat – sau *încoronat*, presupun că ar trebui să spun.
— De aceea ni s-a ordonat să ne ascundem.
— Bună teorie – măcar de data asta.

Se apropiau acum de buza rampei de îmbarcare, aproape de capătul rândului. Acceptând inevitabilul, majoritatea prizonierilor dădeau dovadă de o disciplină remarcabilă, iar mulți dintre soldați se îndepărtau ca urmare a acestui lucru. Doi soldați staționau în partea de sus a rampei, câte unul de o parte și de alta a trapei dreptunghiulare, iar alți trei se deplasau oarecum alături de cei doi Jedi.

— Vader este un Sith, Maestre, spuse Starstone.
Shryne îi arată o privire de suferință.
— Ce știi tu despre Sith?
— Înainte ca Maestra Chatak să mă aleagă Padawana ei, m-am antrenat sub îndrumarea Maestrei Jocasta Nu în arhivele Templului. Pentru evaluarea mea, am ales să fiu testată în istoria Sith.

— Felicitări. Atunci nu trebuie să-ți reamintesc că o lamă purpurie nu garantează că cel care o mănuieste este un Sith, așa cum nu orice persoană puternică în Forță este un Jedi. Asajj Ventress a fost o simplă ucenică a lui Dooku, nu un Sith adevărat. O lamă purpurie nu poate fi datorată decât unui cristal sintetic de putere. Atunci purpuriul este pur și simplu o culoare, la fel ca lama de ametist a Maestrului Windu.

— Da, dar în mod normal Jedii nu mănuiesc lame purpurii, argumentă Starstone, fie și numai din cauza asocierii cu Sithul. Deci, chiar dacă Vader nu a fost decât un alt ucenic al Contelui Dooku, de ce îl servește acum pe Palpatine – *Împăratul Palpatine* – ca și călău?

— Presupui prea multe, spuse Shryne. Chiar dacă ai dreptate, de ce este atât de greu de crezut, când Dooku a făcut exact opusul – a trecut de la slujirea Ordinului Jedi la slujirea Sithului?

Starstone clătină din cap.

— Presupun că nu ar trebui să fie greu de crezut, Maestre. Dar este.

El se uită la ea.

— Iată ce contează: Vader bănuiește că doi Jedi vor fi la bordul transportorului închisorii. În cele din urmă ne va identifica și vom fi uciși, dacă nu ne asumăm riscul, aici și acum.

— Cum, Maestre?

— Vino cu mine spre capătul liniei. O să încerc ceva și sper că Forța e cu mine. Dacă nu reușesc, ne imbarcăm conform instrucțiunilor. Înțeles?

— Înțeles.

Ultimii mercenari și Koorivari captivi trecură pe lângă cei doi Jedi reticenți, urcară rampa navei și trecură prin trapă. În vârf, Shryne făcu o mișcare de trecere cu mâna către unul dintre soldați.

— Nu există niciun motiv să ne rețineți, spuse el.

Soldatul se uită la el din interiorul căștii.

— Nu există niciun motiv să îi reținem, le spuse el camarazilor săi.

— Suntem liberi să ne întoarcem la casele noastre.

— Sunt liberi să se întoarcă la casele lor.

— Totul e în ordine. E timpul să vă imbarcați pe navă.

— Totul e bine. E timpul să ne imbarcăm pe navă.

Shryne și Starstone așteptară până când ultimul soldat intră în navă, apoi săriră de pe rampă pe câmpul de argilă și se ascunseră în spatele uneia dintre capsulele trenului de aterizare. Când li se ivi ocazia, ieșiră în grabă de sub navă și fugiră în vegetația deasă, îndreptându-se spre ceea ce mai rămăsese din Orașul Murkhana.

Capitolul 13

În cabina sa personală de la bordul Distrugătorului *Exactorul*, Vader examinează daunele pe care i le provocase sabia femelei Jedi Zabrak antebrațului stâng. După ce se asigurase că echipamentul se sigilase singur deasupra arsurii, desprinsese mănua lungă și folosisese un cutter laser pentru a îndepărta bucățile de țesătură de armură care fuseseră topite pe aliajul de dedesubt. Sabia Jediului tăiase protecția mănuii și topise o parte din ligamentele artificiale care permiteau mâinii să se miște. Reparațiile permanente vor trebui să aștepte până când se va întoarce pe Coruscant. Între timp, va trebui să își încredințeze brațul unuia dintre droizii medicali.

Sabia lui se afla la îndemână, dar cu cât o privea mai mult și se uita la brazda înnegrită din aliaj, cu atât devenea mai descurajat. Dacă mâna ar fi fost din carne și sânge, ar fi tremurat acum. Dacă doar Dooku, Asajj Ventress și Obi-Wan fuseseră suficient de buni cu o lamă pentru a-l răni, cum reușise un Cavaler Jedi necunoscut să facă asta? *Odată cu pierderea membrelor, mi-am pierdut și puterea în Forță?*

Vader recunoscuse vocea celui care pusese întrebarea ca fiind a spectrului lui Anakin, spunându-i că nu era atât de puternic pe cât credea că este. Băiețelul sclav, supărat pentru că nu era stăpânul destinului său. Un simplu accesoriu în lume, deținut de altul, trecut cu vederea. Și acum proaspăt înrobbit!

Își ridică fața mascată spre tavanul cabinei și mârâi chinuit. Droizii medicali inepti ai lui Sidious îi făcuseră asta! Îi încetiniseră reflexele, îl împovăraseră cu armură și căptușeală. Se bucură că îi distrusese.

Sau... Sidious proiectase în mod deliberat această închisoare? Din nou, Anakin fu cel care întreabă – acel mic nod de teamă din inima lui Vader. Era asta pedeapsa pentru eșecul de la Mustafar? Sau Mustafar îi oferise lui Sidious doar o scuză pentru a-l slăbi? Poate că promisiunea de ucenicie nu fusese decât un truc, când, de fapt, Sidious avea nevoie doar de cineva care să-i comande armata de trupe de șoc. Un alt Grievous, în timp ce Sidious culegea adevăratele recompense ale puterii, convins că noul său servitor nu reprezenta nicio amenințare la adresa domniei sale.

Vader rămase pe gânduri, temându-se că va înnebuni, și în cele din urmă ajunsese la o concluzie și mai descurajantă. Grievous fusese păcălit să servească Sithul. Iar Sidious îl trimisese pe Anakin la Mustafar cu un singur motiv: să-i ucidă pe membrii Consiliului Separatist. Padme și Obi-Wan Kenobi fuseseră cei care îl condamnaseră la închisoarea sa în costum negru. Condamnat de soția sa și de presupusul cel mai bun prieten al său, dragostea lor pentru el fiind deformată de ceea ce ei percepuseră drept trădare. Obi-Wan, prea spălat pe creier de către Jedi pentru a recunoaște puterea părții întunecate; și Padme, prea aservită Republicii pentru a înțelege că mașinațiunile lui Palpatine și trădarea lui Anakin către Sith fuseseră esențiale pentru a aduce pacea în galaxie! Esențiale pentru a pune puterea în mâinile celor suficient de descurcăriți pentru a o folosi cum trebuie, pentru a salva miriadele de specii ale galaxiei de ele însele; pentru a pune capăt incompetenței Senatului; pentru a dizolva Ordinul Jedi, umflat și plin de drepturi, ai cărui Maeștri erau orbi la decăderea pe care o favorizaseră.

Și totuși, *Cel Ales* o văzuse; atunci de ce nu îi urmaseră exemplul îmbrățișând

partea întunecată? Pentru că erau prea încremeniți pe căile lor; prea incapabili să se adapteze. Vader căzu pe gânduri. Anakin murise pe Coruscant. Dar *Cel Ales* murise pe Mustafar. O furie înverșunată, la fel de fierbinte ca lava de pe Mustafar, izvorî din el, lichifiind autocompătirea. Asta era ceea ce vedea în spatele amplificatoarelor vizuale ale măștii: lavă bolborosind, căldură roșie, carne arsă...

El voise să-i salveze! Pe Padme, de la moarte; pe Obi-Wan, de ignoranță. Și în cele din urmă, ei nu reușiseră să-i recunoască puterea; să se supună pur și simplu lui; să accepte cu credință că el știa ce era mai bine pentru ei, pentru toată lumea!

În schimb, Padme era moartă și Obi-Wan fugea pentru a-și salva viața, la fel de lipsit ca și Vader de tot ce era bun. Fără prieteni, familie, scop...

Încleștându-și mâna dreaptă, blestemă Forța. Ce-i oferise ea vreodată, în afară de durere? Torturându-l cu previziuni, cu viziuni pe care nu le putea preveni. Făcându-l să creadă că are o mare putere, când el era doar un servitor al ei. Dar nu mai era așa, își promise Vader. Puterea părții întunecate va face Forța să fie servilă, mai degrabă slugă decât aliat. Întinzându-și brațul drept, apucă sabia și o învârti în mână. Veche de doar trei săptămâni standard, asamblată – așa cum dorise Sidious – în stilul armei de teroare de mărimea unei luni pe care o construia, arma gustase acum primul sânge. Sidious îi furnizase cristalul sintetic responsabil pentru lama purpurie, împreună cu propria sa sabie, pentru a-i servi drept model.

Cu toate astea, Vader nu avea nicio slăbiciune pentru antichități și, deși putea aprecia munca manuală depusă pentru confecționarea mânerului încrustat și ușor curbat al sabiei lui Sidious, prefera o armă cu mai mult balast. Hotărât să-l mulțumească pe Stăpânul său, încercase să creeze ceva nou, dar sfârșise prin a crea o versiune neagră a sabiei pe care o mânua de mai bine de un deceniu, cu un mâner gros și crestat, o celulă de alimentare cu diatiu de mare putere, un cristal de focalizare bifazic și butoane de reglare montate în față. Până la învelișul emițătorului, mânerul imita arma lui Anakin.

Dar exista o problemă. Măinile lui noi erau prea mari pentru a reproduce prinderea lejeră pe care o preferase Anakin, mâna dreaptă fiind înfășurată nu pe mâner, ci în jurul cilindrului care adăpostea cristalul, aproape de lama însăși. Măinile lui Vader necesitau ca mânerul să fie mai gros și mai lung, iar rezultatul era o armă neelegantă, aproape neîndemânatică. O altă cauză a răni de pe brațul stâng.

Sidious îi spusese că Sithul nu mai folosea săbii. *Dar noi continuăm să le folosim, fie și numai pentru a-i umili pe Jedi.* Vader tânjea după momentul în care amintirile despre Anakin vor dispărea, ca lumina absorbită de o gaură neagră. Până când se va întâmpla asta, costumul său de menținere a vieții va fi un lucru rău. Chiar dacă era potrivit pentru întunericul din inima sa invulnerabilă...

* * *

Comunicatorul sună.

— Ce este, Comandante Appo?

— Lord Vader, am fost informat de o discrepanță în numărul prizonierilor. Ținând cont de Jediul pe care l-ați ucis pe Murkhana, doi prizonieri sunt de negăsit.

— Ceilalți care au supraviețuit *Ordinului 66*, spuse Vader.

— Să-l instruiesc pe Comandantul Salvo să inițieze o căutare?

— Nu și de data asta, Comandante. Mă voi descurca singur.

Capitolul 14

— Acolo jos? spuse Starstone, oprindu-se la capul unei scări înfiorătoare pe care Shryne o cobora deja.

Scările duceau la subsolul unei clădiri întortocheate care rămăsese neatinsă de bătălie și era asemănătoare celor care încununau dealurile înverzite de la sud de Orașul Murkhana. Dar ea avea un presentiment rău în legătură cu scările.

— Nu-ți face griji. Acesta e doar modul lui Cash de a-i ține departe pe nedoriți.

— Nu pare să te încetinească deloc, spuse ea, urmându-l în puțul întunecat al scării.

— Mă bucur să văd că ți-a revenit simțul umorului. Tu trebuie să fi fost glumeața de serviciu din temniță.

Și Shryne vorbea serios, pentru că nu voia ca ea să se gândească la moartea lui Bol Chatak. În orele lungi care le luaseră să ajungă de la câmpul de aterizare la cartierul general al lui Cash Garrulan, Starstone părea să se fi împăcat cu cele întâmplate.

— Cum se face că îl cunoști pe acest tip? îl întrebă ea peste umăr.

— Garrulan este motivul pentru care m-a trimis Consiliul pentru prima dată pe Murkhana. Este un fost vigo al *Soarelui Negru*. Am venit aici pentru a-l scoate din afaceri, dar s-a dovedit a fi una dintre cele mai bune surse de informații despre activitățile Separatiștilor din acest sector. Cu mulți ani înainte de Geonosis, Garrulan ne avertiza despre amploarea acumulării militare a lui Dooku, dar nimeni din Consiliu sau din Senat nu părea să ia amenințarea în serios.

— Și în schimbul informațiilor i-ai permis lui Garrulan să rămână în afaceri.

— El nu este un Hutt. El se ocupă cu mărfuri en-gros.

— Deci nu doar că suntem fugari, dar acum apelăm la gangsteri pentru ajutor.

— Poate ai tu o idee mai bună?

— Nu, Maestre, nu am.

— Nici nu credeam. Și nu-mi mai spune *Maestre*. Cineva va face legătura cu Jedii sau va avea impresia că ești servitoarea mea.

— Forța să ne ferească, mormăi Starstone.

— Eu sunt Roan. Pur și simplu.

— Voi încerca să țin minte asta *Roan*. Ea râse la auzul sunetului. Îmi pare rău, pur și simplu nu sună cum trebuie.

— O să te obișnuiești cu asta.

La poalele scărilor era o ușă fără ornamente. Shryne bătu cu pumnii în zăbrele și spuse ceva în ceea ce Starstone presupuse că era Koorivară globului ocular droid care ieșise printr-un portal circular ca răspuns. O clipă mai târziu, ușa alunecă în locașul ei pentru a dezvălui un bărbat uman musculos și foarte tatuat, ținând în brațe un blaster DC-17. Zâmbindu-i lui Shryne, acesta îi conduse într-un foaier surprinzător de opulent.

— Încă te mai furișezi pe lângă oameni, nu, Shryne?

— Vechile obiceiuri.

Omul aprobă din cap cu înțelepciune, apoi se uită de la Shryne la Starstone.

— Ce-i cu ținutele astea? Arătați de parcă ați fi stat o lună într-un compactor de gunoi.

— Țsta ar fi fost un pas înainte, spuse Starstone.

Shryne aruncă o privire spre camera din spate.

— E aici, Jally?

— E aici, dar nu pentru mult timp. Doar împachetăm ce nu am putut muta înainte de invazie. Îi voi spune...

— Hai să-i facem o surpriză.

Jally râse scurt.

— Oh, va fi surprins, asta este sigur.

Shryne îi făcu semn lui Starstone să îl urmeze. De cealaltă parte a unei intrări cu perdele, un grup mixt de oameni, extratereștri și droizi de muncă cărau lăzi într-un turbolift spațios. Chiar mai bine amenajată decât foaierul, camera era plină de mobilier, dispozitive de stocare a informațiilor și de comunicații, arme și multe altele. Umanoidul care stătea în mijlocul lor și dădea ordine subalternilor săi era un Twi'lek cu un lekku gras și o burtă proeminentă. Simțind pe cineva în spatele lui, se întoarse și se uită cu gura căscată la Shryne.

— Am auzit că ai fost ucis.

— Vise, spuse Shryne.

Cash Garrulan își mișcă capul dintr-o parte în alta.

— Poate. Își întinse brațele grase și strânse ambele mâini ale lui Shryne, apoi făcu un gest către hainele lui murdare. Îmi place cum arăți.

— M-am săturat să port maro.

Privirea lui se mută.

— Cine e noua ta prietenă, Roan?

— Olee, spuse Shryne fără să elaboreze. Îndreptă o privire spre lăzi. Vânzare de lichidări, Cash?

— Să spunem doar că pacea este rea pentru afaceri.

— Atunci s-a terminat? întrebă Shryne solemn.

Garrulan își înclină capul mare.

— Nu ați auzit? A fost peste tot pe HoloNet, Roan.

— Eu și Olee nu am mai ținut legătura.

— Se pare că da. Twi'leкул se întoarse să latre instrucțiuni la doi dintre angajații săi, apoi le făcu semn lui Shryne și Starstone să intre într-un birou mic și ordonat, unde Garrulan și Shryne se așezară.

— Voi doi sunteți în căutarea unor blastere? întrebă Garrulan. Am *BlasTech*, *Merr-Sonns*, *Tenloss DXs*, tot ce vreți. Și o să vi le dau ieftine. Când Shryne dădu din cap că nu, Garrulan spuse: Ce zici de comunicatoare? Vibrolame? Covoare țesute manual pe Tatooine...

— Spune-ne cum s-a terminat războiul.

— Cum s-a terminat? Garrulan își pocni pumnii grași. Exact așa. La un moment dat, Cancelarul Palpatine a fost răpit de Generalul Grievous; în clipa următoare, Dooku și Grievous sunt morți, Jedii sunt trădători, droizii de luptă s-au oprit, iar noi suntem din nou o mare galaxie fericită, mai unită decât înainte – un Imperiu, nu mai puțin. Nu există capitulare oficială din partea Confederației Sistemelor Independente, nu există Senat blocat, nu există embargouri comerciale. Și orice vrea Împăratul, primește.

— Ceva comentarii din partea membrilor Consiliului Separatist?
— Niciun sunet. Deși zvonurile abundă. Împăratul i-a condamnat la moarte. Sunt încă pe fugă. Sunt ascunși pe *Brațul Tingel*, în compania acoliților lui Passel Argente...

Shryne își întinse brațul pentru a o împiedica pe Starstone să se miște.

— Stai jos, spuse el. Și nu-ți mai mesteca buza.

— Da, Maes... Roan.

— Trebuie să spun, continuă Garrulan, nu aș fi ghicit niciodată că Jedii vor fi trași la răspundere.

— Pentru încercarea de a-l aresta pe Palpatine, vrei să spui, spuse Shryne.

— Nu, pentru război. Garrulan se holbă la Shryne pentru o clipă. Tu chiar nu știi ce s-a întâmplat, nu-i așa? Poate că voi doi ar trebui să beți ceva.

Garrulan era la jumătatea încercării de a se ridica dar Shryne spuse:

— Fără băuturi. Doar spune-ne.

Twilekul părea cu adevărat consternat.

— Urăsc să fiu purtătorul de vești proaste, Roan – mai ales pentru tine, dintre toți oamenii – dar războiul a fost pus în cărca Jedilor. Voi ați manipulat întreaga șaradă: soldați crescuți în cuve de o parte, *Maestrul* Dooku de cealaltă, totul în încercarea de a răsturna Republica și de a vă pune pe voi la conducere. Acesta este motivul pentru care Palpatine a ordonat execuția voastră și pentru care Templul Jedi a fost *atacat*.

Shryne și Starstone schimbă priviri îngrozite.

Citindu-le expresiile, șeful criminal adoptă un ton sumbru.

— Din câte am înțeles, aproape toți Jedii au fost uciși – în Templu sau pe o lume sau alta.

Shryne își puse brațul în jurul umerilor tremurânzi ai lui Starstone.

— Ușurel, puștoaico, spuse el, atât pentru sine, cât și pentru Olee.

A doua transmisie a balizei, care le ordona tuturor Jediilor să se ascundă, avu brusc sens. Templul, lipsit de apărare în absența atâtor Cavaleri Jedi, fusese atacat și jefuit; profesorii și tinerii măcelăriți de trupele de pe Coruscant – *trupe de șoc*, cum li se spunea acum. Câți Jedi se întorseseră în Nucleu, se întrebă Shryne, doar pentru a fi uciși la sosire? Ordinul Jedi fusese terminat. Nu numai că nu era ceva bun pentru Shryne și Starstone pe Coruscant, dar nu mai era nicăieri ceva bun pentru ei.

— Dacă mai contează, spuse Garrulan, nu cred un cuvânt din toate astea. Palpatine este în spatele acestei afaceri. A fost de la început.

Starstone își scutură capul înainte și înapoi, neîncrezătoare.

— Nu e posibil ca fiecare Jedi să fi fost ucis. Se întoarse spre Shryne. Unii Jedi nici măcar nu erau cu trupele clonă, Maestre. Este posibil ca și alți Comandanți să fi refuzat să se supună ordinelor de execuție ale Înaltului Comandament.

— Ai dreptate, spuse Shryne, încercând să pară liniștit.

— Vom găsi și alți supraviețuitori.

— Sigur că îi vom găsi.

— Ordinul se va reconstrui.

— Absolut.

Garrulan așteptă ca ei să tacă înainte să spună:

— Multor altora le-a fost smuls covorul de sub picioare – chiar și celor de la baza lanțului trofic. Râse cu regret. Războiul a fost întotdeauna mai bun pentru noi

decât pacea. Cel puțin *Alianța Corporativă* a fost dispusă să ne tolereze pentru o parte din profituri. Dar Guvernatorii regionali pe care i-a instalat Împăratul vor să ne prezinte drept noul inamic. Și, între noi fie vorba, aș prefera să am de-a face cu Huttii.

Shryne îl studie.

— Unde te duce asta, Cash?

— Nu pe Murkhana, asta este sigur. Competitorii mei Koorivari în crime au binecuvântarea și simpatia mea. Garrulan îi întoarse privirea lui Shryne. Dar tu, Roan? Ai vreo idee?

— Nu chiar acum, spuse Shryne.

— Poate ar trebui să te gândești să lucrezi pentru mine. Aș avea nevoie de oameni cu talentele tale speciale, mai ales acum. În orice caz, îți datorez o favoare.

Starstone se holbă la el.

— Nu am căzut atât de jos încât să..., începu ea să spună, dar Shryne își puse mâna peste gura ei.

— Poate că mă voi gândi la asta. Dar mai întâi trebuie să ne scoți de pe Murkhana.

Garrulan își ridică palmele mâinilor spre Shryne.

— Nu-ți datorez chiar atât de mult.

— Fă să se întâmple și îți voi fi eu dator.

Starstone se uită de la Shryne la Garrulan și înapoi.

— Așa erai tu înainte de război? Făceai înțelegeri cu oricine îți făcea plăcere?

— Nu o băga în seamă, spuse Shryne. Ce zici de asta, Cash?

Garrulan se așeză pe scaunul său supradimensionat.

— N-ar trebui să fie prea greu să vă echipați cu identități false și să păcăliți trupele garnizoanei locale.

— În mod normal, aș fi de acord, interveni Shryne. Dar cineva nou a fost adăugat în afacere. Un *Lord Vader*. Când Garrulan nu reacționează la nume, continuă. Un fel de versiune cu armură neagră a lui Grievous, doar că mai periculoasă, și se pare că se ocupă de treburile murdare ale lui Palpatine.

— Serios? spuse Garrulan, vizibil interesat. Nu am auzit nimic despre el.

— Vei auzi, spuse Shryne. Și el ar putea reprezenta o problemă pentru plecarea noastră de pe stâncă asta.

Garrulan își mângâie lekkuul.

— Ei bine, atunci, s-ar putea să trebuiască să-mi regândesc oferta – în interesul evitării complicațiilor cu Imperialii. Sau poate pur și simplu trebuie să luăm măsuri de precauție suplimentare.

Capitolul 15

Țesătura neagră a armurii și isprăvile de forță nu erau singurele lucruri care îl deosebeau pe Darth Vader de Anakin Skywalker. În timp ce Anakin avusese acces limitat la camera de date a Templului Jedi, Vader – chiar și la ani-lumină de Coruscant – putea consulta orice date dorea, inclusiv arhive, texte vechi și holocroni creați de Maeștrii din trecut. Astfel reuși să afle identitatea celor șase Jedi care fuseseră repartizați pe Murkhana la sfârșitul războiului; cei patru care fuseseră uciși – Maeștrii Lorne și Bol Chatak și doi Cavaleri Jedi – și cei doi care rămăseseră în libertate: Roan Shryne și Padawana lui Chatak, Olee Starstone, acum probabil în grija lui Shryne, mai în vârstă și mai experimentat.

Fiind o tânără micuță, cu părul creț închis la culoare și un zâmbet atrăgător, Starstone părea destinată până de curând să devină un acolit al Templului, fiind selectată de Maestra Joscasta Nu pentru a-i servi ca ucenică în camera arhivelor. Cu puțin timp înainte de începerea războiului și pentru a-și extinde cunoștințele despre restul galaxiei, Starstone ceruse să i se permită să facă muncă de teren, iar în timpul unei scurte vizite pe Eriadu atrăsese atenția lui Bol Chatak. Cu toate astea, Chatak nu o acceptase ca elevă decât în al doilea an de război, și numai la cererea Înaltului Consiliu. Cu atât de mulți Cavaleri Jedi participând la campanii militare pe lumi îndepărtate, Templul nu mai era locul potrivit pentru o tânără Jedi aptă de muncă, care putea fi mai utilă Republicii ca războinică decât ca bibliotecară.

Din toate punctele de vedere, Starstone fusese foarte promițătoare. Candidă, iute ca un vibro-bici și o cercetătoare strălucită, probabil că nu i s-ar fi permis niciodată să părăsească Templul. Deși ar fi murit acolo, victimă a lamei lui Darth Vader sau a proiectilelor de blaster ale trupelor de șoc ale Comandantului Appo.

Roan Shryne era o altă problemă și Vader se tot învârtea în jurul holoimaginii lui Shryne, în timp ce datele despre Cavalerul Jedi fugar cu părul lung defilau într-un câmp holoproiector separat. Shryne fusese întâlnit inițial pe Weytta, o lume de pe Inelul Exterior, care se întâmpla să fie în aceeași vecinătate galactică cu Murkhana.

Fișierul său conținea referiri trecătoare la un *incident* care avusese loc la aducerea sa în Templu, dar Vader nu fusese în stare să găsească o relatare detaliată a ceea ce se întâmplase. La Templu, își demonstrase de timpuriu talentul de a simți prezența Forței în ceilalți, așa că fusese încurajat să urmeze un curs care l-ar fi adus în *Divizia de Achiziții* a Templului. Cu toate astea, când a fost suficient de mare pentru a înțelege ce presupunea *achiziția*, a refuzat cu fermitate să mai fie îndrumat, din motive pe care nici înregistrările nu le clarificau. Problema fusese adusă în fața Înaltului Consiliu, care decisese în cele din urmă că lui Shryne ar trebui să i se permită să își urmeze propria cale, în loc să fie forțat să servească. Calea pe care a urmat-o Shryne în cele din urmă a fost studiul armelor de război, atât antice, cât și moderne, din care a rezultat un interes major pentru rolul jucat de syndicatele criminale în răspândirea armelor ilegale. Condamnarea de către Shryne a lacunelor din legile Republicii care au permis *Federației Comerțului* și grupurilor similare să adune armate de droizi a fost ceea ce l-a adus inițial pe Murkhana, cu puțin timp înainte de izbucnirea războiului.

Acolo avusese de-a face cu un șef al crimei de renume local, care devenise treptat informatorul lui Shryne cu privire la acumularea militară Separatistă. Ca urmare, Shryne făcuse călătorii frecvente pe Murkhana, chiar și în timpul războiului, atât sub acoperire, cât și cu un Padawan. Fiind cu câțiva ani mai în vârstă decât Obi-Wan Kenobi, Shryne, ca și Obi-Wan, fusese un membru periferic a ceea ce unii Jedi numeau *Vechea Gardă* – un grup select care îi includea pe Dooku, Qui-Gon Jinn, Sifo-Dyas, Mace Windu și alții, dintre care mulți fuseseră sau urmau să fie numiți să facă parte din Înaltul Consiliu. Dar, spre deosebire de Obi-Wan, Shryne nu fusese niciodată la curent cu discuțiile sau deciziile Consiliului.

Interessant era că Shryne fusese unul dintre acei Jedi trimiși pe Geonosis în misiunea de salvare care sfârșise prin a deveni scânteia care aprinse războiul. În timpul luptei de acolo, fostul său Maestru, Nat-Sem, fusese ucis, împreună cu primul Padawan al lui Shryne. Apoi, după doi ani și jumătate de război, Shryne pierduse un al doilea învățăcel în bătălia de pe Manari. Era notat în înregistrări că Jedii colegi ai lui Shryne începuseră să vadă în el o schimbare după Manari, nu numai cu privire la război, ci și cu privire la rolul pe care Jedii fuseseră constrânși să-l joace – manipulați să-l joace, înțelegea acum Vader – și mulți Jedi se așteptaseră ca el să părăsească Ordinul, așa cum făcuseră mulți Cavaleri Jedi, fie trecând de partea Separatiștilor, fie dispărând pur și simplu din peisaj.

Continuând să studieze imaginea fantomatică a lui Shryne, Darth Vader activă comunicațiile din cabină.

— Ce ați aflat? întrebă el.

— Încă niciun semn despre Jedi, Lord Vader, zise Appo. Dar a fost localizat șeful criminal Twi'lek.

— Bună treabă, Comandante. El se va dovedi a fi tot indiciul de care avem nevoie.

* * *

Cash Garrulan tocmai încerca să-și dea seama cum putea descărca în grabă opt sute de perechi de electrobinoculare *Neuro-Saav*, când Jally dădu buzna în biroul său pentru a-i atrage atenția asupra monitoarelor de securitate.

Cu o enervare crescândă, Garrulan privi cum douăzeci de soldați clone coborau dintr-un transportor pe roți și luau poziție în jurul structurii învechite și întinse care era cartierul său general.

— Trupe de șoc, nu mai puțin, zise Garrulan. Probabil trimiși de Guvernatorul regional să ia tot ce pot înainte să plecăm.

Ridicându-se în picioare, aruncă un teanc de carduri de date de pe birou într-o servietă deschisă.

— Dă-le soldaților muniția noastră de rezervă. Nu luați atitudine, orice s-ar întâmpla. Dacă lucrurile se înrăutățesc, dă-le mai mult – electrobinocluri, de exemplu. Își luă mantia și și-o aruncă pe umeri. Eu, însă, nu am de gând să suport indignarea unei arestări. O să o iau pe scările din spate și ne întâlnim la dana de andocare.

— Bună alegere. Ne vom ocupa noi de clone.

Ieșind în grabă din biroul său și trecând prin magazie, apăsă butonul de declanșare a ușii din spate, doar pentru a găsi o siluetă impunătoare la intrare.

Îmbrăcată în negru, de la casca supradimensionată până la cizmele înalte până la genunchi, silueta mascată își ținea mânușile așezate în șolduri într-un mod care îi întindea larg mantia.

— Pleci undeva, Vigo?

Vocea ușor gravă era potențată de un fel de vocoder și subliniată de o respirație profundă și ritmică, evident reglată de cutia de control legată de pieptul lat și blindat al siluetei. *Vader*, își spuse Garrulan. Monstruozitatea asemănătoare lui Grievous despre care Shryne spusese că era *adăugată în afacere*.

— Pot să întreb cine dorește să știe?

— Ești liber să întrebi, spuse Vader, dar nu continuă.

Garrulan încercă să își adune gândurile. Vader și trupele sale de șoc nu veniseră pentru pomană. Erau pe urmele lui Shryne. Totuși, se gândea că ar putea exista o cale de a-l *cuceri* pe Vader.

— Nu sunt și nu am fost niciodată Separatist. Se întâmplă doar să trăiesc pe o lume Separatistă.

— Fosta ta loialitate nu mă privește, spuse Vader.

Întinzându-și mâna dreaptă, Vader îl ridică pe Garrulan în aer și îl purtă prin foaier și în birou, unde îl depuse într-un scaun cu o singură roată, care se rostogoli înapoi și se izbi de perete.

— Fă-te comod, spuse Vader.

Garrulan își frecă ceafa.

— Deci așa se va întâmpla, nu?

— Da. Așa.

Garrulan forță o respirație.

— Ei bine, ți-aș da un scaun, dar nu cred că mai am unul suficient de mare.

Comandantul trupelor lui Vader intră din camera din față, în timp ce Vader se uita la aranjamentele somptuoase ale biroului.

— Te-ai descurcat bine, Vigo.

— Mă descurc, spuse Garrulan.

Vader stătea deasupra lui.

— Caut doi Jedi care au scăpat de un transportor care trebuia să-i ducă pe Agon 9.

— Un loc încântător. Dar ce te face să crezi...

— Înainte să mai spui un cuvânt, îl întrerupse Vader, află că știu că tu și unul dintre Jedi vă cunoașteți de mult timp.

Garrulan își revizui imediat planurile.

— Vorbești despre Roan Shryne și de fată.

— Deci au venit aici.

Garrulan aprobă din cap.

— Mi-au cerut ajutorul pentru a părăsi Murkhana.

— Ce aranjamente ai făcut?

— Aranjamente? Garrulan făcu un gest larg către cameră. Nu am ajuns la toate astea din întâmplare. Am fost chiar surprins să îl văd pe Shryne în viață. Le-am spus că nu-i ajut pe trădători. De fapt, am raportat vizita lor autorităților locale.

Vader se întoarse spre Comandantul trupelor de șoc, care aprobă din cap și se îndreptă spre camera de mărfuri.

— Nu m-ai minți, Vigo.

Vader nu făcu din asta o întrebare.

— Nu până nu ajung să te cunosc mai bine.

Comandantul reveni.

— L-a contactat pe Comandantul garnizoanei locale, Lord Vader.

Era imposibil de determinat dacă Vader era cât de cât mulțumit. În cele din urmă, spuse:

— Știi încotro se îndrepta Shryne de aici?

Garrulan clătină din cap.

— Nu a spus. Dar cunoaște bine Murkhana, iar eu sunt doar unul dintre contactele sale locale. Dar, desigur, știi deja asta.

— Am vrut să o aud de la tine, spuse Vader.

Garrulan zâmbi pentru sine. Vader mușcase momeala.

— Cu plăcere... Lord Vader.

— Dacă ai fi Shryne, care ar fi următoarea ta mișcare?

— Ei bine, acum speculăm, nu-i așa, spuse Garrulan, relaxându-se oarecum. Adică, se pare că îmi ceri opinia profesională în această privință.

— Și dacă o fac?

— M-am gândit doar că ar putea fi ceva în asta și pentru mine.

— Ce vrei, Vigo? Pari să ai deja mai mult decât ai nevoie.

Garrulan adoptă un ton mai serios.

— Lucruri materiale, spuse el într-o manieră disprețuitoare. Vreau să pui o vorbă bună pentru mine la Guvernatorul regional.

Vader aprobă din cap.

— Asta se poate aranja – cu condiția ca opinia ta profesională să însemne ceva.

Garrulan se aplecă în față.

— Există un Koorivar pe nume Bioto. Se ocupă cu contrabanda și alte afaceri. Deține o navă foarte rapidă numită *Dead Ringer*¹. Făcu o pauză în timp ce Comandantul dispăru încă o dată, fără îndoială pentru a comunica cu Turnul de Control. Dacă m-aș grăbi să ajung pe o lume cu cât mai puține probleme, Bioto ar fi cel la care aș apela.

— Lord Vader, spuse brusc Comandantul, Turnul de Control raportează că *Dead Ringer* s-a lansat recent de la Spațioportul Murkhana. Avem traseul de zbor proiectat.

Vader se întoarse, mantia lui învârtindu-se.

— Contactează *Exactorul*, Comandante. Ordonă ca nava să fie mutată într-o poziție de interceptare. Fără alte cuvinte, intră în camera din față, oprindu-se brusc după câțiva pași lungi. Ești foarte deștept, Vigo, zise el, întorcându-se parțial spre Garrulan. Nu voi uita asta.

Garrulan își înclină capul într-o plecăciune de respect.

— Nici eu, Lord Vader.

La o clipă după ce Vader ieși, Jally se întoarse, suflând ușurat.

— Nu e cineva cu care m-aș simți bine să mă întâlnesc, șefu'.

— Are stilul lui, zise Garrulan, ridicându-se în picioare. Uită de restul acestor gunoaie. Pregătiți nava noastră pentru lansare. Am terminat cu Murkhana.

¹ Dead Ringer – o persoană sau un lucru care seamănă foarte mult cu altul.

Capitolul 16

Cu aripile pliate deasupra fuzelajului și cu luminile de funcționare stinse, naveta lui Vader intră în hangarul principal de andocare al Distrugătorului *Exactorul* și ateriză pe puntea lucioasă. În apropiere, înconjurat de soldați clone, se afla *Dead Ringer*, un transportor de marfă oarecum masiv, înarmat cu tunuri turbolaser și dotat cu o hiperpropulsie de ultimă generație. De asemenea, sub pază, cei șapte membri ai echipajului, în majoritate Koorivari, stăteau cu mâinile împreunate deasupra capetelor lor cornute, în timp ce trupele de intervenție efectuau o percheziție a navei. Containerele de marfă deja descărcate erau stivuite în afara inelului de andocare din dreapta al lui *Dead Ringer*, așteptând scanările.

Vader și Appo coborâră rampa navei și se îndreptară spre locul unde fusese adunat echipajul. Un soldat îl indică pe Căpitan, iar Vader se apropie de el.

— Care este încărcătura, Căpitane?

Koorivar se uită la el.

— Cer să vorbesc cu o ofițerul responsabil.

— Chiar vorbești cu el.

Căpitanul clipi surprins, dar reuși să își păstreze tonul furios.

— Nu știu cine ești, dar te avertizez că, dacă nava mea va suferi vreo avarie ca urmare a faptului că a fost vizată de raza ta tractoare, voi depune o plângere oficială la Guvernatorul regional.

— Am notat, Căpitane, spuse Vader. Și sunt sigur că Guvernatorul regional se va interesa foarte mult de tine de îndată ce va afla că transporti arme interzise. Se îndreptă spre ofițerul însărcinat cu soldații. Escortați-i la carceră!

— Lord Vader, spuse Appo în timp ce echipajul era îndepărtat, securitatea raportează că au fost găsiți doi oameni într-un compartiment secret de sub bucătăria navei.

Vader se întoarse în direcția transportorului.

— Interesant. Să vedem ce a descoperit securitatea.

Până când Vader și Appo ajunseră pe flancul stând al transportorului, un detașament de soldați ieșea din navă, cu doi oameni în custodie. Bărbatul era înalt, cu părul lung și era foarte protector față de tânăra femeie de lângă el. Cei doi erau îmbrăcați la fel, în robe și pelerine tipice brigăzii de mercenari care luptase pentru Separatiști pe Murkhana. Ochii lor se măriră când îl văzură pe Vader.

— Sunt neînarmați, Lord Vader, anunță unul dintre soldați.

— Ne-am ascuns fără știrea Căpitanului, spuse bărbatul. Încercăm doar să ajungem la Ord Mantell.

— Nu sunteți pasageri clandestini, spuse Vader. Căpitanul a fost bine plătit să vă ia la bordul navei sale, și vouă vi s-a promis de asemenea o răsplată.

Fata începu să tremure de frică.

— Nu știam că facem ceva ilegal! Nu suntem contrabandiști sau criminali. Eu spun adevărul. Am făcut-o doar pentru credite!

Vader o evaluă.

— Mă voi gândi să vă cruț viețile dacă îmi spuneți cine v-a angajat să realizați

această înșelătorie.

Bărbatul își strânse buzele, apoi înghiți în sec și vorbi.

— Unele dintre gorilele lui Cash Garrulan.

Vader aprobă din cap.

— Exact cum am bănuir. Se îndreptă spre Appo. Comandante, au detectat ceva scanererele *Exactorului*?

— Încă nimic.

— Vor detecta, destul de curând.

Vader se întoarse spre șeful detașamentului de soldați.

— Închideți-i pe cei doi împreună cu echipajul.

Toată culoarea se scurse de pe fața fetei.

— Dar ai spus...

— Că mă voi gândi să te cruț, i-o tăie Vader.

— Lord Vader, senzorii noștri s-ar putea să fi găsit ceva, spuse Appo brusc.

Nava este doar un *CloakShape* care a fost lansat de la periferia orașului Murkhana. Dar urmează un curs care o va duce aproape de poziția anterioară a *Exactorului* și încearcă să se sustragă scanărilor noastre.

— Jedii sunt la bordul acelei nave. Putem interveni din poziția noastră actuală, Comandante?

— Nu. Nava *CloakShape* e în afara razei de acțiune a undei noastre tractoare.

Vader mârâi nemulțumit.

— Va trebui să remediem asta. Este pregătită nava mea de luptă?

— Așteaptă în cala de lansare.

— Desemnează doi piloți care să-mi servească drept *camarazi* de zbor. Spune-le să se întâlnească cu mine în cala de lansare. Vader își trecu mantia după umeri. Și, Comandante, Vigo va încerca să scape de pe Murkhana. Nu te obosi să-l capturezi. Țintește-i nava și asigură-te că toți cei de la bord sunt uciși.

* * *

Nava *CloakShape*, cu aripi largi și cu o altă aripă transversală de manevră, fusese modificată pentru zborul în spațiu. Cabina de pilotaj fusese mărită pentru a găzdui pilotul și copilotul, iar în secțiunea cozii fusese instalat un scaun de artilerist orientat spre spate. Shryne era în față, Starstone în spate, iar pe scaunul pilotului se afla Brudi Gayn, un liber profesionist care făcea curse ocazionale pentru Cash Garrulan. Un om voinic, brunet, cu câțiva ani mai în vârstă decât Shryne, vorbea Bazica cu un puternic accent de Inel Exterior.

Shryne decisese deja că Gayn era cel mai dezinvolt pilot cu care avusese de-a face vreodată. Dacă s-ar fi îndepărtat mai mult de panoul de instrumente, scaunul lui ar fi fost alăturat celui al lui Starstone. Se ținea neglijent de manșă. Cu toate astea, mânua nava cu măiestrie și nu rata niciun truc.

— Ei bine, s-au fixat asupra noastră, le spuse el lui Shryne și Starstone prin comunicațiile din căștile lor. Cu siguranță va trebui să îmbunătățim contramăsurile la un moment dat.

Atârnând mult spre dreapta, masiva navă de război a lui Vader abia era vizibilă prin triunghiul de oțel transparent al vizorului navei *CloakShape*.

— Urăsc aspectul acestor noi distrugătoare din clasa *Imperator* produse în

serie, continuă Gayn. Nu au nimic din măiestria cu care au fost realizate vechile *Acclamator* și *Vânător* – chiar și *Victory II*. Clătină din cap dezamăgit. Așa se duce naibii eleganța.

— Războaiele fac asta, spuse Shryne în comunicatorul din cască.

Consola emise un sunet de alertă, iar Gayn se aplecă puțin în față pentru a studia unul dintre ecrane.

— Trei nave se apropie pe urma noastră. Semnăturile îi identifică drept două nave de luptă cu aripi în V și ceea ce ar putea fi un interceptor Jedi modificat. Acel personaj Vader?

— Este un pariu bun.

— Se pare că Imperiul nu este mai pretențios în privința rechiziționării echipamentului Jedi decât în privința echipamentului Separatist.

— Evident, noi încă îl servim pe Palpatine în felul nostru.

— Voi doi sunteți conștienți că ne urmăresc trei nave de luptă? interveni Starstone.

— Mulțumesc pentru avertizare, scumpo, dar ne ocupăm de asta, spuse Gayn.

— Uite încă un avertisment pentru tine, zburătorule. Se apropie. Nu poți să scoți mai multă viteză din rabla asta? E la fel de letargică ca și tine.

Gayn râse scurt.

— Cred că așa putea încerca să arunc tunarul din spate. Asta ar trebui să ne ușureze.

— Mai întâi ai putea să încerci să scoți puțin din aerul *fierbinte* din tine, răspunse Starstone.

— Ohhh, spuse Gayn. Întotdeauna e așa, Shryne?

— A fost bibliotecară. Știi cum pot fi ei.

— O bibliotecară cu Forța... O combinație foarte periculoasă. Râse pentru sine, apoi întrebă: Ce se întâmplă cu Forța acum? Fără Ordinul Jedi, vreau să spun?

— Nu știu, spuse Shryne. Poate că intră în hibernare.

Gayn își legănă capul dintr-o parte în alta.

— Ei bine, iată ceva care să-ți arate că Forța nu este singura *fițoasă* de aici.

Privind în direcția indicată de mâna dreaptă înmănușată a lui Brudi Gayn, Shryne văzu un schif spațial rapid apropiindu-se de *CloakShape* pe un curs de interceptare.

— Sper că e de partea noastră.

Gayn râse din nou.

— E biletul nostru de ieșire de aici.

* * *

Aproape blocat în carlinga interceptorului său negru, Vader era stăpân pe situație. Reduse compensatorul inerțial al navei și se simți revitalizat de experiența lipsei de greutate. Într-o altă viață, zburase fără cască și fără costum de protecție, dar, în ciuda acestor accesorii necesare, se simțea eliberat de dominația gravitației.

Asta nu era nava pe care o pilotase Anakin Skywalker spre Mustafar, iar droidul astromec conectat la nava de luptă avea o cupolă neagră. Nici nu era nava pe care ar fi ales să o conducă. Dar interceptorul era suficient, cel puțin până când *Sienar Fleet Systems* finalizau nava care era construită după specificațiile sale. La

urma urmei, în ciuda numeroaselor pierderi suferite, el rămăsese cel mai bun pilot al galaxiei.

Avansul navei *CloakShape* se evapora pe măsură ce făcea ajustări și sporea viteza. Alegerea vehiculului de evadare de către Jedi era o dovadă a disperării lor, deoarece *CloakShape* nu avea niciun fel de hiperpropulsie. Dar Vader văzu ce aveau ei în minte. Sperau să se întâlnească cu schiful *Sorosuub* care se îndrepta chiar acum spre ei. Planul ar fi funcționat, totuși, doar dacă Vader l-ar fi crezut pe cuvânt pe șeful criminal Twi'lek. Și pentru că nu o făcuse, Jedii nu vor avea suficient timp să se transfere pe nava mai mare. Până atunci, atât *CloakShape*, cât și schiful ar fi fost în raza torpilelor protonice.

— Formați-vă după mine, le spuse el piloților clone din escorta sa, și trageți la comanda mea. Nu e nevoie să-i prindem vii.

— Lord Vader, am identificat *Sorosuubul*, zise unul dintre piloți. Înregistrarea este de pe Murkhana. Proprietarul este Cash Garrulan.

— Deci, spuse Vader, mai mult pentru sine. Totul se termină aici.

— Dar mai este ceva, Lord Vader. Nava *CloakShape* pare să fie dotată cu adaptoare externe pentru inele de hiperspațiu.

Uitându-se la ecranul în care era centrată nava *CloakShape*, Vader îi dădu o comandă droidului astromec să afișeze schița pe un ecran secundar. Înțelese instantaneu.

— Cu toată viteza, le ordonă el piloților clone. Aceasta nu e o întâlnire. Trageți cu torpilele protonice în momentul în care țintele sunt în raza noastră de acțiune.

O să fie la limită, își dădu seama Vader.

Activă tunul laser al interceptorului. Nava *CloakShape*, de asemenea, se deplasa în viteză, și era mai rapidă decât ar fi crezut el că este posibil. Pilotul era priceput și iscusit. La distanța asta, ar fi fost dificil să-l țină în raza laserului.

Astromecul trimise o actualizare pe ecranul de date și, în același timp, vocea unuia dintre piloții din escortă se auzi prin legătura de pe consolă.

— Lord Vader, schiful poziționează un inel de hiperpropulsie pe culoarul de zbor al navei *CloakShape*.

Amplificatoarele de vedere încorporate în masca lui Vader oferiră un prim-plan al inelului alb-roșu de hiperspațiu. Apăsă rapid pe declanșatoarele de pe manșă și o ploaie de fulgere purpurii ieși din tunurile laser cu țeavă lungă ale interceptorului. Dar era puțin probabil ca acestea să-și atingă vreodată țintele, pentru că țintele ar fi dispărut de mult. Solicitând toată energia din motorul ionic, Vader privi interceptorul *CloakShape* alunecând perfect în inelul de hiperpropulsie poziționat cu precizie și făcând saltul. O fracțiune de secundă mai târziu, schiful lui Cash Garrulan își activă hipermotorul și dispăru.

Lăsând interceptorul să se oprească, Vader privi înfrânt la îndepărtatul câmp stelar. Avea multe de făcut pentru a se reface.

Unul dintre piloții clonă îl apelă.

— Avem vectorii de evadare, Lord Vader.

— Șterge calculele, pilot, spuse el. Dacă Jedii sunt atât de hotărâți să dispară, atunci lasă-i.

PARTEA a III-a
CENTRUL IMPERIAL

Capitolul 17

— Aveți deplina mea asigurare că nu voi desființa Senatul, spuse Împăratul micului public pe care îl convocase în noile sale camere. În plus, nu vreau să vă considerați simple accesorii, care ratifică legislația și facilitează activitatea de guvernare. Vă voi cere sfatul pentru a promulga legi care vor servi creșterii și integrității Imperiului nostru.

Tăcu pentru o clipă, apoi lansa bomba.

— Diferența acum este că, după ce voi lua în considerare contribuțiile voastre și pe ale consilierilor mei, hotărârea mea va fi definitivă. Nu vor exista dezbateri, nu vor fi invocate precedente constituționale, nu va exista drept de veto, nu vor exista proceduri judiciare sau amânări. Decretele mele vor fi emise simultan pentru toate lumile noastre constitutive și vor intra în vigoare imediat.

Împăratul se aplecă înainte în scaunul cu spătar înalt care era tronul său temporar, dar nu atât de mult încât fața sa ascunsă în întuneric să fie pusă în lumină.

— Înțelegeți un lucru: acum nu vă mai reprezentați exclusiv lumea natală. Coruscant, Alderaan, Chandrila... Toate astea și zeci de mii de lumi îndepărtate de Nucleu sunt celule ale Imperiului, iar ceea ce o afectează pe una, ne afectează pe toți. Nicio perturbare nu va fi tolerată. Certurile interplanetare sau amenințările cu secesiunea se vor confrunta cu represalii dure. Nu am trecut prin trei ani de război galactic pentru a permite o reapariție a vechilor obiceiuri. Republica a dispărut.

Bail Organa abia reuși să nu se zvârcolească pe scaun, așa cum făceau unii dintre ceilalți invitați ai Împăratului – Senatorii Mon Mothma și Garm Bel Iblis în special, în ceea ce aproape echivala cu o sfidare evidentă. Dar dacă Împăratul lua notițe, o făcea fără ca majoritatea invitaților săi să fie conștienți de acest lucru.

Noile camere ale Împăratului – sala tronului, cu tot ceea ce reprezenta – ocupau un etaj superior al celei mai înalte clădiri de pe Coruscant și, prin design, semănau mai mult cu ceea ce fusese sala lui Palpatine de sub Rotonda Senatului decât cu fostele sale apartamente din clădirea Senatului. Împărțită în două niveluri de o scară scurtă, dar largă, camera igienizată era mai lungă decât lată, cu ferestre mari din permaplast care înconjurau nivelul superior. Flancurile scării lustruite erau o pereche de posturi de serviciu în formă de cupă, în fiecare dintre ele stând câte o Gardă Roșie – o Gardă Imperială – cu consilierii Împăratului așezați în spatele lor. Centrul podiumului strălucitor era ocupat de tron, al cărui spătar se arcuia deasupra capului lui Palpatine, punându-l într-o umbră perpetuă, așa cum mantia lui îi umbrea chipul sălbatic și cu linii adânci. Încastate în brațele late ale scaunului se aflau niște plăcuțe de control modeste, în care degetele sale subțiri introduceau ocazional date.

Pe coridoarele Senatului circulau zvonuri potrivit cărora Împăratul avea un al doilea apartament privat, împreună cu un fel de unitate medicală, chiar în vârful clădirii.

— Majestate, dacă îmi permiteți, spuse Senatorul uman de Commenor pe un ton respectuos adecvat. Poate ați putea să ne lămuriți de ce ne-au trădat Jedi. După

cum fără îndoială știți, HoloNetul pare reticent în a oferi detalii.

Depășind cu mult nevoia de a folosi diplomația sau înșelăciunea pentru a-și atinge scopurile, Împăratul scoase un sunet batjocoritor.

— Ordinul a meritat tot ce a primit pentru că ne-a amăgit, făcându-ne să credem că mă servesc pe *mine*, servindu-vă pe voi. Complexitatea planului lor nefast continuă să mă uimească. De ce nu au încercat să mă ucidă acum trei ani este ceva ce nu voi înțelege niciodată. Ca și cum aș fi putut să le rezist. Dacă nu ar fi fost acțiunile recente ale gărzilor mele și ale trupelor noastre, aș fi fost mort.

Ochii fără culoare ai lui Palpatine se întunecară de ură.

— De fapt, Jedii credeau că pot supraveghea galaxia mai bine decât noi și erau dispuși să perpetueze un război doar pentru a ne lăsa fără apărare și susceptibili la trădarea lor. Templul lor lăudat era un fort, baza lor de operațiuni. Au venit la mine cu povești despre uciderea Generalului Grievous – un cyborg, nu mai puțin – și au încercat să mă aresteze pentru că am refuzat să-i cred pe cuvânt că lupta se terminase brusc, Separatiștii fiind înfrânți. Când am trimis o legiune de soldați pentru a discuta cu ei, aceștia și-au scos săbiile și bătălia a început. Trebuie să mulțumim Marii Armate pentru victoria noastră. Nobilii noștri Comandanți au recunoscut adevărul trădării Jedilor și au executat ordinele mele în vigoare. Simplul fapt că au făcut acest lucru, fără întrebări, fără ezitări, îmi sugerează că soldații noștri au avut tot timpul o bănuială că Jedii manipulau evenimentele. După toate aceste săptămâni, încă nu avem confirmarea că Viceregele Gunray și aliații săi puternici sunt morți. Faptul că droizii lor de luptă și mașinile lor de război stau nemișcate pe sute de lumi îl putem lua ca un semn al capitulării lor. În același timp, însă, trebuie să ne concentrăm atenția asupra consolidării Imperiului, lume cu lume.

Palpatine se lăsă înapoi în scaunul său.

— Ordinul Jedi este o lecție pentru noi să nu putem permite niciunei agenții să devină suficient de puternică pentru a reprezenta o amenințare la adresa proiectelor noastre sau a libertăților de care ne bucurăm. De aceea, este esențial să ne sporim și să centralizăm armata, atât pentru a menține pacea, cât și pentru a proteja Imperiul împotriva inevitabilelor tentative de insurecție. În acest scop, am ordonat deja producerea de noi clase de nave capitale și de nave de luptă, potrivite pentru a fi comandate de ofițeri și echipaje non-clone, care vor fi ele însele produsul academiilor Imperiale, alcătuite din candidați extrași din școlile de luptă existente în fiecare sistem. Nu mai puțin important, armata noastră actuală de soldați clone îmbătrânește într-un ritm accelerat și va trebui să fie completată, înlocuită treptat, cu noi loturi de clone. Bănuiesc că Jedii au contribuit la crearea unei armate de scurtă durată, având deplina convingere că nu va mai fi nevoie de soldați după ce vor răsturna Republica și își vor institui *teocrația* bazată pe Forță. Dar aceasta nu mai este o preocupare. Prin aducerea lumilor cunoscute ale galaxiei sub o singură lege, o singură limbă, sub îndrumarea luminată a unui singur individ, corupția de tipul celei care a afectat fosta Republică nu va mai putea prinde rădăcini, iar Guvernatorii regionali pe care i-am instalat vor împiedica dezvoltarea unei alte mișcări Separatiste.

Când toată lumea din cameră fu mulțumită că Palpatine terminase de vorbit, Senatorul de Rodia spuse:

— Atunci celelalte specii decât cele umane nu trebuie să se teamă de părtinire sau discriminare?

Palpatine își întinse mâinile strâmbe, cu unghii lungi, într-un gest liniștitor.

— Când m-am arătat eu vreodată intolerant față de diferențele dintre specii? Da, armata noastră este umană, eu sunt uman, iar majoritatea consilierilor și ofițerilor mei militari sunt umani. Dar acesta este doar rezultatul circumstanțelor.

* * *

— Războiul continuă, îi spuse Mon Mothma lui Bail.

Încrezător că erau dincolo de raza de acțiune a diverselor dispozitive de ascultare din clădire și suficient de departe de oricine ar putea fi spion al Biroului de Securitate Internă, Bail spuse:

— Palpatine își va folosi desfigurarea pentru a se distanța și mai mult de Senat. S-ar putea să nu mai ajungem niciodată atât de aproape de el.

Mon Mothma își lăsă capul în jos, tristă, în timp ce continuau să meargă.

Coruscantul începea deja să se adapteze la noul său titlu de *Centru Imperial*. Trupele de șoc cu însemne roșii erau mai prezente decât fuseseră în plin război, iar fețe necunoscute și personal în uniformă se înghesuiau pe coridoarele clădirii. Ofițeri militari, Guvernatori regionali, agenți de securitate... Noile slugi ale Împăratului.

— Când mă uit la acea față hidoasă sau când observ pagubele produse Rotundeii, nu pot să nu mă gândesc că asta a devenit Republica și Constituția, spuse Mon Mothma.

— Susține că nu intenționează să desființeze Senatul sau să pedepsească diferitele specii stup care au sprijinit Confederația..., începu Bail.

— Pentru moment, îl întrerupse Mon Mothma. În plus, planetele natale ale acestor specii au fost deja pedepsite. Sunt zone de dezastru.

— Nu-și poate permite să acționeze împotriva nimănui chiar acum, continuă Bail. Prea multe lumi sunt încă prea bine înarmate. Da, sunt crescute noi trupe clone și nave capitale noi vin pe linie, dar nu suficient de repede pentru ca el să riște să se implice într-un alt război.

Ea îl privi sceptică.

— Dintr-o dată ești foarte convingător, Bail. Sau e circumspecție ceea ce aud?

Bail își pusese aceeași întrebare. În sala tronului, încercase să-și dea seama care dintre sfetnicii Împăratului, umani sau nu, știa că Palpatine era Lordul Sith care manipulasă întregul război și îi eradicase pe dușmanii săi jurați, Jedii, ca parte a unui plan de a prelua puterea absolută asupra galaxiei. Cu siguranță Mas Amedda știa, împreună cu Sate Pestage și, posibil, Sly Moore. Bail se îndoia că Armand Isard sau oricare dintre consilierii militari ai lui Palpatine știa. În orice caz, cum ar schimba ei lucrurile dacă ar ști? Pentru puținele ființe care știa sau căroră le păsa, Sithul nu era nimic mai mult decât o sectă cvasi-religioasă care dispăruse cu un mileniu în urmă. Ceea ce conta era că Palpatine era acum *Împăratul Palpatine* și că se bucura de sprijinul ferm al majorității Senatului și de loialitatea neclintită a Marii Armate. Doar Palpatine știa întreaga poveste a războiului și a încheierii sale abrupte.

Dar Bail știa câteva lucruri pe care Palpatine nu le știa; în primul rând, că gemenii lui Anakin Skywalker și Padme Amidala nu muriseră cu ea pe asteroidul cunoscut sub numele de Polis Massa; și că în gemeni își puneau încrederea Maeștrii Jedi Obi-Wan Kenobi și Yoda pentru înfrângerea finală a părții întunecate.

Chiar acum, bebelușul Luke se afla pe Tatooine, în grija unchiului și mătușii sale, și era supravegheat de Obi-Wan. Iar bebelușul Leia – Bail rânji doar gândindu-

se la ea – bebelușul Leia se afla pe Alderaan, probabil în brațele soției lui Bail, Breha.

În timpul scurtei răpiri a lui Palpatine de către Generalul Grievous, Bail îi promisese lui Padme că, dacă i se va întâmpla ceva neplăcut, va face tot posibilul să-i protejeze pe cei apropiați ei. Faptul că Padme era însărcinată fusese un secret, dar în acel moment Bail se referise la Anakin, fără să-și dea seama că evenimentele aveau să-l atragă într-o conspirație cu Obi-Wan și Yoda care avea să se încheie cu preluarea custodiei Leiei.

Bail și Breha nu avuseseră nevoie decât de câteva zile pentru a ajunge să iubească copilul, deși, inițial, Bail se temuse că li s-ar fi putut încredința o provocare prea mare. Dată fiind filiația lor, erau șanse mari ca gemenii Skywalker să fie puternici în Forță. Dacă Leia ar da semne timpurii că va călca pe urmele întunecate ale tatălui ei? se întrebese Bail. Dar Yoda îl liniștise. Anakin nu se născuse de partea întunecată, ci ajunsese acolo din cauza a ceea ce experimentase în scurta sa viață, cazuri de suferință, frică, furie și ură. Dacă Anakin ar fi fost descoperit suficient de devreme de către Jedi, aceste stări emoționale nu ar fi ieșit niciodată la suprafață. Mai important, Yoda părea să se fi răzgândit în privința faptului că Templul era cel mai bun creuzet pentru ființele sensibile la Forță. Îmbrățișarea fermă a unei familii iubitoare s-ar fi dovedit la fel de bună, dacă nu chiar mai bună.

Dar adoptarea Liei era doar una dintre preocupările lui Bail. În săptămânile care urmaseră decretului lui Palpatine că Republica va fi de acum înainte un Imperiu, el fusese îngrijorat pentru siguranța sa – de fapt, a Alderaanului. Numele lui era proeminent pe *Petiția celor Două Mii*, care îi ceruse lui Palpatine să abroge unele dintre puterile de urgență pe care i le acordase Senatul. Mai rău, Bail fusese primul care ajunsese la Templul Jedi după măcelul de acolo; și îl salvase pe Yoda din clădirea Senatului, după lupta crâncenă a Maestrului Jedi cu Sidious în Rotundă.

Holocamerele de la Templu sau din fosta Piața Republicii ar fi putut filma cu ușurință speederul său, iar imaginile ar fi putut ajunge la Palpatine sau la consilierii săi de securitate. S-ar fi putut afla că Bail a fost persoana care aranjase ca Padme să fie dusă pe Naboo pentru funeralii. Dacă Palpatine ar fi fost la curent cu acest fapt, ar fi putut începe să se întrebe dacă Obi-Wan, după ce o transportase pe Padme din îndepărtatul Mustafar, l-a informat pe Bail despre identitatea secretă a lui Palpatine, sau despre ororile comise pe Coruscant de Anakin, redenumit Darth Vader de către Lordul Sith, pe care Obi-Wan îl lăsase să moară pe lumea vulcanică.

Și atunci Palpatine ar fi putut începe să se întrebe dacă nu cumva copilul – sau copiii – lui Padme supraviețuiseră morții ei...

Bail și Mon Mothma nu se mai văzuseră de la înmormântarea lui Padme, iar Mon Mothma nu știa nimic despre rolul jucat de Bail în ultimele zile ale războiului. Totuși, auzise că Bail și Breha adoptaseră o fetiță și era nerăbdătoare să o cunoască pe micuța Leia. Problema era că Mon Mothma era, de asemenea, nerăbdătoare să continue eforturile de subminare a lui Palpatine.

— Se vorbește în Senat despre construirea unui palat care să-l găzduiască pe Palpatine, pe consilierii săi și Garda Imperială, spuse ea în timp ce se apropiau de una dintre platformele de aterizare cu elevator repulsor atașate la ceea ce devenise clădirea lui Palpatine.

Bail auzise discuția.

— Și statui, spuse el.

— Bail, faptul că Palpatine nu are încredere deplină în Noua sa Ordine îl face

cu atât mai periculos. Ea se opri brusc când ajunseră la pasarela către platforma de aterizare și se întoarse spre el. Fiecare semnatar al *Petiției celor Două Mii* este suspect. Știi că Fang Zar e pe Coruscant?

— Știu, spuse Bail, abia reușind să susțină privirea lui Mon Mothma.

— Armată de clone sau nu, Bail, nu am de gând să abandonez lupta. Trebuie să acționăm cât încă mai putem – cât timp Sern Prime, Enisca, Kashyyyk și alte lumi sunt pregătite să ni se alăture.

Bail își frecă maxilarul.

— E prea devreme să acționăm. Trebuie să așteptăm, spuse el, repetând ceea ce îi spusese Padme în Rotonda Senatului în ziua anunțului istoric al lui Palpatine. Trebuie să ne punem încrederea în viitor și în Forță.

Mon Mothma adoptă o privire sceptică.

— Acum încă există membri ai armatei care vor fi de partea noastră, care știu că Jedii nu au trădat niciodată Republica.

— Ceea ce contează este că soldații clone cred că Jedii au trădat Republica, spuse Bail, apoi își coborî vocea pentru a adăuga: Riscăm totul punându-ne în vizorul lui Palpatine chiar acum.

Își păstră pentru sine îngrijorarea pentru Leia.

Mon Mothma nu mai scoase niciun cuvânt până când nu pășiră pe platforma de aterizare, unde soldații din trupele de șoc și o siluetă înaltă, uimitoare, îmbrăcată în negru, coborau pe rampa unei navete clasa *Theta* care tocmai aterizase.

— Unii Jedi trebuie să fi supraviețuit ordinului de execuție, zise Mon Mothma în cele din urmă.

Din motive pe care nu le putea înțelege pe deplin, atenția lui Bail era concentrată asupra siluetei mascate, care părea să fie la comanda clonelor și care, de asemenea, părea să privească cu un scop clar în direcția lui Bail. Grupul trecu suficient de aproape de Bail pentru ca acesta să audă spusele unuia dintre soldați:

— Împăratul vă așteaptă în clădire, Lord Vader.

Bail se simți ca și cum cineva ar fi scos aerul din el. Picioarele începură să-i tremure și se agăță de balustrada platformei pentru a se sprijini, reușind cumva să-și păstreze anxietatea din voce când îi spuse lui Mon Mothma:

— Ai dreptate. Unii Jedi au supraviețuit.

Capitolul 18

În mâinile capabile ale grăsuțului Brudi Gayn, nava *CloakShape* modificată și inelul care îi permisesese să intre în hiperspațiu efectuară trei salturi scurte în tot atâtea ore, ajungând într-o zonă izolată a *Roiului Tion*, departe de orice lume locuită.

Acolo, însă, aștepta un cargobot Corellian vechi de douăzeci de ani, la fel de mare ca o corvetă din clasa *Tantive*, dar cu un modul de comandă circular. Shryne numără cinci turele de tun; știa deja de la Brudi că *Dansatoarea Beată* se mândrea cu motoare subluminate și o hiperpropulsie mai potrivită pentru o navă de două ori mai mare.

Brudi se desprinsese de inelul de hiperpropulsie în timp ce se aflau încă la ceva distanță de cargobot, apoi manevră prin scutul magnetic de reținere din partea dreaptă a *Dansatoarei Bete* și ajunsese într-un doc de andocare spațios. Pe discurile de aterizare se aflau o navă mică de transport și un *Incom Relay* rapid, cu aripi despicate, nu cu mult mai mare decât *CloakShape*. Brudi deschise cupola, iar Shryne și Starstone coborâră pe punte, scoțându-și căștile și costumele de protecție la baza scării. Cei doi Jedi purtau hainele spațiale simple pe care le furnizase Cash Garrulan. Obişnuit de multă vreme să execute misiuni sub acoperire, Shryne nu se simțea nelalocul lui fără tunică și robă, chiar și fără sabie. Știa că nu trebuia să se convingă că, după ce scăpaseră de pe Murkhana, erau dintr-o dată în siguranță. Înainte și în timpul războiului, avusese parte de situații limită și de momente când fusese urmărit, dar să se ascundă era ceva cu totul nou.

Cu atât mai nou pentru Olee Starstone, care părea că evenimentele din ultimele două săptămâni, în special din ultimele treizeci și șase de ore, începuseră în sfârșit să o ajungă din urmă. Își dădea seama din gesturile ei nesigure că Starstone, care probabil nu purtase niciodată altceva în afară de veșmintele Templului sau pe cele de teren, era încă în curs de adaptare la noile circumstanțe.

Shryne rezistă tentației de a o consola. Viitorul lor era mai întunecat decât fusese coborârea cu canoniera în Orașul Murkhana și cu cât Starstone învăța mai repede să-și asume responsabilitatea pentru ea însăși, cu atât era mai bine.

Alertați de sosirea lor, mai mulți membri ai echipajului *Dansatoarei Bete* așteptau în hangar. Shryne îi mai întâlnise pe cei ca ei, mai ales în acele sisteme periferice care căzuseră în brațele Contelui Dooku înainte ca mișcarea Separatistă să fie formalizată ca fiind Confederația Sistemelor Independente. Doar privindu-i, Shryne își dădea seama că nu aveau disciplina echipajelor aparținând Sindicatelor Hutte sau *Soarelui Negru*, în ciuda faptului că Brudi îi spusese că *Dansatoarea Beată* accepta contracte ocazionale de la o serie de carteluri ale crimei. Îmbrăcați cu piese de îmbrăcăminte pe care le obținuseră în mod evident de pe zeci de lumi, erau o trupă de contrabandiști independenți, fără legături cu vreun sistem stelar sau politic și fără să aibă ceva de împărțit cu nimeni. Hotărâți să-și păstreze autonomia, ei învățaseră că contrabandiștii nu se îmbogățeau lucrând pentru alții.

În cala de andocare, Shryne și Starstone făcură cunoștință cu Skeck Draggel, secundul *Dansatoarei Bete*, și cu Archyr Beil, șeful securității cargobotului. Amândoi erau umanoizi cu membre la fel de lungi ca ale lui Brudi Gayn, cu mâini de șase

degete și trăsături faciale severe care ascundeau dispoziții vesele.

În spațiul principal al cabinei navei, cei doi Jedi făcură cunoștință cu Filli Bitters, un hacker uman cu cap mare, care se interesă imediat de Starstone, și cu expertul în comunicații de pe *Dansatoarea Beată*, Eyl Dix, al cărui cap verde închis, fără păr, găzduia două perechi de antene ondulate, pe lângă o pereche de urechi cu vârful ascuțite.

În scurt timp, toată lumea, inclusiv câțiva droizi curioși, se adună în cabina principală pentru a asculta relatarea lui Shryne și Starstone despre evadarea lor la limită de pe Murkhana. Faptul că nimeni nu menționase nimic despre vânătoria de Jedi îl neliniștea pe Shryne, dar nu îndeajuns de mult încât să urmărească subiectul – cel puțin nu până când nu avea o idee mai clară despre poziția lui și a lui Starstone în ochii contrabandiștilor.

— Cash ne-a cerut să vă ducem la Mossak, spuse Skeck Draggie după ce Jedii îi distraseră pe toți cu detalii despre zborul îndrăzneț. Mossak este chiar de cealaltă parte a Feluciei și un nod decent pentru salturi pe *Brațul Tingel* sau aproape oriunde în sus și în jos pe *Ruta Comercială Perlemiană*. Se uită direct la Shryne. Noi, ah, în mod normal nu oferim transport gratuit. Dar, având în vedere că cel care ne-a cerut-o a fost Cash și, uh, știind ce a trebuit să îndurați voi, vom acoperi costurile.

— Apreciam asta, zise Shryne, simțind că Skeck, cu trăsăturile ascuțite, lăsase ceva neexplicat.

— Twi'lekul v-a pregătit identicipuri noi? întrebă Archyr, cu ceea ce părea a fi o îngrijorare reală.

Shryne aprobă din cap.

— Suficient de bune pentru a-i păcăli pe agenții de la *Controlul Traficului Spațial* Murkhana, oricum.

— Atunci vor trece și de Mossak, spuse șeful de securitate. N-ar trebui să vă fie prea greu să vă găsiți de lucru temporar, dacă ăsta e planul vostru. Archyr se uită la Shryne. Ai vreun contact în care poți avea încredere?

Sprâncenele lui Shryne se ridicară.

— Bună întrebare.

Când membrii echipajului adunat începură să discute separat, Starstone se apropiu de Shryne.

— Care este planul nostru, Maes...

Degetul ridicat al lui Shryne o opri în mijlocul propoziției.

— Fără ordine; fără ranguri.

— Nu știi asta, spuse ea, preluând tonul lui liniștit. Ai fost de acord că alți Jedi probabil au supraviețuit.

— Ascultă, puștoaico, spuse el, uitându-se la ea pentru a sublinia cele spuse, în această galaxie sunt puțini *Climber*.

— Jedii ar fi putut supraviețui prin alte mijloace. Este de datoria noastră să-i localizăm.

— Datoria noastră?

— Pentru noi înșine. Față de Forță.

Shryne respiră adânc.

— Cum propui să facem asta?

Ea își roase buza de jos în timp ce se gândea, apoi se uită la el cu atenție.

— Avem transmițătorul baliză al Maestrei Chatak. Dacă l-am putea conecta la

consola de comunicații a *Dansatoarei Bete*, am putea emite un cod *Nouă-Treisprezece* pe frecvențe criptate.

Shryne râse fără să vrea.

— Știi, asta chiar ar putea funcționa. Se uită la membrii echipajului. Totuși, în locul tău, nu mi-aș face mari speranțe.

Ea îi întoarse zâmbetul.

— Dar tu nu ești eu.

Când Shryne se întoarse spre echipaj, îl găsi pe Skeck uitându-se la el.

— Cred că planul vostru a eșuat, nu?

— Care plan ar fi acela, șefule?

Skeck se uită la colegii săi de echipaj înainte să răspundă.

— Doborârea lui Palpatine de pe scaunul lui. Să purtați războiul așa cum ar fi trebuit, probabil, să fie purtat.

— Ai fost dezinformat, spuse Shryne.

Skeck se dădu în spate cu o nonșalanță prefăcută.

— Serios? Am auzit cu toții înregistrările cu ce s-a întâmplat în camerele lui Palpatine.

Ceilalți membri ai echipajului aprobă sumbru din cap.

— Nu ne înțelegeți greșit, continuă secundul înainte ca Shryne să poată răspunde. Nu avem nimic personal împotriva vreunuia dintre voi. Dar trebuie să recunoașteți că modul în care s-au comportat unii dintre ai voștri atunci când interesele Republicii erau în joc... Prestigiul de care v-ați bucurat. Bogăția pe care ați acumulat-o.

— Le dau dreptate Jedilor pentru că au încercat, interveni hackerul, Filli Bitters. Dar nu ar fi trebuit să vă lăsați niciodată atât de lipsiți de Jedi pe Coruscant. Nu cu atâtea trupe în garnizoană acolo.

Shryne râse fără veselie.

— A fost nevoie de noi în asediile de pe Inelul Exterior, înțelegeți?

— Nu înțelegeți? zise Eyl Dix. Jedii au fost jucați. Când ridică din umerii înguști, antenele ei gemene se clătinară. Asta crede Cash, oricum.

Skeck râse în derâdere.

— Din punctul meu de vedere, să fii jucat e mai rău decât să pierzi.

— Pe Mossak veți fi în siguranță de atingerea Imperiului, spuse Bitters repede, într-o încercare evidentă de a fi vesel.

Tăcerea bruscă îi spuse lui Shryne că nimeni din echipajul *Dansatoarei Bete* nu credea în optimismul hackerului.

— Îmi dau seama că vă suntem deja datori, spuse el în cele din urmă, dar avem o propunere pentru voi.

Ochii verzi ai lui Skeck se măriră de interes.

— Prezentați-o. Să vedem cum arată.

Shryne se întoarse spre Starstone.

— Spune-le.

Ea făcu un gest către sine.

— Eu?

— A fost ideea ta, puștoaico.

— Bine, începu Starstone nesigură. Sigur. Își dresе vocea. Sperăm să luăm legătura cu alți Jedi care au supraviețuit ordinului de execuție ale lui Palpatine.

Avem o baliză capabilă să transmită pe frecvențe criptate. Orice Jedi care a supraviețuit va face același lucru sau va asculta transmisiunile speciale. Chestia e că va trebui să folosim aparatura de comunicații a *Dansatoarei Bete*.

— Asta e un pic ca și cum ai fluiera în vântul stelar, nu-i așa? spuse Dix. Din ceea ce am auzit, clonele v-au prins pe toți.

— Aproape pe toți, spuse Starstone.

Bitters își legănă capul înainte și înapoi, nesigur, dar Shryne putea spune că expertul în calculatoare, cu părul alb, era încântat de idee – și poate recunoscător pentru șansa de a câștiga puncte cu Olee.

Totuși, Filli spuse:

— Ar putea fi periculos. Imperiul ar putea fi deja la curent cu aceste frecvențe.

— Nu și dacă mulți dintre noi sunt morți, așa cum păreți să credeți cu toții, replică Shryne.

Bitters, Dix și Archyr așteptau ca Skeck să vorbească.

— Ei bine, desigur, ar trebui să convingem Căpitanul să fie de acord, spuse el în cele din urmă. Oricum, încă aștept să aud restul propunerii – partea care face să merite.

Toată lumea se uită la Shryne.

— Jedii au mijloace de accesare a fondurilor de urgență, spuse el, cu o mișcare ascunsă a mâinii. Nu trebuie să vă faceți griji că nu veți fi plătiți pentru serviciile voastre.

Sheck dădu din cap, satisfăcut.

— Atunci nu trebuie să ne facem griji că nu vom fi plătiți pentru serviciile noastre.

În timp ce Starstone îl privea pe Shryne cu o neîncredere îngrozită, iar membrii echipajului discutau între ei despre cum să conecteze cel mai bine transmițătorul balizei Jedi la aparatul de comunicații, Brudi Gayn și o femeie umană înaltă intrară în spațiul cabinei din direcția carlingii bulboase a *Dansatoarei Bete*. Părul negru al femeii avea fire cenușii, iar vârsta i se vedea acolo și pe față mai mult decât în felul în care se mișca.

— Căpitane, spuse Skeck, ridicându-se în picioare, dar ea îl ignoră, ochii ei cenușii fiind fixați pe Shryne.

— *Roan Shryne*? spuse ea.

Shryne se uită în sus la ea.

— Ultima dată când am verificat.

Ea forță o expirație și își scutură capul cu neîncredere.

— Pe sfârșitul stelelor, chiar tu ești. Se așeză vizavi de Shryne, fără să-și ia măcar o dată ochii de la el. Ești imaginea lui Jen.

— Te cunosc? spuse Shryne, mirat.

Ea aprobă din cap și râse.

— La nivel celular, în orice caz. Se atinse pe piept. Eu te-am născut. Eu sunt mama ta, Jedi.

Capitolul 19

Laboratorul de reabilitare medicală al Împăratului ocupa coroana celei mai înalte clădiri de pe Coruscant. Fiind o încăpere de dimensiuni modeste, anticamera laboratorului semăna foarte mult cu fosta sa cameră din clădirea Senatului și avea un semicerc de canapele capitonate, trei scaune pivotante cu spătare în formă de scoică și un trio de holoproiectoare în formă de conuri trunchiate.

Palpatine stătea în scaunul din mijloc, cu mâinile pe genunchi, luminile Coruscantului arzând în spatele său printr-un arc lung de ferestre fixe. Gluga mantiei sale grele era coborâtă, iar indicatoarele intermitente ale unei serii de dispozitive și panouri de control îi luminau fața adânc încrețită, față pe care o ținea ascunsă de consilierii săi și de invitații Senatoriali. Pentru că aici nu era doar Împăratul Palpatine, era Darth Sidious, Lordul Întunecat Sith. De cealaltă parte a panourilor groase de oțel transparent care separau anticamera de sala de operații cu pereți cu nervuri, Vader stătea pe marginea mesei chirurgicale pe care fusese readus la viață și transformat. Casca sa neagră fusese ridicată de pe cap de niște servomotoare care se întindeau din tavanul laboratorului, dezvăluind tenul palid al feței sale cu carne sintetică și rănilor de pe cap care s-ar putea să nu se vindece niciodată complet.

Droizii medicali responsabili cu repararea a ceea ce rămăsese din membrele amputate și din corpul incinerat al lui Vader, dintre care unii observaseră și participaseră la transformarea în cyborg a Generalului Grievous pe Geonosis cu un deceniu în urmă, fuseseră reduși la fier vechi de urletul care izbucnise din gâtul părjolit al lui Vader când aflase de moartea soției sale. Acum, un droid 2-1B care răspundea la instrucțiunile lui Vader se ocupa de pagubele aduse protezei brațului stâng, a căror cauză încă nu o explicase.

— Ultima dată când ai fost în această unitate, nu erai în stare să-ți supraveghezi propria convalescență, Lord Vader, spuse Sidious, cuvintele sale fiind transmise în laboratorul presurizat de către enunțatoarele sensibile ale anticameră.

— Și voi rămâne sub îngrijirea mea de acum înainte, spuse Vader prin sistemul interfon.

— În îngrijirea ta, repetă Sidious pe un ton exigent.

— Când vine vorba de a supraveghea modificările acestei... carapace, Stăpâne, clarifică Vader.

— Ah. Așa și trebuie să fie.

Droidul cu formă umană 2-1B tocmai se afla în mijlocul executării instrucțiunilor lui Vader când ieșiră scântei din antebrațul stâng al lui Vader, iar electricitatea albastră începu să îi străbată pieptul. Cu un mârâit furios, Vader ridică brațul rănit, aruncând droidul medical în cealaltă jumătate a laboratorului.

— Mașină inutilă! strigă el. Inutilă! Inutilă!

Sidious își privi ucenicul cu o îngrijorare crescândă.

— Ce te frământă, fiule? Sunt conștient de limitele costumului tău și de exasperarea pe care trebuie să o simți. Dar furia este irosită pe droid. Trebuie să-ți rezervi furia pentru momentele în care poți profita de ea. Îl evaluează din nou pe Vader.

Cred că încep să înțeleg cauza frustrării tale... Furia ta nu se datorează costumului sau ineptiei droidului. Ceva deranjant s-a întâmplat pe Murkhana. O întâmplare pe care ai ales să o ascunzi de mine. Pentru binele tău sau al meu? Mă întreb.

Vader avu nevoie de un moment pentru a răspunde.

— Stăpâne, i-am găsit pe cei trei Jedi care au scăpat de *Ordinul 66*.

— Ce-i cu asta?

— Rana de pe brațul meu a fost făcută de unul dintre ei, deși ea este acum moartă, de lama mea.

— Și ceilalți doi?

— Mi-au scăpat. Vader își ridică fața cicatrizată pentru a-l privi pe Sidious. Dar nu ar fi făcut-o dacă acest costum nu m-ar fi restricționat până la imobilitate! Dacă Distrugătorul pe care l-ai pus la comanda mea ar fi fost echipat corespunzător! Dacă *Sienar* ar fi terminat lucrările la nava de luptă proiectată de mine!

Sidious așteptă până când Vader termină, apoi se ridică și se apropie la mai puțin de un metru de panourile transparente ale camerei.

— Așadar, tânărul meu ucenic, doi Jedi îți scapă din mână și tu împrăștii vina precum frunzele aruncate de furtună.

— Stăpâne, dacă ai fi fost acolo...

— Stai nemișcat, îl întrerupse Sidious, înainte să te rănești și mai mult. Îi dădu lui Vader un moment să se adune. În primul rând, permite-mi să reiterez că Jedii nu înseamnă nimic pentru noi. Pentru că au supraviețuit, Yoda și Obi-Wan nu sunt excepții de la regulă. Sunt sigur că zeci de Jedi au scăpat cu viață și, la momentul potrivit, vei avea plăcerea de a-i ucide pe mulți dintre ei. Dar mai important este faptul că Ordinul lor a fost zdrobit. Terminat, Lord Vader. M-am făcut înțeles?

— Da, Stăpâne, mormăi Vader.

— Îngropându-și capetele în nisipurile și zăpezile lumilor îndepărtate, Jedii supraviețuitori se umilesc în fața Sithului. Așa că lasă-i: lasă-i să ispășească pentru o mie de ani de aroganță și egocentrism.

Sidious îl privi pe Vader, nemulțumit.

— Încă o dată, gândurile te trădează. Văd că nu ești pe deplin convins.

Uitându-se la el, Vader făcu un gest către fața și corpul său învelit în negru, apoi făcu un gest similar către Sidious.

— Uită-te la noi. Acestea sunt fețele victoriei?

Sidious avu grijă să nu fie prea furios sau prea scârbit de autocompătimirea elevului său.

— Noi nu suntem carcasele astea simple, Lord Vader. Nu ai mai auzit asta până acum?

— Ba da, spuse Vader. Da, am mai auzit asta. Prea des.

— Dar de la mine vei afla *adevărul*.

Vader își ridică fața.

— În același fel în care mi-ai spus adevărul despre posibilitatea de a o salva pe Padme?

Sidious nu fu luat prin surprindere. În ultima lună se așteptase să audă tocmai o astfel de acuzație din partea lui Vader.

— Nu am avut nimic de-a face cu moartea lui Padme Amidala. Ea a murit ca urmare a furiei tale pentru trădarea ei, tânărul meu ucenic.

Vader se uită la podea.

— Ai dreptate, Stăpâne. Am provocat exact lucrul de care mă temeam pentru ea. Eu sunt de vină.

Sidious adoptă un ton mai compătimitor.

— Uneori, Forța are alte planuri pentru noi, fiule. Din fericire, am ajuns la Mustafar la timp pentru a te salva.

— Să mă salvezi, spuse Vader fără emoție. Da, da, desigur că ai făcut-o, Stăpâne. Și presupun că ar trebui să-ți fiu recunoscător. Se ridică de la masă și merse până la panou pentru a se plasa vizavi de Sidious. Dar la ce este bună puterea fără răsplată? La ce bun puterea fără bucurie?

Sidious nu se mișcă.

— În cele din urmă vei ajunge să vezi că puterea înseamnă bucurie. Calea către partea întunecată nu este lipsită de riscuri teribile, dar este singura cale care merită urmată. În orice caz, nu contează cum *arătăm* sau cine este sacrificat de-a lungul drumului. Am învins, iar galaxia este a noastră.

Ochii lui Vader căutară chipul lui Sidious.

— I-ai promis la fel de mult Contelui Dooku?

Sidious își arată dinții, dar numai cu blândețe.

— Darth Tyranus știa ce risca, Lord Vader. Dacă ar fi fost mai puternic în partea întunecată, tu ai fi fost mort, iar el ar fi fost mâna mea dreaptă.

— Și dacă vei întâlni pe cineva mai puternic decât mine?

Sidious aproape că zâmbi.

— Nu există nimeni, fiule, chiar dacă trupul tău a fost schilodit. Acesta este destinul tău. Am avut grijă de asta. Împreună suntem de neînvinși.

— Nu am fost destul de puternic să-l înving pe Obi-Wan, spuse Vader.

Sidious se săturase.

— Nu, nu ai fost, spuse el. Așa că imaginează-ți ce ți-ar fi putut face Yoda. Își rosti cuvintele cu o sinceritate brutală. Obi-Wan a triumfat pentru că s-a dus la Mustafar cu o singură intenție în minte: să-l ucidă pe Darth Vader. Dacă Ordinul Jedi ar fi dat dovadă de o asemenea intenție hotărâtă, dacă ar fi rămas concentrat pe ceea ce trebuia făcut mai degrabă decât pe temerile legate de partea întunecată, s-ar fi putut dovedi mai dificil de răsturnat și eradicat. Tu și cu mine am fi putut pierde totul. Înțelegeți?

Vader se uită la el, respirând adânc.

— Atunci presupun că ar trebui să fiu recunoscător pentru puținul de care am reușit să mă agăț.

— Da, spuse Sidious sec. Ar trebui.

Capitolul 20

Echipajul *Dansatoarei Bete* fu la fel de surprins de dezvăluirile Căpitanului lor ca și Shryne. Pentru cei mai mulți dintre ei, însă, dezvăluirea nu făcea decât să explice de ce ajunseseră să aibă atât de multă încredere în judecata și intuiția Julei.

Shryne și femeia care pretindea că îi este mamă stăteau într-un alcov întunecat al cabinei principale, cu mese neatînse între ei și holoimagini în nuanțe albastre într-o parte, care se presupune că îl arătau pe Roan, în vârstă de nouă luni, făcând primii pași în afara locuinței modeste care îi fusese casă până la trei ani. Niciodată nu-i plăcuse să vadă holouri cu el însuși, iar imaginile nu făceau decât să-i sporească stânjeneala față de întreaga situație.

Maestrul Nat-Sem îi spusese odată că vanitatea era cauza unei astfel de neliniști și îi ordonase lui Shryne să petreacă o săptămână întreagă privindu-și propria imagine în oglindă, în încercarea de a-l învăța că ceea ce vedea nu însemna cine era el, așa cum o hartă a unui loc nu putea fi considerată teritoriul însuși.

De cealaltă parte a cabinei, Eyl Dix, Filli Bitters și Starstone erau strânși în jurul aparatului de comunicații al navei, în care Filli reușise să conecteze transmițătorul baliză al lui Bol Chatak, iar *Dansatoarea Beată* transmitea acum pe frecvențele pe care le-ar fi scanat Jedii în caz de probleme sau dacă ar fi încercat să stabilească contactul cu alți Jedi. Tânărul hacker talentat, a cărui față era aproape la fel de incoloră ca și părul său scurt, încerca în continuare din răspuțeri să stârneasca interesul lui Starstone, dar ea fie îi ignora încercările, fie era pur și simplu prea concentrată pe așteptarea unui semnal de întoarcere pentru a fi conștientă de el.

Cu tenul ei închis la culoare și buclele negre, și cu strălucirea capului lui Bitters, formau un cuplu interesant, și Shryne se întrebă dacă nu cumva Starstone nu dăduse fără să vrea peste o nouă cale de urmat.

În altă parte, în cabina principală, Brudi, Archyr și Skeck jucau cărți la o masă circulară, droizii de muncă venind să le curețe gustările scăpate pe jos și băuturile vărsate. Per ansamblu, era un aranjament plăcut, decise Shryne. Aproape ca o sufragerie de familie, cu copiii jucându-se, adulții urmărind competiții sportive pe HoloNet, iar angajații din bucătărie pregătind un prânz copios pentru toată lumea.

Ca Jedi, nu prea era familiarizat cu nimic din toate astea. Templul fusese mai degrabă un dormitor uriaș și era conștient în permanență că se afla în slujba unei cauze mai mari decât familia sa sau decât el însuși. Frecvent erau cursuri sau seminarii la care trebuia să participe, treburi care trebuiau îndeplinite ca parte a pregătirii și lungi sesiuni de meditație sau de luptă cu sabia cu Maeștrii sau colegii, cu excepția acelor rare zile în care aveai voie să te plimbi pe Coruscant, gustând *bucăți* dintr-o realitate diferită. Într-un fel, Jedii duseseră o viață de regalitate.

Ordinul fusese bogat, privilegiat și cu multe drepturi.

Și de aceea nu ne-am așteptat la asta, gândi Shryne.

De ce închiseseră ochii atât de mulți dintre Jedi la capcana întinsă de Palpatine? Pentru că refuzaseră să accepte că astfel de drepturi se puteau sfârși vreodată – că totul se putea prăbuși în jurul lor. Și totuși, chiar și cei care nu negau

acea posibilitate nu ar fi crezut niciodată că mii de Jedi puteau fi uciși dintr-o singură lovitură sau că Ordinul putea fi desființat dintr-o singură mișcare îndrăznească, ca și cum ar fi fost străpuns în inimă.

Am fost păcăliți, își spuse el.

Și Skeck avea dreptate: să știi că ai fost păcălit era mai rău decât să pierzi.

Dar Roan Shryne – printr-un capriciu al sorții, al circumstanțelor sau al voinței Forței – supraviețuise, fiind adus față în față cu mama sa și acum nu știa ce să facă.

Văzuse destule mame interacționând cu copiii lor și înțelegea ce ar fi trebuit să simtă un copil, cum ar fi trebuit el sau ea să se comporte. Dar tot ce simțea față de femeia din fața lui era o conexiune nespecificată în Forță. Shryne nu era primul Jedi care se întâlnea din greșeală cu o rudă de sânge. De-a lungul anilor, auzise povești despre Padawani, Cavaleri, chiar și Maeștri care se întâlneau cu părinți, frați, veri...

Din păcate, nu auzise niciodată cum se terminau poveștile.

— N-am vrut niciodată să fii găsit, zise Julia după ce dezactivă holoproiectorul. Nici până în ziua de azi nu înțeleg cum a putut tatăl tău să te predea Jedilor. Când am aflat că a contactat Templul și că veneau agenții Jedi după tine, am încercat să-l conving pe tatăl tău să te ascundă.

— Asta se întâmplă rar, spuse Shryne. Majoritatea copiilor sensibili la Forță au fost predați de bunăvoie Templului.

— Serios? Ei bine, mie mi s-a întâmplat.

Shryne o privi cu ochii lui și prin Forță.

— De la cine crezi că ți-ai moștenit abilitățile? întrebă Julia.

— *Puterea* nu se moștenește întotdeauna în familie. Zâmbi ușor. Dar am simțit Forța în tine din momentul în care ai intrat în cabină.

— Și eu am știut că ai făcut-o.

Shryne expiră și se lăsă înapoi în scaun.

— Deci proprii tăi părinți au ales să te împiedice să intri în Ordin.

Ea aprobă din cap.

— Și sunt recunoscătoare că au făcut-o. Nu aș fi fost niciodată capabilă să respect regulile. Și nu am vrut niciodată ca tu să trebuiască să le respecti, Roan. Se gândi la ceva. Trebuie să-ți fac o mărturisire: toată viața mea am știut că te voi întâlni undeva pe drum. Cred că acesta este parțial motivul pentru care m-am apucat de pilotaj după ce eu și tatăl tău ne-am despărțit. În speranța, ei bine, de a da peste tine. Datorită legăturii noastre cu Forța am adus *Dansatoarea* în acest sector. Te-am simțit, Roan.

Pentru mulți Jedi, norocul și coincidența nu existau, dar Shryne nu era unul dintre ei.

— Ce s-a întâmplat între tine și soțul tău? întrebă el.

Julia râse scurt.

— Tu, de fapt. Jen, tatăl tău, pur și simplu nu era de acord cu mine cu privire la nevoia de a te proteja – de a te ascunde, vreau să spun. Ne-am certat amarnic pe tema asta, dar el era un adevărat credincios. El simțea că nu ar fi trebuit să fiu ascunsă niciodată; că practic mi-am întors spatele la ceea ce, în cele din urmă, ar fi fost o viață mai plină. Și, bineînțeles, că ai fi câștigat dacă ai fi crescut în Templu. Jen a avut puterea – cred că i-ai putea spune *putere* – să te uite după ce te-a predat Jedilor. Nu, asta e prea dur. A avut suficientă *încredere* în decizia sa încât să creadă că a făcut alegerea corectă și că te descurci bine. Julia clătină din cap. Eu nu am

putut niciodată să fac asta. Mi-a fost dor de tine. Mi s-a frânt inima să te văd plecând și să știu că s-ar putea să nu te mai văd niciodată. Asta ne-a distrus relația în cele din urmă.

Shryne se gândi la asta.

— Jen a vorbit ca și cum ar fi fost un Jedi fără titlu.

— Cum așa?

— Pentru că a înțeles că trebuie să accepți ceea ce îți pune în față destinul. Că trebuie să-ți alegi bătăliile.

Ochii ei cenușii îi cercetară fața.

— Asta ce mă face pe mine, Roan?

— O victimă a atașamentului.

Ea zâmbi slab.

— Știi ce? Pot să trăiesc cu asta.

Shryne se uită în altă parte, surprinzând privirea lui Starstone, înainte să se întoarcă rapid la consola de comunicații. Ea trăgea cu urechea la conversația lor, îngrijorându-se că eforturile pe care le făcuse pentru a îl menține pe Shryne pe calea cea bună erau subminate brusc. Shryne o simțea cum vrea să se smulgă de la consola de comunicații înainte să fie prea târziu, iar el să fie pierdut pentru cauză.

Se mai uită o dată la Julia.

— Îți voi oferi o mărturisire în schimbul mărturisirii tale: Am refuzat să intru în *Divizia de Achiziții* a Templului. Încă nu sunt sigur de ce, cu excepția faptului că mă convinsesem la un anumit nivel că nu-mi plăcea ideea să fie separați copiii de familiile lor. Făcu o pauză scurtă. Dar asta a fost cu mult timp în urmă.

Ea îi înțelese sensul.

— Acum mulți ani, poate. Dar bănuiesc că încă simți că ai ratat ceva.

— Ce?

— Viața, Roan. Dorință, romantism, dragoste, râs, distracție – toate lucrurile care ți-au fost refuzate. Și copiii. Ce zici de asta? Un copil sensibil la Forță pe care l-ai putea crește și de la care ai putea învăța.

El își făcu ochii duri.

— Nu sunt sigur cât de sensibil la Forță ar fi un copil de-al meu.

— De ce?

El își scutură brusc capul.

— Nu contează.

Julia era dispusă să lase ideea baltă, dar mai avea multe de spus.

— Roan, ascultă-mă. Din tot ce am auzit, Ordinul Jedi a fost învins. Probabil că nouăzeci și nouă la sută dintre Jedi sunt morți. Așa că nu e ca și cum ai avea de ales. Îți place sau nu, acum ești în lumea reală. Ceea ce înseamnă că ți-ai putea întâlni și cunoaște tatăl, unchii și mătușile. Toți încă vorbesc despre tine. A avea un Jedi în familie este o chestie destul de importantă în unele locuri. Sau cel puțin a fost. Apoi tăcut pentru un moment. Când am auzit ce s-a întâmplat, m-am gândit pentru o clipă... Râse pentru a da la o parte amintirea. Nu vreau să intru în toate astea. Într-o zi îmi vei putea spune adevărul despre ce s-a întâmplat pe Coruscant și de ce v-a trădat Palpatine.

Shryne își îngustă ochii.

— Dacă vom afla vreodată adevărul.

De la consola de comunicații se auzi un strigăt de entuziasm, iar o clipă mai

târziu Starstone traversă în grabă cabina spre ei.

— Roan, avem o potrivire! De la un grup de Jedi pe fugă. Se întoarse spre Jula. Căpitane, cu permisiunea dumneavoastră am dori să aranjăm o întâlnire cu nava lor.

Filli apăru alături de Starstone pentru a detalia.

— Ar trebui să deviem de la cursul nostru spre Mossak. Dar întâlnirea nu ne va scoate prea mult din drum.

Shryne simți ochii Julei ațintiți asupra lui.

— Nu voi încerca să te conving, spuse el. E nava ta și sunt sigur că ai treburi importante în altă parte.

Jula avu nevoie de un moment de gândire pentru a răspunde.

— Îți spun eu de ce am de gând să o fac: doar ca să am mai mult timp cu tine. Cu puțin noroc, suficient timp pentru a te convinge să ne cunoști și, în cele din urmă, să rămâi cu noi. Își îndreptă privirea spre Starstone. E loc și pentru tine, Olee.

Starstone clipi indignată.

— E loc și pentru mine? Nu am de gând să-mi abandonez jurământul Jedi pentru a umbla prin galaxie cu o bandă de contrabandiști. Mai ales acum că știu că au supraviețuit și alți Jedi. Se uită cu atenție la Shryne. Avem contact, Roan. Doar nu îi iei oferta în serios?

Shryne râse în hohote.

— În mod normal, Padawanii nu vorbesc așa cu Maeștrii, îi spuse el Julei. Poți deja să vezi cât de repede s-au schimbat lucrurile.

Starstone își încrucișă brațele la piept.

— Ai spus că nu ar trebui să-ți spun *Maestre*.

— Asta nu înseamnă că nu ar trebui să-i respecti pe bătrâni.

— Eu te respect, spuse ea. Nu-ți respect deciziile.

— Mulți Jedi au părăsit Templul pentru a duce o viață normală, se gândi Jula să precizeze. Unii s-au căsătorit și au avut copii.

— Nu, spuse Starstone, clătinând din cap înainte și înapoi. Poate ucenicii, dar nu Cavalerii Jedi.

— Asta nu poate fi adevărat, spuse Jula.

— Este adevărat, spuse Starstone fermă, înainte ca Shryne să poată spune un cuvânt. Doar douăzeci de Jedi au părăsit vreodată Ordinul.

— Nu încerca să te cerți cu ea, o sfătui Shryne pe Jula. Și-a petrecut jumătate din viață în biblioteca Templului lustruind busturile celor *Douăzeci de Pierduți*.

Starstone îi aruncă o privire ascuțită.

— Nici să nu te gândești să fii numărul douăzeci și unu.

Shryne lăsă să i se vadă brusc seriozitatea.

— În ciuda pretențiilor tale față de mine, nu sunt un Maestru și nu mai există nici Ordinul. De câte ori va trebui să auzi asta înainte să accepți adevărul?

Ea își comprimă buzele.

— Asta nu are nicio legătură cu a fi un Jedi. Și nu poți fi un Jedi și să servești Forța dacă atenția ta este divizată sau dacă ești implicat emoțional cu alții. Dragostea duce la atașament; atașamentul la lăcomie.

S-a terminat cu relația dintre Olee și Filli Bitters, gândi Shryne.

În același timp, Jula o privea pe Starstone ca și cum tânăra Jedi și-ar fi pierdut mințile.

— Cu siguranță au făcut o treabă grozavă cu tine, nu-i așa? Îi susținu privirea

lui Starstone. Olee, iubirea este cam tot ce ne-a mai rămas.

În loc să reacționeze la remarcă, Starstone spuse:

— Ai de gând să ne ajuți sau nu?

— Am spus deja că o voi face. Ridicându-se, Jula îi aruncă o privire lui Shryne. Dar doar ca să ne înțelegem, Roan? Tu și cu mine știm amândoi că nu ai acces la niciun *fond secret*. Dacă mai faci o singură încercare de a folosi persuasiunea Forței asupra vreunui membru al echipajului meu, s-ar putea să uit că sunt mama ta.

Capitolul 21

Darth Sidious își scosese majoritatea statuilor și basoreliefurilor antice Sith din camerele sale ruinate din Biroului Senatului, unde își pierduseră viața patru Jedi și unul fusese convertit la partea întunecată. Relocate în sala tronului, statuile fuseseră așezate pe o platformă, iar sculpturile montate pe pereții lungi.

Rotindu-și tronul, Sidious le privea acum.

Așa cum se temuseră unii Jedi încă de la început, Anakin fusese deja pregătit pentru convertire atunci când îl adusese Qui-Gon Jinn pentru prima dată la Templu și, timp de mai bine de un deceniu, toate planurile lui Sidious pentru băiat se derulaseră fără incidente. Dar nici măcar Sidious nu prevăzuse înfrângerea lui Anakin de către Obi-Wan Kenobi pe Mustafar. Anakin fusese atunci încă nehotărât și vulnerabil. Eșecul de a-l înfrânge pe fostul său Maestru contribuise la prelungirea acelei vulnerabilități. Sidious își amintea de călătoria disperată de întoarcere pe Coruscant; își amintea că își folosisese toate puterile și toate poțiunile și dispozitivele din trusa sa medicală pentru a îngriji trupul ars și membrele tăiate ale lui Anakin. Își amintea că se gândise: *Dacă va muri Anakin?* Câți ani i-ar fi trebuit să caute un ucenic măcar pe jumătate la fel de puternic în Forță, ca să nu mai vorbim de unul creat de Forța însăși pentru a restabili echilibrul, permițând părții întunecate să iasă complet la suprafață după un mileniu de stagnare? *Nu aș fi găsit niciunul.*

Sidious ar fi trebuit să descopere o modalitate de a constrânge midiclorienii să-i îndeplinească ordinele și de a crea pe cineva la fel de puternic ca Anakin. Dar Sidious și o mulțime de droizi medicali doar îl menținuseră pe Anakin la viață, ceea ce – deși nu era puțin lucru – era departe de a readuce pe cineva din moarte. Timp de mii de ani, abilitatea de a supraviețui morții fusese urmărită atât de Sith, cât și de Jedi, și nimeni nu reușise să descopere secretul. Au fost salvate ființe de la moarte, dar nimeni nu a înșelat moartea. Cei mai puternici Lorzi Sith antici cunoscuseră secretul, dar acesta fusese pierdut sau, mai degrabă, rătăcit. Acum, când galaxia era a lui, nimic nu-l împiedica și pe Sidious să dezlege acel mister. Atunci, el și ucenicul său schilod ar putea stăpâni galaxia timp de zece mii de ani și ar putea trăi veșnic.

Dacă nu se omorau între ei mai întâi. În mare parte pentru că murise Padme Amidala. Sidious îi adusese în mod deliberat împreună pe ea și pe Anakin cu trei ani în urmă, atât pentru a scăpa Senatul de votul ei împotriva *Actului de Creare a Armatei*, cât și pentru a pune tentația în calea lui Anakin. După uciderea mamei lui Anakin, tânărul se căsătorise în secret cu Padme. Când aflase de căsătorie, Sidious știuse cu siguranță că atașamentul patologic al lui Anakin față de ea îi va furniza în cele din urmă mijloacele necesare pentru a finaliza convertirea la partea întunecată.

Temerile lui Anakin pentru ea, în realitate și în viziuni – și mai ales după ce Padme rămăsese însărcinată – fuseseră amplificate de faptul că fusese ținut departe de ea. Apoi a fost doar o chestiune de a-i demasca pe Jedi drept ipocriții care erau, de a-l sacrifica pe Dooku furiei lui Anakin și de a-i promite acestuia că Padme poate fi salvată de la moarte... Aceasta din urmă fusese o exagerare necesară pentru întoarcerea lui Anakin de la ceea ce Jedii numeau *gândire corectă*; pentru a-i deschide ochii asupra adevăratei sale chemări. Dar așa era calea Forței. Ea oferea

oportunități, iar cineva trebuia doar să fie pregătit să profite de ele.

Nu era pentru prima dată când Sidious se întreba ce s-ar fi putut întâmpla dacă Anakin nu ar fi ucis-o pe Padme pe Mustafar. Oricât de mult l-ar fi iubit, ea nu ar fi înțeles sau iertat niciodată acțiunea lui Anakin de la Templul Jedi. De fapt, acesta fusese unul dintre motivele pentru care Sidious îl trimisese acolo. Trupele clone s-ar fi putut ocupa de instructori și de copii, dar prezența lui Anakin fusese esențială pentru a-i consolida loialitatea față de Sith și, mai important, pentru a pecetlui soarta lui Padme. Chiar dacă ea ar fi supraviețuit la Mustafar, dragostea lor ar fi murit – Padme ar fi putut chiar să-și piardă dorința de a trăi – iar copilul lor ar fi trebuit să fie crescut de Sidious și Vader. Ar fi putut fi acel copil primul membru al unui nou Ordin Sith de mii sau milioane? Cu greu.

Ideea unui Ordin Sith era o corupere a vechilor Lorzi Întunecați. Din fericire, Darth Bane înțelesese asta și insistase ca numai în cazuri rare să existe mai mult de doi Lorzi, Maestru și ucenic, la un moment dat. Doar *doi* erau necesari pentru perpetuarea Ordinului Sith. Așa că Sidious trebuise să *termine* convalescența lui Vader. Ca Împărat Palpatine, nu avea nevoie să dezvăluie nimănui pregătirea și măiestria sa Sith, iar pentru moment Vader era lama sa purpurie. Să lase galaxia să creadă ce vrea despre Vader: Jedi căzut, Sith reapărut, executant politic... Abia dacă mai conta, din moment ce frica avea să-i aducă și să-i țină pe toți în frâu. Dar Vader nu era chiar ceea ce sperase. Picioarele și brațele îi erau artificiale, iar el nu ar fi fost niciodată capabil să invoce fulgere sau să sară așa cum le plăcea Jedilor să facă. Pregătirea sa pentru partea întunecată era abia la început.

Dar puterea Sith nu rezidă în carne, ci în voință. Autocontrolul era lăudat de Jedi doar pentru că ei nu cunoșteau puterea părții întunecate. Adevăratele slăbiciuni ale lui Vader erau mai degrabă psihologice decât fizice, iar pentru ca Vader să le depășească ar fi trebuit să se adâncească în sine, să se confrunte cu toate alegerile și dezamăgirile sale. Alimentată de trădare, relația Maestru-ucenic Sith era întotdeauna un joc periculos. Încrederea era încurajată chiar dacă era sabotată; loialitatea era cerută chiar dacă trădarea era apreciată; suspiciunea era hrănită chiar dacă onestitatea era lăudată. Într-un fel, însemna supraviețuirea celui mai bun.

Fundamentală pentru dezvoltarea lui Vader era dorința de a-și răsturna Stăpânul. Dacă Vader l-ar fi ucis pe Obi-Wan pe Mustafar, ar fi încercat să îl ucidă și pe Sidious. De fapt, Sidious ar fi fost surprins dacă Anakin nu ar fi făcut o încercare. Dar acum, incapabil măcar să respire singur, Vader nu se putea ridica la înălțimea provocării, iar Sidious înțelesese că va trebui să facă tot ce-i stă în putere pentru a-l scoate pe Vader din disperare și pentru a trezi din nou puterea incredibilă din el.

Chiar cu riscul distrugerii lui Sidious...

Alertat de o ușoară tulburare în Forță, se îndreptă spre holoproiectorul din sala tronului cu o clipă înainte ca imaginea în mărime naturală a lui Mas Amedda să apară din neant.

— Stăpâne, îmi cer scuze că vă întrerup meditația, zise Chagrianul, dar a fost recepționată o transmisie criptată a codului Jedi și este monitorizată în Roiul Tion.

— Mai mulți supraviețuitori ai *Ordinului 66*, spuse Sidious.

— Se pare că da, Stăpâne. Să-l chem pe Lordul Vader?

Sidious se gândi la asta. Ar fi de ajuns moartea altor Jedi pentru a vindeca rănile lui Vader? Poate că da, poate că nu. Dar nu încă, în orice caz.

— Nu, spuse el. Am nevoie de Lordul Vader pe Coruscant.

Capitolul 22

— Chiar... *acum*, îl auzi Shryne pe Filli spunându-i lui Starstone.

Consola de comunicații sună și Filli, Starstone și Eyl Dix se apleacă să studieze un ecran.

— Nava Jedi a revenit în spațiul real, spuse Dix, aproape uimit, cu antenele mișcându-se.

Filli se ridică la înălțimea sa maximă, întinzându-și brațele deasupra capului cu o nonșalanță teatrală și radiind.

— Îmi place când am dreptate.

Starstone se uită în sus la el.

— Pot spune asta despre tine.

El se încruntă dramatic.

— Fără insulte în cabina principală.

— Nu e o critică, se grăbi Starstone să explice. Ceea ce vreau să spun este că și eu am fost la fel în biblioteca Templului Jedi. Venea cineva căutând date, iar eu eram aproape întotdeauna în stare să îl îndrept direct către documentele de care avea nevoie. Aveam un simț pentru asta. Vocea i se întrerupse momentan; apoi continuă pe un ton convingător. Cred că ar trebui să fii mândru că faci ceea ce știi să faci cel mai bine, în loc să te ascunzi în spatele unei false umilințe, sau – îi aruncă lui Shryne o privire fugară – să lași deziluzia să te convingă că ai nevoie de o viață nouă.

Shryne se ridică de pe scaun.

— O să iau asta drept semnalul meu de plecare.

Un droid îl îndrumă spre coridorul care ducea la cabina amplă a *Dansatoarei Bete*, unde Julia și Brudi Gayn stăteau în scaune alăturate, în spatele unei console de instrumente strălucitoare. O semilună de planetă roșie atârna în fereastra din față, iar spațiul local era presărat cu resturi de luptă.

Shryne își lovește încheieturile de trapa retrasă a carlingii.

— Am permisiunea să intru, Căpitane?

Julia se uită la el peste umăr.

— Numai dacă promiți să nu-mi spui cum să pilotez.

— O să-mi țin gura.

Ea mângâie perna scaunului din spatele ei.

— Atunci ia loc.

Brudi făcu un gest către un punct de lumină reflectată departe spre stânga.

— Aia sunt. Conform programului.

Shryne studiază ecranul de identificare al consolei, pe care se rotește schema unei nave cu nas ascuțit și aripi largi.

— Transportor SX de trupe al Republicii, spuse el. Mă întreb cum au pus mâna pe el.

— Sunt sigur că există o poveste, spuse Brudi.

Shryne își ridică ochii spre ferestre și spre epavele de dincolo.

— Ce s-a întâmplat aici?

— Separatiștii au folosit acest sistem ca zonă de staționare pentru întărirea

Feluciei, spuse Jula. Republica i-a prins dormind și i-a făcut praf. Făcu un gest către ceea ce Shryne luase inițial drept balize de marcăre. Mine. Detonate la comandă, dar încă sunt un potențial pericol. Mai bine avertizează transportorul să se ferească de ele, Brudi.

Acesta își roti scaunul spre unitatea de comunicații.

— Mă ocup de asta.

Shryne continuă să se uite la resturi.

— Ăla este brațul de andocare al inelului unei nave capitale *Lucrehulk* a *Federației Comerțului*. Sau ce a mai rămas din el.

Când Jula vorbi în sfârșit, spuse:

— Ceva nu e în regulă.

Brudi se întoarse ușor în direcția ei.

— Transportorul înregistrează semnătura pe care au transmis-o înainte de întâlnire.

Ea clătină din cap, nesigură.

— Știu, dar...

— Sunt Jedi la bordul transportorului, spuse Shryne.

Ea se uită la el cu coada ochiului.

— Chiar și eu știu asta. Nu, e vorba de altceva...

Un sunet de la panoul de amenințări o întrerupse, iar Brudi se roti din nou.

— Număr șase, nu, opt nave ieșind din hiperspațiu, spuse el tăios. Direct pe vectorul transportorului.

Shryne se uită la transponder.

— ARC-170.

— Corect, spuse Brudi. *Nave de Recunoaștere Agresivă*.

Scanerile vizuale surprinseră navele în timp ce aripile lor transversale se desfășurau, întinzându-se pentru luptă și stabilitate termică sporită. Mâna stângă a Julei făcea deja ajustări la instrumente, în timp ce dreapta o ținea strâns pe manșă.

— Transportorul este conștient de ele?

— Aș spune că da, spuse Shryne. Zboară evaziv.

Brudi își strânse mai tare căștile la ureche.

— Transportorul ne avertizează să plecăm.

— Asta mă face deja să-i plac, spuse Jula. Bruiază-ne semnătura înainte ca ARC-urile să ne poată localiza.

— S-ar putea să nu le poți bruia, spuse Shryne. Nu sunt ca navele de luptă cu aripi în V. Și lovesc mai tare.

— Încearcă oricum, Brudi, spuse Jula. Ultimul lucru pe care îl vreau este să ne urmărească Imperiul prin toată galaxia. Iar eu nu sunt pe cale să primesc o navă nouă. Apăsă pe un comutator al interfonului. Skeck, Archyr, sunteți acolo?

Vocea lui Skeck se auzi prin difuzorul carlingii.

— Armele sunt pornite, Căpitane. Spune doar când.

Jula se uită la Shryne.

— Ai vreo idee, Jedi?

Shryne își plimbă ochii peste ecranele de afișare.

— ARC-urile mențin o formație în formă de cuțit. Vor aștepta până când se vor afla în raza de tragere asupra transportorului, apoi vor rupe formația și vor încerca să îl depășească.

- Skeck, spuse Julia spre receptorul audio, mă auzi?
- Tare și clar.
- ARC-urile sunt în raza de acțiune a turbolaserelor voastre? întrebă Shryne.
- Aproape, spuse Skeck.
- Anticipați ruperea formației. Conduceți-le și deschideți focul.

Brudi făcu un calcul rapid al vitezei cu care se apropiau navele de luptă Imperiale de transportor.

- Sunteți gata de tragere, spuse el.
- Foc! anunță Skeck.

Pachete dense de lumină stacojie țâșniră din bateriile din față ale *Dansatoarei Bete*, convergând spre țintele îndepărtate. Un cvartet de flori argintii lumină spațiul local, iar Archyr chiui.

- Escadrila de urmărire este redusă la jumătate!
- Frumos, spuse Julia, rânjind la Shryne. Ce alte trucuri mai ai în mânecă?

Shryne nu-i răspunse. Pe Murkhana, și în ciuda a tot ce se întâmplase, încercase să evite uciderea vreunui soldat clonă. Acum era aici, aliniindu-i pentru a fi spulberați în bucăți.

- Roan, spuse Julia dur.

— ARC-urile rămase se vor regrupă, formându-se în spatele șefului de escadrilă, zise el în cele din urmă. Bătându-l pe umăr pe Brudi, adăugă: Ordonă transportorului să se ridice deasupra eclipticii. Când ARC-urile îi vor urma exemplul, Skeck și Archyr ar trebui să aibă o țintă clară spre burțile lor.

- Recepționat, spuse Brudi.

Julia studia unul dintre ecrane.

- Transportorul se îndreaptă spre exterior. ARC-urile o iau în sus.
- Foc! raportă Skeck.

O a cincea explozie izbucni deasupra polului nordic al planetei roșii. Celelalte raze laser nu își atinseră țintele.

- Ne-au ghicit, spuse Shryne. Se vor împrăști acum.
- Transportorul se îndreaptă spre minele spațiale, actualiză Brudi.
- Exact ce aș face și eu, spuse Julia.

Tabloul de amenințări emise un alt ton de alertă. Brudi bătu cu degetul pe ecranul scannerului de distanță.

- Încă șase nave au ieșit din hiperspațiu.

Julia își forță o expirație scurtă.

— Spune-i celui care pilotează transportorul să treacă la accelerație maximă. S-ar putea să nici nu fie conștient de noii jucători.

- Nu va rata *asta*, spuse Brudi sumbru.

Shryne se ridică ușor de pe scaun pentru a privi peste umărul lui Brudi.

- Ce anume?

— Crucișător ușor al Republicii, spuse Julia. Dar nu-ți face griji, putem scăpa de el.

Pe ecranul central al consolei, scanerile asamblau un facsimil al navei de război în formă de clepsidră, evidențiindu-i zecile de tunuri turbolaser și ionice.

- N-o să fugi de tunurile alea, spuse Shryne.

Julia se gândi la *asta*.

- Brudi, deviază energia către scuturile din față. Eu voi încerca să ne duc în

spatele *brațului Lucrehulk*. Se uită o clipă la Shryne. Cred că Jedii sunt mai importanți decât am crezut, dacă Imperiul trimite crucișătoare după voi.

— Turbolaserelor crucișătorului au deschis focul, spuse Skeck prin difuzor.

— Țineți-vă bine, avertiză Jula.

O lumină orbitoare improșcă ferestrele. Zdruncinată, *Dansatoarea Beată* își pierdu momentan puterea, apoi reveni la viață.

— Suntem în regulă, comunică Brudi, dar transportorul are probleme.

— Spune-le să își ridice scuturile de la pupa și să se întâlnească cu noi în spatele *brațului Lucrehulk*, spuse Jula. Spune-le că vom reține crucișătorul și ARC-urile în timp ce ei vor fugi.

Brudi transmise instrucțiunile și așteptă un răspuns.

— Vor încerca. Dar scuturile transportorului sunt grav avariate. Încă o lovitură din partea crucișătorului și sunt morți în spațiu.

Jula mormăi un blestem. *Dansatoarea Beată* tocmai se lăsa în spatele fragmentului curbat de braț de andocare când ea spuse:

— Am de gând să ne aduc înapoi în larg. Pregătiți tunul ionic. Să vedem dacă îi putem surprinde.

Nava contrabandiștilor suferi două lovituri puternice în timp ce ieșea de la adăpost, dar nu suficient pentru a o incapacita.

— Surpriză ionică, spuse Archyr.

— Urmăritor laser, completă Skeck.

O lumină albă se zări în depărtare, iar un curent albastru se răspândi peste carena întunecată a crucișătorului. Brudi se aplecă spre unul dintre ecrane.

— Lovitură puternică. Și cu siguranță nu au văzut-o venind. Scuturile lor sunt amețite.

— Ne duc înapoi la adăpost, spuse Jula. Unde e transportorul?

Brudi vorbi cu el.

— Trece printre ultimele mine.

— Archyr, lovește ARC-urile din coada transportorului!

— Așa voi face, Căpitane.

Lumina pulsatilă ieși din navă încă o dată, iar Shryne văzu cum o altă navă de luptă se dezmembra. Dar ARC-urile rămase se apropiau rapid de transportor.

— Întâlnire proiectată în 5,5, zise Brudi. Crucișătorul și-a revenit și răspunde cu foc.

Jula își strânse buzele.

— Nu suntem suficient de bine acoperiți. Lovitura asta o să fie una rea.

Shryne se agăță de brațele scaunului. Luând partea cea mai grea a încărcăturii navei capitale, brațul de andocare se vaporiză. Aruncată înapoi de explozie, *Dansatoarea Beată* își respectă numele. Claxonele bubuiră adânc prin navă, iar consola de instrumente urlă în semn de alarmă.

— Naveta încă se apropie, spuse Brudi când putu.

Jula își trânti mâna pe butonul interfonului.

— Pregătiți cala pentru andocare de urgență! Se întoarse cu fața la Brudi. Spune transportorului că am terminat schimbul de pumni cu crucișătorul ăla. Ori își fac treaba acum, ori ne retragem. Către Skeck, spuse: Toată puterea la bateriile din față. Trageți în voie.

Nava bubui în timp ce o lumină coerentă ieșea din turelele tunurilor.

— Transportorul este aliniat pentru apropiere, spuse Brudi.

Mâna dreaptă a Julei introduse date în navicomputer.

— Calculez saltul la viteza luminii.

O lumină puternică străluci în afara hublourilor, iar *Dansatoarea Beată* tremură pe măsură ce inamicul se apropia. Brudi suspină dezamăgit.

— Transportorul a greșit prima încercare. Se reorientează pentru încă una.

— Coordonatele pentru salt au fost introduse, zise Julia. Începe numărătoarea inversă. Se întoarse cu fața la Shryne. Îmi pare rău, Roan.

El aprobă din cap în semn de înțelegere.

— Ai făcut tot ce ai putut.

Nava se zgudui din nou.

— Transportorul este la bord, spuse brusc Brudi.

Julia își strânse mâinile pe manșă.

— Dirijează energia către motoarele subluminice. Dați-ne toată distanța posibilă.

— O să ne ardă pupa, avertiză Brudi.

— Un preț mic de plătit.

— Motoarele hiperspațiale sunt activate.

Julia se întinse după manșa de control.

— Acum!

Și stelele îndepărtate deveniră dungi de lumină.

Capitolul 23

Brudi nu spusese dacă transportul era în siguranță la bord, iar Shryne știu de ce în momentul în care el și Starstone ajunseseră în cala de andocare.

Nava în formă de cuțit derapase pe partea stângă, străpungând puntea, distrugând rețelele de lumini de aterizare, reducând doi droizi de muncă la piese de schimb și, în cele din urmă, fixându-și prova ascuțită de un perete interior. Totuși, nimeni din interior nu fusese rănit în accident. Nu mai mult decât erau deja răniți.

Cei șase Jedi care se împleticiră literalmente pe rampa prăbușită a navei erau un amestec de extraterestri, oameni și umanoizi. Nici Shryne, nici Starstone nu-i cunoșteau pe vreunul dintre ei din vedere, după nume sau reputație. Cu fața și brațele arse de blastere, Siadem Forte era un om scund și corpulent, mai în vârstă decât Shryne, dar tot Cavaler. Padawanul său era un tânăr Togruta pe nume Deran Nalual, care fusese orbit în timpul aceleiași lupte în care fusese rănit Forte. Klossi Anno, o Chalactană, era, de asemenea, o cursantă, Maestrul ei murind pentru a-i salva viața; exact opusul i se întâmplase lui Iwo Kulka, un Cavaler Ho'Din șchiopătând și cu julturi. Jedii umani fără rang, Jambe Lu și Nam Poorf, erau specialiști în agricultură care se întorceau pe Coruscant dintr-o misiune pe Bonadan.

La bord se afla și un al șaptelea Jedi, care murise în timpul saltului în hiperspațiu al transportorului către locul de întâlnire. Droizii medicali se ocupară de rănilor noilor sosiți. Apoi, după ce Jedii se odihniseră și fuseseră hrăniți, toată lumea se adună în cabina principală, unde Shryne, Starstone și câțiva dintre contrabandiști ascultară relatări despre confruntări sălbatice și scăpări la limită pe o jumătate de duzină de lumi. După cum intuise Shryne, se știa că niciun alt soldat clonă nu refuzase să se supună ordinului de execuție al Jedilor pe care se credea că îl dăduse Palpatine. Doi dintre Jedi reușiseră să-i ucidă pe soldații care se întorseseră împotriva lor. Un altul scăpase și supraviețuise îmbrăcând armura unei clone. Perechea de Jedi din Corpul Agricol nu se aflase în compania soldaților, ci se trăsese asupra lor și fuseseră urmăriți când o navetă la bordul căreia se aflau ajunsese la o instalație orbitală a Republicii.

Inițial în număr de zece, se adunaseră pe Dellalt după ce primiseră un cod *Nouă-Treisprezece* transmis de Forte, cel mai în vârstă dintre ei. Tot pe Dellalt rechiziționaseră transportorul, în timpul unei lupte în care doi dintre Jedi fuseseră uciși și mulți dintre ceilalți răniți – și se pare că de pe Dellalt îi urmărise crucișătorul ușor și navele ARC-170.

Până când toate poveștile fuseseră spuse și discutate la nesfârșit, *Dansatoarea Beată* ieșise din hiperspațiu într-un sistem îndepărtat de planete sterpe, care le servise mult timp Julei și echipajului ei ca ascunzătoare. Eliberată de îndatoririle ei de pilot, intră în cabina principală și se așeză lângă Shryne chiar în momentul în care se vorbea despre relatările de pe HoloNet cu privire la ceea ce se întâmplase pe Coruscant după decretul lui Palpatine că Marea Armată fusese victorioasă și că Republica era acum un Imperiu.

— Unele dintre informațiile publicate trebuie să fie false sau exagerate, declară agronomul Jambe Lu. Holoimaginile pe care le-am văzut până acum arată că

Templul a fost cu siguranță atacat. Dar refuz să accept că toată lumea a fost ucisă. Cu siguranță Palpatine le-ar fi ordonat soldaților să-i cruțe pe tineri. Poate și pe unii instructori și administratori.

— Sunt de acord, zise partenerul lui Lu, Nam Poorf. Dacă Împăratul Palpatine ar fi vrut, dintr-un motiv oarecare, să extermină întregul Ordin Jedi, ar fi putut face acest lucru la începutul războiului.

Forte ridiculiză ideea.

— Și cine ar mai fi condus Marea Armată – Senatorii? În plus, chiar dacă ai dreptate în legătură cu Templul, tot ce putem spera este că un număr destul de mare de Jedi sunt închiși undeva. Ceea ce știm că e adevărat este că Maeștrii Windu, Tiin, Fisto și Kolar au murit în încercarea de a-l aresta pe Palpatine; iar Ki-Adi-Mundi, Plo Koon și alți membri ai Înaltului Consiliu au fost asasinați pe lumi Separatiste.

— Vreo veste despre Yoda sau Obi-Wan? îl întrebă Shryne pe Forte.

— Nimic mai mult decât speculații pe HoloNet.

— Despre Skywalker, de asemenea, spuse Nam Poorf. Deși am auzit zvonuri pe Dellalt cum că ar fi murit pe Coruscant.

Cavalerul Jedi Ho'Din se uită semnificativ la Shryne.

— Dacă Skywalker este mort, înseamnă că profeția a murit odată cu el?

— Ce profeție? întrebă Padawanul Togruta nevăzător al lui Forte.

Din nou, Iwo Kulka se uită la Shryne.

— Nu văd niciun motiv pentru a păstra secretul acum, Roan Shryne.

— O profeție antică, explică Shryne pentru Nalual, Klossi Anno și cei doi agronomi, conform căreia un *Ales* se va naște în vremurile întunecate pentru a restabili echilibrul în Forță.

— Și Anakin Skywalker era considerat a fi acest *Ales*? spuse Lu înmărmurit.

— Unii membri ai Înaltului Consiliu credeau că existau motive întemeiate pentru a gândi astfel. Shryne se uită la Iwo Kulka. Deci, ca să răspund la întrebarea ta, nu știu unde se încadrează profeția în tot ce s-a întâmplat. Prezicerea nu a fost niciodată domeniul meu de expertiză.

Vorbele ieșiră mai direct decât intenționase Shryne. Dar era exasperat de faptul că toată lumea vorbea în jurul problemelor reale: că Jedii erau brusc fără adăpost și fără conducere, și că trebuiau luate decizii importante.

— Ceea ce contează, spuse el în tăcerea care urmă sarcasmului său, este că noi – că *toți Jedii* – suntem o pradă. Acțiunile inițiale ale lui Palpatine s-ar putea să nu fi fost premeditate. Vom lăsa istoricii să stabilească asta. Dar acum intenționează să ne elimine și probabil că ne expunem unui risc mai mare prin gruparea împreună.

— Dar este exact ceea ce trebuie să facem, argumentă Starstone. Tot ce tocmai a fost spus este un motiv suficient pentru a rămâne împreună. Jedii care sunt ținuți prizonieri. Tinerii. Soarta necunoscută a Maeștrilor Yoda și Kenobi...

— În ce scop, Padawan? spuse Forte.

— Dacă nu altceva, pentru a preveni stingerea Jedilor.

Starstone se uită în jur, în căutarea unei fețe înțeleghătoare. Faptul că nu a găsit niciuna nu o împiedică să continue.

— Nu este prima dată când Ordinul Jedi a fost adus în pragul dispariției. Acum cinci mii de ani, Sithul a crezut că îi poate distruge pe Jedi, dar toate încercările lor au eșuat, iar Lorzii Sith nu au făcut decât să se distrugă între ei. Palpatine s-ar putea să nu fie un Sith, dar, în timp, lăcomia și pofta lui de putere vor

duce la pieirea lui.

— Aceasta este o atitudine foarte plină de speranță, spuse Forte. Dar nu văd cum ne ajută asta acum.

— Cea mai bună șansă de supraviețuire este pe *Brațul Tingel*, zise brusc Jula, în timp ce controlul deplin al lui Palpatine este încă limitat la sistemele interioare.

— Să presupunem că mergem acolo, spuse Starstone în timp ce se iscau discuții separate. Sigur, ne putem asuma noi identități și putem găsi lumi îndepărtate pe care să ne ascundem. Ne putem masca abilitățile în Forță față de alții, chiar și față de alți indivizi cu Forță. Dar asta este ceea ce vreți să faceți? Asta vrea Forța pentru noi?

În timp ce Jedii se gândeau la asta, Shryne spuse:

— A auzit vreunul dintre voi de numele *Lord Vader*?

— Cine este Vader? întrebă Lu pentru toți.

— Sithul care mi-a ucis Maestra pe Murkhana, spuse Starstone înainte ca Shryne să poată vorbi.

Iwo Kulka se uită cu atenție la Shryne.

— Un Sith?

Shryne își ridică ochii spre tavan, apoi se uită la Starstone.

— Am crezut că am fost de acord...

— Vader a luptat cu o sabie purpurie, îl întrerupse ea.

Shryne trase aer în piept și începu din nou.

— Vader i-a asigurat pe soldații de pe Murkhana că nu era un Jedi. Și nu sunt sigur ce este. Posibil umanoid, dar nu complet organic.

— Ca Grievous, presupuse Forte.

— Din nou – posibil. Costumul negru pe care îl poartă pare să-l țină în viață. În afară de asta, nu știu cât de mult din Vader este cyborg.

Poorf dădu din cap confuz.

— Eu nu înțeleg. Este acest Vader un Comandant Imperial?

— Este superior Comandanților. Soldații i-au arătat genul de respect pe care l-ar rezerva cuiva cu rang sau statut foarte înalt. Părerea mea este că răspunde direct lui Palpatine. Shryne simți cum exasperarea iese din nou la suprafață. Ceea ce vreau să spun este că Vader este cel de care trebuie să ne facem griji. El ne va da de urmă.

— Și dacă ajungem noi primii la el? spuse Forte.

Shryne făcu un gest larg.

— Suntem opt împotriva cuiva care poate fi Sith și împotriva uneia dintre cele mai mari armate adunate vreodată. Ce vă spune asta?

— Nu ne-am duce imediat după el, spuse Starstone, preluând rapid întrebarea lui Forte. Palpatine nu este îmbrățișat de toată lumea. Se uită la Jula. Chiar tu ai spus că raza lui de acțiune este limitată la sistemele interne. Ceea ce înseamnă că am putea lucra sub acoperire pentru a-i convinge pe Senatorii și liderii militari din Inelul Exterior să se alăture cauzei noastre.

— Neglijezi faptul că majoritatea speciilor sunt acum convinse că am avut un amestec în declanșarea și perpetuarea războiului, spuse Shryne cu tărie. Chiar și cei care nu sunt convinși ar risca mult dacă ne-ar ajuta, chiar și oferindu-ne sanctuar.

Starstone nu fu descurajată.

— Ieri eram doi, iar astăzi suntem opt. Măine am putea fi douăzeci sau chiar patruzeci. Putem continua să transmitem...

— Nu pot permite asta, o întrerupse Julia. Nu de pe nava mea, oricum. Se uită la Forte și la ceilalți. Spuneți că ați fost urmăriți de la Dellalt. Dar să presupunem că Imperiul monitorizează și frecvențele Jedi pentru transmisiunile *Nouă-Treisprezece*? Tot ce ar trebui să facă Palpatine ar fi să aștepte până sunteți toți la un loc, apoi să trimită clonele. Sau pe acest personaj Vader.

Tăcerea lui Starstone dură doar o clipă.

— Există și o altă cale. Dacă am putea afla pe ce lumi au fost repartizați Jedi, am putea căuta activ supraviețuitorii.

Lu se gândi la asta o clipă.

— Singurul mod de a afla asta ar fi accesând băncile de date ale Templului.

— Nu de pe *Dansatoarea Beată*, spuse Julia.

— Oricum nu s-ar putea întâmpla, Căpitane, spuse Eyl Dix. Pentru a accesa băncile de date ar fi nevoie de un transmițător hiperundă mult mai puternic decât avem noi și care ar fi foarte greu de procurat.

Dix se uită la Filli pentru confirmare.

— Eyl are dreptate, spuse Filli. Apoi, cu zâmbet în formare, adăugă: Dar știu exact unde putem găsi unul.

Capitolul 24

Ploaia era rară pe Coruscantul cu vremea controlată, dar, din când în când, furtuni microclimatice se formau pe cerul agitat și măturau planeta. Astăzi, una pornise dinspre *Lucrări* și se deplasa spre est cu mare viteză, lovind Templul Jedi abandonat cu o forță fără precedent.

Auzul îmbunătățit al lui Vader putea recepționa sunetul picăturilor de ploaie mari, purtate de vânt, care se împrăștiu pe turlile elegante ale Templului și pe acoperiș, o contrapondere stranie la sunetul călcâielor cizmelor sale care loveau podeaua de adamantin și răsunau prin coridoarele întunecate și pustii. Sidious îl trimisese aici într-o misiune, aparent pentru a căuta în arhive anumiți holocroni Sith despre care se zvonea de mult că fuseseră aduși la Templu cu secole în urmă.

Dar Vader știa adevărul.

Sidious vrea să mă destabilizeze cu urmările măcelului pe care l-am condus.

Deși cadavrele fuseseră îndepărtate de soldați și de droizi, iar cea mai mare parte a sângelui vărsat fusese spălată, urmele de arsuri de pe pereți și tavan atestau atacul surpriză. Coloanele zăceau răsturnate, tapițeriile de patrimoniu atârnav în bucăți, camerele miroseau a măcel. Dar existau și dovezi mai puțin tangibile.

Templul era plin de fantome. Ceea ce ar fi putut fi vântul care pătrundea pe coridoarele pline de găuri care nu mai fuseseră străbătute până atunci suna ca tânguirea funebră a unor spirite care așteptau să fie răzbunate. Ceea ce ar fi putut fi rezonanța pașilor trupelor de șoc ale Comandantului Appo suna ca bătaia unor tobe de război îndepărtate. Ceea ce ar fi putut fi fumul de la focurile care ar fi trebuit să se stingă cu săptămâni în urmă, păreau mai degrabă niște spectre care se zvârcoleau în chinuri. Împăratul Palpatine încă nu-și anunțase planurile pentru acea cochilie tristă. Fie urma să fie demolată și transformată în palatul său, apoi cedat lui Vader ca un fel de glumă crudă, fie urma să fie lăsat ca mausoleu pentru tot Coruscantul, ca o amintire a ceea ce li se va întâmpla celor care vor stârni furia lui Palpatine.

Majoritatea amintirilor lui Vader despre Anakin se stingeau pe zi ce trecea, dar nu și amintirile lui Anakin despre ce se întâmplase aici. Erau la fel de proaspete ca răsăritul soarelui din această dimineață, zărit din camera aflată la înălțime în care se odihnea Vader. Somnul adevărat continua să nu-i fie la îndemână, un obiect urmărit în zadar într-un vis neliniștitor. Nu mai avea nici viziuni. Acea abilitate – acea abilitate cu două tăișuri – se pare că fusese arsă din el pe Mustafar.

Dar Vader își amintea.

Își amintea că fusese uimit de ceea ce făcuse în biroul lui Palpatine. Văzându-l pe bătrân implorându-și viața; ascultându-l promițând că numai el avea puterea de a o salva pe Padme; grăbindu-se să îl apere. Fulgerul Sith aruncându-l pe Mace Windu prin ceea ce fusese o fereastră...

Anakin îngenuncheat în fața lui Sidious și fiind botezat Vader.

Du-te la Templul Jedi, spusese Sidious. Îi vom prinde dezechilibrați. Fă ceea ce trebuie făcut, Lord Vader. Nu șovăi. Nu arăta milă. Doar atunci vei fi îndeajuns de puternic cu partea întunecată pentru a o salva pe Padme.

Și așa s-a dus la Templu. Instrument al aceleiași intenții hotărâte care îl

dusesse pe Obi-Wan la Mustafar, cu un singur scop în minte: moartea inamicului.

În ochii minții sale, Vader văzu marșul său și al *Legiunii 501* către porțile Templului, atacul lor furios, momentele nebunești de sete de sânge, partea întunecată dezlănțuită în toată furia ei purpurie. Își amintea unele momente mai clar decât altele: înfruntându-și lama cu cea a Maestrului sabiei Cin Drallig, decapitându-i pe unii dintre Maeștrii care îl învățaseră căile Forței și, desigur, exterminarea rece a tinerilor și, odată cu ei, a viitorului Ordinului Jedi. Se întrebese dinainte: ar putea să o facă? Încă novice în ceea ce privește partea întunecată, ar fi capabil să apeleze la puterea ei pentru a-și ghida mâna și sabia? Ca răspuns, partea întunecată șoptise: *Ei sunt orfani. Sunt fără familie sau prieteni. Nu se poate face nimic cu ei. Le este mai bine morți.*

Dar această rememorare, câteva săptămâni mai târziu, îi îngheța sângele. *Acest loc nu ar fi trebuit să fie construit niciodată!* De fapt, nu îi omorâse pe Jedi pentru a-l servi pe Sidious, deși Sidious era menit să creadă exact asta. În aroganța sa, Sidious nu era conștient că Anakin văzuse prin el. Oare Lordul Sith credea că el va ridica pur și simplu din umeri și va ignora faptul că, încă de la început, Sidious îl manipulasă pe Anakin și războiul? Nu, nu îi omorâse pe Jedi în serviciul lui Sidious sau pentru a-și demonstra loialitatea față de Ordinul Sith.

Executase ordinul lui Sidious pentru că Jedii nu ar fi înțeles niciodată decizia lui Anakin de a-i sacrifica pe Mace și pe ceilalți pentru ca Padme să poată supraviețui morții tragice pe care o suferea în viziunile lui Anakin. Mai important, Jedii ar fi încercat să stea în calea deciziilor pe care el și Padme ar fi trebuit să le ia cu privire la soarta galaxiei. Începând cu asasinarea lui Sidious.

Oh, dar pe Mustafar ea se chinuise din cauza a ceea ce făcuse el la Templu, atât de mult încât nu auzise niciun cuvânt din ceea ce spunea el. În schimb, își făcuse o idee că ajunsese să-i pese mai mult de putere decât de ea.

Ca și cum una ar conta fără cealaltă!

Și atunci își făcuse apariția blestematul de Obi-Wan, întrerupându-l înainte ca Anakin să-i poată explica pe deplin că tot ce făcuse, în biroul lui Palpatine și la Templu, fusese de dragul ei și al copilului lor nenăscut. Dacă nu ar fi sosit Obi-Wan, el ar fi convins-o să înțeleagă – ar fi *făcut-o* să înțeleagă – și, împreună, ar fi acționat împotriva Lordului Sith...

Respirația aspră a lui Vader deveni tot mai audibilă. Flexarea mâinilor sale artificiale nu făcu nimic pentru a-i stinge furia, așa că își cocoșă umerii largi sub armura pectorală și sub mantia grea, tremurând.

De ce nu m-a ascultat? De ce nu m-a ascultat niciunul dintre ei?

Furia lui continuă să crească pe măsură ce se apropia de sala arhivelor Templului, unde se despărțise de Comandantul Appo și de trupele sale, precum și de membrii Biroului de Securitate Internă care, după cum i se dăduse de înțeles lui Vader, aveau misiunea lor separată de îndeplinit.

Se opri la intrarea în vasta și impunătoare sală principală a bibliotecii, zguduit nu de amintiri, ci de efectul amintirilor asupra inimii și plămânilor săi care încă se vindecau. Emisferile optice ale măștii dădeau un aspect întunecat sălii în mod normal bine luminate, care odinioară se mândrise cu rând după rând de holocărți și discuri de stocare ordonate și catalogate cu grijă. Sângele lăsat aici încă se mai vedea în constelațiile maronii care pătau zone întinse ale holului și pătau unele dintre puținele socluri cu sculpturi încă în picioare care mărgineau ambele

părți ale holului lung.

Chiar dacă l-ar fi ucis pe Sidious, chiar dacă ar fi câștigat războiul de unul singur pentru Republică, Jedii s-ar fi luptat cu el până la capăt. Poate chiar ar fi insistat să ia în custodie copilul lui și al lui Padme, pentru că urmașul lor ar fi fost într-adevăr puternic în Forță. Poate peste măsură! Dacă Maeștrii Înaltului Consiliu nu ar fi fost atât de hotărâți, atât de înșelați de propria lor mândrie, ar fi înțeles că Jedii trebuiau doborâți. Ca și Republica însăși, Ordinul lor devenise învechit, egoist, corupt.

Și totuși, dacă Înaltul Consiliu i-ar fi recunoscut puterea, dacă i-ar fi acordat statutul de Maestru, poate că el ar fi putut suporta continuarea existenței lor. Dar să-l numească *Cel Ales* doar pentru a-l reține; să-l mintă și să se aștepte ca el să mintă pentru ei... Care își imaginau ei că va fi rezultatul?

Proști bătrâni.

Înțelegea acum de ce descurajaseră folosirea părții întunecate. Pentru că se temeau să-și piardă baza de putere de care se bucurau, chiar dacă reticența lor în privința atașamentului față de putere fusese ceea ce îi ajutase să dărâme Sithul. Jedii fuseseră conspiratori în propria lor cădere, complici la reparația părții întunecate și la fel de importanți pentru victoria ei precum fusese Sidious.

Sidious – aliatul lor.

Atașamentul față de putere însemna prăbușirea tuturor Ordinelor, pentru că majoritatea ființelor erau incapabile să controleze puterea, iar atunci puterea ajungea să le controleze pe ele. Și asta fusese cauza căderii galaxiei în dezordine; motivul ascensiunii fără precedent a lui Sidious.

Inima lui Vader bătea cu putere în piept, iar aparatul respirator satisfăcea nevoile inimii cu respirații rapide. Pentru sănătatea corpului și cea mintală, își dădu seama că va trebui să evite locurile care îi stârneau furia cu o asemenea frenezie.

Recunoașterea faptului că probabil nu va mai putea pune niciodată piciorul pe Naboo sau pe Tatooine îi smulse un geamăt suferind care răsturnă restul soclurilor ca pe niște piese de domino, lăsând busturile de bronz să alunece și să se învârtă pe podeaua lustruită și plină de sânge. Sufocat de revărsarea jalnică, se sprijini de o coloană ruptă pentru ceea ce i se păru a fi o eternitate.

Ciripitul comunicatorului de la centură îl readuse în prezent și, după o lungă clipă, îl activă. Din micul difuzor al dispozitivului ieși vocea urgentă a șefului Biroului de Securitate Internă, Armand Isard, care comunica din camera de date a Templului.

Cineva, raportă Isard, încerca să acceseze de la distanță bazele de date ale balizelor Jedi.

Capitolul 25

Pe coridorul slab luminat al unei instalații Separatiste părăsite, departe, dincolo de stele, Shryne se opri să privească una dintre statuile în nișă care erau aliniate pe lângă ambii pereți. Înaltă de șase metri și sculptată rafinat în formă rotundă, statuia reprezenta în egală măsură un umanoid și o bestie înaripată. Deși ar fi putut fi modelată după o creatură reală, neclaritatea deliberată a trăsăturilor sale faciale sugera o creatură mitică din antichitate. Fața indistinctă era parțial ascunsă de o robă cu glugă care cădea până la picioarele cu gheare. Statui identice se aflau în nișe identice atât cât putea Shryne vedea în lumina slabă.

Complexul de structuri geometrice antice pe care Separatiștii îl transformaseră într-o instalație de comunicații se afla cu siguranță pe luna lui Jaguada de mii de ani standard; poate zeci de mii de ani. Scanerelor clasificaseră metalul folosit în construcții drept *neidentificabil*, iar fisurile ca niște fulgere din fundațiile celor mai mari clădiri indicau faptul că întreg complexul suferise efectul tuturor mișcărilor tectonice și al impactului cu meteoriții de pe micul satelit.

Lumina torței lui Shryne dezvăluia detaliile aripilor statui, care erau redată în mod complicat. Piatra prelucrată, extrasă din carierele locale, se potrivea cu tiparul striat al stâncilor abrupte care înconjurau complexul pe două laturi, din care fuseseră sculptate statuile înalte de treizeci de metri, cu privirea fețelor lor erodate de timp îndreptată nu spre valea îngustă peste care păzeau în tăcere, ci spre orizontul estic al lunii. Bazându-se pe asemănările cu holoimaginele pe care le văzuse cu statuile de pe Ziost și Korriban, Starstone credea că situl putea data de pe vremea vechilor Sith și că reocuparea complexului de către Separatiști era în concordanță cu faptul că Dooku devenise un Lord Sith.

Luna era singurul companion al aridei Jaguada într-un sistem pustiu, sclav al unei stele muribunde, departe de liniile hiperspațiale majore. Faptul că îndepărtata Jaguada trebuia să găzduiască o garnizoană de soldați clone în centrul modest al populației planetei deșertice i se părea lui Shryne a fi un fel de mister. Dar prezența soldaților putea fi datorată planurilor de salvare a mașinilor de război Separatiste care fuseseră abandonate pe lună, așa cum se știa că făceau soldații în numeroase sisteme din Inelul Exterior.

Nu era prima dată când Julia și banda ei de contrabandiști vizitau luna, dar secretul care însoțise sosirea recentă avea mai puțin de-a face cu cunoașterea prealabilă a terenului decât cu capacitățile de bruij ale *Dansatoarei Bete*. Nava se inserase pe orbita staționară de pe partea îndepărtată a lunii fără să fie detectată de trupele Imperiale de pe Jaguada, lăsându-i pe Shryne, Starstone și Julia, împreună cu o parte din membrii echipajului și Jedi, să coboare cu naveta, strecurându-se în atmosfera subțire a lunii ca o carte de sabacc în mânăca unui jucător.

Plină cu nisip purtat de vânt, platforma de aterizare readaptată a instalației părea să nu fi fost folosită de mai mulți ani. Estimarea lui Shryne era confirmată de faptul că sutele de droizi dezactivați care întâmpinaseră grupul de nave erau droizi de infanterie din prima generație a *Federației Comerțului*, de tipul celor controlați de computere centralizate, mai degrabă decât super droizi de luptă echipați cu creiere

autonome. Ca și cum surplusul de mașini de război silențioase nu ar fi făcut locul suficient de fantomatic, mai erau sculpturile cu colți pe fiecare cadru al ușilor și kilometrii de coridoare uscate împânzite de statui macabre. Accesul la structura care adăpostea centrul de comunicații nu fusese o problemă, deoarece orice transmisie de la distanță care dezactivase droizii redusese la tăcere și instalația. Cu toate astea, generatoarele de energie erau încă funcționale, iar Filli Bitters și Eyl Dix reușiseră să treacă peste codurile de dezactivare și să readucă la viață unele dintre iluminatoarele interne, împreună cu transmițătorul de hiperunde pe care intenționau Jedii să-l folosească pentru a accesa baza de date a balizelor Templului.

Shryne îi lăsase pe hackeri, Starstone și alți Jedi să se ocupe de ceea ce el considera a fi treaba lor, și de atunci rătăcea pe coridoarele vechi, gândindu-se la dilema sa. Chiar și atât de adânc în complex, ușile din ceramcretă erau acoperite cu nisip și cu bucăți de alte resturi anorganice aduse de vânturile constante și enervante ale lunii. Pentru Shryne, combinația de vânt și întuneric nu putea fi mai potrivită pentru a se întreba dacă venirea sa în sistemul Jaguada era în acord cu voința Forței sau doar simptomatică pentru o negare profundă a adevărului. Încă o încercare de a se convinge că acțiunile sale aveau vreo importanță.

Poate că dacă nu ar fi recunoscut în Starstone și în ceilalți Jedi o nevoie puternică de a crede – o nevoie de a se agăța de ceva în urma a tot ceea ce le fusese smuls – ar fi încercat mai mult să-i descurajeze. Dar nevoia lor nu era suficientă pentru a-l împiedica să se întrebe dacă acesta era modul în care voia să-și petreacă restul zilelor, agățându-se de visul că Ordinul Jedi ar putea fi reasamblat; că o mână de Jedi ar putea organiza o insurgență împotriva unui inamic atât de formidabil precum Împăratul Palpatine. Nu putea scăpa de sentimentul că Forța îi aruncase din nou o provocare. Tocmai când credea că terminase cu afacerile Jedi și că Forța îl părăsise, se afla mai adânc implicat ca niciodată.

Roan Shryne, care pierduse nu unul, ci doi învățăcei în război.

Cuvintele Julei despre reconectarea cu familia continuau să se repete în mintea lui. Poate că nu era atât de îndoctrinat încât să nu poată beneficia de atașament, măcar ca mijloc de a deveni mai uman. Dar să nu mai folosească niciodată Forța... asta era cea mai mare problemă. Abilitatea lui de a simți Forța în ceilalți făcea atât de mult parte din natura lui, încât se îndoia că o va putea lăsa pur și simplu deoparte, împreună cu veșmintele și sabia de lumină.

Bănuia că se va simți mereu ca o ciudățenie printre oamenii normali, iar ideea de a se exila printre extraterestri cu talente similare nu-l prea atrăgea. Deocamdată, era dispus să rămână cu Starstone, dar nu să fie mentorul ei. Asta era o problemă cu totul diferită: Starstone și ceilalți așteptau de la el o conducere pe care el pur și simplu nu o putea oferi, în parte pentru că nu fusese niciodată punctul său forte, dar mai ales pentru că războiul erodase orice măsură de încredere în sine pe care o avusese cândva. Cu puțin noroc, încercările de a localiza Jedii supraviețuitori aveau să ducă în cele din urmă la un Jedi cu o mai mare măiestrie decât Shryne, căruia îi putea preda conducerea și apoi se putea retrage cu grație.

Sau poate că nu vor exista rezultate din baza de date a balizelor Templului.

Imaginile HoloNet arhivate pe care le accesase în timp ce se afla la bordul *Dansatoarei Bete* arătau fumul care se revărsa din Templul Jedi în urma atacului trupelor. Așadar, era cu siguranță posibil ca baliza să fi fost deteriorată sau distrusă, sau ca bazele de date să fi fost corupte iremediabil. Ceea ce ar fi dus la un sfârșit

brusc al căutărilor. Și al viselor, de asemenea.

Începuse să înainteze pe coridor când Jula apăru din întuneric, cu o torță în mână, și veni lângă el.

— Unde sunt ghizii când ai nevoie de ei? spuse ea.

— Exact la asta mă gândeam și eu.

Ea avea jacheta pliată pe braț și un blaster în tocul de șold. Shryne se întreabă pentru o clipă cum ar fi fost viața Julei dacă el ar fi rămas în grija ei. Ar fi rezistat căsnicia ei cu tatăl lui Shryne sau ceea ce părea o sete nestăvilită de aventură ar fi plasat-o pe Jula exact acolo unde era acum? Cu excepția faptului că Roan ar fi fost alături de ea, făcând parte din echipaj și fiind partenerul ei în crime.

— Cum se descurcă? întreabă el, arătând cu bărbia spre camera de comunicații.

— Bine, Filli a piratat deja baliza. Nicio surpriză. Acum presupun că e vorba de a pătrunde în baza de date propriu-zisă. Se uită la Shryne în timp ce mergeau. Nu ești interesat să fii acolo când vor începe să descarce numele și posibilele locații ale confrăților tăi împrăștiați?

Shryne scutură din cap.

— Starstone și Forte pot avea grijă de asta. Oricum, creditele mele nu sunt pe succesul lor.

Jula râse.

— Atunci nu te voi contrazice. Îl privi întrebătoare. Olee și Filli sunt la fel, nu crezi?

— Am crezut pentru o vreme. Dar cred că ea și-a găsit deja partenerul de viață.

— Forța, adică. Jula forță o expirație. Țasta e un tip înfricoșător de dedicație.

Shryne se opri din mers și se întoarse spre ea.

— De ce ai fost de acord să ne duci aici, Jula?

Ea zâmbi ușor.

— Am crezut că m-am făcut înțeleasă. Încă sper să te conving să ni te alături. Scrutându-i fața după indicii, ea întreabă: Vreo mișcare pe acest front?

— Încă nu știu la ce să mă aștept.

— Dar o să mă ții la curent?

— Sigur că da.

În scurt timp ajunseră la capătul coridorului cu statui înaripate și trecură de colț într-un coridor străjuit de sculpturi mai mici.

În lumina oscilantă a torțelor, Shryne spuse:

— De unde știa Filli de locul ăsta?

— Am făcut câteva drumuri aici acum vreo șase ani. Am transportat hardware de comunicații pentru transmțătorul de hiperundă. Și înainte să faci pe patriotul cu mine, Roan, nu ne-am dat seama că instalația va fi folosită în cele din urmă pentru a trage cu urechea la transmisiunile Republicii.

— Asta v-ar fi oprit – să știți că se pregătea un război împotriva Republicii?

— Ar fi putut. Dar trebuie să înțelegi că eram înfometati, la fel ca mulți alți *afaceriști* din sistemele periferice. Încă mă uimește că pe Coruscant nu s-a știut nimic cu privire la ce se întâmpla aici după ce Dooku a format mișcarea Separatistă. Construirea armelor, *Atelierul de Armuri Baktoid* instalând turnătorii pe zeci de lumi... Pe atunci, erau multe de spus despre comerțul liber și nerestricționat.

— M-aș fi gândit că asta era rău pentru afaceri.

— Da și nu. Comerțul liber invita concurența, dar însemna, de asemenea, că

nu trebuia să ne facem griji că suntem urmăriți de forțele locale de apărare ale sistemului sau de Cavalerii Jedi.

— Cine v-a angajat să aduceți echipamentul de comunicații?

— Cineva pe nume Tyranus, deși niciunul dintre noi nu l-a întâlnit vreodată față în față.

— Tyranus, repetă Shryne, având o amintire nesigură.

— Îți sună cunoscut?

— Poate. Va trebui să vorbesc cu bibliotecara – Olee. Deci, când au plecat Separatiștii?

— La scurt timp după bătălia de la Geonosis...

Shryne se opri brusc în fața unei statui înalte, cu mantie, purtând o mască cu ochi mari.

— Groaznică, începu Julia; apoi lămpile coridorului, amplasate cu regularitate, umplură brusc zona cu lumină. Mijind ochii, ea spuse: Am crezut că ideea era să evităm să atragem prea mult atenția asupra noastră.

Zgomote îndepărtate copleșiră răspunsul lui Shryne. Într-o acțiune rapidă, scoase și aprinse sabia prinsă la centură. Julia își ridică sprâncenele surprinsă.

— De unde ai asta?

— A aparținut Maestrului unuia dintre Padawani.

Învârtindu-se pe călcâie, începu să alerge înapoi spre camera de control a comunicațiilor, cu Julia chiar în spatele lui. Shryne își dădu seama că bubuiturile erau produse de ușile și trapele care se deschideau și se închideau. Își grăbi pasul, trecând printre standurile de droizi de luptă dezactivați. În camera de control, Filli, cu părul țepos lipit de craniu, introducea furibund date la o consolă, în timp ce Eyl Dix și Starstone păseau în spatele lui, iar Olee își rodea buza inferioară. La câțiva metri distanță, Cavalerii Jedi Forte și Iwo Kulka păreau că se răzgândeau în legătură cu ceea ce începuseră să facă.

— Filli, ce se întâmplă? strigă Julia.

Mâna dreaptă a hackerului arată spre Starstone, în timp ce stânga lui continua să alerge pe tastele unui pad de control.

— Ea mi-a spus să o fac!

— Să faci ce? spuse Shryne, uitându-se de la Starstone la Filli și înapoi.

— Să amplifice transmițătorul cu un impuls de putere al generatorului de energie, răspunse Dix pentru Filli.

— Nu am avut suficientă energie pentru a descărca din baza de date, spuse Starstone. Am crezut că va fi în regulă.

Fruntea lui Shryne se încreți de confuzie.

— Și care e problema?

— Generatorul vrea să reactiveze întreaga instalație, spuse Filli într-o rafală de cuvinte. Nu pot să-l fac să se oprească!

Sunete trântite și șuierătoare începură să înlocuiască zgomotul ușilor glisate.

Julia se uită tăios la Shryne.

— Tot locul ăsta se sigilează.

O serie de clicuri hotărâte și tonuri de avertizare punctară vacarmul stârnit de trapele care coborau. Deodată, fiecare droid de luptă din camera de control se aprinse. Balansându-și capul subțire spre el și ridicându-și pușca blaster, droidul de luptă care stătea cel mai aproape de Shryne spuse *Intruși*.

Capitolul 26

În spatele lui Armand Isard și al celor doi tehnicieni ai Biroului de Securitate Internă așezați la consola de control a balizei Templului, Vader stătea cu brațele încrucișate la piept, avându-l pe Comandantul Appo la dreapta sa.

— Vreau să știu cum a fost accesată baliza, spuse Vader.

— Prin intermediul unui transmițător Jedi, Lord Vader, spuse tehnicianul cel mai apropiat de Armand.

— Comparați codul transmițătorului cu baza de date de identitate, spuse șeful BSI, anticipându-l pe Vader.

— Numele ar trebui să apară într-o clipă, spuse celălalt tehnician, cu ochii lipiți de textul care defila rapid pe unul dintre ecrane. Chatak, adăugă el o clipă mai târziu. Bol Chatak.

Sunetul respirației lui Vader umplu tăcerea care urmă.

Shryne și Starstone, gândi el. Evident, se aflau în posesia transmițătorului baliză al lui Chatak când scăpaseră de pe Murkhana. Acum încercau să determine locația altor Jedi când fusese emis *Ordinul 66*. Cu siguranță sperau să stabilească contactul cu supraviețuitorii, sperând să adune piesele Ordinului lor distrus.

Și... apoi, ce? Să-și pregătească răzbunarea? Puțin probabil, din moment ce asta implica înfruntarea părții întunecate. Să facă un plan pentru a-l ucide pe Împărat? Poate. Deși, neștiind faptul că Palpatine era un Sith, ei nu ar fi plănuit chiar un asasinat. Poate că se gândeau la un atac asupra *executantului* Împăratului?

Vader se gândi să-l contacteze pe Shryne prin Forță, dar respinse ideea.

— Care este sursa transmisiei? întrebă el.

— Sistemul Jaguada, Lord Vader, spuse primul tehnician. Mai exact, luna singurei lumi locuite din sistem.

O holohartă mare a galaxiei ieși din holoproiectorul consolei. Conectată la multitudinea de baze de date din întregul Templu, harta folosea o paletă de culori pentru a indica punctele cu probleme. Chiar acum, în amintirea momentului în care fusese executat *Ordinul 66*, mai mult de două sute de lumi străluceau în roșu.

Poate că asta explică de ce Sidious nu a demontat Templul, gândi Vader. *Ca să-l poată privi din noua sa sală a tronului și să se bucure.*

Holoharta începu să se apropie din ce în ce mai mult de o zonă îndepărtată din Inelul Exterior. Când, în sfârșit, sistemul Jaguada atârna în aer, Vader intră în mijlocul lui.

— Această lună, spuse el, gesticulând cu antebrațul mâinii sale înmănușate.

— Da, Lord Vader, spuse tehnicianul.

Vader îi aruncă o privire lui Appo, care făcuse deja legătura cu Centrul de Operațiuni de pe Coruscant.

— Luna e locul unde se află o instalație de comunicații Separatistă abandonată, spuse Appo. Oricine se află în posesia transmițătorului Jedi trebuie să fi pus în funcțiune rețeaua de comunicații hiperspațiale a instalației.

— Avem vreo navă în acel sector, Comandante?

— Nicio navă, Lord Vader, spuse Appo. Dar există o mică garnizoană Imperială

pe Jaguada.

- Ordonă-i Comandantului garnizoanei să își trimită imediat trupele.
 - Să-i captureze sau să-i ucidă, Lord Vader?
 - Oricare dintre ele îmi sunt pe plac.
 - Înțeleg.
- Vader cuprinse în mână holoimaginea micuței luni.
- Acum te-am prins, spuse el încet și strânse pumnul.

* * *

Sabia pe care i-o dăduse Klossi Anno lui Shryne i se părea străină în mână, dar era bine lucrată, iar lama ei de un albastru dens era perfectă pentru a respinge ploaia de proiectile blaster pe care o declanșaseră droizii de luptă. Lângă el, Julia trăgea constant și cu o precizie impresionantă, doborând acei droizi pe care proiectilele parate de Shryne nu-i doborau. Ghemuiți în spatele consolei de control, Filli și Dyx reușeau cumva să continue să introducă comenzi pe tastaturi, în timp ce săbiile lui Starstone, Forte și Kulka le ofereau acoperire.

În camera de control și în alte părți ale instalației, sirenele de alarmă răsunau, luminile clipeau, iar trapele se sigilau.

— Orice ai făcut, anulează! îi spuse Shryne lui Filli fără să rateze vreo lovitură de blaster. Dezactivează droizii!

O privire aruncată pe ecranele care dormeau cu câteva clipe înainte arăta că zeci de droizi de infanterie și droideka se grăbeau spre centrul de control din toate zonele complexului.

— Filli, grăbește-te! adăugă Julia pentru subliniere. Tot mai mulți se îndreaptă încoace!

Shryne își luă o clipă să se uite prin camera de control. Ușa prin care intraseră el și Julia era una dintre cele trei, poziționate la 120 de grade una de cealaltă.

- Filli, poți să ne sigilezi aici? strigă el.
 - Probabil, strigă înapoi hackerul. Dar s-ar putea să avem probleme mai mari.
 - Ne putem descurca cu droideka, îl asigură Forte.
- Filli își ridică capul deasupra consolei și îl scutură în semn de negare.
- Cineva de la Templu știe că am pătruns!
- Starstone se întoarse asupra lui.
- Cum de...
 - Primim un ecou de la baliză, explică Eyl Dix.

Redirecționând o puzderie de proiectile blaster, Shryne prefăcu șase droizi în șrapnel.

- Cât va dura până când Templul ne va afla locația?
- Depinde cine e la celălalt capăt, spuse Filli.
- Atunci anulează legătura! spuse Julia.
- Încă descărcăm, spuse Starstone. Avem nevoie de toate datele pe care le putem obține.

Shryne o privi încruntat.

- La ce sunt bune datele din Templu dacă nu suntem în viață ca să le folosim? Ea își îngustă ochii.
- Știam că vei spune asta. Fă-o, Filli, spuse ea peste umăr. Dezactivează

legătura. Aruncând o privire plină de scuze către Forte și Kulka, adăugă: Vom face tot ce putem cu ceea ce avem.

— S-a făcut, anunță Filli.

Lovitura de parare a lui Shryne dezmembră un alt droid.

— Acum oprește alimentarea înainte să murim împușcați sau îngropați aici!

O clipă mai târziu, droizii reveniră la starea lor inertă, iar camera de control fu cufundată în întuneric. Cinci lumini abia ofereau suficientă lumină pentru a vedea.

— Am încredere că cineva dintre voi știe cum să ieșim de aici, spuse Forte.

— Eu știu, spuse Dix, cu antenele îndreptate în sus.

— Atunci să sperăm că ieșirea e încă deschisă, spuse Shryne.

Filli aprobă din cap.

— Este. Am aruncat o privire la ecranul de securitate înainte să oprim energia.

— Bună treabă, începu să spună Shryne, când focuri de blaster erupseră de undeva din afara camerei de control.

— Ai spus că ai oprit-o, Filli, răbufni Jula.

El își întinse mâinile în semn de confuzie.

— Am făcut-o!

Shryne ascultă cu atenție salvele trase.

— Alea nu sunt blastere de droizi, spuse el după o clipă. Sunt DC-15.

Starstone se holbă la el.

— Trupe de șoc? Aici?

Comunicatorul Julei sună și ea îl apucă.

— Archyr, spuse ea ca să o audă toată lumea.

— Căpitane, avem companie, spuse Archyr de pe navă. Trupe din garnizoana Jaguada.

Shryne făcu un schimb de priviri cu Starstone.

— Oricine se află la Templu nu a pierdut timpul, spuse ea.

Shryne aprobă din cap.

— Trebuie să ne fi monitorizat încă de la început.

— Câte trupe? îl întrebă Jula pe Archyr.

— Câteva echipe, spuse el. Skeck și cu mine suntem blocați pe platforma de aterizare. Dar majoritatea soldaților s-au îndreptat spre interior.

— Pot încerca să sigilez intrările..., spuse Filli.

— Nu, nu, îl întrerupse Shryne. Crezi că poți introduce o întârziere în pornirea generatorul de energie?

Cu lampa prinsă între dinți, Filli începu să scotocească prin trusa de scule.

— Sunt sigur că pot improviza ceva, spuse el.

Shryne se întoarse spre Jula.

— Cât timp ne va lua să ajungem la intrarea din față, cea mai apropiată de stânci?

Ea îi aruncă o privire întrebătoare.

— Asta ne va arunca mult mai jos în vale, Roan. La vreun kilometru de nava trupelor.

El aprobă din cap.

— Dar vom evita angajarea trupelor la ieșire.

Fruntea ei continuă să se încrunte.

— Atunci de ce vrei ca Filli să...

Apoi zâmbi în semn de revelație bruscă și se întoarse spre Filli.

— Setează generatorul să pornească într-un sfert de oră standard, Filli.

— Asta înseamnă să fie cam la limită, Căpitane.

— Cu cât mai aproape, cu atât mai bine, spuse ea.

* * *

Până când holotransmisia de la Comandantul garnizoanei Jaguada ajunse în camera balizei Templului, Vader știa deja că ceva mersese prost.

— Îmi pare rău, Lord Vader, zise Comandantul, dar suntem prinși în interiorul instalației cu câteva sute de droizi de infanterie și droideka reactivați. Comandantul se feri de câteva proiectile de blaster și răspunse cu foc la ceva îndepărtat de grila de holocamerei. Toate căile de acces au fost sigilate când a fost pornită instalația.

— Unde sunt Jedii? întrebă Vader.

— Au plecat înainte ca instalația să pornească. Suntem blocați aici până găsim o modalitate de a arunca în aer una dintre uși.

— Ați distrus nava în care au sosit Jedii?

— Negativ, spuse Comandantul în timp ce fulgerele străbăteau aerul din jurul său. Contrabandiștii au detonat un impuls magnetic în timp ce a doua echipă avansa. Trupele mele se așteptau la asta, dar în timpul necesar repornirii hardwareului nostru, Jedii și-au ridicat nava în aer.

Un soldat invizibil spuse:

— Pozițiile de repliere doi și trei au fost date peste cap, Comandante. Va trebui să rezistăm aici.

— Sunt pur și simplu prea mulți! spuse Comandantul în timp ce linii diagonale de imagine începură să interfereze cu transmisia.

Brusc, aceasta se dereglă complet.

Armand Isard și tehnicienii BSI se ocupară de comenzile balizei, fie și numai pentru a nu fi nevoiți să se uite la Vader.

— Lord Vader, spuse Appo, Baza Jaguada raportează că punctele de salt sunt limitate în acel sistem și că scanează după urmele navei Jedi. S-ar putea să fie capabili să calculeze posibili vectori de evadare.

Vader aprobă din cap.

Înfuriat, se întoarse și ieși furtunos din camera balizelor, dorindu-și să aibă puterea de a întinde pur și simplu mâna și de a-i smulge pe Jedi din cer. Să încheie odată cu exterminarea lor.

Sidious s-a înșelat, își spuse el în timp ce se grăbea prin holurile goale. Ei chiar sunt o amenințare.

Capitolul 27

Dansatoarea Beată trecea prin hiperspațiul pestriț, lăsând Jaguada pustie la ani-lumină în urmă. Skeck suferise o arsură urâtă de blaster la brațul drept în timpul încercării soldaților de a dezactiva nava de transport, dar nimeni altcineva nu fusese rănit. Ieșind din instalație cu câteva clipe înainte ca întârzierea lui Filli să declanșeze generatorul de energie, Shryne și ceilalți alergaseră prin vale până la platforma de aterizare și ajunseră la timp pentru a prinde o echipă de Imperiali în focul încrucișat.

Sigilate în interiorul instalației, echipele rămase erau *pline până la vizorul T* de droizi de luptă reactivați.

După ce rana lui Skeck fusese bandajată, Shryne se retrăsese în cabina dormitor pe care Julia o pusese la dispoziție pentru Jedi. Întotdeauna avusese o slăbiciune pentru călătoriile în hiperspațiu – mai mult, pentru senzația de a fi în afara timpului – și era ingenuncheat în meditație când o simți pe Starstone apropiindu-se de cabină. Simultan cu intrarea ei emoționată, el se ridică în picioare, cu ochii pe teancul de flimsioplast tipărit pe care îl ținea în mână.

— Avem date despre sute de Jedi, spuse ea, zornăind teancul. Știm unde se aflau mai mult de șaptezeci de Maeștri la sfârșitul războiului – când și-au primit ordinele Comandanții clone.

Acceptând copiile doveditoare, Shryne le răsfoi, apoi se uită la Starstone.

— Câte dintre aceste sute crezi că ar fi putut supraviețui atacurilor?

Ea își scutură rapid capul.

— Nici măcar nu am de gând să încerc să ghicesc. Putem începe căutările cu sistemele cele mai apropiate de Mossak, iar de acolo să ne extindem spre Mygeeto, Saleucami și Kashyyyk.

Shryne scutură flimsiurile.

— Ți-a trecut prin cap că, dacă noi avem aceste informații, atunci și Imperiul le are? Ce crezi că făceau adversarii noștri în camera balizei Templului, se jucau de-a v-ați ascunselea?

Starstone tresări la asprimea tonului său, dar numai puțin.

— Te-ai gândit că *adversarii* noștri, așa cum îi numești tu, erau acolo tocmai pentru că au supraviețuit mai mulți Jedi? Este crucial să ajungem la toți acești supraviețuitori înainte ca ei să fie vânați. Sau propui să-i lăsăm în seama Imperiului – a lui Vader și a trupelor sale de șoc?

Shryne făcu o încercare de răspuns, apoi se opri și făcu semn spre marginea celui mai apropiat pat.

— Stai jos și încearcă pentru o clipă să nu mai gândești ca un erou HoloNet.

Când Starstone se lăsă în cele din urmă pe pat, Shryne se așeză vizavi de ea.

— Nu mă înțelege greșit, începu el. Scopul tău nu putea fi mai nobil. Și din câte știm, pot fi sute de Jedi împrăștiți prin Inelul Exterior care au nevoie de salvare. Ceea ce vreau să spun este că nu vreau să văd numele tău adăugat pe lista victimelor. Ceea ce s-a întâmplat la Jaguada este doar o avanpremieră a ceea ce ne așteaptă dacă vom continua să ne unim.

— Eu...

Shryne o opri înainte ca ea să poată continua.

— Gândește-te la mesajul final al balizei pe care l-am primit la Murkhana. Mesajul nu spunea să ne adunăm și să coordonăm un atac asupra Coruscantului, sau asupra lui Palpatine, sau chiar asupra trupelor. Ne instruia, pe fiecare dintre noi care l-am primit, să ne ascundem. Yoda sau oricine a ordonat transmisia știa că Jedii erau într-o luptă pe care nu o puteau câștiga. Mesajul a fost un mod de a spune tocmai asta – că Ordinul este terminat. Că Jedii sunt terminați.

El își ascunse tristețea.

— Asta înseamnă că trebuie să încetezi să mai onorezi Forța? Bineînțeles că nu. Cu toții ne vom trăi viața onorând Forța. Dar nu cu săbiile în mână, Olee. Ci cu acțiune corectă și gândire corectă.

— Mai degrabă aș muri onorând Forța cu sabia, spuse ea.

El se așteptase la asta.

— Cum să mori onorând Forța, când ai putea face fapte bune, transmițând altora tot ce ai învățat despre Forță?

— Asta ai de gând să faci – să te dedici faptelor bune?

Shryne zâmbi.

— Deocamdată știu doar ce nu am de gând să fac, și anume să te ajut să ajungi cât mai rapid într-un mormânt, pe o lume îndepărtată. El îi susținu privirea. Îmi pare rău. Dar am pierdut deja doi Padawani din cauza acestui război nenorocit și nu vreau să te pierd și pe tine.

— Chiar dacă nu sunt eleva ta?

El aprobă din cap.

— Chiar dacă.

Ea suspină cu hotărâre.

— Îți apreciez grija pentru mine, Maestre – și o să-ți spun așa pentru că acum ești singurul Maestru pe care îl avem. Dar Forța îmi spune că putem face diferența, iar eu nu pot întoarce spatele la asta. Maestra Chatak mi-a insuflat în fiecare zi că ar trebui să urmez exemplul Forței, și exact asta voi face.

Ea adoptă o privire și mai serioasă.

— Julia crede că îi poți întoarce spatele. Forța este cu ea, dar ea nu este Jedi, Maestre. Nu poți deprinde peste noapte învățăturile și practicile de zeci de ani. Chiar dacă vei reuși, vei regreta.

Shryne își strânse buzele și dădu din nou din cap.

— Atunci tu și cu mine ne vom despărți la Mossak.

Tristețea îi trase în jos colțurile gurii.

— Mi-aș dori să nu fie nevoie să fie așa, Maestre.

— Asta nu spune nici pe departe ce simt eu.

Se ridicară, iar el o îmbrățișă cu tandrețe.

— O să le spui și celorlalți? spuse el în timp ce ea strângea flimsiurile.

— Ei știu deja.

Shryne nu o privi plecând. Dar imediat ce ieși din cabină, intră Julia.

— Treburi Jedi?

Shryne se uită la ea.

— Probabil că îți poți da seama.

Julia își feri privirea.

— Olee e o tânără de treabă – ei toți sunt ființe decente. Dar se amăgesc, Roan. Totul s-a terminat. Trebuie să realizeze asta și să-și vadă de viața lor. Mi-ai spus că atașamentul este rădăcina multora dintre problemele noastre. Ei bine, asta include și să fii atât de atașat de Ordinul Jedi încât să nu-l poți lăsa în urmă. Dacă a fi Jedi înseamnă să fii capabil să accepți ce s-a întâmplat și să mergi mai departe, atunci ei ar onora cel mai bine Ordinul renunțând la el.

Acum se uita la el.

— Pentru unii dintre ei este vorba doar despre pierderea prestigiului și a puterii de a decide ce este bine sau rău. Să crezi că tot ceea ce faci este motivat de Forță și că ai întotdeauna Forța de partea ta. Dar nu întotdeauna funcționează așa. Nu iubesc Ordinul, știi asta. Uneori Jedii au cauzat la fel de multe probleme pe cât au rezolvat. Acum, indiferent de motiv, fie că e vorba de Palpatine sau de faptul că Jedii nu au putut accepta ideea de a trece pe locul doi în fața Republicii – Forța nu este neapărat cel mai bun aliat al tău.

Ea îi apucă mâinile.

— Te-au luat de lângă mine o dată, Roan. Nu te voi lăsa să pleci a doua oară fără să lupt. Apoi răsese ușor. Și cu asta, doamnelor și domnilor, închei micul meu discurs. Uitându-se la el, ea continuă: Alătură-te nouă.

— În crimă, vrei să spui.

O tresărire îi apăsă în ochi.

— Noi nu suntem criminali. Bine, am făcut unele lucruri dubioase, dar la fel ai făcut și tu, și asta a fost în trecut. Dacă vii la bord, îți promit că ne vom limita la a accepta contracte care îți vor permite să continui să faci fapte bune, dacă de asta va fi nevoie.

— Cum ar fi? spuse Shryne.

— Ei bine, se întâmplă să avem deja o faptă bună de făcut. Un contract pentru a transporta un fost Senator din Nucleu în sistemul său natal.

Shryne o lăsă să-i vadă scepticismul.

— De ce ar trebui un fost Senator să fie transportat clandestin în sistemul său de origine?

— Nu am toate detaliile. Dar vrei bănuiala mea? Senatorul nu împărtășește idealurile noului regim.

— Acesta este un contract de-al lui Cash Garrulan?

Jula aprobă din cap.

— Și poate că acesta este un alt motiv pentru care să spui *da* acceptării ofertei. Pentru că îi ești dator pentru că ți-a aranjat evadarea din Murkhana.

Shryne se prefăcu disprețuitor.

— Nu-i datorez lui Cash nicio favoare.

— Bine. Atunci o vei face pentru a-i onora amintirea.

Shryne se holbă la ea.

— Trupele Imperiale l-au prins la scurt timp după ce ați plecat cu toții de pe Murkhana. Cash este mort.

Capitolul 28

De pe scaunul cu spătar înalt care era însemnul său de putere, Sidious îl privi pe Darth Vader întorcându-se și ieșind din sala tronului, cu pelerina lungă și neagră fluturând, cu casca neagră reflectând luminile și cu furia palpabilă.

Pe un pedestal lângă scaun se aflau holocronii pe care Sidious îi ceruse ucenicului său să îi caute și să îi recupereze din arhiva Jedi. De formă piramidală, spre deosebire de versiunea Jedi, holocronii erau depozite de cunoștințe înregistrate, accesibile doar celor care erau foarte evoluți în folosirea Forței. Scrierea antică înscrisă pe holocronii pe care îi adusese Vader îi spunea lui Sidious că fuseseră înregistrați de Sith în era lui Darth Bane, cu aproximativ o mie de ani standard în urmă. Sidious nu trebui să își imagineze conținutul dispozitivelor, deoarece propriul său Maestru, Darth Plagueis, îi permisesese cândva accesul la holocronii reali. Cei depozitați în camera arhivelor Templului nu erau decât niște falsuri inteligente – un fel de dezinformare Sith. Desigur, Vader nu-și dădea seama că erau falsuri, deși era cu siguranță suficient de deștept pentru a-și da seama că nu holocronii erau motivul pentru care Sidious îi ordonase să se întoarcă la Templu. Dar furia lui evidentă sugera că se întâmplase ceva neașteptat. În loc să îl ajute pe Vader să se împace cu alegerile sale, misiunea îi tulburase emoțiile și, poate, înrăutățise lucrurile.

Ce este de făcut cu el? gândi Sidious. *Poate că va trebui să-l trimit și pe el înapoi pe Mustafar.* Medită la o strategie pentru o clipă; apoi, apăsând pe un buton de pe panoul de control amplasat pe brațul scaunului, îl chemă pe Mas Amedda în cameră.

Chagrianul cu coarne înalte, acum interfața Împăratului cu diversele grupuri Senatoriale absolut inutile, se mișcă prudent printre gărzile Imperiale care apărau ușa, înclinându-și capul într-o plecăciune de respect în timp ce se apropia de Sidious.

Prin ușa deschisă spre sala de așteptare, Sidious zări un chip familiar.

— Isard este acolo, afară?

— Da, Stăpâne.

— De ce este aici?

— Mi-a cerut să vă informez despre un incident care a avut loc în timp ce el și Lordul Vader erau în Templu.

— Într-adevăr?

— Mi s-a dat de înțeles că persoane necunoscute au accesat anumite baze de date, prin intermediul balizei.

— Jedi, spuse Sidious, lungind cuvântul.

— Nimeni alții, Stăpâne.

— Și Lordul Vader a fost de față pentru a asista la acea infiltrare?

— A fost, Stăpâne. Odată ce sursa transmisiei a fost localizată, Lordul Vader a ordonat unei garnizoane locale de soldați să îi atace pe Jedii responsabili.

— Trupele au eșuat, spuse Sidious, aplecându-se în față cu interes.

Mas Amedda aprobă grav din cap.

Alți Jedi fugari, gândi Sidious. *Nu și-a permis să nu-și mai bată capul cu ei.*

— Nu contează, spuse el în cele din urmă. Ce afaceri te-au adus aici inițial?

— Senatorul Fang Zar, Stăpâne.

Sidious își încrucișă degetele mâinilor sale grase și se lăsă în spate pe scaun.

— Unul dintre cei mai vocali dintre cei două mii de iluștri care doreau să mă vadă înlăturat din funcție. Și-a schimbat brusc părerea?

— Într-un fel. Vă amintiți, Stăpâne, că după ce ați anunțat că războiul a fost câștigat, Fang Zar și alți câțiva semnatori ai *Petiției celor Două Mii* au fost reținuți pentru interogatoriu de către ofițerii Biroului de Securitate Internă.

— Treci la subiect, răbufni Sidious.

— Fang Zar a fost instruit să nu părăsească Coruscantul, și totuși a făcut-o, reușind să ajungă pe Alderaan, unde locuiește de atunci în Palatul Aldera. Acum, însă, conflictul care a cuprins sistemul său natal a luat sfârșit, iar Fang Zar se pare că este hotărât să se întoarcă la Sern Prime fără să atragă atenția BSI sau a altcuiva.

Sidious se gândi la asta.

— Continuă.

Mas Amedda își întinse uriașele mâini albastre.

— Singura noastră îngrijorare este că întoarcerea sa bruscă pe Sern Prime ar putea provoca disensiuni în anumite sisteme periferice.

Sidious zâmbi tolerant.

— Unele disensiuni ar trebui încurajate. Mai bine să vocifereze și să delireze în public decât să comploteze pe la spatele meu. Dar spune-mi, Senatorul Organa știe că Zar a fost interogat înainte să fugă de pe Coruscant?

— Poate că știe acum, deși este puțin probabil să fi știut când i-a acordat statutul de refugiat lui Fang Zar.

Sidious deveni din nou interesat.

— Cum plănuiește Zar să ajungă la Sern Prime fără să *atragă atenția*, așa cum spui tu?

— Știm că a luat legătura cu un Lord al crimei de pe Murkhana...

— Murkhana?

— Da, Stăpâne. Poate că dorește să evite implicarea Senatorului Organa în situația sa dificilă.

Sidious tăcu o vreme, conectat la curenții Forței. Curenți care îi legau pe Vader și Murkhana, iar acum pe Zar și Murkhana. Și poate Jedii fugari și Murkhana...

În gândurile lui apărură cuvintele lui Darth Plagueis.

Spune-mi ce consideri a fi cea mai mare putere a ta, ca să știu cum să te subminez cel mai bine; spune-mi care este cea mai mare frică a ta, ca să știu ce trebuie să te forțez să înfrunți; spune-mi ce prețuiești cel mai mult, ca să știu ce să iau de la tine; și spune-mi ce poftești, ca să-ți pot refuza...

— Poate că ar fi mai prudent ca Fang Zar să mai rămână o vreme pe Alderaan, spuse el într-un sfârșit.

Mas Amedda își plecă capul.

— Să-l informez pe Senatorul Organa de dorința dumneavoastră?

— Nu. Lordul Vader ar trebui să se ocupe de situație.

— Ca să-și astâmpere foamea de Jedi, riscă să spună Chagrianul.

Sidious îi aruncă o privire.

— Ca să și-o ascută.

Capitolul 29

Poate că Alderaanul se bucurase de o istorie atât de lungă de prosperitate, pace și toleranță pentru că prezentase o imagine atât de plăcută din spațiul cosmic.

Chiar și mai adânc în atmosfera sa îmbătătoare, mai aproape de ansamblul de nori de alabastru, mări albastre și câmpii verzi, imaginea se menținea. Vecina Coruscantului din Lumile Nucleului era o bijuterie de lume.

Impresia de pace nu începea să se diminueze până când nu se ajungea la nivelul străzilor din orașul-insulă Aldera, și abia atunci ca urmare a activităților zilei, care demonstraseră că, pentru a dăinui toleranța, trebuia să li se acorde tuturor dreptul la cuvânt, chiar și atunci când libera exprimare sfida perpetuarea păcii.

Bail Organa înțelesese acest lucru, la fel ca predecesorii săi din Senatul Galactic. Dar compasiunea lui Bail pentru cei care ieșiseră pe străzile înguste din Aldera nu era un caz de *responsabilitate a rangului*, pentru că el chiar împărtășea preocupările demonstranților și avea o simpatie profundă pentru cauza lor. Așa cum spusese mulți despre Bail, dacă nu ar fi fost ceva genetic, ar fi putut fi un Jedi.

Și într-adevăr, în cea mai mare parte a vieții sale de adult fusese un prieten valoros al Ordinului.

Stătea în văzul mulțimii, la un balcon al Palatului Regal, în inima Alderei, care se întindea îmbrățișată de munți verzi, cu vârfurile lor blânde strălucind de zăpada proaspăt căzută. Dedesubt mășăluiau sute de mii de demonstranți – refugiați reprezentând zeci de specii strămutate de război, înfodoliți în haine colorate împotriva frigului din munți. Mulți dintre refugiați se aflau pe Alderaan încă din primele zile ale mișcării Separatiștilor, locuind în locuințele puse la dispoziție de Alderaan; mulți alții sosiseră recent, pentru a-și arăta sprijinul. Acum, că războiul se încheiase, aproape toți erau nerăbdători să se întoarcă în sistemele lor natale, ca să adune bucățile din viețile lor distruse și să se reunească cu membrii familiilor lor dispersate.

Dar Imperiul încerca să îi împiedice.

În timp ce mulțimea trecea pe lângă poziția înaltă a lui Bail din turnul de nord, în spatele zidurilor înalte și albe ale palatului și a aradelor reflectate în bazinele care serviseră cu mult timp în urmă drept șanțuri defensive, pancartele scânteiau și holoimaginele ieșeau din dispozitivele ținute de mâini, picioare și tentacule.

PĂPUȘA LUI PALPATINEI! spunea unul dintre holoslogane.

ABROGAȚI TAXA! scria altul.

REZISTAȚI IMPERIALIZĂRII! spunea un al treilea.

Primul era o referire la Guvernatorul regional pe care Împăratul Palpatine îl instalase în acea parte a Nucleului, care decretase că toți refugiații din fostele lumi ale Confederației trebuiau să se supună unor verificări riguroase de identitate înainte de a li se elibera documente de tranzit.

Taxa se referea la taxa care fusese impusă tuturor celor care doreau să călătorească spre sistemele periferice.

Al treilea, devenit deja slogan, era destinat celor care se temeau de încercările Împăratului de a lega toate sistemele planetare, autonome sau nu, de Coruscant.

Deși puține dintre scandările furioase erau îndreptate împotriva guvernului de

pe Alderaan sau a Reginei Breha – soția lui Bail – mulți dintre protestatari așteptau ca Bail să intervină pe lângă Palpatine în numele lor. Alderaan era doar locul lor de întâlnire, după ce organizatorii demonstrației decisese să nu organizeze marșul pe Coruscant, sub privirile atente ale trupelor de șoc și cu amintirea a ceea ce se întâmplase cu Templul Jedi proaspătă în mintea tuturor.

În orice caz, demonstrațiile nu erau ceva nou. Alderaanienii erau cunoscuți în întreaga galaxie pentru misiunile lor de milă și pentru sprijinul lor neobosit față de grupurile oprimate. Mai important, Alderaan fusese un focar de disidență politică în timpul războiului, mișcarea fiind condusă de *Studentii lui Collus* de la Universitatea Aldera – după numele unui celebru filosof Alderaanian. Cu lumea sa natală complet politizată, Bail fusese forțat să joace un joc prudent în capitala galactică, unde era în același timp avocat al populațiilor refugiate și membru principal al Comitetului Loialist; adică loial Constituției și Republicii pe care aceasta o reprezenta.

Fiind un om rezonabil și unul dintre puținii delegați supărați care se văzuseră prinși între sprijinul pentru Palpatine și dezacordul total, Bail înțelesese că disputele politice erau singura modalitate de a introduce schimbări. Ca urmare, el și Palpatine se angajaseră în numeroase dispute, atât în mod deschis în Rotondă, cât și în particular, pe probleme legate de ascensiunea rapidă a lui Palpatine la o putere incontestabilă și de erodarea ulterioară, lentă dar constantă, a libertăților personale.

Doar odată cu sfârșitul brusc și șocant al războiului, Bail ajunsese să înțeleagă că ceea ce părea manevră politică din partea lui Palpatine nu era altceva decât o mașinărie inspirată – desfășurarea unui plan diabolic de a prelungi războiul și de a-i frustra atât de mult pe Jedi încât, atunci când aceștia au încercat în cele din urmă să-l tragă la răspundere pentru refuzul de a declara războiul încheiat odată cu moartea Contelui Dooku și a Generalului Grievous, Palpatine putuse nu numai să-i declare trădători ai Republicii, dar și să-i declare vinovați că au pornit războiul pentru a-și servi propriile scopuri și, prin urmare, meritau să fie executați.

De atunci, Bail fusese nevoit să joace un joc și mai perfid pe Coruscant – *Centrul Imperial* – pentru că acum știa că Palpatine era un adversar mai periculos decât crezuse oricine; într-adevăr, un dușman mult mai periculos decât puteau bănui majoritatea. În timp ce Senatori precum Mon Mothma și Garm Bel Iblis se așteptau ca Bail să se alăture încercărilor lor de a organiza o rebeliune secretă, circumstanțele îl obligaseră să mențină o atitudine discretă și să demonstreze față de Palpatine o loialitate mai mare decât până atunci.

Una dintre circumstanțe era Leia. Iar temerile lui Bail pentru siguranța ei nu făcuseră decât să crească de la întâlnirea sa cu Darth Vader pe Coruscant. Vorbise despre acea întâlnire doar cu Raymus Antilles, Căpitanul navei consulare *Tantive IV*. Antilles primise în custodie droizii de protocol și astromec ai lui Anakin, C-3PO și R2-D2. Primul fusese supus unei ștergeri de memorie pentru a ascunde adevărul atât timp cât era necesar și pentru a asigura protecția continuă a gemenilor Skywalker.

Ar putea Vader să fie de fapt Anakin Skywalker? se întrebau cei doi bărbați. Pe baza relatării lui Obi-Wan despre ce se întâmplase pe Mustafar, supraviețuirea lui Anakin nu părea posibilă. Dar poate că Obi-Wan îl subestimase pe băiat. Poate că puterea fără egal a lui Anakin în Forță îi permisesese să supraviețuiască.

Atunci Bail creștea copilul unui om care era încă în viață?

Ce alternativă exista? Că Palpatine – Sidious – numise pe un alt ucenic Darth Vader? Că monstruozitatea neagră pe care o văzuse Bail pe platforma de aterizare era

doar o versiune droidă a lui Anakin, așa cum Generalul Grievous fusese o versiune cyborg a fostului său *eu*? Dacă era adevărat, soldații din trupele de șoc, precum Appo s-ar fi lăsat comandați de o astfel de ființă, chiar dacă le-ar fi ordonat Sidious?

Întrebările îl rodeau pe Bail fără răspuns, iar evenimente precum marșul refugiaților nu făceau decât să-l pună în pericol pe Coruscant și să-i sporească îngrijorarea pentru Leia. Fără vreun ajutor, Palpatine fusese capabil să zdrobească pe oricine i se opusese. Cu toate astea, continua să le permită altora să îi facă treaba murdară, pentru a-și păstra imaginea de dictator binevoitor. Palpatine se folosea de Guvernatorii regionali pentru a emite cele mai dure decrete ale sale, iar de trupele sale de șoc pentru a le aplica.

Organizatorii marșului îi promisesea lui Bail că va fi o demonstrație pașnică, dar Bail bănuia că Palpatine infiltrase spioni și agitatori profesioniști în mulțime. Revoltele puteau fi folosite ca o scuză de către Guvernatorul regional pentru a aresta disidenții și pe cei considerați scandalagii și pentru a anunța noi edicte care ar fi făcut călătoriile și mai dificile și mai costisitoare pentru refugiați.

Cu atâtea nave sosite din lumi apropiate, fusese imposibil să se depisteze agenții Imperiali sau sabotorii. Chiar dacă ar fi existat vreun mod de a-i identifica, Bail nu ar fi făcut decât să pice în mâinile lui Palpatine prin impunerea de restricții, înstrăinând astfel atât pe refugiați, cât și pe susținătorii lor înfocați, care considerau Alderaanul drept unul dintre ultimele bastioane ale libertății.

Până în prezent, unitățile de aplicare a legii de pe Alderaanian făceau o treabă bună în a-i convinge pe demonstranți să se deplaseze în jurul Palatului Regal, în circuitul lor prestabilit. Contingente de gărzi regale înconjuraseră palatul, iar cerul era împânzit cu skimmere ale poliției și nave de supraveghere pentru a se asigura că situația rămâne sub control.

La ordinele lui Bail, măsurile active puteau fi folosite doar ca ultimă soluție.

Stând la marginea balconului, obiect al strigătelor, apelurilor, cântărilor și al pumnilor ridicați, Bail își trecu mâna peste gură, sperând că Forța era cu el.

— Domnule Senator! strigă cineva din spatele lui.

Bail se întoarse și îl văzu pe Căpitanul Antilles grăbindu-se spre el din direcția Marii Săli de Recepții a palatului. Însoțindu-l pe Antilles se aflau două dintre ajutoarele lui Bail, Sheltray Retrac și Celana Aldrete.

Antilles îndreptă atenția lui Bail către un holoproiector din apropiere.

— Nu veți fi mulțumit, spuse Căpitanul în semn de avertisment.

Holoimaginea unei nave de război uriașe apăru în câmpul albastru al proiecteurului. Fruntea lui Bail se încreți de nedumerire.

— Distrugător din clasa *Imperator*, îi explică Antilles. De ultimă generație. Și acum parcat pe orbită staționară deasupra Alderei.

— Este scandalos, spuse Celana Aldrete. Nici măcar Palpatine nu ar fi atât de îndrăzneț încât să intervină în afacerile noastre.

— Nu te amăgi, spuse Bail. Ar face-o și a făcut-o. Se întoarse spre Antilles. Apelează nava, ordonă el, în timp ce vizirul Alderei și alți consilieri se grăbeau pe balcon să se holbeze la holoimaginea proiectată.

Înainte ca Antilles să-și poată activa comunicatorul, imaginea holoproiectorului dispăru și fu înlocuită de chipul încordat și bine bărbierit al aghiotantului șef al lui Palpatine, Sate Pestage.

— Domnule Senator Organa, spuse Pestage. Am încredere că mă recepționați.

Dintre toți consilierii lui Palpatine, Pestage era cel mai aproape de a fi competitorul lui Bail. Huliganic, fără nicio înțelegere a procesului legislativ, Pestage nu avea ce căuta într-o poziție de autoritate. Dar fusese unul dintre principalii consilieri ai lui Palpatine încă de la sosirea pe Coruscant, ca Senator de Naboo.

Bail se poziționează pe grila de transmisie a proiecteurului și îi făcu semn lui Antilles să deschidă o legătură cu Pestage.

— Aici erați, spuse Pestage după o clipă. Ne dați permisiunea să aterizăm cu naveta noastră, domnule Senator?

— Cât de neobișnuit pentru tine să ne acorzi amabilitatea unui avertisment, Sate. Ce te aduce în această parte a Nucleului, într-un Distrugător, nu mai puțin?

Pestage zâmbi fără să-și arate dinții.

— Sunt doar un pasager la bordul *Exactorului*, domnule Senator. Cât despre afacerile noastre aici... Ei bine, permiteți-mi să vă spun mai întâi cât de mult mi-a plăcut să urmăresc transmisiunile HoloNet ale... mitingului dumneavoastră politic.

— Este o adunare pașnică, Sate, răspunse Bail. Și e posibil să rămână așa dacă agitatorii tăi nu reușesc să facă ceea ce știu să facă cel mai bine.

Pestage adoptă o privire surprinsă.

— Agitatorii mei? Nu poți vorbi serios.

— Sunt foarte serios. Dar să presupunem că te întorci la a-mi spune de ce te afli aici.

Pestage se trase de buza de jos.

— Acum că mă gândesc, domnule Senator, ar fi mai prudent din partea mea să las explicația în seama *emisarului* Împăratului.

Bail se îndreaptă de spate.

— Aceasta a fost întotdeauna poziția ta, Sate.

— Acum nu mai este, domnule Senator, spuse Pestage. Acum răspund în fața unui superior.

— Despre cine vorbești?

— Cineva pe care nu ați avut încă plăcerea să-l cunoașteți. Darth Vader.

Bail îngheță, dar numai pe dinăuntru. Reuși să nu se uite la Antilles, iar vocea lui nu arată nimic din teama lui bruscă când spuse:

— Darth Vader? Ce fel de nume e ăsta?

Pestage zâmbi din nou.

— Păi, de fapt, e un fel de titlu și nume. Zâmbetul i se prăbuși. Dar să nu faceți nicio greșală, domnule Senator, Lordul Vader vorbește în numele Împăratului. Ați face bine să țineți cont de asta.

— Și acest Darth Vader vine aici? spuse Bail cu o voce calmă.

— Naveta noastră ar trebui să aterizeze imediat, presupunând, desigur, că avem permisiunea dumneavoastră de a ateriza.

Bail aprobă din cap pentru holocameră.

— Voi avea grijă să primiți coordonatele de apropiere și aterizare.

Holoimaginea lui Pestage abia dispăruse când Bail își smulse comunicatorul de la curea și bătu un cod în tastatură. La vocea feminină care răspunse, el spuse:

— Unde sunt Breha și Leia?

— Cred că sunt deja pe drum să vi se alăture, domnule, spuse însoțitoarea Reginei.

— Știi dacă Breha are comunicatorul cu ea?

— Nu cred că îl are, domnule.

— Mulțumesc. Bail opri comunicatorul și se întoarse spre ajutoarele sale. Găsiți-o pe Regină. Trebuie să fie undeva în reședința principală. Spuneți-i că nu trebuie să părăsească reședința sub nicio formă și că trebuie să mă contacteze cât mai curând posibil. Ați înțeles?

Retrac și Aldrete aprobă din cap, se răsuciră pe călcâie și se grăbiră să iasă.

Bail se îndreptă spre Antilles, cu ochii bulbucați de îngrijorare.

— Droizii sunt pe *Tantive IV* sau la sol?

— Aici, spuse Antilles, expirând. Undeva în palat sau pe teren.

Bail își strânse buzele.

— Trebuie localizați și ținuți departe de ochii lumii.

Capitolul 30

— Niciodată nu mi-a plăcut aglomerația, spuse Skeck în timp ce el, Archyr și Shryne se strecurau prin mulțimea de demonstranți din Aldera.

— Asta e ceea ce te-a dus prima dată pe Inelul Exterior? întrebă Shryne.

Skeck ironiză ideea cu o mișcare de respingere.

— Eu stau acolo doar pentru mâncare.

Pe lângă faptul că îi fereau de frig, paltoanele lungi, pălăriile și cizmele înalte le ofereau ascunzători pentru blastere și alte unelte ale comerțului de contrabandă. Jula, Brudi și Eyl Dix rămăseseră cu nava de transport, care era andocată într-un hangar circular la câțiva kilometri spre vest față de palat.

Era prima vizită a lui Shryne pe Alderaan. Din puținul pe care îl văzuse, planeta se ridica la înălțimea reputației sale atât ca lume frumoasă, cât și ca arenă pentru disensiuni politice, în ciuda presupuselor opinii pacifiste ale Alderaanului. Starea de spirit a mulțimii uriașe, formată din refugiați de război și din cei care sosiseră de pe nenumărate lumi pentru a-și demonstra solidaritatea, părea să fie în concordanță cu aceste opinii. Dar Shryne identificase deja zeci de ființe care sperau în mod clar să-i provoace pe manifestanți la violență, poate ca mijloc de a li se asigura o emisie extinsă pe HoloNet și, astfel, de a-și impune punctul de vedere în fața lui Palpatine. Sau poate – doar poate – Alderaanul trebuia să-i mulțumească Împăratului însuși pentru agitatori.

Judecând după modul în care erau desfășurate unitățile de poliție din Aldera, acestea nu aveau niciun interes pentru confruntări și poate că primiseră ordin să se abțină cu orice preț. Simplul fapt că participanților la marș li se permitea să își exprime protestele și să își expună holosloganele atât de aproape de Palatul Regal, și că Senatorul Bail Organa însuși se plasa ocazional în văzul mulțimii, arăta că reținerea era reală. Alderaanul chiar avea grijă de cei mici.

Pentru Shryne, prezența unei mulțimi atât de mari sugera de asemenea că Senatorul Fang Zar era mai mult decât un politician inteligent. În timp ce aducerea lui pe Alderaan nu ar fi reprezentat niciodată o provocare insurmontabilă, mulțimea adunată, combinată cu politica deliberat relaxată a Alderaanului în ceea ce privește intrările și ieșirile de pe orbită, urma să facă preluarea foarte ușoară.

Nu era rău pentru prima misiune a lui Shryne. S-ar putea să fie chiar și un pic de *bine* aici, mai ales dacă zvonurile pe care le auzise despre Zar de-a lungul anilor erau adevărate. Acum totul se reducea la a respecta ora de întâlnire cu el.

Shryne, Skeck și Archyr înconjuraseră deja palatul de două ori, în primul rând pentru a depista eventualele probleme de la intrarea pe poarta de sud, unde trebuia să aibă loc întâlnirea prestabilită. Lui Shryne i se părea interesant că motivul aparent al lui Zar de a pleca discret era să nu îl implice pe Organa în problemele lui, dar Shryne nu știa exact care erau acele probleme. Atât Zar, cât și Organa fuseseră membri declarați ai Comitetului Loialist, deci ce ar fi putut face Zar pentru a-și crea probleme care să nu îl implice deja pe Organa? Se afla în *probleme* cu Palpatine?

Shryne încerca să se convingă că problemele lui Zar nu erau treaba lui și că, cu cât se obișnuia mai repede să execute pur și simplu o treabă, cu atât era mai bine

– pentru el și pentru Julia. Asta, spre deosebire de gândirea Jedi, care presupunea să folosească Forța ca mijloc de a evalua posibilele repercusiuni și ramificații ale acțiunilor sale. În acest sens, misiunea de pe Alderaan era prima din restul vieții sale.

Olee Starstone era singura problemă pe care trebuia să și-o șteargă din minte. Sentimentele lui pentru ea nu proveneau dintr-un atașament de genul celui pe care ea ar fi fost prima care l-ar fi ridiculizat. De fapt, își făcea griji pentru ea până la punctul de *distragere a atenției*. Ca răspuns la decizia lui Shryne de a-și urma propria cale, ea fusese la fel de furioasă pe cât îi era permis unui Jedi să fie, deși unii dintre ceilalți Jedi spuseră că înțelegeau. Toți șapte luaseră transportorul avariat și plecaseră în căutarea Jedilor supraviețuitori. Shryne se temea că va fi doar o chestiune de timp până când vor avea probleme serioase, dar el nu avea de gând să le servească drept *câine de pază*. Mai exact, ei consideraseră că riscurile pe care și le asumau se datorau voinței Forței.

Ei bine, cine știa cu siguranță? Shryne nu era omniscient. Poate că aveau să reușească împotriva tuturor șanselor. Poate că Jedii, în alianță cu protestatarii politici și comandanții militari înțelegători, îl puteau aduce pe Palpatine în fața justiției pentru ceea ce făcuse. Era puțin probabil. Dar era o posibilitate, totuși.

Julia fusese destul de generoasă încât să îl împrumute pe Filli Jedilor, în aparență pentru a-i ajuta să sorteze informațiile pe care le descărcaseră din bazele de date ale balizelor. Totuși, Shryne bănuia că adevărata intenție a Juliei era să *dezactiveze* determinarea nechibzuită a lui Starstone. Cu cât Starstone și Filli se apropiau mai mult, cu atât mai mult tânăra Jedi avea să fie forțată să își analizeze alegerile. Cu timpul, Filli ar putea chiar să o convingă să renunțe la atașamentul ei față de Ordinul Jedi dispărut, așa cum făcuse Julia cu Shryne.

Totuși, Shryne fusese la jumătatea drumului înainte ca mama lui să intre în scenă. *Mama lui*. Încă se obișnuia cu acest lucru: că era fiul acestei femei. Poate la fel cum unii dintre soldați trebuiau să se obișnuiască cu faptul că erau toți clone ale unui singur om.

Prin casca fără fir a comunicatorului său, Shryne auzi vocea Juliei.

— Tocmai am primit vești de la *pachetul* nostru, spuse ea. Este în mișcare.

— Acum ne îndreptăm spre el, spuse Shryne în receptorul audio fixat pe gulerul de blană sintetică al hainei sale.

— Ești sigur că îl vei putea recunoaște din holoimagini?

— Recunoașterea nu va fi o problemă. Dar găsirea lui în mulțime ar putea fi.

— Bănuiesc că nu se aștepta la o afluență atât de mare.

— Bănuiesc că nu s-a așteptat nimeni.

— Asta spune ceva despre *zilele numărate* ale Împăratului?

— Zilele cuiva sunt, oricum. Shryne făcu o pauză, apoi spuse: Așteptați o clipă.

Intrarea de la poarta de sud a palatului era acum la vedere, dar în timpul care le luase lui Shryne, Skeck și Archyr să termine al treilea lor circuit, se formase o gloată. Trei vorbitori umani care stăteau pe platforme de transport cu repulsor îi îndemnau pe toți să treacă prin porțile înalte și să intre în incinta palatului. Anticipând problemele, un grup de aproximativ patruzeci de soldați regali, îmbrăcați în armuri de ceremonie și pălării largi, se desfășuraseră în afara porților, înarmați cu o serie de dispozitive neletale de control al mulțimii, inclusiv dispozitive sonice, bastoane de șoc și plase paralizante.

— Roan, ce se întâmplă? întrebă Julia.

— Lucrurile devin turbulente. Toată lumea este avertizată să se îndepărteze de intrarea de la poarta de sud.

Mulțimea se dezlănțui, iar Shryne se simți ridicat de pe picioare și purtat spre palat. Cordonul de trupe emise un nou avertisment. Când mulțimea năvăli din nou, doi gardieni din prima linie, purtând rucsacuri în spate, începură să acopere piața pietruită cu un strat gros de spumă repelentă. Mulțimea ripostă, dar zecile de demonstranți aflați cel mai aproape nu reușiră să se retragă la timp și fură imobilizați imediat în substanța lipicioasă care se răspândea rapid. Câțiva dintre ei reușiră să se retragă renunțând la încălțăminte, dar restul rămaseră blocați. Trioul de agitatori pe repulsoare profitară de situație, acuzând Regina și pe vizir că încercau să împiedice libertatea de întrunire a manifestanților și că se înclinase în fața Împăratului.

Valurile deveniră din ce în ce mai puternice, demonstranții prinși în centrul mulțimii fiind cei mai afectați de toate împingerile și îmbrâncelile. Shryne începu să se îndrepte spre perimetru, cu Skeck și Archyr de fiecare parte a lui. Când putu, își activă comunicatorul.

— Julia, nu vom putea ajunge la poartă.

— Ceea ce înseamnă, de asemenea, că *pachetul* nostru nu va putea ieși din incintă pe acolo.

— Avem un alt punct de întâlnire?

— Roan, am pierdut legătura vocală cu el.

— Probabil temporar. Când ai restabilit legătura spune-i să stea pe loc, oriunde s-ar afla.

— Voi unde veți fi?

Shryne studie peretele sudic curbat al palatului.

— Nu-ți face griji, vom găsi o cale de intrare.

Capitolul 31

— Bietele ființe, prinse în acea spumă teribilă, spuse C-3PO în timp ce el și R2-D2 se grăbeau spre o ușă îngustă de acces în peretele sudic al palatului.

Aproape de instalația subterană de întreținere a droizilor palatului, unde ambii droizi se bucuraseră de o baie de ulei, ușa era aceeași pe care o folosiseră pentru a ieși din incinta palatului mai devreme în acea zi, când protestatarii își începuseră marșul.

— Cred că ne va fi mult mai bine în interiorul palatului.

R2-D2 bolborosi un răspuns. C-3PO își înclină capul în semn de uimire.

— Cum adică ni s-a ordonat să intrăm oricum?

Astromecul ciripi și fluieră.

— Ni s-a ordonat să ne ascundem? spuse C-3PO. De către cine? Așteptă să primească un răspuns. Căpitanul Antilles? Cât de grijuliu din partea lui să se arate preocupat de bunăstarea noastră în mijlocul acestei confuzii!

R2-D2 zbârnâi, apoi bâzâi.

— Altceva? C-3PO așteptă ca R2-D2 să termine. Nu-mi spune că nu poți spune. Pur și simplu refuzi să spui. Am tot dreptul să știu, mașinist mic și secretos.

C-3PO tăcu complet în timp ce umbra unei nave care zbura la mică înălțime trecu pe deasupra lor. Cu singurul său fotoreceptor urmărind zborul unei nave Imperiale negre ca noaptea, R2-D2 începu să fluiera și să bipăie, evident alarmat.

— Ce mai este acum?

Astromecul scoase un cor de bâzâituri și piuituri stridente. C-3PO își îndreptă fotoreceptorii spre el, incredul.

— Să o găsim pe Regina Breha? Ce tot spui acolo? Acum o clipă ai spus că ne-a ordonat Căpitanul Antilles să ne ascundem! Cu brațele în șolduri, lui C-3PO nu-i venea să creadă ce auzea. Te-ai răzgândit? De când ai tu dreptul să decizi ce este important și ce nu? Oh, ai intenția să ne bagi în belele. Știu asta!

Deja ajunseseră la ușa de acces din perete. R2-D2 scoase un braț subțire de interfață dintr-unul din compartimentele trunchiului său scund și cilindric și era pe cale să-l introducă într-un terminal de control al computerului de lângă ușă, când vocea cuiva în carne și oase spuse:

— Ți-ai pierdut nava de luptă, droidule?

Întorcându-se complet, C-3PO se trezi în fața unui om și a doi umanoizi cu șase degete, purtând haine lungi și cizme înalte. Mâna stângă a omului mângâia capul lui R2-D2.

— Oh! Cine sunteți voi?

— Nu contează asta, zise unul dintre umanoizi. Deschizându-și haina, scoase la iveală un blaster prins în cureaua lată care-i strângea pantalonii. Știi ce este ăsta?

R2-D2 ciripi stresat. Fotoreceptorii lui C-3PO se focalizară din nou.

— Păi, da, este un blaster ionic DL-13.

Humanoidul zâmbi răutăcios.

— Ești foarte priceput.

— Domnule, este cea mai mare dorință a mea ca stăpânul meu să recunoască

acest lucru. Lucrul cu alți droizi a devenit atât de obositor...

— Ai văzut vreodată ce poate face un ionizator la putere maximă unui droid? îl întrerupse umanoidul.

— Nu, dar îmi pot imagina foarte bine.

— Bine, spuse umanul. Atunci iată cum va funcționa treaba: ne vei conduce în palat ca și cum am fi cei mai buni prieteni. În timp ce C-3PO încerca să înțeleagă, omul adăugă: Bineînțeles, dacă aveți o problemă cu asta, prietenul meu de aici – făcu un gest către celălalt umanoid – care se întâmplă să fie foarte priceput la droizi, va intra în memoria unuia dintre voi și va extrage codul de intrare. Și apoi veți avea amândoi ocazia să vă bucurați în premieră de efectele unui ionizator.

C-3PO era prea uimit ca să răspundă, dar R2-D2 compensă tăcerea bruscă cu bipăituri și fluierături.

— Omologul meu spune, începu C-3PO să traducă, apoi se opri. Cu siguranță nu vei face cum spune el, lașule! Aceste ființe nu sunt stăpânii noștri! Ar trebui să fii dispus să fii dezasamblat mai degrabă decât să le oferi cel mai mic ajutor!

Dar admonestările lui C-3PO căzură pe *senzori auditivi surzi*. R2-D2 debloca deja ușa.

— Acest lucru este foarte nepotrivit, spuse C-3PO cu tristețe. Foarte nepotrivit.

— Bun droid. Omul cu părul lung mângâie din nou cupola astromecului, apoi îi aruncă lui C-3PO o privire mijită. Dacă încerci să comunici cu cineva, îți vei dori să nu fi fost construit vreodată.

— Domnule, nici nu știți de câte ori mi-am dorit deja asta, zise C-3PO în timp ce îi urma pe R2-D2 și pe cei trei organici înarmați prin ușă și pe terenul palatului.

* * *

Vader stătea la piciorul rampei navetei, privind spre turllele albe ale Palatului Regal. Comandantul Appo și șase dintre soldații săi din trupele de șoc se împrăștiară să îl flancheze în timp ce Bail Organa și alte câteva persoane ieșeau din clădirea ornamentată. Pentru un moment, niciun grup nu se mișcă; apoi contingentul lui Organa păși pe platforma de aterizare și se apropie de navetă.

— Tu ești Lordul Vader? întrebă Organa.

— Domnule Senator, spuse Vader, înclinându-și ușor capul.

— Cer să știu de ce ați venit pe Alderaan.

— Domnule Senator, nu sunteți în măsură să cereți nimic.

Vocoderul încorporat în masca sa adăugă amenințare remarcii. Dar, de fapt, poate pentru prima dată, Vader se simțea ca și cum ar fi purtat o deghizare – un costum macabru, spre deosebire de un costum cu dispozitive de menținere a vieții și armură din duroțel. Ca Anakin, Vader nu-l cunoscuse prea bine pe Bail Organa, deși îi fusese în companie în numeroase ocazii, în Templul Jedi, pe coridoarele Senatului și în fostul birou al lui Palpatine. Padme vorbise des și foarte mult despre el, iar Vader bănuia că Organa, împreună cu Mon Mothma, Fang Zar și alți câțiva, fusese cel care o convinsese pe Padme să își retragă sprijinul pentru Palpatine înainte de sfârșitul războiului. Totuși, acest lucru nu îl deranja pe Vader la fel de mult ca faptul că Organa, potrivit trupelor de șoc din *Legiunea 501*, fusese primul străin care se prezentase la Templu după masacru și fusese norocos că scăpase cu viață.

Vader se întrebă dacă Organa îl ajutase pe Yoda, și probabil pe Obi-Wan, să

recalibreze baliza Templului pentru a anula mesajul transmis de Vader, care ar fi trebuit să-i cheme pe toți Jedii înapoi pe Coruscant.

Aristocraticul Organa era de înălțimea lui Anakin, brunet și chipeș, și îmbrăcat întotdeauna meticolos în stilul epocii clasice a Republicii, ca pe Naboo, mai degrabă decât în stilul ostentativ de pe Coruscant. Dar acolo unde Padme își câștigase statutul fiind aleasă Regină, Organa se născuse în bogăție și privilegii, pe Alderaan, un loc perfect. Cu sau fără misiuni de ajutorare, Vader se întreba dacă Organa avea vreo idee reală despre ce însemna să trăiești în sistemele periferice, pe lumi precum Tatooine, măturată de nisip, bântuită de Tuskeni și stăpânită de Hutti. Simțea un impuls brusc de a-l pune pe Organa la locul lui. Să-i taie respirația cu o apropiere a degetului mare și a arătătorului; să-l strivească unde stătea... Dar situația nu cerea asta – nu încă. În plus, Vader putea vedea din gesturile nervoase ale lui Organa că omul înțelegea cine era șeful.

Putere. Avea putere asupra lui Organa și asupra tuturor celor ca el. Și Skywalker, nu Vader, fusese cel care trăise pe Tatooine. Viața lui Vader abia începea.

Organa îi prezentă ajutoarele și consilierii săi, precum și pe Căpitanul Antilles, care comanda nava consulară a Alderaanului, fabricată pe Corellia și care încerca, dar nu reușea, să ascundă o expresie de profundă ostilitate față de Vader.

Dacă Antilles ar ști cu cine are de-a face...

Dincolo de zidurile palatului se auzeau voci furioase și incantații. Vader presupuse că cel puțin o parte din turbulențe se datorau prezenței unei nave Imperiale pe Alderaan. Gândul îl amuza. Ca și Jedii, demonstranții erau un alt grup de ființe cu iluzii și pline de sine, convinse că viețile lor meschine aveau vreun sens real; că protestele, visele și realizările lor însemnau ceva. Ei ignorau faptul că universul nu era schimbat de indivizi sau de mulțimi, ci de ceea ce se întâmpla în Forță. În realitate, toate celelalte lucruri erau neimportante. Dacă cineva nu comunica cu Forța, viața sa era doar o existență în lumea iluziei, născută ca o consecință a luptei eterne dintre lumină și întuneric.

Vader mai ascultă o clipă sunetele mulțimii, apoi se întoarse să îl privească pe Organa.

— De ce permiteți asta? întrebă el.

Ochii neliniștiți ai lui Organa căutară ceva, poate o privire la omul din spatele măștii.

— Nu mai sunt permise astfel de demonstrații pe Coruscant?

— Armonia este idealul Noului Ordin, domnule Senator, nu disensiunile.

— Când armonia va deveni standardul pentru toți, atunci protestele vor înceta. Mai mult, permițând ca vocile să fie auzite aici, Alderaan salvează Coruscantul de orice jenă nemeritată.

— S-ar putea să fie ceva adevăr în asta. Dar în timp, protestele vor înceta, într-un fel sau altul.

Vader pricepu că Organa era într-o dilemă în legătură cu ceva. Era clar că nu-i plăcea să fie provocat pe propria lume, iar tonul vocii îi era aproape conversațional.

— Am încredere că Împăratul știe că nu este bine să pună capăt protestelor prin frică, spuse el.

Vader nu avea răbdare pentru lupte verbale, iar faptul că trebuia să se lupte cu oameni judicioși precum Organa nu făcea decât să-i întărească dezgustul din ce în ce mai mare de a fi curierul Împăratului. Când avea să înceapă antrenamentul Sith?

Oricât ar fi încercat să se convingă, puterea lui nu era una reală, ci doar o executare a puterii. El nu era stăpânul sabiei, ci arma în sine; iar armele erau ușor de înlocuit.

— Împăratul nu va fi încântat de lipsa ta de credință, domnule Senator, spuse el cu grijă. Sau de dorința ta de a le permite celorlalți să își manifeste neîncrederea. Dar nu am venit să discut despre micul tău marș.

Organa își mângâie barba scurtă.

— Ce te aduce aici?

— Fostul Senator Fang Zar.

Organa păru cu adevărat surprins.

— Ce-i cu el?

— Deci nu negi că e aici?

— Bineînțeles că nu. A fost oaspete al palatului timp de câteva săptămâni.

— Ești conștient că a fugit de pe Coruscant?

Organa se încruntă nesigur.

— Sună ca și cum ai sugera că nu i s-a permis să plece de bunăvoie. A fost arestat?

— Nu arestat, domnule Senator. Securitatea Internă avea întrebări pentru el, dintre care unele au rămas fără răspuns. BSI i-a cerut ca să rămână în Centrul Imperial până când problemele vor fi rezolvate.

Organa clătină din cap o dată.

— Nu am știut nimic despre asta.

— Nimeni nu vă pune la îndoială decizia de a-l găzdui, domnule Senator, spuse Vader, uitându-se privind în jos la el. Vreau doar asigurarea că nu veți interveni în escortarea lui înapoi pe Coruscant.

— Înapoi pe... Organa lăsă restul neterminat și apoi începu din nou. Nu voi interveni. Cu excepția unui singur caz.

Vader așteptă.

— Dacă Senatorul Zar cere imunitate diplomatică, Alderaanul i-o va acorda.

Vader își încrucișă brațele la piept.

— Nu sunt sigur că acest privilegiu mai există. Chiar dacă există, ar trebui să considerați că refuzul cererii Împăratului nu este în interesul dumneavoastră.

Din nou, dilema lui Organa era evidentă. *Ce îmi ascunde?*

— Este asta o amenințare, Lord Vader? spuse el.

— Doar un fapt. Senatul a încurajat pentru prea mult timp haosul politic. Acele zile s-au sfârșit, iar Împăratul nu va permite ca ele să reapară.

Organa îi aruncă o privire sceptică.

— Vorbești despre el ca și cum ar fi atotputernic, Lord Vader.

— Este mai puternic decât știi tu.

— De aceea ai fost de acord să îl servești?

Vader avu nevoie de un moment pentru a răspunde.

— Deciziile mele sunt doar ale mele. Vechiul sistem a murit, domnule Senator. Ar fi înțelept să subscrieți la cel nou.

Organa expiră cu hotărâre.

— Îmi asum riscul că libertatea e încă în viață. Tăcu pentru o clipă, deliberând. Nu vreau să-ți contest autoritatea, Lord Vader, dar doresc să mă consult personal cu Împăratul în această privință.

Lui Vader abia îi venea să creadă ceea ce auzea. Oare Organa încerca în mod

deliberat să îl obstrucționeze, să îl facă să pară inept în ochii lui Sidious? Furia se revărsă în el. De ce își pierde timpul urmărindu-i pe Senatorii fugari când Jedii erau cei care reprezentau un risc major pentru Noul Ordin? Pentru echilibrul Forței.

Un holoproiector din apropiere sună, iar din el apăru holoimaginea unei femei cu părul negru și un copil în brațe.

— Bail, îmi pare rău că am întârziat, spuse femeia. Am vrut doar să te anunț că voi fi acolo în scurt timp.

Organa se uită de la Vader la holoimagine și înapoi. Când imaginea dispăru, spuse:

— Poate ar fi mai bine să vorbiți personal cu Senatorul Zar. Înghiți în sec și își regăsi vocea. Voi pune să fie adus în sala de conferințe cât mai curând posibil.

Vader se întoarse și îi făcu un semn Comandantului Appo, care aprobă din cap.

— Cine este femeia? îl întrebă Vader pe Organa.

— Soția mea, spuse Organa nervos. Regina.

Vader îl privi pe Organa, încercând să îl citească mai clar.

— Informează-l pe Senatorul Zar că îl aștept, spuse el în cele din urmă. Între timp, mi-ar face plăcere să o cunosc pe Regină.

Capitolul 32

Vechi de mai bine de șapte secole, palatul era o clădire întortocheată și cu mai multe etaje, având bastioane și turnulețe, dormitoare și săli de bal, cu la fel de multe scări grandioase ca și turbolifturi. Fără o hartă, kilometrii întregi de coridoare sinuoase erau aproape imposibil de urmărit.

Așa că, dacă mersul din camera de întreținere a droizilor până la coridorul care ducea la poarta de sud părea o chestiune simplă, de fapt, era ca și cum ai negocia un labirint.

— Droidul e mai deștept decât pare, spuse Archyr când își dădură seama că cele două mașinării inteligente îi plimbaseră în cerc în ultimul sfert de oră. Cred că ne duce într-o *goană sălbatică după gundarki*.

— Oh, el nu ar face niciodată așa ceva, spuse C-3PO. Ai face-o, R2?

Când astromecul nu răspunse, C-3PO își plesni mâna pe cupola lui R2-D2.

— Nici să nu te gândești să-mi aplici tratamentul tăcerii!

Skeck își scoase arma ionică de la centură și o flutură.

— Poate că a uitat de asta.

— Nu e nevoie să ne ameninți, zise C-3PO. Sunt sigur că R2 nu încearcă să vă inducă în eroare. Noi nu cunoaștem foarte bine palatul. Vedeți, suntem cu stăpânul nostru actual de doar două luni locale și nu cunoaștem foarte bine aspectul...

— Unde ați fost înainte? întrebă Skeck.

C-3PO tăcu pentru un moment lung.

— R2, unde am fost înainte de asta?

Astromecul piui și ciripi.

— Nu este treaba mea? Oh, iar începem. Droidul ăsta mic poate fi uneori foarte încăpățânat. În orice caz, în ceea ce privește unde am fost... cred că-mi amintesc că am acționat ca interfață pentru un grup de încărcătoare binare.

— Încărcătoare? zise Archyr. Dar tu ești programat pentru protocol, nu-i așa?

C-3PO păru atât de afectat pe cât putea părea un droid.

— E adevărat! Totuși, nu-mi pot imagina că greșesc! Știu că am fost programat pentru...

— Controlează-te, droidule, spuse Skeck.

Shryne îi opri brusc pe cei doi.

— Nu ăsta e drumul spre intrarea de sud. Unde suntem?

C-3PO privi în jur.

— Cred că am ajuns cumva în aripa reședinței regale.

Maxilarul ascuțit al lui Archyr căzu.

— Ce dracu' căutăm noi aici? Suntem la o sută optzeci de grade de locul unde am vrea să fim!

Skeck îndreptă ionizatorul spre fotoreceptorul astromecului.

— Poți să conduci o navă de luptă prin hiperspațiu și nu ne poți duce la poarta de sud? Mai fă o șmecherie și o să te prăjim.

Shryne se îndepărtă de toată lumea și își activă comunicatorul.

— Julia, vreo veste de la...

— Unde, în munele galaxiei, ați fost voi trei? Am încercat să dau de voi de...

— Am fost deturnați, zise Shryne. Vom repara problema. Ai vreo veste despre *pachetul* nostru?

— Asta voiam să vă spun. S-a *mutat*.

— Unde?

— La poarta de est.

Shryne își ținu răsuflarea.

— În regulă, vom ajunge acolo. Ai grijă să-i spui să rămână unde este.

Închizând comunicatorul, se alătură celorlalți.

— Poarta de est? zise Skeck când Shryne le spuse veștile proaste. Se întoarse în cerc și arată cu degetul. Pe acolo, cred.

Astromecul începu să ciripească. Shryne și ceilalți se uitară la C-3PO pentru traducere.

— Spune, domnilor, că cea mai rapidă cale spre poarta de est presupune să urcăm încă un nivel...

— Ar trebui să coborâm! spuse Archyr exasperat.

— Este adevărat, continuă C-3PO. Dar omologul meu ne sfătuiește că, dacă nu urcăm mai întâi, vom fi nevoiți să ocolim zona superioară a atriumului *Marii Săli de Bal*.

— Destul, spuse Shryne, punând capăt altor discuții. Hai să terminăm odată cu asta.

Cu astromecul în frunte, rostogolindu-se pe rolele sale, cei cinci intrară într-un turbolift și urcară un etaj. Imediat ce ajunseră, R2-D2 făcu brusc stânga pe coridorul impunător și se grăbi să dispară.

— Ce, dintr-o dată se grăbește? spuse Archyr.

— R2, încetinește! strigă C-3PO, străduindu-se să țină pasul.

Astromecul dispăru după o cotitură a coridorului. Skeck mormăi un blestem și scoase din nou ionizatorul.

— Cred că încearcă să scape!

Cei trei începură să alerge după prada lor, trecând pe lângă același colț doar pentru a evita cu greu să se ciocnească de o femeie îmbrăcată regal care legăna în brațe un copil adormit. Oprindu-se brusc, astromecul scoase un țuit asurzitor și își întinse o jumătate de duzină de brațe de interfață, agitându-le ca pe niște arme.

În fața acestei priveliști, femeia trase bebelușul mai aproape de ea cu o mână, în timp ce cu cealaltă se întinse să lovească un buton de alarmă de securitate montat în perete. Trezit brusc de țipătul astromecului și de bubuitul alarmelor, bebelușul se uită rapid la droid și începu să plângă din toți plămânii.

Schimbând scurte priviri panicate, Shryne, Archyr și Skeck se întoarseră și fugiră.

* * *

Poziția asumată de Bail pe unul dintre scaunele elegante ale sălii de recepție ascundea disperarea sa brută. La câțiva metri distanță, stând la una dintre ferestrele înalte, Darth Vader privea mulțimea de demonstranți care devenea din ce în ce mai turbulentă cu fiecare clipă care trecea.

Cadența respirației sale profunde umplea încăperea.

Acesta este tatăl Liei, își spuse Bail, sigur de asta acum.

Anakin Skywalker. Salvat cumva de pe Mustafar și readus la viață, deși acum era îmbrăcat într-un costum care arăta ce devenise Skywalker la sfârșitul războiului: trădător, măcelar de copii, ucenic al lui Sidious, adept al părții întunecate a Forței. Și în curând Leia avea să fie în prezența lui...

Când Breha îl contactase pe neașteptate, Bail fusese cât pe ce să-i spună să plece, fiind pe deplin pregătit să suporte orice consecințe s-ar fi abătut asupra lui. Pentru siguranța Liei, fusese chiar gata să îl sacrifice pe Fang Zar. Ar fi recunoscut-o Vader pe Leia, prin intermediul Forței, ca fiind copilul său? Ce s-ar întâmpla dacă ar face-o? L-ar fi obligat pe Bail să dezvăluie unde era Obi-Wan, unde era Luke?

Nu, Bail ar muri mai întâi.

— De ce îi ia atât de mult timp Senatorului Zar? întrebă Vader.

Bail avea gura deschisă pentru a răspunde că aripa de oaspeți a palatului se afla la o oarecare distanță, când Sheltray Retrăc intră în camera de primire, expresia ei arătând clar că ceva nu era în regulă. Apropiindu-se de Bail, ea se aplecă în jos pentru a spune cu voce înceată:

— Fang Zar nu este în reședință. Nu știm unde este.

Înainte ca Bail să poată răspunde, Vader se îndreptă spre ei doi.

— A fost alertat Zar de venirea mea?

Bail se ridică repede în picioare.

— Nimeni nu a fost înștiințat în prealabil de motivul vizitei tale.

Vader se uită la Comandantul Appo.

— Găsiți-l, Comandante, și aduceți-l la mine.

Cuvintele abia ieșiseră din grila neagră care ascundea gura lui Vader că alarmele de securitate începură să sune în tot palatul. Căpitanul Antilles se deplasă imediat în ecranul de transmisie al holoproiectorului din sala de recepție, unde o imagine în mărime naturală a unui ofițer de securitate era deja în curs de definire.

— Domnule, trei ființe neidentificate au obținut accesul în palat. Motivul lor e necunoscut, dar sunt înarmate și au fost văzute ultima dată în aripa rezidențială, în compania a doi droizi.

Doi droizi! gândi Bail, grăbindu-se să traverseze camera în încercarea de a ajunge înaintea lui Vader la holoproiector.

— Avem imagini cu intrușii? întrebă Retrăc înainte ca Bail să o poată reduce la tăcere.

Inima lui Bail făcu un salt. Dacă erau C-3PO și R2-D2...

— Doar ale intrușilor, spuse ofițerul de securitate.

— Arată-le, ordonă Antilles.

Imaginea de pe camera de securitate arăta trei bărbați, un om și doi umanoizi, alergând pe unul dintre coridoare.

— Îngheață imaginea! spuse Vader de lângă holoproiector. Mărește imaginea omului.

Bail era la fel de confuz ca toți ceilalți. Îi cunoștea Vader pe intruși? Erau agitatorii trimiși de Coruscant pentru a-i face pe protestatari să devină frenetici?

— Jedi, spuse Vader, mai mult pentru sine.

Bail nu era sigur că îl auzise corect pe Vader.

— Jedi? Asta nu poate fi posibil...

Vader se întoarse spre el.

— Au venit după Fang Zar. Îl fixă pe Bail cu privirea din interiorul măştii. Zar încearcă să se întoarcă pe Sern Prime. Se pare că a sperat să nu te implice în crima sa.

Sala de recepție amuți, dar numai pentru o clipă. Din holoproiector apăru o imagine a Brehăi, ținând-o în brațe pe Leia, care era tulburată.

— Bail, până la urmă nu mă voi alătura vouă, spuse ea, suficient de tare pentru a fi auzită peste plânsetele bebelușului. Am avut o întâlnire tulburătoare cu trei intruși și doi droizi, care aproape au speriat copilul de moarte. Nu e în stare să facă cunoștință cu cineva. Încerc să o calmez.

— Probabil că e cel mai bine, spuse Bail grăbit. Revin la tine imediat.

Dezactivând holoproiectorul, se întoarse încet spre Vader, aranjându-și trăsăturile astfel încât să sugereze un amestec de dezamăgire ușoară față de mesajul soției sale și de îngrijorare profundă pentru aproape tot ce se întâmplase.

— Sunt sigur că va fi o altă dată, Lord Vader.

— Abia aștept, spuse Vader.

Cu asta, se întoarse și plecă rapid.

Bail aproape că se prăbuși. Expirând cu o ușurare reținută, se lăsă pe scaun.

— Jedi? spuse Antilles, evident nedumerit.

Bail își scutură capul dintr-o parte în alta.

— Nici eu nu înțeleg. Dar ăsta este Skywalker. Brusc, se ridică în picioare. Trebuie să-l găsim pe Zar înainte să o facă el.

Capitolul 33

— Dacă mă mai întâlnesc vreodată cu astromecul ăla..., spuse Skeck în timp ce el, Archyr și Shryne se îndreptau spre intrarea estică a palatului.

Archyr dădu din cap în semn de aprobare.

— Niciodată nu e un sentiment plăcut când ești păcălit de un aparat.

Cu comunicatorul activat, Shryne vorbea cu Jula.

— Aproape am ajuns. Dar asta nu garantează că putem ieși fără să fim arestați.

— Roan, am de gând să repoziționez nava. Aproape de locul vostru de întâlnire există o platformă de aterizare rezervată corespondenților HoloNet.

— Ce te face să crezi că vei fi lăsată să aterizezi?

— Nimeni nu va fi încântat de asta. Dar lucrul bun pe Alderaan este că nimeni nu ne va arunca din cer.

— Vei primi o amendă de parcare, nu?

— Poate că nu.

— Atunci ne vedem acolo, spuse Shryne. Terminat.

Având în fața lor intrarea ornamentată dinspre est, cei trei încetiniră pentru a analiza situația. O pereche de uși enorme se deschideau pe o scară largă; de la ultima treaptă, o potecă pavată ducea la un pod arcuit care traversa o piscină în formă de semilună. Pe partea cealaltă a bazinului, poteca ducea direct la o poartă de acces în zidul înalt. La aproximativ o sută de metri dincolo de zid se afla platforma media de aterizare pe care o menționase Jula.

Shryne scană ființele adunate pe podul îngust și peluza verde dintre acesta și bastion. În cele din urmă, privirea lui găsi un bărbat scund, brunet, cu un smoc de barbă lungă și albă.

— Acela e Zar, spuse el, arătându-l pe Senator lui Skeck și Archyr.

— Și iată necazurile, zise Skeck, indicând patru gărzii regale care se îndreptau în grabă spre poartă, cu puștile pe umeri.

— Trebuie să ne mișcăm, spuse Archyr. Înainte să mai apară și alții.

Skeck își despărți haina lungă, își duse mâna la spate și scoase un blaster.

— S-a terminat cu rezolvarea chestiei ăsteia fără să avem probleme.

Shryne puse mâna dreaptă pe armă în timp ce Skeck verifica nivelul de putere.

— S-ar putea să nu trebuiască să o folosești. Puștile alea lungi nu se compară nici măcar cu un blaster de mână, iar gărzile știu asta. În plus, probabil că nu au mai tras vreun cartuș de la ultima înmormântare regală.

— Da, dar pot să te citez în caz de probleme? spuse Skeck.

Shryne făcu un pas spre uși, îngheță, apoi se retrase, lipindu-se de perete.

Archyr îl privi nedumerit.

— Ce...

— Vader, reuși Shryne să spună.

Ochii lui Archyr se măriră.

— Soldatul în negru din trupele de șoc? Lasă-mă să văd...

Shryne îl împiedică să se miște.

— Nu e din trupele de șoc.
Skeck se holba la Shryne, cu gura căscată.
— De ce e aici? Pentru tine?
Shryne scutură din cap pentru a-și limpezi mintea.
— Nu știu. Răspunde direct în fața Împăratului. Se uită la Skeck. Ar putea fi aici pentru Zar.
— Nu prea contează, nu-i așa? spuse Archyr. Ideea e că e aici.
Shryne își băgă mâna sub haină după blaster.
— Dacă este aici pentru Zar, va uita de el când mă va vedea.
Skeck își plantă mâinile pe umerii lui Shryne.
— Vrei să te gândești bine la asta?
Shryne îi aruncă un zâmbet subțire.
— Tocmai am făcut-o.

* * *

Vader *vâna* pe holurile palatului, gama de senzori a costumului intensificând fiecare sunet și miros, fiecare mișcare rătăcită, mantia sa grea fiind trasă în jurul mânerului sabiei sale de lumină.

Împăratul a prevăzut că se va întâmpla asta, își spuse el. *Acesta este motivul pentru care m-a trimis. În ciuda a ceea ce spune, este îngrijorat de Jedi.*

În afara palatului, participanții la marș continuau să scandeze și să circule; înăuntru, gărzile și restul personalului se agitau, oprindu-se doar să se uite și să se îndepărteze din calea lui. Jumătate dintre ei erau cu siguranță în căutarea lui Fang Zar, și toți erau unde nu ar fi trebuit să fie. Dar nu aveau *simpatia* lui Vader pentru cei care erau *împinși, trași și manipulați* de Forță.

Mai era și faptul că Vader știa cum gândesc Jedii. Simțind o prezență subtilă, se opri. În același timp, cineva din spatele lui strigă:

— Vader!

Aprinzându-și sabia, Vader se întoarse complet. Cu mâinile pe lângă corp, Shryne se afla la intersecția a două coridoare, dintre care unul ducea la portalul estic al palatului, iar celălalt la sala de bal. În mod clar, Zar fusese găsit, poate că era mutat din palat chiar în acel moment, altfel Shryne nu s-ar fi expus.

— Deci tu ești momeala, zise Vader după o clipă. Este o stratagemă veche, Shryne. O stratagemă pe care am folosit-o și eu. Și nu va funcționa de data asta.

— Am un plan de rezervă.

Shryne flutură blasterul, iar Vader se concentrează asupra armei.

— Văd că ți-ai abandonat sabia de lumină.

— Dar nu și angajamentul față de justiție. Shryne își luă o clipă să arunce o privire pe holul care ducea în afara palatului. Știi cum e, Vader. Odată ce ai fost băiat bun, întotdeauna vei fi. Dar, totuși, probabil că tu nu știi nimic despre asta.

Vader avansă spre el.

— Nu fi prea sigur de tine.

— Noi doar încercăm să-l ajutăm pe Zar să ajungă acasă, spuse Shryne, în timp ce se retrăgea pe coridor. Să presupunem că o lăsăm așa.

— Împăratul are motivele lui de a-l rechema pe Zar pe Coruscant.

— Și tu faci tot ce-ți spune Împăratul să faci?

Acum în intersecție, Vader putea distinge că Shryne aștepta doar o șansă de a fugi pe ușă. Cu mult în spatele lui Shryne, pe partea opusă a unei pasarele care traversa o curbă ușoară a bazinului, unul dintre complicii înarmați ai lui Shryne ținea la distanță patru gărzi regale, în timp ce celălalt aproape că îl târa pe Fang Zar spre o breșă în zidul de apărare al palatului, dincolo de care conspiratorii aveau cu siguranță o navă de evadare în așteptare.

Shryne trase o rafală rapidă, apoi sprintenă spre ușă. În spatele lui, complicii săi umanoizi erau și ei în mișcare, neutralizând gărzile până la inconștiență și alergând spre poarta deschisă.

Înclinându-și lama, Vader respinse fulgerele cu intenție, dar Shryne reuși să se ferească de fiecare proiectil. Vader sări, picioarele sale protetice puternice ducându-l în vârful unei scări largi, dar scurte, la timp pentru a-l vedea pe Shryne sprintând peste pod cu viteza unui Jedi și făcându-le semn complicilor săi să îl treacă pe Zar prin poartă. Vader sări din nou, de data asta pe pod și la doar câțiva metri de Shryne, care se roti, căzând într-un genunchi și trăgând în mod repetat. De data asta, Vader decise să îi arate lui Shryne cu cine avea de-a face. Ținându-și sabia într-o parte, își ridică mâna dreaptă pentru a respinge proiectilele de blaster.

Evident uimit, Shryne rămase în genunchi, dar doar pentru scurt timp. Într-o clipă, trecu prin poartă și își croi drum prin mulțimea din afara zidului.

Saltul final al lui Vader îl făcu să aterizeze chiar lângă bastion. Deasupra capetelor ființelor care se înghesuiau, la marginea din față a unei platforme de aterizare, o femeie cu părul negru grizonat făcea semne frenetice către Shryne și ajutoarele sale, care îl trăgeau deja pe Fang Zar pe treptele platformei.

Prea ușor, își spuse Vader. E timpul să îi punem capăt.

Capitolul 34

Bail și cei doi asistenți ai săi stăteau lângă holoproiectorul din camera de primire, așteptând vești despre locul în care se afla Fang Zar.

Din direcția aripii rezidențiale veneau Antilles și droizii.

— Dă-i drumul, 3PO, spune-i, zise Antilles când cei trei ajunseră în apropierea lui Bail.

— Stăpâne Organa, abia știu de unde să încep, spuse C-3PO. Vedeți, domnule, eu și omologul meu eram pe cale să intrăm în incinta palatului...

— 3PO, spuse Antilles tăios. Păstrează povestea lungă pentru altă ocazie.

R2-D2 comunică ceva pe un ton plângăreț. C-3PO se întoarse spre astromec.

— Volubil? Obositor? Ai grijă ce spui, tu...

— C-3PO! repetă Antilles.

Droidul de protocol tăcu.

— Îmi pare foarte rău, domnilor. Pur și simplu nu sunt obișnuit cu atât de multă agitație.

— E în regulă, C-3PO, spuse Bail. Nu te grăbi.

— Mulțumesc, Stăpâne Organa. Am vrut doar să raportez că cei trei intruși care ne-au ținut captivi se pare că intenționau să colecteze un fel de *pachet* – acesta a fost cuvântul pe care l-au folosit – la poarta de est a palatului.

— Grăbiți-vă! le spuse Bail ajutoarelor sale.

Aldrete se aplecă să ajusteze comenzile holoproiectorului. O clipă mai târziu, o cameră de securitate de la poarta de est surprinse o holoimagine a lui Fang Zar, prins între doi umanoizi care îl duceau în fugă spre o platformă de aterizare destinată personalului HoloNet. O a doua cameră îl arată pe Vader, cu sabia de lumină cu lamă purpurie în mână, respingând un proiectil blaster de la un bărbat uman cu părul lung care alergea și el spre poarta de est.

— Domnule, spuse brusc Sheltray Retracc.

Urmărindu-i privirea îngrijorată, Bail îl văzu pe Sate Pestage intrând în sala de recepție.

— Domnule Senator, tocmai am aflat că Senatorul Zar este în acest moment scos din palat, spuse Pestage, cu ceea ce Bail simți că era o furie aproape teatrală. Dacă acesta este modul dumneavoastră de a-i oferi imunitate...

— Abia am descoperit unde este, îl întrerupse Bail, arătând spre holoimagini. În orice caz, se pare că *emisarul* Împăratului are situația în mâinile sale.

Pestage respinse furia lui Bail cu o mișcare a mâinii.

— Fără niciun ajutor din partea dumneavoastră, domnule Senator. Îți cer să securizezi palatul înainte de a fi prea târziu!

Bail se uită la holoimaginile lui Vader, ale bărbatului cu părul lung, ale lui Fang Zar...

— Securizați-l, vă spun!

Bail aruncă o ultimă privire la imagini, apoi se conformă.

Trăgând în timp ce fugea, Shryne făcu o cursă nebună spre poarta bastionului. Dacă retragerea lui îi părea lui Skeck, lui Archyr sau chiar lui Fang Zar o lașitate, atunci nu avea decât să fie așa. Pentru că era clar că Vader nu avea de gând să fie oprit cu proiectilele de blaster, iar Shryne era foarte departe de cea mai apropiată sabie de lumină. Nu era surprins că Vader îl știa pe nume; faptul că îl știa nu făcea decât să întărească faptul că Vader și Împăratul aveau acces deplin la bazele de date ale Templului Jedi. Din câte știa Shryne, Vader ar fi putut fi la Templu când Filli Bitters piratase baliza.

Acum, în afara porții, începu să alerge în zig zag prin mulțimea densă. Văzându-i arma, mulți dintre manifestanți se grăbiră să îi deschidă calea – evident, era un nebun, în mijlocul lor. Printre golurile din mulțime, Shryne îi putea vedea pe Skeck, Archyr, Julia și Zar pe platforma de aterizare, înconjurați de ceea ce Shryne considera a fi corespondenți HoloNet furioși, țipând la ei și gesticulând către nava care aterizase fără permisiune. Judecând după gesturi, Julia încerca să-i liniștească pe toți, sau cel puțin să-i asigure că nava va pleca în curând – presupunând că Vader nu le strica planurile cu un singur salt.

La jumătatea scării care ducea la platforma de aterizare, Shryne se opri, pentru a arunca ceea ce spera să fie o ultimă privire asupra lui Vader, care se afla încă pe teritoriul palatului, la câțiva metri de poarta bastionului. Mai interesant pentru Shryne, însă, era faptul că o perdeă de aliaj, groasă ca un scut antiexplozie, cobora rapid de la capătul intrării arcuite.

Palatul era sigilat, iar Vader risca să nu reușească să treacă la timp de poartă!

Înțelegând asta, călăul Împăratului se mișca acum mai repede. O săritură îl purtă până la bastion, chiar înainte de scutul care cobora, unde făcu ceva atât de neașteptat, încât lui Shryne îi trebui o clipă să înțeleagă ce se întâmpla.

Vader își aruncă sabia aprinsă prin aer. Pentru o fracțiune de secundă, Shryne crezu că o făcuse din furie. Apoi, înmărmurit, înțelese că Vader chiar *țintise*. Învârtindu-se pe sub grilajul de securitate coborât, lama purpurie zbură pe deasupra mulțimii, urmând o traiectorie care o duse la nord de platforma de aterizare; apoi, ajungând la capătul arcului său, începu să se întoarcă. Shryne sări spre vârful scărilor, cu privirea ațintită asupra lamei care se rotea și cu inima bubuindu-i în piept. Apelând la Forță, încercă să influențeze cursul sabiei, dar fie Forța nu era cu el, fie abilitățile Forței lui Vader le copleșeau pe ale sale. Sabia se îndrepta acum spre platforma de aterizare, suficient de aproape pentru ca Shryne să o audă vâjâind prin aer și rotindu-se atât de repede încât ar fi putut fi un disc roșu ca sângele. Trecând la mai puțin de un metru de mâinile întinse ale lui Shryne, sabia îl lovi mai întâi pe Fang Zar, făcându-i o gaură adâncă în partea superioară a pieptului și aproape decapitându-l; apoi, continuând, o lovi în spate pe Julia, care nu bănuia nimic, înainte să-și completeze cercul letal și să se izbească de partea superioară a porții bastionului complet coborâtă, de unde plonjă pe pavaj cu un zgomot metalic.

Pe platforma de aterizare, Skeck era aplecat peste Fang Zar; Archyr, peste Julia. Blocat pe loc, Shryne îl simțea pe Vader de partea cealaltă a porții, o gaură neagră de furie. Apoi începu să coboare pe scări, surd la toate sunetele, orb la culori, abia stăpân pe sine. Își reveni în simțiri abia când ajunse la baza scărilor, unde se întoarse și alergă să-i ajute pe mama sa și pe Zar să urce la bordul navei.

Capitolul 35

Unul câte unul, consilierii militari ai lui Palpatine apărură în fața lui, stând în poziții de supunere sub estrada din sala tronului, cu ochii mijiți în fața strălucirii portocalii a soarelui de apus de pe Coruscant, prezentându-și rapoartele, aprecierile și evaluările experte ale stării Imperiului său.

Gărzile regale stăteau de o parte și de alta a scaunului cu spătar înalt; în spatele lor stăteau Mas Amedda, Sly Moore și alți membri ai cercului intim al lui Palpatine.

El îi ascultă pe toți fără să comenteze.

În unele sisteme periferice, arsenale întregi de arme Separatiste – în unele cazuri chiar flote de nave de război pilotate de droizi – fuseseră rechiziționate de grupuri paramilitare ilegale înainte ca forțele Imperiale să poată ajunge la ele.

În spațiul Hutt, contrabandiștii, pirații și alți ticăloși profitau de nevoia Împăratului de a-și consolida puterea deschizând noi rute pentru transportul de mirodenii și alte bunuri interzise.

Pe multe dintre lumile fostei Confederații, vânătorii de recompense îi urmăreau pe foștii complici Separatiști.

Pe Inelul Mijlociu, academiile Imperiale erau pline de recruți obținuți de la școlile de luptă din întreaga galaxie.

Pe Inelul Exterior, trei noi loturi de soldați erau în curs de formare.

Mai aproape de Nucleu, navele capitale erau fabricate de *Sienar*, *Kuat Drive* și pe alte șantiere. Și totuși, în prezent, erau pur și simplu prea puține grupuri de luptă sau trupe de șoc pentru a fi desfășurate în fiecare punct potențial cu probleme.

Avuseseră loc proteste masive pe Alderaan, Corellia și Commenor.

Progresele întârziiau în câteva dintre cele mai prețuite proiecte ale Împăratului, din cauza lipsei de muncitori în construcții...

După ce ultimul dintre consilierii săi veni și plecă, Palpatine îi concedie pe toți, inclusiv pe membrii cercului său restrâns, și se întoarse să privească peisajul vestic al orașului, pe măsură ce acesta devenea o lumină strălucitoare în amurgul tot mai adânc. Sub dominația vechilor Sith, viitorul galaxiei fusese în mâinile capabile ale multor suverani întunecați. Acum, responsabilitatea menținerii ordinii îi revenea doar lui Darth Sidious. Pentru moment, era suficient ca sfătuitorii și slujitorii săi să-l respecte – pentru restabilirea păcii, pentru eliminarea grupului care reprezenta cea mai mare amenințare la adresa stabilității continue – dar, în cele din urmă, aceiași sfătuitori aveau să se teamă de el. Aveau să înțeleagă marea putere pe care o exercita, atât ca Împărat, cât și ca Lord Întunecat Sith. Și în acest scop, Sidious avea nevoie de Vader. Pentru că dacă cineva atât de puternic ca Vader îi răspundea Împăratului, atunci cât de puternic trebuie să fie Împăratul!

După ce petrecuse câteva ore plutind în derivă pe curenții viitorului posibil, Palpatine îl apelă pe Sate Pestage. Întorcându-și scaunul de la priveliștea Coruscantului când cel mai de încredere dintre consilierii săi intră în sala tronului, Palpatine îi ordonă lui Pestage să ia loc și îl privi atent.

— Evenimentele s-au desfășurat așa cum m-ați asigurat că se vor desfășura,

spuse Pestage când Palpatine îi făcu semn să vorbească. Organa a fost foarte previzibil. Intervenția mea a fost minimă.

— Senatorul Organa a fost dispus să-i permită lui Fang Zar să scape, vrei să spui.

— Cu siguranță așa părea.

Palpatine se gândi la asta.

— S-ar putea să fie nevoie să fie supravegheat în viitor. Dar în prezent nu vom face o problemă din asta. Și Senatorul Zar?

Pestage suspină cu înțeles.

— Grav rănit. Poate mort.

— Păcat. Organa știe?

— Da. A fost foarte tulburat de rezultat.

— Și Lordul Vader?

— Chiar mai tulburat de rezultat.

Palpatine își permise un zâmbet de satisfacție.

— Și mai bine.

* * *

Întoarsă în sanctuarul său cosmic, *Dansatoarea Beată* plutea în derivă în spațiu. Un droid 2-1B zbură prin trapa care ducea la infirmerie pentru a raporta că reușise să o salveze pe Julia, dar că Fang Zar murise pe masa de operație.

— Daunele suferite de vasele majore care alimentează inima au fost prea mari pentru a fi reparate, domnule, îi spuse droidul lui Shryne. Tot ce se putea face a fost făcut.

Shryne o privi pe Julia, care era puternic sedată.

— Te-am târât înapoi în asta, spuse ea slab.

El îi împinse părul de pe frunte.

— S-ar putea să fi fost alte forțe la mijloc.

— Nu spune asta, Roan. Trebuie doar să ne îndepărtăm mai mult.

El zâmbi cu efort.

— Îl voi întreba pe Archyr despre echiparea navei cu un motor intergalactic.

O lăsă să adoarmă și se duse la patul lui. Ori de câte ori închidea ochii, vedea traiectoria lamei lui Vader; o vedea tăind prin Zar, prin Julia... Nu era nevoie să închidă ochii pentru a-și aminti cum se simțise să fie copleșit de capacitatea lui Vader de a folosi Forța. De a folosi puterea părții întunecate.

Un Sith. Shryne era sigur acum. *Un Sith în slujba Împăratului Palpatine.*

Asta era revelația pe care nu o putea alunga. Conte Dooku ar fi putut la fel de bine să câștige războiul, căci acum, în locul sistemelor independente, al comerțului liber și al celorlalte, galaxia se supunea domniei exclusive a lui Palpatine.

Dar cum? se întrebă Shryne. *Cum s-a întâmplat?*

Alianța lui Palpatine cu Vader fusese provocată de moartea *Celui Ales*? Vader – *Darth Vader* – îl ucisese pe Anakin Skywalker? Făcuse el în prealabil o înțelegere cu Palpatine, promițându-i acestuia putere nelimitată în schimbul aprobării uciderii de către Vader a *Celui Ales* și a eliminării Jedilor, înclinând astfel galaxia complet către partea întunecată? Era oare de mirare, atunci, că ființele se îndreptau spre cele mai îndepărtate părți ale spațiului cunoscut? Și era oare de mirare că Shryne nu avusese

puterea de a schimba cursul sabiei lui Vader? Se gândise la abilitățile sale diminuate ca la un eșec personal – datorat faptului că își pierduse credința în Ordinul Jedi și lăsase doi Padawani să moară – când, de fapt, Forța, așa cum o cunoșteau Jedii, fusese înfrântă. Lumina ei fusese stinsă.

Pe de o parte, asta însemna că trecerea lui Shryne la viața obișnuită se putea desfășura probabil mai ușor decât crezuse; pe de altă parte, acea viață obișnuită însemna să existe într-o galaxie în care răul triumfase și domnea.

* * *

În anticamera camerei sale private, Sidious, îmbrăcat într-o robă albastru închis, pășea în fața peretelui curbat al ferestrei. Vader stătea rigid în centrul camerei, cu mâinile înmănușate încrucișate în fața lui.

— Se pare că te-ai ocupat de mica noastră problemă de pe Alderaan, Lord Vader, spuse Sidious.

— Da, Stăpâne. Fang Zar nu trebuie să te mai preocupe.

— Știu că ar trebui să simt un sentiment de ușurare. Dar, de fapt, nu sunt pe deplin mulțumit de rezultat. Moartea lui Zar ar putea stârni simpatie în Senat.

Vader se agită.

— Nu mi-a lăsat nicio altă cale.

Sidious se opri și se întoarse spre Vader.

— Niciuna? De ce nu l-ai arestat pur și simplu, așa cum ți-am cerut?

— A făcut greșeala de a încerca să evadeze.

— Dar tu împotriva unuia ca Fang Zar? Cu greu pare un meci echitabil, Lord Vader.

— Zar nu a fost singur, spuse Vader cu venin în ton. În plus, dacă nu-ți place felul în care...

Brusc intrigat, Sidious se apropie de el.

— Ah, ce este asta? Îți lași cuvintele să se stingă – ca și cum nu le pot vedea înțelesul. Furia i se citea în ochii galbeni. Ca și cum nu aș putea vedea gândul din spatele lor!

Vader nu spuse nimic.

— Poate că nu-ți place noua ta poziție în viață, nu-i așa? Poate că te-ai săturat deja să-mi execuți ordinele. Sidious se holbă la el. Poate crezi că ești mai potrivit decât mine să ocupi tronul. Asta e, Lord Vader? Dacă da, atunci recunoaște!

Respirând adânc, Vader rămase tăcut încă o clipă.

— Eu sunt doar un ucenic. Tu ești *Stăpânul*.

— Interesant că te abții să mă numești *Stăpânul tău*.

Vader își înclină capul spre Sidious.

— Nu am vrut să spun nimic prin asta, Stăpâne.

Sidious rânji.

— Poate că ți-ai dori să mă poți doborî, nu-i așa?

— Nu, Stăpâne.

— Ce te oprește să o faci? Obi-Wan a fost cândva Maestrul tău și cu siguranță erai pregătit să-l ucizi. Chiar dacă ai eșuat.

Vader își încleștă mâna dreaptă.

— Obi-Wan nu înțelegea puterea părții întunecate.

— Și tu o înțelegi?

— Nu, Stăpâne. Nu încă. Nu pe deplin.

— Și de aceea nu încerci să mă dobori? Pentru că am puteri care îți lipsesc? Sidious își ridică brațele, cu mâinile desfășurate ca niște gheare, ca și cum ar fi vrut să convoace și să arunce fulgere Sith. Pentru că știi că aș putea copleși cu ușurință sistemele electrice delicate ale costumului tău.

Vader rămase ferm.

— Nu mă tem de moarte, Stăpâne.

Sidious rânji malițios.

— Atunci de ce continui să trăiești, tânărul meu ucenic?

Vader se uită în jos la el.

— Pentru a învăța să devin mai puternic.

Sidious își coborî mâinile.

— Atunci te întreb încă o dată, Lord Vader. De ce nu m-ai doborât?

— Pentru că tu ești calea mea spre putere, Stăpâne, spuse Vader. Pentru că am nevoie de tine.

Sidious își îngustă ochii și aprobă din cap.

— Așa cum și eu am avut nevoie de Stăpânul meu – pentru o vreme.

— Da, Stăpâne, spuse Vader. Pentru o vreme.

— Bun. Foarte bine. Sidious zâmbi satisfăcut. Și acum ești gata să-ți eliberezi furia.

Vader arătă confuz.

— Fugarii tăi Jedi, ucenic, spuse Sidious. Călătoresc spre Kashyyyk. Își înclină capul într-o parte. Poate că speră să-ți întindă o capcană, Lord Vader.

Vader își strâns pumnii.

— Asta ar fi dorința mea cea mai arzătoare, Stăpâne.

Sidious își strânse mâinile pe brațele lui Vader.

— Atunci du-te la ei, Lord Vader. Fă-i să regrete că nu s-au ascuns când au avut ocazia!

PARTEA a-IV-a
KASHYYYK

Capitolul 36

În interiorul unui transportor ponosit care aparținuse cândva unei garnizoane Imperiale de pe Dellalt, Olee Starstone și cei șase Jedi care i se alăturaseră în cruciadă așteptau să primească permisiunea de a continua spre spațiul Kashyyyk. Comandanții celor o jumătate de duzină de corvete Imperiale care formau pichetul punctului de inspecție nu răspundeau în fața îndepărtatului Coruscant, ci în fața Guvernatorului regional, cu sediul pe Bimmisaari.

Jedii făcuseră tot posibilul ca nava să arate ca un transportor militar de aprovizionare. Mai ales datorită echipajului Julei, motoarele fuseseră modificate pentru a produce o nouă semnătură, profilul navei fusese modificat, scuturile defensive și suita de contramăsuri reparate. Pentru a se asigura că ceea ce rămăsese corespundea standardelor Imperiale, mulți dintre senzorii și scanerile avansate fuseseră eliminate, împreună cu majoritatea tunurilor laser. Droizii de întreținere ai *Dansatoarei Bete* vopsiseră rapid nava și ajutaseră la îndepărtarea unora dintre scaunele din mijlocul navei, pentru a crea un spațiu comun pentru cabine.

Pentru Starstone, aspectul proaspăt al navei se potrivea cu identitățile false pe care le adoptaseră Jedii, precum și cu hainele care îi făceau să arate ca un echipaj pestriț de negustori spațiali în dificultate.

Cabina de pilotaj a transportorului era suficient de spațioasă pentru a-i găzdui pe Starstone și pe Filli Bitters, pe lângă Jambe Lu și Nam Poorf, foști membri ai Corpului Agricol al Templului, care se ocupau de pilotaj, și Deran Nalual, încă nevătător, care stătea ghemuit la postul de comunicații.

Nimeni nu scosese o vorbă de când Nalual transmisese cheia de autorizare a navei către corveta principală a rețelei de pichetare. Filli era convins că semnătura modificată a motorului transportorului va fi aprobată, dar – fiind nou în falsificarea codurilor Imperiale – era mai puțin sigur în privința cheii de autorizare.

Starstone își puse mâna pe umărul lui Jambe, ca un fel de a-i spune: *Fii gata să fugi*. Jambe tocmai se centra în spatele manșei de direcție când o voce oficială se auzi din difuzoarele carlingii.

— *Negustor Vagabond*, ești autorizat să te apropii de Kashyyyk. *Controlul Comerțului* îți va furniza coordonatele vectorului de intrare în atmosferă și aterizare.

— Am înțeles, spuse Deran în microfonul căștii sale.

Activând motorul subluminiac al transportorului, Jambe și Nam începură să miște transportorul prin cordon. Starstone auzi expirația ușurată a lui Filli și se întoarse spre el.

— Ești în regulă?

— Acum sunt, spuse el. Am mers la noroc cu codul ăla.

— Cred că amândoi suntem buni, spuse Deran din spatele lui.

Starstone îl atinse pe Deran pe braț și îi zâmbi lui Filli, iar el îi zâmbi înapoi.

— Mă bucur să ajut.

Starstone încă nu se obișnuise cu încercările frecvente și ciudate ale lui Filli de a flirta. Dar ea nici măcar nu era considerată ca fiind o începătoare în așa ceva. Ideea că hackerul era împrumutat temporar de *Dansatoarea Beată* era absurdă. Shryne îl

folosea pe Filli doar ca un mijloc de a-i supraveghea pe Jedi, dar refuza să se lase deranjată de asta. Dacă abilitățile de piratare ale lui Filli puteau ajuta la localizarea unor Jedi fugari, cu atât mai bine, chiar dacă trebuia să se prefacă a fi încântată de atenția lui, în loc să fie stânjenită. Îl plăcea din ce în ce mai mult, dar avea prioritățile ei clare, iar implicarea emoțională nu era printre ele. Ea nu era Shryne.

Inițial fusese furioasă pe el și pe mama lui mereu persuasivă, dar în cele din urmă își dăduse seama că furia ei își avea rădăcinile mai mult în atașament decât în orice altceva. Shryne avea propria lui cale de urmat în Forță, în ciuda convingerilor sale contrare și în ciuda faptului că ei îi era dor de el. Partea cea mai rea era că ea își asumase cumva rolul de lider. În ciuda faptului că atât Siadem Forte, cât și Ho'Dinul, Iwo Kulka, erau Cavaleri Jedi, ei renunțaseră la drepturile lor de Jedi de rang superior fără ca problema să fie vreodată ridicată. De altfel, chiar și Jambe și Nam o depășeau în grad. Dar, deoarece căutarea fusese ideea ei, toată lumea îi acordase, în esență, aprobarea tacită de a fi, în cea mai mare parte, cea care decide.

Dovadă clară a sentimentului tuturor de depozitare, gândi ea. Într-o misiune care nu era o misiune Jedi, dar care era despre a fi Jedi.

Și până acum cruciada nu dusese la nimic. Pe fiecare lume pe care o vizitaseră între Felucia și Saleucami fusese la fel: Jedii fuseseră descoperiți ca trădători ai Republicii și fuseseră uciși de trupele de clone pe care le comandaseră. Niciunul nu supraviețuise, li se spusese lui Starstone și celorlalți. Și trebuia să le fie milă de cei care supraviețuiseră, pentru că sentimentul anti-Jedi era larg răspândit, în special pe Inelul Exterior, în rândul populațiilor care fuseseră atrase în război și care acum se considerau simpli actori într-un joc pe care Jedii îl jucaseră pentru a prelua controlul asupra Republicii.

Motiv pentru Shryne să spună *Ți-am spus eu* la următoarea lor întâlnire.

Chiar și în cele câteva săptămâni standard de la sfârșitul războiului, avusese loc o schimbare dramatică. Odată cu difuzarea rapidă a simbolurilor Imperiale, frica iradia din Nucleu. Pe lumi unde pacea ar fi trebuit să aducă ușurare, prevalau neîncrederea și suspiciunea. Războiul se încheiase și totuși brigăzi de trupe de șoc rămăseseră în garnizoană pe sute de lumi, foste Separatiste și Republicane deopotrivă. Războiul se terminase, și totuși punctele de inspecție Imperiale împânziseră liniile hiperspațiale majore și punctele de salt ale sectoarelor. Războiul se terminase, și totuși se făcea apel la recruți pentru a servi în forțele armate Imperiale. Războiul se terminase, și totuși HoloNetul nu vorbea despre altceva.

Starstone credea că înțelege de ce: pentru că în adâncul inimii sale negre, Împăratul știa că următorul război nu va fi purtat în exterior, ci mai degrabă din interior. Că nu va trece nici măcar o generație, cu atât mai puțin cei zece mii de ani pe care îi prezisese Palpatine că va rezista Imperiul, înainte ca boala care prinsese rădăcini pe Coruscant să infecteze fiecare sistem din galaxie.

Chiar și așa, oricât de disperată părea misiunea, ea conta în continuare pe Wookiee pentru a le oferi Jediilor speranța de care aveau nevoie pentru a continua. Din informațiile culese din baza de date a balizelor din Templu, știau că trei Jedi fuseseră trimiși pe Kashyyyk: Quinlan Vos, Luminara Unduli și însuși Maestrul Yoda, care, potrivit lui Forte și Kulka, avusese o relație de lungă durată cu Wookiee.

Dacă ar fi existat o planetă unde Jedii ar fi putut supraviețui ordinului de execuție al lui Palpatine, Kashyyyk ar fi fost aceea.

— Lumea Wookiee, spuse Nam în timp ce lăsa să cadă prova transportorului.

Planeta apăru, acoperită de pete albe, dar în rest verde și albastră. Zeci de nave uriașe atârnavă pe orbită, inclusiv cochiliile perforate ale câtorva nave de război Separatiste. Feriboturi și nave de transport puteau fi văzute ieșind și dispărând din norii înalți ai Kashyyykului.

Jambe indică o navă Separatistă, răsturnată pe partea dreaptă, cu partea inferioară puternic perforată de salve turbolaser. Legate de ea se aflau o pereche de nave care semănau mai mult cu niște cornuri muzicale decât cu nave spațiale.

— Nave Wookiee, spuse Jambe. Probabil canibalizează tot ce e util.

Filli se aplecă spre hublouri pentru a vedea mai bine.

— Iau tehnologia și o fac să fie a lor. Pentru suficiente credite, probabil că ne-ar putea construi o navă stelară din lemn.

Starstone auzise la fel. Artizanatul inventiv era principalul motiv pentru care Wookiee cădeau frecvent pradă negustorilor de sclavi, în special Trandoshani, vecinii lor planetari reptilien. Cu toate astea, abilitatea lor nu îi adusese pe Separatiști pe Kashyyyk și nici *Federația Comerțului* înaintea lor. Sistemul nu era doar aproape de câteva liniile hiperspațiale majore, ci și un punct de intrare pentru un întreg sector spațial. O breaslă Wookiee de cartografi, cunoscută sub numele de *Claatuvac*, ar fi cartografiat rute stelare care nu apăreau nici măcar pe hărțile Republicii sau ale Separatiștilor.

Consola de comunicații scoase o serie repetată de tonuri.

— Rută vectorială de la *Controlul Comerțului*, spuse Deran.

— Asigură-te că înțeleg că vrem să aterizăm lângă Kachirho, spuse Starstone.

Deran aprobă din cap.

— Transmit solicitarea noastră. Trimit coordonatele cursului către navigație.

Nam aruncă o privire emoționată peste umăr.

— De zece ani am tot vrut să vizitez Kashyyyk.

— Jumătate din Nucleu ar vrea să viziteze Kashyyyk, spuse Filli. Dar Wookiee nu se ocupă de turiști.

— Ce, nu au cazări de lux? spuse Jambe.

Filli clătină din cap.

— S-ar putea să fie dispuși să-ți pună la dispoziție un cort.

— De câte ori ai fost aici? îl întreabă Starstone.

El se gândi la asta, apoi ridică din umeri.

— Zece, douăsprezece ori. Între slujbele obișnuite, uneori ne ocupăm de tehnologia *deșeurilor* aici.

— Poți vorbi limba? întreabă Nam.

Filli râse.

— Am întâlnit odată un om care putea lătra câteva fraze utile, dar cel mai bun lucru pe care l-am putut scoate eu a fost un *mulțumesc* și asta a funcționat doar în unul din zece cazuri.

Starstone se încruntă.

— Avem un droid translator sau vreun fel de emulator?

— Nu vom avea nevoie de unul, spuse Filli. Wookiee au angajat o echipă de intermediari din specii mixte care să-i ajute cu vânzările și schimburile.

— Despre cine să întrebăm? spuse Starstone.

Filli se gândi o clipă.

— Ultima dată când am fost aici, era un tip pe nume Cudgel...

Negustorul Vagabond își începu intrarea în atmosfera aromată a Kashyyykului, lumina pierzându-se pe măsură ce nava cobora sub bolta copacilor wroshyr de trei sute de metri înălțime ai planetei, într-o zonă de stânci maiestuoase, încoronată de vegetație. Ajustând cursul, Jambe și Nam ghidară transportorul către o platformă de aterizare din lemn de pe malul unui lac. Deasupra platformei și a lacului de culoare acvamarin se înălța maiestuos orașul Kachirho, format dintr-un grup de wroshyri uriași, etajați. În nerăbdarea sa de a împlini un vis de zece ani, Nam aproape că rată aterizarea, dar nimeni nu fu rănit, în ciuda faptului că fuseseră aruncați prin cabină.

Imediat ce toată lumea ieși din navă, Filli dispăru ca să-l găsească pe Cudgel.

Starstone privi cu uimire copacii și stâncile golașe. În ciuda speranțelor de a-l găsi pe Yoda, lumea Wookiee făcea ca celelalte planete pe care le vizitase să fie prozaice prin comparație. Scena de pe exotica platformă de aterizare era impresionantă, cu nave care veneau și plecau, grupuri de Wookiee și echipajele lor de legătură care se târguiau cu ființe reprezentând zeci de specii diferite.

Bușteni de mari dimensiuni și plăci de lemn de esență tare cu granulație netedă erau îngrămădite peste tot, iar în aer se simțea mirosul îmbătător de sevă de copac și se auzea zumzetul fabricilor de cherestea din apropiere. Droizii de protocol și de muncă supravegheau încărcarea și descărcarea mărfurilor, care erau transportate de echipe de bantha fără coarne sau de sâni repulsoare rafinat meșteșugite. Toată activitatea era umbrită de copaci care păreau să ajungă până la marginea spațiului...

Starstone trebui să își tragă răsuflarea. Mărimea tuturor lucrurilor o făcea să se simtă ca o insectă. Încă mai era cu gura căscată ca o turistă când Filli se întoarse, însoțit de un bărbat uman îndesat, îmbrăcat în pantaloni scurți și o cămașă fără mâneci. Nu era la fel de păros ca un Wookiee, dar asta nu pentru că nu ar fi încercat.

— Cudgel, spuse Filli, în loc de introducere.

Cudgel le zâmbi tuturor pe rând, glumeț, dar în mod clar ezitant, iar Starstone înțelese imediat de ce. Deși ea și banda ei de Jedi fugari puteau să se îmbrace ca niște negustori, chiar să vorbească ca atare, nu puteau să suporte rolul. La propriu.

Cu spatele drept, tăcuți, cu mâinile împreunate în fața lor, arătau mai degrabă ca un grup de meditari în vacanță, ceea ce nu era departe de adevăr.

— Prima dată pe Kashyyyk? spuse Cudgel.

— Da, răspunse Starstone pentru toată lumea. Să sperăm că nu ultima.

— Bine ați venit, atunci. Forțând un zâmbet, se uită la transportor. Acesta este un L-200, nu-i așa?

— Excedent militar, spuse rapid Filli.

Cudgel ridică o sprânceană arcuită.

— Deja? Aveam impresia că nu există niciun surplus. Înainte ca Filli să poată răspunde, el continuă: Nu pot transporta prea multe bunuri comerciale. Aveți vreun cargobot sus?

— Nu suntem aici chiar pentru comerț, spuse Filli. Mai degrabă este o misiune de cercetare.

— Suntem în căutarea unui catamaran *Oevvaor*, explică Starstone.

Cudgel clipi surprins.

— Atunci nava voastră ar fi bine să fie plină cu credite de aurodiu.

— Clientul nostru este pregătit să plătească un preț corect, spuse Starstone.
Cudgel își mângâie barba lungă până la piept.
— Nu este o problemă de preț, ci mai degrabă de disponibilitate.
— Cât de rău au fost lucrurile aici? întrebă Forte brusc. Bătălia, vreau să spun?

Cudgel urmări privirea Jediului către orașul arborilor.

— Destul de rău. Wookiee încă fac curățenie.

— Mulți morți? întrebă Nam.

— Chiar și unul este prea mult.

— A fost vreun Jedi implicat?

Întrebarea lui Jambe păru să-l oprească pe Cudgel.

— De ce întrebi?

— Tocmai am venit de la Saleucami, spuse Starstone, sperând să-l liniștească.
Am auzit că mai mulți Jedi au fost uciși de trupele clone în timpul bătăliei.

Cudgel o evaluează.

— Nu am de unde să știu despre asta. Eu am fost în Rwookrrorro în cea mai mare parte a luptelor. Arată cu degetul. De cealaltă parte a stâncilor.

O scurtă tăcere se așternu peste toată lumea.

— Ei bine, să vedem dacă nu pot găsi pe cineva care se pricepe la catamarane, spuse în cele din urmă Cudgel.

Starstone tăcu până când plecă intermediarul hirsut.

— Nu cred că a mers prea bine, le spuse ea lui Forte și celorlalți.

— N-ar trebui să conteze, spuse Iwo Kulka. Kashyyyk nu este Saleucami sau Felucia. Suntem pe un teritoriu prietenos cu Jedi.

— Asta ai spus pe Boz Pity..., începu Starstone să spună dar Filli o întrerupse.

— S-a întors Cudgel.

Starstone văzu că era împreună cu patru Wookiee înalți.

— Ei sunt cei despre care v-am vorbit, le spuse Cudgel Wookieelor, în Bazică.

Înainte ca Starstone să poată deschide gura să vorbească, Wookiee își arătară colții și fluturară cele mai bizare blastere de mână pe care le văzuse vreodată.

Capitolul 37

Distrugătorul *Exactorul* și sora sa mai în vârstă, *Executoarea*, pluteau unul lângă altul, provă lângă pupă, formând un paralelogram de armură și armament.

Naveta neagră a lui Vader naviga pe distanța scurtă dintre ele. El stătea în rândul din față al scaunelor din cala pasagerilor, cu trupele de șoc în spatele său, iar gândurile sale se concentrau pe ceea ce îl aștepta pe Kashyyyk, mai degrabă decât pe întâlnirea iminentă, despre care bănuia că nu era decât o formalitate.

Ultima sa conversație cu Sidious, cu câteva săptămâni în urmă, dar părând că ar fi fost ieri, îi spusese clar că Stăpânul său îl manipula acum la fel de mult ca înainte de a se transforma. Înainte și în timpul războiului, intenția lui Sidious fusese să-l atragă să se alăture Sithului; de atunci, scopul fusese să-l transforme într-un adevărat Sith. Adică, să-l convingă pe Vader că puterea părții întunecate nu provenea din înțelegere, ci din apetit, rivalitate, avariție și răutate.

Aceleași calități pe care Jedii le considerau josnice și corupte. Ca un mijloc de a-i împiedica pe elevii lor să exploreze laturile profunde ale naturii lor; ca un mijloc de a-i ține în frâu, ca nu cumva să descopere singuri adevărata putere a Forței.

Mânia duce la frică; frica la ură; ura la partea întunecată...

Exact, gândi Vader.

La insistențele lui Sidious, își petrecuse ultimele săptămâni ascuțindu-și capacitatea de a invoca și folosi furia și se simțea pe punctul de a-și spori semnificativ abilitățile. Spațiul adânc era potrivit pentru astfel de sentimente, își spuse el în timp ce privea prin hubloul cabinei. Spațiul era mai potrivit pentru Sith decât pentru Jedi. Aservirea invizibilă la gravitație, puterea conținută în stele, insignifianța totală a vieții... Hiperspațiul, în schimb, era mai potrivit pentru Jedi: nebuloși, nici aici, nici acolo, incoerent.

După ce naveta acostă în cala *Executoarei*, Vader își conduse contingentul de soldați afară din navă, doar pentru a constata că gazda sa nu-i făcuse curtoazia de a fi prezentă pentru a-l întâmpina. În schimb, îl aștepta contingentul de membri ai echipajului în uniformă gri al gazdei sale, comandat de un om pe nume Darcc.

Încep jocurile, gândi Vader, în timp ce îl lăsa pe Căpitanul Darcc să îl escorteze mai adânc în navă.

Cabina la care fu condus în cele din urmă se afla în partea superioară a turnului de comandă al Distrugătorului. La intrare, Vader își găsi gazda așezată în spatele unui birou strălucitor, dezbătând clar dacă să rămână așezat sau să se ridice; dacă să se pună pe picior de egalitate cu Vader sau, prin aparențe, să continue să sugereze superioritate. Știind, în orice caz, că Vader prefera să rămână în picioare, gazda sa nu avu de gând să îi facă semn să se așeze pe un scaun.

Faptul că știa, de asemenea, că Vader era capabil să-l stranguleze din cealaltă parte a cabinei, ar fi putut, de asemenea, să influențeze decizia sa. *Ce să fac?* probabil că se gândea gazda lui. Și apoi se ridică, dezvăluind un bărbat subțire, cu trăsături ascuțite, venind din spatele biroului cu mâinile împreunate la spate.

— Vă mulțumesc că v-ați abătut de la curs, spuse Wilhu Tarkin.

Expresia de recunoștință era neașteptată. Dar dacă Tarkin intenționa să

prelungescă jocul, atunci Vader avea să-i facă pe plac, deoarece în cele din urmă nu însemna nimic mai mult decât stabilirea statutului.

Asta va deveni Imperiul, gândi el. Un concurs între oameni care vor să ajungă în vârf, pentru a sta la picioarele lui Sidious.

— Împăratul a cerut-o, spuse Vader.

Tarkin își strânse buzele subțiri.

— Presupun că putem atribui asta abilității iscusite a Împăratului de a aduce împreună ființe care gândesc la fel.

— Sau de a le pune una împotriva celeilalte.

Tarkin adoptă o privire mai sobră.

— Și asta, Lord Vader.

Cu o minte la fel de ascuțită ca și pomeții săi, Tarkin urcase rapid în rândurile noii elite politice și militare formate de Palpatine, printre care ambiția era foarte prețuită. Atât de mult, încât fusese creată o nouă distincție pentru Tarkin și pentru oamenii ambițioși ca el: *Moffi*. Vader îl mai întâlnise o dată, la bordul unui Distrugător din clasa *Vânător*, în locul îndepărtat unde se construia arma secretă a Împăratului. Vader era nou pe atunci în costumul său; ciudat, nesigur, între lumi.

Tarkin se așeză pe marginea biroului său și zâmbi subțire.

— Poate că, între noi doi, putem determina motivul pentru care Împăratul a aranjat această întâlnire.

Vader își încrucișă mâinile înmănușate în fața lui.

— Bănuiesc că știi mai multe despre scopul acestei întâlniri decât mine, Moff Tarkin.

Zâmbetul lui Tarkin dispăru, în locul lui apărând o privire de o atenție ascuțită.

— Cu siguranță poți ghici, prietene.

— Kashyyyk.

— Bravo.

Tarkin activă un holoccran care se afla deasupra biroului său. În conul de lumină albastră care se ridica din el, se putea vedea un transportor ponosit, de concepție militară, trecând printr-un cordon de corvete Imperiale.

— Asta a fost înregistrată acum aproximativ zece ore, local, la punctul de control din sistemul Kashyyyk. După cum ați ghicit deja, transportorul aparține Jedilor. Pare a fi un model civil, dar nu este. A fost deturnat pe Dellalt în urmă cu câteva săptămâni și a făcut obiectul unei urmăriri care s-a încheiat cu distrugerea mai multor nave Imperiale. Totuși, am reușit să-i urmărim mișcările de atunci.

— I-ați urmărit, spuse Vader, cu adevărat surprins. Împăratul a fost informat despre asta?

Tarkin zâmbi din nou.

— Lord Vader, Împăratul este la curent cu totul.

Dar ucenicul său nu este, gândi Vader.

— Am ordonat personalului nostru de la punctul de control să ignore faptul evident că semnătura transportorului a fost modificată, continuă Tarkin, și să ignore, de asemenea, faptul că orice coduri furnizate de transportor erau cel mai probabil contrafăcute.

— De ce nu au fost Jedii pur și simplu luați în custodie la punctul de control?

— Am avut motivele noastre, Lord Vader. Sau poate ar trebui să spun că

Împăratul le-a avut pe ale lui.

— Acum sunt pe Kashyyyk?

Tarkin opri holoimaginea și aprobă din cap.

— Ne-am gândit că s-ar putea să li se refuze intrarea. Se pare, totuși, că cineva de la bordul navei este familiarizat cu protocoalele comerciale ale Kashyyykului.

Vader se gândi la asta pentru o clipă.

— Ai spus că ai avut motivele tale pentru a permite trecerea transportorului prin punctul de control.

— Da, ajungeam și la asta, spuse Tarkin, ridicându-se la înălțimea sa maximă și începând să pășească în fața biroului. Îmi dau seama că tu, dintre toți oamenii, nu ai nevoie de niciun ajutor în... aducerea în fața justiției a fugarilor Jedi. Dar vreau să îți prezint un plan ceva mai amplu. Dacă accepți propunerea, sunt în măsură să pun la dispoziție navele, personalul și materialul pe care le consideri necesare.

— Care este propunerea, Moff Tarkin?

Tarkin se opri și se întoarse complet spre Vader.

— Pur și simplu asta. Jedi sunt prioritatea ta, așa cum ar trebui să fie. Cu siguranță, Imperiul nu poate permite să umble liberi potențiali insurgenți. Dar – ridică el un antebraț osos – planul meu permite Imperiului să profite și mai mult de pe urma acțiunii tale.

Reactivând holoaproiectorul, Tarkin își îndreaptă atenția către o imagine a proiectului secret al Împăratului, de mărimea unei luni, ancorat pe orbită în ascunzătoarea sa din spațiul îndepărtat. Vader aflase că Împăratul îl însărcinase pe Tarkin cu supravegherea anumitor aspecte ale construcției.

Cu toate astea, era clar că Tarkin dorea mai mult.

— Cum se încadrează vânătoarea mea pentru câțiva Jedi răufăcători în planul tău cu privire la arma Împăratului? întrebă Vader.

— *Planul meu*, spuse Tarkin, cu un râs scurt. În regulă, atunci. Iată care este adevărul. Proiectul este deja mult în urmă cu programul. A fost asaltat de probleme de inginerie, întârzieri în livrări, lipsa de încredere a contractorilor și, cel mai important, o lipsă de muncitori calificați. Se uită fix la Vader. Trebuie să înțelegi, Lord Vader, că nu doresc altceva decât să-l mulțumesc pe Împărat.

Aceasta este adevărata putere a lui Sidious, gândi Vader. *Abilitatea de a-i face pe alții să nu-și dorească nimic mai mult decât să-i facă pe plac.*

— Accept asta ca atare, spuse el în cele din urmă.

Tarkin îl studie.

— Ai fi dispus să mă ajuți să ating acest obiectiv?

— Văd o posibilitate.

Strângându-și ochii, Tarkin dădu din cap într-un mod care era aproape de a fi o plecăciune de respect.

— Atunci, prietene, adevăratul nostru parteneriat este abia la început.

Capitolul 38

— Sunt interesați să afle de ce vă interesează atât de mult să știți dacă a fost vreun Jedi aici în timpul bătăliei, le explică Cudgel lui Starstone și celorlalți, în timp ce cvartetul de Wookiee înarmați îi privea fix.

— Din simplă curiozitate, spuse Filli, nereușind decât să stârneasă mârâituri răgușite din partea celor patru.

— Ei nu vă cred, spuse Cudgel, fără să fie nevoie.

Starstone privi boturile late de bronz ale armelor pe care bănuia că ar avea nevoie de Forță pentru a le ridica, darămite pentru a le folosi. Periferic, era conștientă de faptul că ceea ce se întâmpla aici începuse să atragă atenția altor grupuri care debarcau. Oameni și extraterestri deopotrivă își întrerupeau brusc tranzacțiile cu persoanele de legătură și Wookiee și se întorceau spre transportor.

Se hotărî repede să riște totul spunând pur și simplu adevărul.

— Suntem Jedi, spuse ea suficient de tare pentru a fi auzită.

După felul în care Wookiee își înclinară capetele uriașe și păroase, ea pricepu imediat că ei o înțeleseseră. Își țineau armele exotice pregătite și ridicate, dar în același timp expresia lor de precauție se mai înmuiase oarecum.

Unul dintre ei făcu o remarcă spre Cudgel, iar acesta își mângâie barba lungă.

— Hei, asta e chiar mai greu de înghițit decât explicația simplei curiozități, nu crezi? Adică, având în vedere faptul că Jedii au fost nimiciți.

Același Wookiee gemu și mârâi și, din nou, Cudgel aprobă din cap, apoi își centră privirea pe Starstone.

— Poate că dacă ai fi spus că *tu* ești Jedi, atunci toți cei aflați de pe partea fericită a acestor blastere am fi fost convinși. Dar – numără repede – nu poți să-mi spui că toți opt sunteți Jedi. Șapte oricum, pentru că știu că Filli e cât se poate de departe de a fi un Jedi.

— Mă refeream la mine, spuse Starstone. Eu sunt un Jedi.

— Deci ești doar tu, atunci?

— Minte, spuse Siadem Forte înainte ca ea să poată răspunde.

Doi dintre Wookiee mârâiră în semn de nemulțumire.

Cudgel se uită de la Forte la Starstone.

— Minte? Vezi, acum i-ai zăpăcit cu adevărat pe toți, pentru că noi întotdeauna ne-am gândit la Jedii ca fiind cei care spun adevărul.

Cei patru Wookiee vorbiră între ei, apoi unul dintre ei lătră ceva către Cudgel.

— Guania, aici de față, spune că sosiți într-un transportor militar. Arătați ca și cum v-ați descurca bine singuri. Începeți să puneți întrebări despre Jedi... Se gândește că ați putea fi vânători de recompense.

Starstone clătină din cap înainte și înapoi.

— Verifică transportorul. Sub consola navicomputerului, vei găsi șase săbii...

— Nu înseamnă nimic, interveni Cudgel. Ați fi putut să le luați din victimele voastre, exact cum a făcut Generalul Grievous.

— Atunci cum putem dovedi? spuse Starstone. Ce vreți, să facem trucuri cu Forța?

Cei patru Wookiee lansară un avertisment, iar Cudgel își coborî vocea pentru a spune:

— În cazul puțin probabil că sunteți Jedi, s-ar putea să nu fie o idee prea bună aici, în câmp deschis.

Starstone forță o expirație și se uită la Wookiee.

— Știm că Maeștrii Yoda, Luminara Unduli și Quinlan Vos au fost aici cu brigăzi de soldați. Când văzu în ochii lor căprui adânci că le avea toată atenția, continuă. Am riscat mult ca să venim aici. Dar știm că Maestrul Yoda a avut relații bune cu voi și sperăm că asta încă mai contează.

Cei patru Wookiee nu coborâră efectiv armele, dar le dezactivară. Unul dintre ei se aplecă spre Cudgel, care spuse:

— Lachichuk sugerează să continuăm această conversație în Kachirho.

Starstone le ceru lui Filli și Deran să rămână pe navă; apoi ea, Forte, Kulka și ceilalți începură să-i urmeze pe Cudgel și Wookiee spre wroshyrul gigantic care se afla în centrul orașului-arbore Kachirho.

Imediat ce părăsiseră platforma de aterizare, atitudinea lui Cudgel se schimbă.

— Am auzit că nu a supraviețuit niciunul dintre voi, îi spuse el lui Starstone în timp ce mergeau.

— Începe să pară că suntem singurii, spuse ea cu tristețe.

Punându-și mâna la frunte, ea privi în sus la balcoanele imense care mărgineau copacul, unele dintre ele prezentând urme ale unor daune recente.

— Știi dacă a murit vreun Jedi aici?

Cudgel clătină din cap.

— Wookiee nu mi-au spus nimic. Pentru o vreme, părea că Kashyyyk va avea propria garnizoană de trupe clone, dar după ce droizii Separatiști și mașinile de război s-au oprit, trupele au plecat. De atunci, Wookiee au canibalizat tot ce a fost lăsat în urmă.

— Pentru arme?

— Sigur că da, pentru arme. Separatiști sau nu, ei încă mai au dușmani... Specii care vor să îi exploateze.

Cudgel i-a condus pe toți la baza scobită a copacului și, în final, la un turbolift care accesa nivelurile superioare ale orașului Kachirho.

La fel ca tot ceea ce văzuse de când părăsise platforma de aterizare, turboliftul era un amestec ingenios de lemn și aliaj, tehnologia care îl conducea fiind ascunsă cu artă. Și la fiecare nivel, uimirea ei creștea. Pe lângă platformele exterioare care creșteau ca niște mlădițe din trunchi, arborele conținea camere interioare vaste, cu podele din parchet strălucitor și pereți curbați încrustați cu mozaicuri din lemn și aliaj. Nu părea să existe vreo linie dreaptă, și oriunde se uita Starstone, vedea Wookiee angajați în construcții, sculpturi, șlefuire... la fel de devotați muncii lor cum fuseseră Jedi în modelarea Templului. Cu excepția faptului că Wookiee nu se supuseseră simetriei sau ordinii; mai degrabă, își lăsaseră creațiile să iasă natural din lemn. De fapt, ei păreau să invite un anumit tip de imperfecțiune – un detaliu care să atragă privirea, să creeze un întreg panou de perete sau o întindere de podea.

Pasarele și poduri acoperite străbăteau interiorul arborelui, iar deschiderile neregulate aduceau verdele Kashyyykului în interior. La fiecare cotitură, la fiecare spirală de scară sau stație de turbolift, priveliștile exterioare ale lacului, ale pădurii și ale stâncilor abrupte erau încadrate de deschideri și fante lucrate neliniar. Ceea ce îi

lipsea lui Kachirho în materie de culoare, compensa prin strălucire și patină profundă.

La aproximativ 50 de metri deasupra lacului, Jedii fură conduși într-un fel de cameră centrală de control, care dădea spre apa strălucitoare și era poate cel mai pur exemplu de până acum al capacității Wookieelor de a combina elementele organice și tehnologia. Ecranele consolelor și holoproiectoarele arătau vederi ale platformei de aterizare, precum și operațiunile de încărcare de pe orbită.

Acolo, escortele lor schimbă mărături, pufnete și gemete în surdină cu alți doi Wookiee, unul dintre ei fiind cu siguranță cel mai înalt pe care îl văzuse Starstone.

— Acesta este Chewbacca, spuse Cudgel, prezentându-l pe cel mai scund dintre cei doi, iar acesta este unul dintre șefii războinici din Kachirho, Tarfful.

Starstone se prezentă pe sine și pe restul Jedilor, apoi să lăsă pe un taburet frumos sculptat, construit pentru ființe de talie umană. Scaune similare fură aduse în grabă în cameră, împreună cu perne moi și farfurii cu mâncare.

În timp ce toate acestea se petreceau, Tarfful și Chewbacca erau informați de Lachichuk. Benzile de bronz îi strângeau căpeteniei părul lung în ciucuri groși ca o funie, care îi cădeau până la talie. Curelele de umăr ale centurii diagonale se uneau la pectoralii ornamentați. Chewbacca, a cărui blană neagră avea vârfuri de scorțișoară și nu era nici pe departe la fel de lungă ca cea a lui Tarfful, purta o centură diagonală simplă, despre care Starstone credea că ar putea servi și ca bandulieră pentru muniție.

Când toată lumea fu așezată și Wookiee terminară de vorbit, Cudgel spuse:

— Căpetenia Tarfful înțelege și aplaudă curajul de care ați dat dovadă venind pe Kashyyyk, dar îl întristează să vă raporteze că nu are decât vești triste pentru voi.

— Sunt... morți? întrebă Starstone.

— Se presupune că Maestrul Vos a fost ucis de focul tras de un tanc, explică Cudgel, Maestra Unduli de focuri de blaster.

— Și Maestrul Yoda? întrebă ea liniștită.

Tarfful și Chewbacca intrară într-o conversație lungă – aproape o dezbatere – înainte de a vorbi cu Cudgel, ale cărui sprâncene se ridicară surprinse.

— Se pare că Yoda a scăpat de pe Kashyyyk într-o navetă de evacuare. Chewbacca, aici de față, spune că l-a cărat pe Yoda pe umerii lui până la navetă.

Starstone se ridică în picioare, aproape răsturnând un platou cu mâncare.

— E în viață?

— Ar putea fi, spuse Cudgel după o clipă. După plecarea ultimilor soldați clone, Wookiee au căutat capsula în spațiul local, dar nu au recepționat nicio transmisie a balizei de ajutor.

— Capsula era capabilă de hiperspațiu?

Cudgel clătină din cap.

— Dar ar fi putut fi recuperată de o navă în trecere.

Wookiee conversară între ei, iar Cudgel îi ascultă cu atenție.

— Există o șansă să fi fost recuperat.

Starstone se uită la Tarfful.

— Ce te face să crezi asta?

Cudgel își trecu mâna peste gură.

— Senatorul Wookiee Yarua a raportat că zvonurile care circulă în Senat susțin

că Yoda a condus un atac asupra Împăratului Palpatine chiar în Rotonda Senatului.

— Și?

— Același zvon spune că a fost ucis.

— Maestrul Yoda nu pierde nicio luptă, spuse Siadem Forte de pe scaunul său. Cudgel îi întoarse un semn de simpatie din cap.

— Mulți dintre noi obișnuim să spunem asta despre Jedi.

Starstone rupse tăcerea care se așternuse în camera de control.

— Dacă Maestrul Yoda este în viață, atunci există speranță pentru noi toți. El ne va găsi înainte să-l găsim noi pe el.

Se simțea reînnoită; din nou plină de speranță.

— Tarfful întreabă ce ai de gând să faci acum, spuse Cudgel.

— Presupun că ne vom continua căutările, spuse Starstone. Maestrul Kenobi a fost pe Utapau și încă nu s-a auzit nimic de el.

Tarfful scoase ceea ce sună ca un geamăt susținut.

— Este onorat să vă ofere un adăpost sigur pe Kashyyyk, dacă doriți. Wookiee pot face să pară că sunteți clienți valoroși.

— Ai face asta pentru noi? îl întreabă Starstone pe Tarfful.

Răspunsul lui fu laconic.

— Wookiee au o mare datorie față de Jedi, traduse Cudgel. Iar datoriile lor sunt întotdeauna onorate.

Un semnal sună de la una dintre console, iar Cudgel și Wookiee se adunară în jurul unui ecran. Expresia umanului era gravă când porni spre Jedi.

— Un transportor Imperial de trupe coboară spre platforma Kachirho.

Fața lui Starstone își pierdu culoarea.

— Nu trebuia să venim aici, spuse ea brusc. V-am pus pe toți în pericol!

Capitolul 39

Până când Cudgel s-a întors la platforma de aterizare, situația scăpase deja de sub control. Cu puștile blaster ridicate și înfruntând mai mult de o sută de Wookiee foarte indignați, două echipe de trupe de șoc erau desfășurate în jurul navei purtătoare de trupe care îi adusese la Kachirho, la aproximativ o jumătate de kilometru de locul unde era parcat transportorul Jedi.

— Sau ai de gând să ne spui că armele voastre sunt toată permisiunea de care aveți nevoie? îi spunea omul de legătură Comandantului trupelor în timp ce Cudgel se grăbea să se apropie.

Armura ofițerului era marcată cu verde, iar el purta o fustă scurtă de campanie. Arma lui de șold era încă în toc, dar vocea lui îmbunătățită electronic era plină de amenințare.

— Autorizația a fost acordată de Comandamentul și Controlul Sectorului Trei. Dacă aveți vreo plângere, adresați-vă Guvernatorului regional.

— Comandante, spuse Cudgel pe un ton politicos, vă pot fi de folos?

Ofițerul făcu un gest larg către Wookiee adunați.

— Doar dacă reușești să le faci pe bestiile astea să-mi răspundă la întrebări.

Mugetele și răgetele furioase se ridicară din mulțime.

— S-ar putea să vrei să găsești un mod mai corect politic de a te referi la indigenii de pe Kashyyyk, Comandante.

Din spatele căștii cu vizor T, soldatul spuse:

— Nu sunt aici să fiu diplomat. Pot să urle cât vor. Se uită la Cudgel. Identifică-te.

— Sunt cunoscut drept Cudgel, peste tot pe aici.

— Care îți sunt îndatoririle aici?

— Ajut comerțul. Probabil că vă pot pune la dispoziție o selecție frumoasă de produse, dacă sunteți interesați.

— La ce ne-ar trebui lemnul?

— Ce, nu aveți focuri de tabără?

Mulțimea hohoti de râs, iar Comandantul își puse mâna dreaptă înmănușată pe blaster.

— Vor fi focuri destul de curând... Cudgel. Chiar acolo unde să le poți vedea.

— Nu sunt sigur că înțeleg ce vrei să spui, Comandante.

Ofițerul își ajustă poziția, pregătindu-se pentru acțiune.

— Kashyyyk adăpostește dușmani ai Imperiului.

Cudgel clătină din cap.

— Dacă există dușmani ai Imperiului aici, Wookiee nu sunt conștienți de ei.

— Sunt Jedi aici.

— Vrei să spui că voi chiar ați ratat câțiva?

Comandantul își ridică mâna stângă și îl împunse puternic pe Cudgel în piept.

— Ori ne sunt predați imediat, ori distrugem acest loc, începând cu tine. La semnalul Comandantului, trupele de șoc începură să se împrăstie. Cercetați zona de aterizare și orașul arborilor! Toți cei care nu sunt indigeni vor fi prinși și aduși aici!

Wookiee dezlănțuiră un cor de țipete asurzitoare.

Cudgel se dădu înapoi din raza de acțiune a pumnului Comandantului.

— Nu le place când oamenii aduc murdăria aici.

Scoțându-și arma din dotare, Comandantul spuse:

— Am terminat cu tine.

Dar cuvintele abia ieșiseră din enunțiatorul căștii Comandantului când un Wookiee năvăli înainte, smulgându-i blasterul din mână și aruncându-l în transportorul de trupe cu atâta forță încât antebrațul și cotiera comandantului au rămas în strânsoarea Wookieeului. În același timp, câteva trâmbițe Wookiee răsunară în depărtare.

Soldații se întoarseră, acoperindu-se reciproc, în timp ce mulțimea adunată începuse să înainteze spre ei. Un zgomot șuierător zgudui cerul vestic. Două nave de luptă coborâra din vârful copacilor pentru a întări echipele de înaintare, iar trupele de șoc coborâra în rapel din compartimentele navelor.

Grăbindu-se să ajungă pe platforma de aterizare, noii sosiți se opriră brusc la auzul șuieratului familiar al aprinderii săbiilor de lumină.

În centrul unei jumătăți de duzină de Jedi înarmați cu săbii se afla o tânără femeie cu părul foarte negru, cu arma ridicată deasupra umărului drept.

— Am auzit că ne căutați, spuse ea.

* * *

Aflat pe puntea *Exactorului*, Vader privea îndepărtatul Kashyyyk prin ferestrele din față ale navei. Comandantul Appo se apropie de el de la unul dintre posturile de serviciu.

— Lord Vader, conflictul a început. Comandanții teatrelor de luptă vă așteaptă ordinele.

— Apelează-i, Comandante, și vino cu mine în sala de ședințe.

Părăsind puntea, Vader intră într-un spațiu adiacent chiar când holoimaginile se defineau deasupra unui inel format din mai multe holoproiectoare.

Appo intră prin trapa în spatele lui, așteptând lângă perimetrul inelului.

Membri ai noii amiralități a Împăratului, Comandanții erau oameni, îmbrăcați în jachete și pantaloni de uniformă. Cu siguranță, fiecare dintre ei fusese informat că Vader urma să fie tratat cu același respect cu care îl tratau pe Împărat, dar Vader putea vedea pe chipurile lor fantomatice că încă nu se hotărâseră în privința lui.

Era el om, mașină, ceva între cele două? Era clonă, Jedi apostat, Sith?

Kashyyyk le va spune tot ce au nevoie să știe, gândi Vader. *Sunt ceva de temut.*

— Comandanți, vreau să vă poziționați forțele de intervenție pentru a acoperi toate centrele majore de populație. O hologramă ieșea dintr-un holoproiector din afara inelului, detaliind Kashyyyk și orașele-arbore Kachirho, Rwookrrorro, Kepitenochan, Okikuti, Chenachochan și altele.

— În plus, vreau să fie desfășurate crucișătoare Interdictor pentru a împiedica orice navă să sară în hiperspațiu.

— Domnule Amiral Vader, spuse unul dintre bărbați. Wookiee nu au arme la distanță sau scuturi de apărare planetară. Bombardamentul orbital ar simplifica foarte mult lucrurile.

Vader decise să nu facă o problemă din *onoarea* deplasată.

— Poate, Comandante, spuse el, dacă acesta ar fi un exercițiu de distrugere. Dar din moment ce nu este, vom folosi planul meu.

— Am ceva experiență cu Wookiee, spuse altul. Nu vor fi luați în captivitate fără lupte.

— Mă aștept la lupte, Comandante, spuse Vader. Dar vreau să fie luați cât mai mulți în viață – masculi, femele și pui. Ordonați trupelor voastre să îi scoată din orașele lor arboricole în spații deschise. Apoi folosiți orice mijloace avem la dispoziție pentru a-i dezarma și a-i supune.

— Kashyyyk găzduiește mulți negustori, spuse un al treilea.

— Victime ale războiului, Comandante.

— Intenționați să ocupați planeta? întrebă același om.

— Nu asta este intenția mea.

— Scuzați-mă, domnule, dar atunci ce ar trebui să facem cu zecile de mii de prizonieri Wookiee?

Vader îl privi pe cel care îl provocase.

— Adunați-i în izolare și țineți-i închiși până când își acceptă înfrângerea. Apoi veți primi alte ordine.

— De la cine? spuse cel care îl tot provoca.

— De la mine, Comandante.

Comandantul își încrucișă brațele cu o ușoară dezamăgire.

— De la tine.

— Se pare că ai o problemă cu asta. Poate dorești să vorbești cu Împăratul?

Comandantul se grăbi să adopte o postură mai militară.

— Nu, bineînțeles că nu... Lord Vader.

Din ce în ce mai bine, gândi Vader.

— Unde veți fi, Lord Vader? întrebă primul.

Vader se uită la toți înainte de a răspunde.

— Sarcina mea nu trebuie să vă preocupe. V-ați primit ordinele. Acum îndepliniți-le.

* * *

Oricât ar fi încercat să se convingă că acțiunile ei erau justificate, că armata de clone devenise inamicul nu doar al Jedilor, ci și al democrației și libertății, Starstone nu se putea abandona complet luptei. Create pentru a servi Republica, trupele, ca și Jedii, căzuseră victime trădării lui Palpatine.

Iar acum mureau de mâna celor care *ajutaseră* la crearea lor.

Asta e greșit, complet greșit, își spuse ea. Și totuși, evident, noțiunea de ironie tragică nu fusese încorporată în programarea clonelor. Soldații voiau să o omoare. Doar lama albastră a sabiei de lumină stătea între ea și o moarte sigură.

Trupele de șoc care aterizaseră primele erau deja moarte, din cauza proiectilelor de blaster, a săgeților, a loviturilor de sabie, a loviturilor cu bâte de război și, ocazional, din cauza unor picioare uriașe și păroase. Dar din cer cădeau din ce în ce mai multe nave Imperiale – nave de luptă, transportoare, zeci de platforme de două persoane pentru sprijinul infanteriei. Mai rău, se zvonea că incursiunea nu se limita la Kachirho, ci se repeta în toate orașele arboricole de pe planetă. Dacă zvonurile erau adevărate, atunci Jedii nu erau prioritari. Imperiul se

folosea doar de prezența lor pentru a justifica o invazie la scară largă. Iar faptul că forțele Imperiale se abțineau de la lansarea bombardamentelor orbitale îi spunea lui Starstone că scopul final era altul decât distrugerea speciei.

Trupele primiseră ordin să nu provoace un număr mare de morți, ci să se întoarcă cu prizonieri. Starstone se considera responsabilă. Voit sau nu, ea oferise Imperiului motive pentru a invada. Forte și Kulka greșiseră că urmaseră conducerea ei. Ea nu era un Maestru. Ar fi trebuit să-l asculte pe Shryne.

Împrejurimile de stânci și copaci înalți făceau dificil pentru navele mari să planeze sau să aterizeze în afara perimetrului platformei de aterizare. Lacul care dădea spre Kachirho era suficient de întins pentru a găzdui un Distrugător din clasa *Victory*, dar o ofensivă ulterioară ar fi presupus luarea cu asalt a țărmului, așa cum încercaseră să facă Separatiștii, iar Kachirho, cu o înălțime de aproape patru sute de metri, reprezenta un bastion formidabil. Adevărate fortărețe naturale, copacii wroshyr nu numai că respingeau proiectilele blaster obișnuite, dar ofereau și sute de platforme defensive. Mai important, copacii care rezistau de mii de ani nu erau ușor de ars, darămite de dezrădăcinat sau doborât. Fără a folosi turbolasere și resemnându-se cu un număr masiv de morți, forțele Imperiale se confruntau cu o bătălie istovitoare.

Judecând după modul în care desfășuraseră navele de luptă și transportoarele de trupe, Comandanții Imperiali de pe Kashyyyk se bazau pe faptul că Wookiee nu aveau arme pentru lovituri la distanță și prea puțină apărare antiaeriană. Dar nu luaseră în considerare miile de mașini de război care fuseseră abandonate de forțele Separatiste și Republicane deopotrivă în urma angajamentului de pe arhipelagul Wawaatt – droizi tanc, platforme de rachete, droizi păianjen și crab, vehicule de teren și transportoare de trupe. Și tocmai acum, Wookiee puneau în valoare tot ceea ce salvaseră.

Navele Imperiale de luptă nu puteau coborî sub nivelul copacilor fără riscul de a fi spulberate din cer de artileria rechiziționată care fusese mutată pe cele mai înalte platforme din Kachirho sau de navele cercetaș dotate cu tunuri laser. Mai aproape de sol, navele de luptă care reușeau să se sustragă rachetelor se trezeau atacate de catamarane echipate cu lansatoare de rachete și aruncătoare cu repetiție.

Trupele care încercau să coboare în rapel de pe navele incapacitate erau luate la țintă de grindina de săgeți de aruncătoare, de proiectile roșii de blaster din puștile mai înalte decât Starstone, pe care le foloseau uneori grupurile de Wookiee care se legănau pe liane împletite de pe platformele orașelor arboricole. Puștii soldați care supraviețuiau barajelor aeriene și ajungeau la sol se confruntau cu focul concentrat din cuiburi de blastere înalte din copaci, salve de grenade și ploi de resturi înroșite care sfârâiau prin bolta de frunze.

Luptând alături de Tarfful, Chewbacca și sute de războinici Wookiee, Starstone și ceilalți Jedi erau încă implicați în lupta haotică de pe platforma de aterizare. Folosind scuturi sculptate și blastere excentrice, femelele Wookiee luptau la fel de feroce ca și masculii, iar mulți dintre negustorii de pe alte lumi contribuiau, recunoscând că Imperiul nu avea nicio intenție să-i menajeze. Armele inteligent ascunse în nave și transportoare ținteau tot ceea ce ratau Wookiee, iar multe feriboturi urcau în viteză, cu intenția de a transporta familii întregi de Wookiee în siguranță.

În zonele în care luptele luau sfârșit, multe femele și pui de Wookiee se

retrăgeau din orașul-arbore sau evacuai nivelurile inferioare ale orașului Kachirho pentru a se refugia în pădurea înaltă.

Starstone se întreba cât de mult era dispus Imperiul să riște pe Kashyyyk. Se gândiseră slugile lui Palpatine că dacă erau confrunțați cu prizonieratul, Wookiee ar putea să-și părăsească orașele arboricole și să devină o forță rebelă de talia celei cu care Marea Armată încă nu se confruntase?

Gândul acesta îi oferi un moment de consolare. Apoi zări ceva care îi accelera inima. Simțindu-i distragerea bruscă, Forte și Kulka îi urmăriră privirea până la nivelul mediu al orașului Kachirho, unde o navetă Imperială neagră se îndrepta spre unul dintre balcoanele enorme ale orașului arboricol.

— Este Vader, spuse Starstone când o întrebară cei doi Cavaleri Jedi.

— Ești sigură? întrebă Forte.

La semnul aprobator din cap al lui Starstone, Kulka făcu un gest larg către luptele în curs.

— Este mai mult despre noi decât știu Wookiee.

Starstone închise scurt ochii și forță o expirație hotărâtă.

— Atunci depinde de noi să facem să fie *despre Vader*.

Capitolul 40

Conducând un exod de femele și tineri de la cele mai joase niveluri ale orașului Kachirho, Chewbacca se gândea la propria lui familie din îndepărtatul Rwookrrorro, care se pare că era și ea sub asediu. Rwookrrorro era la zile distanță pe jos, dar la doar câteva minute cu nava. Va ajunge acolo într-un fel sau altul.

La stânga lui, cei șase Jedi care luptaseră alături de el aproape o oră se îndreptară brusc spre wroshyrul central al orașului Kachirho. Ridicându-și privirea, Chewbacca nu văzu nicio amenințare semnificativă, cu excepția unei nave de clasă *Theta* care suferea focuri grele în timp ce încerca să-și plieze aripile și să se așeze pe unul dintre balcoanele orașului arboricol. Mai sus, cerul era străbătut de raze laser, și era încă plin de nave de luptă, amintind straniu de ceea ce se întâmplase cu doar câteva săptămâni în urmă, când Separatiștii își lansaseră invazia. Navele cercetaș Wookiee și o serie de nave ale comercianților se angajau în luptă cu navele Imperiale, dar rezultatul era clar. Numărul mare de nave de luptă care coborau era dovada existenței unei flote considerabile de nave capitale pe orbită. Deși Wookiee reușiseră să respingă primul val, era cu siguranță doar o chestiune de timp până când distrugătoarele vor deschide focul. Și apoi avea să fie doar o chestiune de timp până când Kashyyyk va cădea.

Oricine credea că Jedii sunt responsabili pentru că Imperiul venise pe Kashyyyk nu înțelegea natura puterii. Din momentul în care soldații brigăzii Comandantului Gree se întorseseră împotriva lui Yoda, Unduli și Vos, Chewbacca, Tarfful și bătrânii din Kachirho înțeleseseră adevărul: în ciuda întregii retorici despre impozitare, comerț liber și descentralizare, nu exista nicio diferență reală între Confederație și Republică. Războiul nu era nimic mai mult decât o luptă între două rele, cu Jedii prinși la mijloc, totul din cauza loialității lor nepotrivite față de un guvern pe care ar fi trebuit să-l abandoneze și față de un jurământ care le înlocuise jurământul de a servi Forța mai presus de orice. Dacă exista vreo diferență între Separatiști și noii Imperialiști, aceasta era că cei din urmă aveau nevoie să își legitimeze invazia și ocupația, ca nu cumva alte specii amenințate să se revolte cât timp mai aveau o șansă. Dar o planetă putea cădea fără ca specia ei să fie învinsă; o planetă putea fi ocupată fără ca specia ei să fie întemnițată. Asta era ceea ce deosebea Kashyyyk de restul.

Cu rucsacurile pentru spate și șold pline cu mâncare și rații de supraviețuire, Wookiee coborau scările orașului, treceau în viteză pe pasarele și dispăreau în vegetația deasă care înconjură lacul. Construite ca o apărare împotriva atacurilor pe furiș ale negustorilor de sclavi Trandoshani, sute de rute de evacuare bine întreținute, pline cu arme și provizii, porneau din Kachirho și străbăteau stâncile izolate până la pădurea înaltă de dincolo. Mai exact, Wookiee chiar și de doisprezece ani, proaspăt ieșiți din ceremoniile *hrrtayyk* de maturizare, știau cum să construiască adăposturi, cum să confecționeze unelte din tulpini de frunze uriașe și cum să facă frânghii. Știau care sunt plantele și insectele comestibile, unde se află izvoarele de apă dulce, care sunt zonele în care se ascund reptilele periculoase sau felinele prădătoare.

În ciuda tuturor elementelor de înaltă tehnologie pe care le încorporaseră în viața lor, Wookiee nu se considerau niciodată separați de marea pădure de pe Kashyyyk, care le putea oferi singură tot ce aveau nevoie pentru a supraviețui, atât timp cât era necesar.

* * *

Țintită de un atac antiaerian neașteptat, naveta lui Vader se îndreptă spre cel mai mare dintre balcoanele arboricole ale orașului Kachirho, cu scuturile sale defensive puternice ridicate și cu laserele cvadruple scuipând foc necruțător spre o pereche de platforme droide de arme pe care Wookiee le instalaseră în masiva fortăreață arboricolă. Proiectilele de la armele din față ale navetei reduceră platformele de rachete la grămezi de zgură și loviră coloanele și grinzile de lemn ale balconului, umplând aerul cu așchii tari precum cuiele. Exploziile aruncară trupurile apărătorilor blănoși ai lui Kachirho în lung și în lat. Aruncați de pe etaj, unii plonjară spre sol, la o sută de metri mai jos.

În spațiul cabinei navetei zguduite, lui Vader i se adresă holoimaginea unuia dintre Comandanții forței operaționale.

— Atacurile noastre sunt respinse la nivel planetar, Lord Vader. Așa cum am crezut că am clarificat, Wookiee nu iau ușor amenințarea cu captivitatea. Deja abandonează orașele-arbore pentru pădurile înalte. Dacă pătrund suficient de adânc, vom avea nevoie de luni, poate chiar ani, pentru a-i dezrădăcina. Chiar și atunci, costul pentru noi va fi mare, în termeni de material și vieți.

Vader dezactivează captarea audio a holoproiectorului și se uită peste culoar la Comandantul Appo.

— Ești de acord, Comandante?

— În acest moment pierdem prea mulți soldați, zise Appo fără ezitare. Acordați permisiunea Comandanților de nave să inițieze un bombardament chirurgical de pe orbită.

Vader se gândi la asta o clipă. Nu-i plăcea să se înșele, cu atât mai puțin să admită că se înșelase, dar nu vedea nicio altă cale de ieșire.

— Puteți începe bombardamentul, Comandante, dar asigurați-vă că păstrați Kachirho pentru final. Am afaceri de rezolvat aici.

Pe măsură ce holoimaginea dispărea, Vader se întoarse spre micul hublou al cabinei, meditănd la locul unde se afla prada sa Jedi și la natura capcanei pe care i-o întinseseră. Gândul de a îi înfrunța îi stârni nerăbdarea și furia.

Cu aripile ridicate, naveta făcu o aterizare dură pe nivel, proiectilele de la blasterile Wookiee izbindu-se de fuzelaj. Când rampa se întinse, Appo și trupele sale se grăbiră să iasă afară, cu Vader chiar în spatele lor, lama sa aprinsă respingând focul din toate părțile. Trei soldați căzură înainte să ajungă la doi metri de rampă.

Wookiee se adunaseră, trăgând din spatele baricadelor improvizate și din traversele înalte de deasupra balconului. Ridicând naveta cu puterea repulsorului, pilotul clonă purtă nava într-o întoarcere de 180 de grade lovind zona cu salve laser.

În același timp, doi Wookiee cu încărcături explozibile în rucsarurile de pe umeri ieșiră din ascunzătoare și reușiră să arunce explozibili prin trapa deschisă a navetei. O explozie asurzitoare spulberă una dintre aripi și trimise nava învărtindu-se și derapând până la marginea nivelului.

Contraatacând, Vader trecu printre fântânile de apă pentru a-i ataca pe Wookiee. Cu sabia purpurie tăind în stânga și în dreapta, el pară loviturile de blaster și ampută membre și capete. Strigând și urlând, arătându-și colții și agitându-și brațele lungi, Wookiee încercară să-și păstreze pozițiile, dar nu se confruntaseră niciodată cu ceva ca el, nici măcar în cele mai întunecate adâncuri ale pădurii primordiale de pe Kashyyyk. La fel de înalt ca unii dintre ei, Vader se avântă în luptă, sabia lui despicând scuturi de război sculptate complicat, trimițând blastere și aruncătoare de săgeți încoace și încolo, dând foc hainelor din păr și lăsând în urma lui o mulțime de cadavre.

Tocmai îi făcea semn lui Appo și celorlalți soldați să înainteze când străfulgerări de lumină albastră îi atraseră atenția și se îndreptă spre sursă. Ieșind de pe un pod acoperit ancorat de trunchiul copacului uriaș, șase Jedi se năpustiră asupra trupelor care atacau, făcând cu soldații lui Appo exact ce făcuse Vader cu Wookiee. Trecând prin ofensivă, trei Jedi alergară până la Vader. Acesta o recunoscu pe femeia mică, cu părul negru, dintre ei și își înclină sabia în semn de salut.

— M-ai scutit de necazul de a te căuta, Padawan Starstone. Ceilalți trebuie să fie cei pe care i-ai adunat accesând baliza Templului.

Ochii întunecați ai lui Starstone îl străpunseră.

— Ai pângărit Templul punând piciorul în el.

— Mai mult decât crezi, îi spuse el.

— Atunci vei plăti și pentru asta.

El înclină sabia în fața lui, cu vârful îndreptat ușor în jos.

— Te înșeli amarnic, Padawan. Tu ești cea care va plăti.

Capitolul 41

Înainte ca Starstone să poată face o mișcare, Siadem Forte și Iwo Kulka ieșiră în față ei și îl atacă pe Vader. La fel ca mulți Cavaleri Jedi, cei doi erau familiarizați cu relatările despre ceea ce se întâmplase pe Geonosis când Obi-Wan Kenobi și Anakin Skywalker merseseră după Lordul Sith, Conte Dooku. Astfel, Forte și Kulka merseră în echipă, fiecare dintre ei folosind un stil radical diferit de sabie, hotărâți să îl dezechilibreze pe Vader. Dar Vader rămase ca o statuie, cu lama îndreptată spre pământ, până în momentul în care cei doi Jedi își declanșară atacul. Apoi, în timp ce cele trei lame se uneau în împrăstieri de lumină orbitoare și sunete statice, el se mișcă. Forte și Kulka erau dueliști pricepuți, dar Vader nu numai că era mai rapid decât își amintea Starstone că fusese pe Murkhana împotriva Maestrei Chatak, dar și mai agil. Își folosea puterea impresionantă pentru a pune capăt rapid învățurilor fanteziste ale adversarilor săi, care se prăbușeau în fața loviturilor puternice ale lamei sângerii a lui Vader. Cei doi Cavaleri Jedi încercau mereu să-și modifice stilul, dar Vader avea un răspuns pentru fiecare atac, paradă și ripostă.

Stilul său împrumuta elemente din toate tehnicile de luptă, chiar și de la cele mai înalte și periculoase niveluri, iar mișcările sale erau clare și imprevizibile. În plus, previziunea sa remarcabilă îi permitea să anticipeze strategiile și manevrele lui Forte și Kulka, lama sa fiind întotdeauna cu un pas înaintea lor, în ciuda prinderii cu două mâini pe care o folosea. Jucându-se cu Jedi, îl atinse pe Forte pe umărul stâng, apoi pe coapsa dreaptă; pe Kulka, îl străpunse ușor în abdomen, apoi rase carnea de pe partea dreaptă a feței Ho'Dinului. Văzându-i pe cei doi Cavaleri Jedi căzând în genunchi, tresărind de durere, Padawana Klossi Anno se desprinsese de locul în care îi ajuta pe Jambe și Nam să lupte cu trupele și ajunse la Vader cu un pas înaintea lui Starstone. Făcând un pas în lateral, Vader o tăie pe spate, făcând-o să se prăbușească pe balcon; apoi se întoarse asupra lui Forte și Kulka chiar când aceștia se ridicau în picioare și îi decapită. Din spatele lui Vader veniră Jambe și Nam, niciunul dintre ei fiind un luptător experimentat, iar Vader îi elimină imediat din luptă, amputându-i brațul drept lui Jambe și piciorul drept lui Nam.

Spre groaza ei, Starstone își dădu seama că era brusc singură cu Vader, care le făcu imediat semn soldaților săi să o lase în seama lui și să se dedice măcelăririi puținilor Wookiee rămași pe acel nivel.

— Acum tu, Padawan, spuse el, în timp ce începea să o încercuiască.

Apelând la Forță, Starstone se năpusti asupra lui cu furie, lovind sălbatic și repetat, și cu mânie. La câteva momente după atac, înțelese că Vader doar îi permitea să se descarce, așa cum făcea adesea Maestrul de sabie al Templului cu elevii, lăsându-i să creadă că îl resping, când de fapt îi încuraja doar să se epuizeze înainte de a-i dezarma dintr-o singură mișcare rapidă.

Așa că se retrase, modificându-și strategia și liniștindu-se.

Vader este atât de înalt, atât de impunător... Dar poate că o să pot să mă strecur pe sub sau în interiorul gârzii lui, așa cum a făcut Maestra Chatak...

— Gândurile te dau de gol, Padawan, zise el. Nu trebuie să-ți iei timp să gândești. Trebuie să acționezi din impuls. În loc să-ți reprimi furia, apelează la ea!

Folosește-te de ea ca să mă învingi.

Starstone simulă un atac, apoi ocoli și aplică o lovitură de tăiere. Ținându-și sabia cu o singură mână, îi pară lama și se repezi în față. Ea se dădu la o parte în ultima clipă, dar el continuă să o atace, răspunzând la loviturile ei tot mai frenetice cu altele mai dure și împingând-o inexorabil spre marginea balconului.

Își smucea lama precis și economic, forțând-o să se dea mereu înapoi... Se simțea ca și cum s-ar fi luptat cu un droid, dar unul programat să contracareze cele mai bune stratageme ale ei. Scăpând de sub lovitura largă a lamei purpurii, ea sări în sus, în siguranță. Dar doar pentru o clipă.

— Ești sperioasă, Padawan.

Transpirația îi picura în ochi. Încerca să se centreze în Forță. În același timp, era vag conștientă de un sunet nou în aer, care pătrundea prin haosul bătăliei de dedesubt. Și chiar atunci, o navă familiară se prăbuși pe nivelul de lângă naveta avariata, două siluete la fel de familiare sărind din trapă chiar în timp ce nava era încă în mișcare. Deodată, și parcă de la sine, mânerul mânjit de sânge al sabiei Maestrului Forte sări de pe podeaua balconului, trecând pe lângă fața mascată a lui Vader pentru a se înfige în mâna uneia dintre siluete și a se aprinde. Un gălgâit se auzi de undeva din apropierea navei nou sosite, iar ceva metalic lovi podeaua și începu să se rostogolească înainte. Cu mantia fluturându-i, Vader se întoarse pentru a vedea capul cu cască al Comandantului Appo care se odihnea la picioarele sale.

La câțiva metri distanță, Roan Shryne stătea cu picioarele desfăcute la lățimea umerilor, lama albastră a lui Forte fiind înclinată sus și într-o parte. Alături de el, cu blasterele în ambele mâini cu șase degete, Archyr doboră fiecare soldat care se apropia.

— Pleacă de lângă el! strigă Shryne către Starstone.

Ea rămase cu gura căscată la el.

— Cum ai...

— Filli ne ținea la curent. Acum dă-te la o parte – repede!

Vader nu făcu niciun efort pentru a o împiedica să se strecoare pe lângă el.

— Foarte emoționant, Shryne, spuse el după o clipă. O tratezi ca pe eleva ta personală.

Shryne făcu un gest larg.

— Olee, du răniții în navă! Avansând spre Vader, continuă: Eu sunt cel pe care îl vrei, Vader. Așa că acum ai șansa. Eu în locul lor.

— Shryne, nu..., începu Starstone.

— Ia răniții! i-o tăie el. Julia vă așteaptă.

— Nu te părăsesc!

— Te voi ajunge din urmă când voi termina cu el.

Vader se uită de la Shryne la Starstone.

— Ascultă-ți Maestrul, Padawan. El a pierdut deja doi învățăcei. Sunt sigur că nu vrea să piardă un al treilea.

Revenindu-și în fire, Starstone se grăbi să-i ajute pe Lambe, Klossi, Nam și câțiva Wookiee să urce la bordul navei. Hotărâtă să-și liniștească temerile pentru Shryne, se forță să nu se uite la el, dar îl simțea cum se întindea cu Forța spre ea.

Este din nou un Jedi.

Capitolul 42

Cu navele de luptă învărtindu-se în jurul oraşului Kachirho ca insectele revărsate dintr-un stup deranjat, Skeck propulsă nava de desant peste marginea balconului şi plonjă spre platforma de aterizare asediată. Rafalele şenilatelor Imperiale de artilerie zgâriară şi arseră nava, în interiorul căreia Starstone stătea prăbuşită în genunchi, cu braţul în jurul lui Klossi Anno, care intra şi ieşea din starea de conştiinţă, rana de pe spate fiind ca un şanţ înnegrit. Dincolo de compartimentul înghesuit al pasagerilor, Lambe şi Nam, cu faţa albă de frică, îşi îngrijeau membrele amputate şi apelau la Forţă pentru a nu intra în şoc.

Wookiee se înghesuiau, mugind de furie sau scâncind de durere. Doi dintre cei pe care Starstone şi Archyr îi aduseseră la bord erau morţi.

Cine este Vader? se întrebă ea. *Ce este?*

Se uită din nou la rana lui Klossi, apoi la cea din partea superioară a braţului ei, pe care nici măcar nu simţise că o suferise. Modul lui Vader de a-i tăia era o marcă Sith. *Va putea Shryne să-l învingă?*

— Ține-te bine! strigă Archyr de pe scaunul copilotului navetei. Asta va fi una de neuitat!

Sheck luă repede nava în primire. În timp ce repulsoarele afectate reuşeau să o menţină în aer, nava se înclină brusc într-o parte. Ca urmare, aripa de pe acea parte făcu primul contact cu platforma, săpând o brazdă zdrenţuită în suprafaţa de lemn şi punând nava într-o rotire care o trimise să se izbească de un feribot parcat, aflat într-o stare şi mai jalnică. Capul lui Starstone se izbi de perete cu atâta forţă încât văzu stele. Lăsând-o uşor pe Klossi jos, îi verifică pe Lambe şi Nam. Apoi ieşi prin trapa navei, cu Archyr în urma ei, în timp ce Skeck rămânea la comenzi.

Lumina zilei se stingea, iar aerul era plin de fum şi cenuşă de la lupte. Cerul gema de nave şi pulsa de explozii stroboscopice. Wookiee şi alte fiinţe alergau în toate direcţiile pe platforma de aterizare. În altă parte, grupurile de Wookiee, inclusiv unii dintre cei pe care îi întâlniseră Jedii, duceau răniţii la adăpost.

Multe dintre navele comercianţilor se ridicaseră, dar la fel de multe fuseseră măcelărite de navele de luptă sau erau îngropate sub dărâmăturile care căzuseră din ramurile şi membrele superioare ale oraşului Kachirho.

Principalele lupte se mutaseră la est de platformă, mai aproape de lac. Acolo, mai multe nave de luptă prăbuşite se aflau în flăcări, iar solul era plin de cadavre de Wookiee şi de soldaţi clone morţi. Forţele Imperiale luau cu asalt oraşul arborilor din toate părţile, chiar şi de pe malul îndepărtat al lacului, sosind pe speedere şi alte vehicule. Din poziţiile fortificate de la înălţimea trunchiului se revărsau salve arzătoare de blastere, dar, din cauza navelor de luptă şi a artileriei mobile, Wookiee erau împinşi încet spre pământ.

Cu capul învărtindu-i-se, Starstone se sprijini de carcasa navetei.

Filli ieşi din norii de fum, alergând ghemuit şi conducându-l pe Deran Nalual de mână stângă. Convergând spre Starstone dintr-o altă direcţie apărură Cudgel şi o duzină de Wookiee, printre care şi Chewbacca, unii dintre ei şchiopătând, alţii cu blana pătată de sânge.

— Unde sunt ceilalți? întrebă Filli, suficient de tare pentru a fi auzit pe deasupra vârtejului de fum și focuri.

Ea făcu semn spre nava de desant.

— Skeck, Lambe, Nam și Klossi sunt înăuntru.

— Forte? întrebă Filli. Kulka?

— Morți.

Deran Nalual își lăsă capul în jos și se agăță de brațul lui Filli.

— Shryne?

Cu ochii larg deschiși, ea privi balconul, ca și cum tocmai și-ar fi amintit.

— Acolo sus.

Ochii lui Filli rămaseră ațintiți asupra ei.

— *Dansatoarea Beată* e sus. Ești gata să pleci?

Ea se holbă la el.

— Să plec?

El încuviință din cap.

— Să încercăm, măcar.

Ea se uită în jur cu groază.

— Nu-i putem lăsa în situația asta! Noi am provocat asta!

Filli își strânse buzele.

— Ce s-a întâmplat cu ideea ta de a perpetua Ordinul Jedi? Îi întinse mâinile, dar ea se dădu înapoi. Dacă vrei să mori ca o eroină aici, atunci voi rămâne și voi muri cu tine, spuse el cu grijă. Dar numai dacă sunt convins că tu știi că moartea noastră nu va influența rezultatul.

— Filli are dreptate, spuse Archyr din spatele ei, strigând să fie auzit. Pedepsește-te mai târziu, Olee. Dacă vrem să supraviețuim, cu cât mai repede ne ridicăm în aer, cu atât mai bine.

Starstone își plimbă ochii peste platforma de aterizare distrusă.

— Luăm cu noi cât de mulți putem.

Auzind-o, Cudgel începu să gesticuleze către Wookiee cu care sosise.

— Chewbacca, umple nava de desant și transportorul! Bagă-i înăuntru pe toți cei pe care-i poți găsi.

O auziră și alții și nu dură mult până când zeci de Wookiee începură să vină. În scurt timp, zona era aglomerată cu mai mulți Wookiee și comercianți decât puteau găzdui cele două nave. Dar, în mijlocul înghesuiei nebune pentru spațiu la bordul navelor, navele de luptă Imperiale începură brusc să întrerupă atacul asupra orașului Kachirho. Motivul retragerii bruște deveni curând clar, când raze colosale de turbolasere țâșniră din cer, pârjolind zonele din pădurile înconjurătoare în care se aflau mii de Wookiee. Cu sunete mari și bubuitoare, crengi uriașe se rupseră din wroshyri, iar vântul fierbinte și flăcările măturară platforma de aterizare, incendiind aproape tot ce era inflamabil. Cu sunetele de explozii răsunând, Wookiee apărură urlând din pădure, cu blana arsă, înnegrită sau în flăcări.

Lui Starstone îi trebui o clipă să realizeze că se afla pe spate, pe platforma de aterizare. Ridicându-se, cu părul fluturând într-un vânt fierbinte și urât mirositor, se luptă să ajungă pe picioarele ei la timp pentru a-l auzi pe Cudgel spunând:

— Baraj orbital...

Restul cuvintelor lui fură acoperite de un zgomot tunător care începu în partea superioară a orașului Kachirho, în timp ce zeci de crengi uriașe se fracturară și

căzură, prăbușindu-se în lac și distrugând hectare de vegetație de pe mal.

Dintr-o dată, Archyr o bătu pe umăr.

— Olee, suntem cât se poate de plini și încă ne putem ridica.

Ea încuviință din cap. Filli se întoarse și porni înapoi spre transportor, doar ca să se oprească, să se întoarcă și să-i arate o privire alarmată.

— Stai! Cine o să zboare cu chestia aia?

Ea rămase cu gura căscată la el.

— Am crezut...

— Eu nu sunt pilot! Ce zici de Lambe sau Nam?

Ea își scutură capul înainte și înapoi.

— Nu sunt în stare.

Scanându-i pe toți, privirea îi căzu pe Cudgel.

— Poți pilota transportorul?

El făcuse un gest de neîncredere către sine.

— Sigur. Cu condiția să nu-ți pese că vom fi loviți în aer imediat ce ne lansăm.

Teama ei crescuse, iar sângele îi bătea în urechi. *Nu-i pot lăsa pe toți aici!* Deodată, Cudgel o strigă și îi făcu semn lui Chewbacca să înainteze.

— Chewbacca poate pilota transportorul!

Ea îi aruncă Wookieeului o privire de dubiu, apoi se uită la Cudgel pentru a se asigura.

— Poate măcar să încapă în navă?

Chewbacca lătră și gemu la Cudgel.

— Va pilota în schimbul permisiunii tale de a-l lăsa să ducă transportul înapoi la Rwookrrorro, îi explică Cudgel. Satul lui natal. Are familie acolo.

Starstone aproba deja din cap.

— Bineînțeles că poate.

— Toată lumea este la bord, strigă Archyr. Închideți nava! Întorcându-se spre Starstone, spuse: În care te urci?

Ea scutură din cap.

— Nu mă urc. Îl aștept aici pe Shryne.

— Oh, nu, nu o să faci asta, spuse el.

— Archyr, l-ai văzut pe Vader!

— Și la fel a făcut și Roan.

— Dar...

— Vom încerca să-l luăm din zbor. Archyr făcu un gest către transportor. Acum urcă la bord și spune-i lui Chewbacca să stea aproape de noi. Skeck și cu mine vă vom asigura acoperirea.

Capitolul 43

— Îmi plăcea destul de mult Comandantul Appo, spuse Vader, îndepărtând din calea sa capul amputat al ofițerului clonă în timp ce se apropia de Shryne.

Shryne își spori strânsoarea pe mânerul sabiei lui Forte și se feri prudent în lateral spre stânga, forțându-l pe Vader să-și ajusteze cursul.

— Am simțit același lucru în legătură cu Bol Chatak.

— Spune-mi, Shryne, ești tu capcana pe care sperau ceilalți să mi-o întindă?

Shryne continuă să îl înconjoare pe Vader.

— Nici măcar nu făceam parte din planul lor. De fapt, am încercat să îi conving să nu facă așa ceva.

— Dar în cele din urmă nu ai putut sta departe. Chiar dacă asta însemna să abandonezi ceea ce ar fi putut fi o carieră profitabilă ca și contrabandist.

— Pierderea Senatorului Fang Zar a fost o lovitură pentru reputația noastră. M-am gândit că ar fi mai bine să elimin concurența.

— Da, spuse Vader, ridicând un pic lama, eu sunt cel mai mare rival al tău.

Cu sabia apucată în ambele mâini, Vader făcu un singur pas înainte și execută o lovitură fulgerătoare, care aproape că smulse sabia lui Forte din mână lui Shryne. Învârtindu-se, Shryne își recăpătă echilibrul și sări, simulând o tăietură diagonală din stânga, apoi răsucind lama spre dreapta și năpustindu-se înainte. Lama ar fi putut trece de garda lui Vader, dar, în schimb, trecu prin spatele mâinii stângi ridicate a acestuia, fumul ieșind din mânușa neagră. Shryne contraatacă rapid cu o lovitură în sus la gâtul lui Vader, dar Vader se roti spre dreapta, cu lama ținută drept în fața lui în timp ce completa un cerc, aproape tăindu-l pe Shryne în două.

Îndoindu-se la talie, Shryne se dădu înapoi, parând o serie rapidă de lovituri bruște, dar puternice. Ieșind din raza de acțiune, își răsuci corpul spre dreapta, așeză lama deasupra umărului drept și se repezi înainte, lovind cu ea ca și cum ar lovi cu ciocanul. Vader respinse loviturile fără să-și modifice poziția sau să cedeze teren, dar în acest fel își lăsă trunchiul inferior și picioarele neprotejate.

Într-o clipită, Shryne căzu într-o ghemuire și făcu o piruetă. Pentru o clipă păru că lama urma să treacă clar prin genunchii lui Vader, dar acesta sări în sus, răsucindu-se pe jumătate în aer și coborând în spatele lui Shryne. Shryne se rostogoli în timp ce lama purpurie a lui Vader lovea podeaua în locul pe care tocmai îl eliberase. Ridicându-se în picioare, Shryne se aruncă în față, prinzându-l pe Vader în antebrațul drept. Rânjind, Vader își luă mâna stângă de pe mânerul sabiei pentru a atenua scânteile la locul a ceea ce ar fi trebuit să fie o rană.

Uimirea eclipsă atacul următor al lui Shryne.

— Știu că nu ai inimă, spuse el, făcând pași de ocolire, dar nu mi-am dat seama că ești în totalitate droid.

Vader tocmai era pe punctul de a răspunde când proiectile de lumină orbitoare străpunseră balconul, deschizând găuri de zece metri diametru. Marele wroshyr se zgudui ca și cum ar fi fost lovit cu toată forța unei furtuni cu fulgere, iar crengile și frunzele plouară pe ceea ce mai rămăsese din punte. Cu un sunet puternic de despicătură, o secțiune mare a balconului se desprinse, luând cu ea naveta lui

Vader.

— Uite că ți-ai pierdut *vehiculul*, spuse Shryne când putu. Cred că ești blocat aici cu mine.

Vader era la o distanță destul de mare, cu o mână și un genunchi lipite de podea, cu lama înclinată spre el. Încet, se ridică la înălțimea sa maximă, frunzele căzând în jurul său și mantia neagră fluturând în curentul descendent. Apoi, cu pași hotărâți, înaintă spre Shryne, mișcându-și lama dintr-o parte în alta.

— Nici n-aș vrea să fie altfel.

Shryne aruncă o privire rapidă în jur. Cu cea mai mare parte a palierului din spatele său spulberat și cu găuri crăpate în alte părți, începu să se retragă spre trunchiul scobit al copacului.

— Aproape că se pare că proprii tăi oameni încearcă să te omoare, Vader, spuse el. Poate că nu le place ideea ca un Sith să-l influențeze pe Împărat.

Vader își continuă marșul hotărât.

— Crede-mă, Shryne, Împăratul nu putea fi mai mulțumit.

Shryne aruncă o privire rapidă peste umăr. Intrau într-un spațiu interior enorm, cu rampe de lemn, pasarele, poduri și holuri.

— Nu are suficientă experiență cu cei ca voi.

— Și tu ai?

— Suficient cât să știu că te vei întoarce împotriva lui în cele din urmă.

Vader scoase ceea ce ar fi putut fi un râset.

— Ce te face să crezi că Împăratul nu se va întoarce primul împotriva mea?

— Așa cum i-a trădat pe Jedi, spuse Shryne. Deși bănuiesc că asta a fost în mare parte opera ta.

La cinci metri distanță, Vader se opri brusc.

— A mea?

— L-ai convins că, avându-te lângă el, poate scăpa cu aproape orice.

Din nou, exhalarea lui Vader se apropie de un râset.

— Gândire asta i-a orbit pe Jedi în fața sorții lor. Își ridică sabia. Acum e timpul să te alături lor.

Vader micșoră distanța dintre ei într-o clipită, lovind în stânga și în dreapta cu puternice lovituri verticale, ratându-l la limită pe Shryne de fiecare dată, dar distrugând tot ce atinge lama. Acum nu se mai învârtea, nu se mai ferea și nu se mai avânta cu îndemănare. Pur și simplu își folosea greutatea și mărimea pentru a rămâne lipit de podea. Era un stil vechi, exact opusul a ceea ce se spunea că era stilul lui Dooku, iar Shryne nu avea nicio apărare împotriva lui.

Dacă aș putea să-i văd fața și ochii, găsi Shryne timp să gândească.

Dacă ar fi putut să-i smulgă lui Vader casca aia supradimensionată de pe cap. Dacă ar putea să-și lanseze sabia prin panoul de control de pe pieptul lui Vader...

Aceea era cheia! Acesta era motivul pentru stilul antic al lui Vader – pentru a-și proteja centrul, așa cum fusese Grievous forțat să facă.

Dacă ar putea ajunge la acel panou de control...

Capitolul 44

Cele două nave se înălțară în fum și în noaptea care cădea, urcând în spirală prin focul inamic reînceput spre balcoanele de nivel mediu ale orașului Kachirho. În carlinga înghesuită a transportorului, alături de Cudgel, Filli și Chewbacca – așezat pe scaunul său, cu capul lovind tavanul – Starstone își încleștase mâinile albe tremurânde pe brațele scaunului de accelerație. Nu putea să își ridice privirea spre hublouri, de teamă să nu vadă ce ar putea să o întâmpine.

Ca și cum i-ar fi citit gândurile, Cudgel spuse:

— Nu poți salva o planetă întreagă, fată. Și nu e ca și cum nu ai fi încercat.

Chewbacca întări remarca cu mugetul său de bas, lovindu-și în mod repetat mâinile uriașe de manșa de control a transportorului pentru a sublinia cele spuse.

— Wookiee știau că zilele de libertate le erau numărate, traduse Cudgel. Kashyyyk va fi doar prima lume non-umană care va fi înrobită.

Chewbacca aruncă nava obosită într-un viraj brusc, aproape răsturnându-i pe toți de pe scaune. Prin vizor, Starstone zări naveta lui Vader, prăbușindu-se spre sol. Apăsând pe accelerație, Chewbacca căută să prindă altitudine, scăpând cu greu de ciuperca de foc a navei prăbușite. Vocea lui Archyr se auzi prin enunțatoarele carlingii când nava de desant apăru în panoul din dreapta al hubloului.

— A fost la limită!

Mârâind iritat, Chewbacca făcu o verificare rapidă a sistemelor.

— Coada e lovită, răspunse Cudgel prin comunicator. Dar restul este intact.

Naveta rămase la vedere în dreapta.

— Jumătate din balcon a căzut odată cu naveta, continuă Archyr. Nu prea e loc să te așezi, chiar dacă ești îndeajuns de fraier să riști. Orice ar avea în minte Olee, ar fi bine să se grăbească.

Cudgel se roti spre ea.

— Ai înțeles?

Ea aprobă din cap când balconul devastat apăru în fața ochilor, într-o stare mai proastă decât se temuse. Cea mai mare parte a marginii dispăruse, iar puținele zone care încă se mai agățau de trunchiul wroshyrului fuseseră găurite și crăpate de turbolasere. Trupuri de Wookiee și trupe de șoc zăceau împrăștiate printre flăcări.

— Nu văd niciun semn de Shryne sau Vader, spuse Archyr prin comunicator.

— Turbolaserele i-ar fi putut ucide..., începu Cudgel dar Starstone îl opri.

— Nu. Aș fi știut.

Chewbacca scoase un muget puternic.

— El te crede, traduse Cudgel.

Starstone se aplecă spre Chewbacca.

— Crezi că ne poți pune jos?

Chewbacca gemu pe un ton scăzut a dubiu, apoi aprobă din cap. Apăsând pe pârghia elevatorului repulsor, începu să aducă transportorul mai aproape de wroshyr. Nava era la câțiva metri de aterizare când, fără avertisment, ceea ce mai rămăsese din etajul de lemn se desprinse din trunchiul masiv, luând cu el mai multe etaje inferioare în timp ce se dezintegra și cădea. Starstone icni când Chewbacca

trase brusc nava departe de trunchi. Pe jumătate ridicată de pe scaun, își concentrează privirea asupra deschiderii ca de peșteră în interiorul slab luminat al copacului și se întinse cu Forța.

— Sunt înăuntru! Îi pot simți.

Filli o trase înapoi în scaun.

— Nu putem face nimic.

Vocea lui Archyr lătră prin enunțator.

— Se apropie navele de luptă.

Cudgel o forță să se uite la el.

— Ce ar vrea Shryne să faci?

Ea nu trebui să se gândească la asta. Trăgându-și răsuflarea, spuse:

— Chewbacca, scoate-ne de aici.

Suspine ușurate veniră de la Filli și Cudgel, însoțite de un răget melancolic de la Wookiee, care ridică botul transportorului și accelerează.

— Ferește-te de lac, avertiză Archyr. Nava de desant se apropiase din nou, ferindu-se de loviturile navelor de luptă Imperiale care se apropiau. Avem doar un vector de scăpare îngust, spre nord-nord-vest.

Evitând focul, cele două nave intrară într-un apus de soare portocaliu și urcară spre stele, amestecându-se cu zeci de feriboturi și transportoare de marfă care scăpau. Fulgerele turbolaser plouau dinspre navele de pe orbită, iar pe curba tot mai întunecată a planetei, focul făcea ravagii.

Scâncind de angoasă și bătând cu un pumn uriaș în panoul de instrumente, Chewbacca arătă spre o ardere luminoasă.

— Rwookrrorro, spuse Cudgel. Satul din copaci al lui Chewbacca.

Stelele abia își pierdeau strălucirea când consola de comunicații scoase un semnal. Filli redirectionă transmisia prin difuzoarele carlingii.

— Mă bucur să văd că ați revenit, spuse Jula. Roan este cu vreunul dintre voi?

— Negativ, Jula, spuse Filli cu tristețe.

Cu excepția unor rafale de electricitate statică, enunțatorul rămase tăcut pentru un moment îndelungat; apoi vocea Julei reveni.

— După Alderaan, nu s-a mai putut face nimic... Cuvintele ei se stinseră, dar ea nu terminase de vorbit. Oricum, niciunul dintre noi încă nu a scăpat din asta. Vader sau oricine este la conducere are crucișătoare Interdictor parcate pe orbită. Nicio navă nu a fost capabilă să sară în hiperspațiu.

— Are *Dansatoarea Beată* suficientă putere pentru a înfrunta crucișătorul? întrebă Cudgel.

— Filli, spuse Jula, informează-l pe cel care a pus această întrebare că nu am de gând să atac cu tunurile dintr-un *Detainer CC-2200*.

Pe măsură ce transportorul ajungea la marginea atmosferei Kashyyykului, imaginile mărite ale spațiului local arătau sute de nave prinse în puțul gravitațional artificial generat de proiectoarele puternice ale Interdictorului. Împrăștiate printre navele prinse în capcană pluteau în derivă cochiliile înnegrite ale navelor de război Separatiste care se aflau acolo încă de la sfârșitul războiului.

— Păcat că nu putem porni unul dintre acele distrugătoare Separatiste, se plânse Cudgel. Au suficiente arme pentru a face față acelui crucișător.

Starstone și Filli se uitară unul la celălalt.

— S-ar putea să fie o cale, spuse el.

Capitolul 45

Pe Kashyyyk, focul puternic ținea noaptea la distanță. Umbrele siluetelor fugare străbăteau pământul. Sângele vărsat strălucea negru lucios, la fel ca scoarța carbonizată a copacilor wroshyr. În siguranță în carapacele lor din plastoid, forța de ocupație formată din trupe de șoc coborî în rapel în pădurile în flăcări, alungând Wookiee din ascunzători, pe platforma de aterizare plină de resturi, pe malul lacului și în spațiile publice dintre grupurile de copaci care formau Kachirho.

Mașinile de război Imperiale se apropiau din toate părțile: speedere și vehicule rapide care urcau pe malurile nisipoase, nave de luptă care se încolăceau din vârful copacilor, distrugătoare din clasa *Victory* care coborau din stele, cu carenele lor blindate în formă de cuțit conturate de lumini strălucitoare.

Alungați din orașele-arbore și din păduri, Wookiee se treziră înconjurați de companii de soldați. Masculi și femele deopotrivă, cei mai mari dintre ei fiind neutralizați până la supunere sau uciși. Și totuși, Wookiee continuă să lupte, chiar și cei mai tineri dintre ei – de multe ori doar cu dinții și unghiile – sfâșiind zeci de soldați membru cu membru înainte de fi supuși de focul de blaster.

Nu toate zecile de mii ale lui Kachirho fuseseră adunate, dar erau mai mult decât suficienți pentru a satisface nevoile actuale ale Imperiului. Dacă va fi nevoie de mai mulți, soldații vor ști unde să îi caute.

Înghesuit în centrul platformei de aterizare alături de nenumărați alții, Tarfful își ridică brațele lungi deasupra capului și scoase un urlet puternic de jale către ceruri.

Kashyyyk căzuse.

Capitolul 46

Lovitura lui Shryne în partea inferioară a piciorului stâng al lui Vader, datorată atât norocului, cât și îndemânării, eliberă o altă ploaie de scânteii. Răspunsul furios al lui Vader fu singura asigurare a lui Shryne că lupta cu o ființă vie. Orice se întâmplase cu Vader, voit sau nu, el trebuia să fie mai mult din carne și sânge decât cyborg, altfel nu s-ar fi înfuriat sau nu ar fi fost capabil să apeleze la Forță cu o asemenea intensitate.

La înălțime, în încăperea zăbrelită și plină de fum, stăteau față în față pe un pod suspendat care lega două pasarele complet închise, întunericul fiind tăiat de razele de lumină explozivă provenite din atacul continuu asupra Kachirho.

Determinarea lui Shryne de a-și înfige sabia în cutia de control pe care Vader o purta pe piept îl forțase pe Sith să adopte un stil mai defensiv, care îi lăsase membrele vulnerabile. Pe tot parcursul luptei care îi urcase pe rampele de lemn ale încăperii, Vader își ținuse lama purpurie drept în fața lui, manipulând-o cu îndemânare doar din încheieturile mâinilor, cu coatele strâns lipite de corp. Doar atunci când Shryne nu îi lăsa de ales, își mișca picioarele sau sărea.

— Membrele artificiale și armura par o alegere curioasă pentru un Sith, spuse Shryne, pregătit pentru riposta lui Vader la lovitura sa norocoasă. Dezonorant pentru partea întunecată.

Vader își ajustă strânsoarea sabiei și avansă.

— Nu mai mult decât faptul că lucrul alături de contrabandiști denigrează Forța, Shryne.

— Ah, dar eu am văzut lumina. Poate că e timpul să o faci și tu.

— Ai înțeles pe dos.

Shryne se pregăti pentru un atac fulgerător când, brusc, Vader se opri și dezactivă sabia. Înainte ca Shryne să înceapă să înțeleagă, auzi un scârțâit de dedesubt, iar ceva se năpusti asupra lui de pe una dintre rampe. Doar o întoarcere de ultim moment a sabiei sale împiedică obiectul să-l lovească în cap.

Era o placă – ruptă de pe o rampă pe care urcaseră spre pod. Shryne se uită cu uimire la Vader cel de necitit, apoi începu să alerge spre el, cu sabia ridicată deasupra umărului drept. Nu apucase să parcurgă nici jumătate din distanță când o furtună de scânduri asemănătoare și de bucăți de balustradă se năpustiră asupra lui. Vader își folosea abilitățile părții întunecate pentru a demonta rampele!

Renunțând la îndrumarea Forței, Shryne își învârti sabia într-o serie de manevre extreme – dintr-o parte în alta, deasupra capului, jos, la spate – dar scândurile veneau în bucăți din ce în ce mai mari, din toate direcțiile și mai repede decât putea el să le parieze. Capătul unei scânduri îl lovi în partea exterioară a coapsei stângi. Fața unei scânduri late îl izbi peste umeri. Cuiele de lemn îi zburară în față; altele i se înfipseră în brațe. Apoi, un stâlp scurt de susținere îl lovi drept în frunte, lăsându-l fără suflare și căzut în genunchi. Sângele îi curgea în ochi, dar se luptă să rămână conștient, întinzând sabia cu o mână tremurândă, în timp ce se prindea cu cealaltă de balustrada podului. La cinci metri distanță, Vader stătea în picioare, cu mâinile încrucișate în fața lui, sabia atârându-i la curea. Shryne

încercă să-l țină în centrul atenției.

O altă placă, apăru învârtindu-se de nicăieri și îl lovi în rinichi.

Mâna cu care se agățase de balustradă i se duse la șale și își pierdu echilibrul. Încercând, dar nereușind să se prindă, căzu prin spațiul gol. Podeaua de lemn îi salvă viața, dar cu prețul tuturor oaselor din brațul și umărul stâng.

Deasupra lui, Vader sări de pe pod, căzând pe podea cu o grație de care nu dăduse dovadă până atunci și poposind la câțiva metri distanță.

Ignorând durerea din membrul sfărâmat, Shryne începu să se miște târându-se înapoi spre deschizătura prin care el și Vader intraseră în trunchiul wroshyrului, vântul fierbinte urlând spre el și biciuindu-i părul lung. Balconul dispăruse. Căzuse. Între Shryne și pământ nu mai era decât aerul plin cu frunze arse. Mult mai jos, Wookiee erau înghesuiți pe platforma de aterizare. Pădurile erau în flăcări...

Vader se apropie, scoțând și aprinzându-și sabia Sith.

Shryne clipi cu sângele din ochi; ridică mâna sabiei doar pentru a-și da seama că își pierduse sabia atunci când căzuse. Dându-se înapoi, scoase o expirație grea, resemnată.

— Am o datorie față de tine, îi spuse el lui Vader. Am avut nevoie de tine să mă aduci înapoi la Fortă.

— Și eu de tine ca să-mi întărești credința în puterea părții întunecate, Maestre Shryne.

Shryne înghiți cu greu.

— Atunci spune-mi. Ai fost antrenat de Dooku? De Sidious?

Vader se opri.

— Nu de Dooku. Nu încă de Sidious.

— Nu încă, spuse Shryne, ca pentru sine. Atunci ești noul lui ucenic? Ochii îi fugeau în dreapta și în stânga, căutând o cale de scăpare. Sidious este și el în cârdășie cu Împăratul Palpatine?

Vader tăcu o clipă, hotărându-se asupra unui lucru.

— Lordul Sidious este Împăratul.

Shryne rămase cu gura căscată la Vader, încercând să înțeleagă ce spusese.

— Ordinul de a-i ucide pe Jedi...

— *Ordinul 66*, spuse Vader.

— Sidious l-a emis. Piese din puzzle-ul cu care Shryne se lupta de săptămâni întregi se asamblau singure. Pregătirea armatei, războiul în sine... Totul a făcut parte din planul de eliminare a Ordinului Jedi.

Vader aprobă din cap.

— Totul a fost despre asta. Făcu un gest către Shryne. Despre tine și mine, s-ar putea spune.

Stomacul lui Shryne avu convulsii și tuși sânge. Căzătura nu numai că îi rupsesse oasele, dar îi rupsesse și un organ vital. Era pe moarte. Retrăgându-se mai departe de deschizătură, se uită la cerul nopții, apoi la Vader.

— Sidious te-a transformat în monstruozitatea care ai devenit?

— Nu, Shryne, spuse Vader cu o voce degajată. Mi-am făcut asta singur... cu puțin ajutor de la Obi-Wan Kenobi.

Shryne se holbă la el.

— L-ai cunoscut pe Obi-Wan?

Vader se uită la el.

- Nu ai ghicit până acum? Am fost un Jedi pentru o vreme. Shryne lăasă să i se vadă uimirea.
- Ești unul dintre cei *Douăzeci de Pierduți*. Ca Dooku.
- Eu sunt numărul douăzeci și unu, Maestre Shryne. Cu siguranță ai auzit de Anakin Skywalker. *Cel Ales*.

Capitolul 47

Nava *Breslei Comerțului* pe care Starstone și ceilalți aleseseră să o folosească se mărea în ferestrele cabinei transportorului. Cu o lungime de puțin peste o mie de metri și plină cu antene de senzori electromagnetici și tunuri laser de apărare, distrugătorul de sprijin din clasa *Recusant* suferise o lovitură de turbolaser în timpul bătăliei de pe Kashyyyk, dar tunurile sale principale și trioul de motoare de propulsie de la pupa păreau să fie intacte. În altă parte, spațiul local era presărat cu nave Imperiale de desant și transport de trupe, împreună cu sute de cargoboturi care evadaseră de pe planeta chinuită. În centrul acestora din urmă și la o distanță bună de distrugătorul de sprijin se afla crucișătorul Interdictor care împiedica navele comercianților să sară în hiperspațiu.

Aceste nave prinse sunt motivul pentru care am fost cruțați, gândi Starstone. Motivul pentru care fusese salvată de Shryne...

— Vreun răspuns de la droidul creier? întrebă ea peste umărul lui Filli.

— Păi, stăm de vorbă, zise hackerul de la consola de comunicații a carlingii. A recunoscut codul pe care l-am folosit pentru a activa instalația de la Jaguada, dar refuză să accepte orice comandă de la distanță. Părerea mea este că a fost oprit în mod *brusc* în timpul bătăliei și vrea să efectueze o verificare a sistemelor înainte de a aduce distrugătorul complet online.

— Ar fi bine dacă am putea să nu ne dăm de gol, spuse Cudgel din scaunul copilotului. Crezi că poți împiedica creierul să aprindă luminile în întreaga navă?

Chewbacca pufni în semn de aprobare.

— Nu inițial, zise Filli. Probabil că va restabili treptat puterea peste tot, ca parte a analizei de diagnosticare. După ce se va termina, îi pot ordona să stingă toate luminile de funcționare, cu excepția celor din jurul calei de andocare din față.

Mârâitul brusc al lui Chewbacca îi atrase atenția lui Starstone asupra hubloului din față. De la un capăt la altul, nava de război în formă de capsulă prindea viață. Cudgel mormăi un blestem.

— Scanerul Interdictorului nu au cum să nu detecteze asta.

— Doar câteva momente, spuse Filli.

Toată lumea așteaptă.

— Gata! anunță Filli.

În ordine inversă, luminile de funcționare ale distrugătorului începură să se stingă, cu excepția unei serii de iluminatoare care delimitau intrarea dreptunghiulară în cala de andocare. Filli îi arătă lui Starstone un zâmbet.

— Creierul este foarte cooperant. Suntem gata de andocare.

Chewbacca rosti o interogație.

— Are atmosferă? traduse Cudgel.

Filli introduse rapid date pe tastatură.

— Nava a transportat inițial mai multe escadrile de vulturi și droizi, spuse el. Dar dacă Gossamii nu au convertit-o complet la operarea de către droizi, mă aștept să existe atmosferă și gravitație artificială în unele zone... Ochii îi fugiră spre ecranul de afișare. Se pare că avem puțin din amândouă: Gossami și echipaj de droizi.

— Droizi de luptă? spuse Starstone.

Filli aprobă din cap.

— Mă tem că da.

— Nu-i poți opri?

— Nu fără să închid puntea de comandă.

Starstone se încruntă și se întoarce spre Cudgel.

— Adună toate blasterele pe care le avem la bord. Și dacă tot faci asta, vei găsi câteva aparate de respirat în cabina principală – doar în caz că nu există atmosferă.

— Vrei un blaster, întrebă el ridicându-se în picioare, sau rămâi cu sabia?

— Asta este o ocazie care le cere pe amândouă, spuse ea.

— Archyr, Skeck, voi auziți toate astea? spuse Filli spre captatorul audio.

— Afirmativ, răspunse Archyr din nava de desant. Dar vă vom preceda în hangarul de andocare. Suntem mai bine înarmați și mai bine protejați. După aceea, nu vom avea altceva de făcut decât să ne îndreptăm spre puntea de comandă.

Filli afișă o schemă a distrugătorului pe unul dintre ecranele consolei.

— Cele mai multe zone locuibile sunt în mijlocul navei, dar puntea de comandă se află în suprastructura stabilizatoare de deasupra provei.

— Norocul nostru, spuse Archyr. E aproape de cală.

Starstone tocmai studia distrugătorul când nava de desant veni lângă transportor. Fără să fie nevoie să i se spună, Chewbacca deceleră și se reple în spatele navei mai mici. Starstone se strecură în scaunul vacant al copilotului pentru a privi nava de desant alunecând în cală. Aproape imediat, fulgerele de blaster străbătură întunericul. Până când nava de transport se furișă prin deschizătură, droizii de luptă cădeau ca niște ținte într-un poligon de tragere, iar puntea era presărată cu resturi.

Starstone, Cudgel și Filli erau în picioare la trapa rampei când Chewbacca puse transportorul pe podea. La scurt timp, Wookieeul li se alătură acolo, cu aruncătorul de săgeți pe care îl purtase pe umăr armat și strâns în mâini. Când trapa exterioară a transportorului se deschise, cadența aspră a focurilor de armă străbătu nava. Starstone și ceilalți ieșiră în grabă în mijlocul luptei, lămpile lor aruncând umbre lungi peste tot prin cală. Archyr și câțiva Wookiee bine înarmați erau într-o parte, deschizându-și drum printre droizii de luptă spre o trapă din peretele frontal al hangarului. Trăgând din fugă și aruncând bucăți de droizi dezintegrați, Starstone, Filli, Cudgel și Chewbacca porniră într-o cursă disperată spre trapă. Coridorul de dincolo era înțesat de droizi de luptă care mărșăluiau pentru a-i ajuta pe cei din cală. Salvele explozive ale armei lui Chewbacca, combinate cu salvele de blaster și de proiectilele respinse de sabia lui Starstone, doborau câte o duzină de droizi. Dar pentru fiecare duzină distrusă, apărea altă duzină.

Archyr și câțiva Wookiee se aflau în spatele lor, permițând în cele din urmă contingentului lui Starstone să-și croiască drum într-un turbolift care dădea acces la brațul exterior al distrugătorului. Pregătiți pentru ce era mai rău, cei patru dădură buzna pe puntea de comandă, doar pentru a descoperi un grup de droizi tehnici de formă umană, nedumeriți, dotați cu butoane de alimentare la ceafă care le permiteau să fie opriți rapid și metodic.

Realizând că puntea avea oxigen, toată lumea își scoase aparatele de respirat. Chewbacca blocă trapa spre coridor, în timp ce Filli se îndreptă spre consola de control a navei și activă luminile de urgență ale punții.

— Gossamii au degetele mai lungi decât mine, spuse el în strălucirea stacojie a luminatoarelor. Asta ar putea dura ceva timp.

— Suntem și așa în criză, spuse Cudgel. Doar activează tunurile principale.

Droizii de luptă de pe partea opusă a trapei sigilate încercau deja să-și croiască drum pe punte. Filli se întoarse la treabă, dar o clipă mai târziu spuse:

— Uh-oh.

Chewbacca dezlănțui un răget la adresa lui.

— Uh-oh, ce? întrebă Starstone.

Distrugătorul se clătină brusc și începu să se îndrepte spre semiluna luminoasă a lumii Kashyyyk.

— Creierul vrea să termine sarcina pe care o avea când a fost oprită nava, spuse Filli.

Starstone se întoarse spre el.

— Care era sarcina?

— Crede că Separatiștii pierd Kachirho. Se transformă într-o bombă uriașă!

— Nu poți să-i schimbi misiunea?

— Încerc. Nu vrea să asculte!

Cudgel mormăi pentru sine, iar Chewbacca scoase un sunet care era undeva între un mârâit și un geamăt.

— Filli! spuse Starstone tăios. Lasă creierul să gândească ce vrea. Atribuie-i doar o nouă țintă.

Privirea lui goală se transformă încet într-un zâmbet de înțelegere.

— Se poate face.

Starstone îi întoarse zâmbetul, apoi se uită la Cudgel.

— Apelează *Dansatoarea Beată* să se pregătească să primească oaspeți.

Capitolul 48

De îndată ce Julia fu anunțată că nava de desant ieșise din nava de război a *Breslei Comerțului*, lăsă *Dansatoarea Beată* în mâinile pricepute ale lui Brudi Gayn și Eyl Dix și se îndreptă spre cala de andocare. Nerăbdarea ei fiind sabotată de tăietura de sabie pe care o suferise pe Alderaan, se mișca acum încet și cu grijă, ajungând exact când cele două nave intrau prin trapă. Avetizată că ambele nave transportau răniți, ordonase droizilor medicali ai navei să se întâlnească cu ea acolo.

Avertizată din timp. Dar nu îndeajuns încât să o pregătească pentru numărul de răniți evacuați de pe nave, Wookiee înghesuindu-se ca artiștii de circ într-un vehicul absurd de îngust, mulți dintre ei fiind în stare gravă. Cât despre Jedi, supraviețuiseră doar cinci dintre cei șapte originali, și doar cu greu, după cum arătau. Jambe Lu, Nam Poorf și Klossi Anno, în special, erau într-o stare mult mai proastă decât atunci când veniseră prima dată la bordul *Dansatoarei Bete*, cu câteva săptămâni în urmă.

Chiar și droizii medicali ai navei erau consternați.

— S-ar putea dovedi copleșitor, Căpitane, zise unul dintre ei din spatele Juliei.

— Fă tot ce poți, îi spuse ea droidului.

Totuși, era o priveliște neliniștitoare și se simțea puțin panicată. Dar lacrimile pe care și le reținuse de când aflase de sacrificiul lui Roan nu izbucniră până când nu îi văzu pe Filli și Starstone. Văzând-o în picioare, deznădăjduită, plângând în palmele mâinilor, Starstone se grăbi să o cuprindă într-o îmbrățișare liniștitoare.

Julia se lăsă ținută în brațe pentru o vreme. Dar când ieși din îmbrățișare, văzu că și pe obrajii lui Starstone alunecau lacrimi, iar asta doar o făcu să plângă din nou. Apoi mângâie ușor fața tinerei femei.

— Ce s-a întâmplat cu evitarea atașamentului? spuse Julia, trăgându-și nasul.

Starstone îi îndepărtă lacrimile de pe obraji.

— Mi-am pierdut abilitatea. Oricum, nu pare să se potrivească cu Noua Ordine a Împăratului. Sușinu privirea iscoditoare a Juliei. Fiul tău ne-a salvat viețile. Am încercat să ne întoarcem după el, dar...

Julia își feri privirea.

— Cineva trebuia să încerce să-l oprească pe Vader.

— Nu știu dacă Vader poate fi oprit, spuse Starstone.

Julia aprobă din cap.

— Poate că dacă l-aș fi crescut eu pe Roan, nu s-ar fi dovedit atât de încăpățânat. Se încruntă supărată. Unii oameni nu pot fi convinși să nu fie eroi.

— Sau Jedi.

Julia aprobă din cap.

— Asta am vrut să spun.

Starstone zâmbi trist, apoi se întoarse să privească un Wookiee și un om bărbos care stăteau la piciorul rampei transportorului, vorbind cu Filli, Archyr și Skeck. Luând-o pe Julia de mână, Starstone o conduse la perechea improbabilă, prezentându-i drept Chewbacca și Cudgel. Evident supărat, Wookieeul era sprijinit de navă, ținându-și capul pe brațele încrucișate și își izbea labele de carenă.

— Am văzut orașul arboricol al lui Chewbacca în flăcări, explică Cudgel. Nu avem de unde să știm dacă familia lui a scăpat la timp.

— I-am promis transportorul, îi spuse Starstone Julei.

Jula se uită la Cudgel.

— Îl vom realimenta cât mai repede...

— Nu e nevoie, o întrerupse Cudgel. Chewie știe că e prea târziu. Se gândește că poate face mai mult pentru poporul său ca fugar decât ca prizonier.

Wookiee confirmă cele spuse cu un răget melancolic.

— Vorbești în numele nostru al tuturor, Chewbacca, spuse Starstone.

— Așa că, spuse Cudgel în continuare, ne întrebăm, Chewie și cu mine, dacă am putea ieși din asta cu voi.

Comunicatorul Julei bipăi în timp ce ea dădea din cap că da.

— Căpitane, suntem gata pentru saltul în hiperspațiu, spuse Brudi de pe punte, aproape calm. Presupunând că totul merge conform planului.

— Ați reușit să anunțați celelalte nave? întrebă Jula.

— Cât de bine am putut. Și am încredere că acel Interdictor nu trage cu urechea la toate frecvențele de comunicații.

— Vezi ce opțiuni de salt îți oferă navicomputerul, spuse Jula. Vin și eu într-o clipă.

Se îndepărtă de Starstone și de ceilalți pentru a privi la semiluna luminoasă a Kashyyykului. Cu lacrimile curgându-i pe față, spuse cu o voce înceată:

— Te iubesc, Roan. Îi mulțumesc Forței că am avut ocazia să te cunosc pentru o vreme. Dar îmi vei lipsi acum mai mult decât mi-a lipsit înainte.

* * *

Aflat la comanda navei *Detenția* parcată deasupra orașului Kachirho, Căpitanul Ugan refuza în mod normal să lase să fie deranjat atunci când se afla pe punte. Dar sublocotenentul Nullip insista atât de mult să-l vadă, încât, în cele din urmă, îi dădu permisiunea tânărului tehnician să fie escortat pe puntea de comandă.

Ugan, un bărbat brunet cu trăsături contondente, rămase așezat în scaunul său, privirea sa întunecată mutându-se între holoimaginile proiectate ale invaziei de pe Kashyyyk și panorama de pe ferestre a planetei însăși.

— Fă-o repede, îl avertiză el pe Nullip.

— Da, domnule, promise sublocotenentul. Pur și simplu am monitorizat niște indicații neobișnuite de la una dintre navele Separatiste care a rămas pe orbită după bătălia de aici. Mai exact, un distrugător de sprijin din clasa *Recusant* al *Breslei Comerțului*. Am încercat în mod repetat să conving pe cineva de la tactică să vă atragă atenția asupra acestui lucru, domnule, dar...

Ugan îl întrerupse.

— Ce face ca aceste citiri să fie *neobișnuite*, sublocotenente?

— Sunt citiri de inițiere, domnule. Ca răspuns la privirea clară de dubiu a Căpitanului, Nullip continuă: Știu, domnule. Și eu am fost nedumerit. De aceea mi-am asumat responsabilitatea de a verifica înregistrările scannerului. Spre surprinderea mea, domnule, am aflat că fusese activat de la distanță computerul central de control al distrugătorului pentru a rula un diagnostic și apoi pentru a pune în funcțiune mai multe sisteme ale navei.

Când expresia de perplexitate a lui Ugan se adânci, Nullip activă o hologramă mică pe care o ținu pe palma mâinii drepte. O înregistrare granulată strălucea din dispozitiv.

— Puteți vedea două nave intrând în distrugător, chiar aici, în cala de andocare cele mai din față. Degetul lui Nullip derulă rapid înregistrarea. Aici, puteți vedea navele ieșind. Încă încercăm să le determinăm destinația.

Ugan se uită de la înregistrare la Nullip.

— Salvatori de nave?

— Acesta a fost primul meu gând, domnule. Dar, de fapt, când navele au ieșit, distrugătorul însuși era deja în mișcare.

Ugan se holbă la el.

— În mișcare? Care este direcția lui?

— Exact asta este problema, domnule. Se îndreaptă spre noi. Întorcându-se spre ferestrele din față, Nullip indică o formă întunecată care se deplasa prin întuneric. Chiar acolo, vedeți?

Ugan se roți spre ofițerul de la postul de comandă tactică.

— O navă Separatistă se apropie din stânga noastră. Scanează-o, imediat!

Ridicându-se de pe scaun, se îndreaptă spre fereastră, cu Nullip la un pas în urma lui.

— Domnule Căpitan, spuse ofițerul tactic, nava este un distrugător de sprijin pilotat de droizi ai Confederației...

— Știu deja asta! spuse Ugan, întorcându-se. Prezintă vreun risc pentru noi?

— Verific, domnule.

Ofițerul petrecu o clipă studiind matricea de ecrane a stației de serviciu, apoi se întoarse spre Ugan, cu fața cenușie.

— Domnule, reactorul principal al distrugătorului are o defecțiune critică. Nava a devenit efectiv o bombă masivă.

Capitolul 49

Shryne stătea întins în deschizătura cavernoasă a wroshyrului, cu vântul fluturându-i hainele și sângele curgându-i din colțurile gurii, luptându-se în mod evident cu revelația care îi fusese acordată.

Vader stătea deasupra lui, cu mâna dreaptă sprijinită pe mânerul sabiei, deși nu avea nicio intenție să o scoată din nou de la curea. O rafală puternică îl putea răsturna pe Shryne spre locul său final de odihnă.

E suficient să-l las să moară știind că Ordinul a fost trădat de unul dintre ai săi.

Mai important, setea de sânge a lui Vader fusese potolită, fiind înlocuită de o stăpânire de sine cum nu mai experimentase niciodată. Era ca și cum ar fi trecut un prag invizibil către o lume nouă. Simțea cum puterea părții întunecate se revărsa prin el ca un torent înghețat. Se simțea invulnerabil într-un mod care nu avea nimic de-a face cu protezele sale din duroțel, cu armura și cu gadgeturile sale, care acum păreau puțin mai mult decât un echipament. Și fusese nevoie de un Jedi – *încă un Jedi* – pentru a-l conduce peste acel prag.

Îl privea pe Shryne, emblemă a Ordinului Jedi învins, așa cum ar fi trebuit să fie Obi-Wan. Își amintea cum îl privise Dooku pe Geonosis și cum îl privise Anakin pe Dooku în cabina principală de la bordul *Mâinii Invizibile*.

Într-o zi îl va privi și pe Sidious în același fel. Poate după ce își va lua un ucenic. Cineva cu același spirit rebel de care dăduse dovadă Shryne.

Shryne tuși slab.

— Ce mai aștepți, Skywalker? Doboară-mă. Ucizi doar un simplu Jedi.

Vader își puse pumnii în șolduri.

— Atunci accepti adevărul.

— Accept că tu și Palpatine vă potriviți perfect..., începu Shryne, când, fără avertisment, o explozie imensă făcu o mică regiune din vestul cerului să devină strălucitoare ca ziua.

Eclipsând stelele, o minge clocotitoare de foc înflori deasupra Kashyyykului, extinzându-se până când vidul spațiului o sufocă. Când Vader se uită din nou la Shryne, Jediul părea să rânjească.

— Să fie asta una dintre navele voastre? Crucişătorul Interdictor, poate? Tuși sânge și râse. Ți-au scăpat din nou, nu-i așa?

— Dacă da, vor fi găsiți și uciși.

Expresia lui Shryne se schimbă brusc, de la îngâmfare aproape la extaz.

— Am văzut asta, rosti el, mai mult pentru sine. Am avut o viziune cu asta...

Vader se apropie pentru a-l auzi.

— Moartea ta, vrei să spui.

— O explozie strălucitoare ca o stea, zise Shryne. O lume cu pădure, apărători curajoși, nave fugare și... tu, cred, cumva în centrul tuturor. Buzele lui pătate de sânge se formară într-un zâmbet sublim, iar o lacrimă îi curse din ochiul drept. Skywalker, nu va conta dacă îi vei găsi. Nu va conta dacă vei găsi și vei ucide fiecare Jedi care a supraviețuit *Ordinului 66*. Acum înțeleg... Forța nu va muri niciodată.

Vader încă privea trupul inert al lui Shryne când mai mulți soldați din trupele

de șoc ieșiră dintr-unul dintre turbolifturile ingenioase ale Wookieelor și se repeziră la el.

— Lord Vader, spuse ofițerul dintre ei. Interdictorul poziționat deasupra orașului Kachirho a fost distrus. Ca urmare, sute de nave de evacuare au reușit să sară în hiperspațiu.

Vader aprobă din cap.

— Informează Comandanții că trebuie să continue bombardamentul orbital, spuse el furios. Vreau ca fiecare Wookiee să iasă din ascunzătoare, chiar dacă asta înseamnă să ardem aceste păduri până la temelii.

EPILOG

***DOI AR TREBUI SĂ FIE; NICI MAI MULT, NICI MAI PUȚIN.
UNUL SĂ ÎNTRUCIPEZE PUTEREA, CELĂLALT SĂ O RÂVNEASCĂ.
- DARTH BANE -***

Capitolul 50

Holoimaginea în mărime naturală a lui Tarkin strălucea dintr-unul dintre holoproiectoarele în formă de con care împânzeau podeaua lucioasă a sălii tronului.

— Planeta a suferit mai multe daune decât aş fi anticipat, spunea Mofful, mai ales având în vedere resursele militare pe care le-am pus la dispoziția Lordului Vader. Deşi presupun că nu ar trebui să fiu surprins de intransigența Wookieelor.

Împăratul făcu un gest neglijent.

— Ce este o lume, mai mult sau mai puțin, când galaxia este reordonată?

Tarkin avu nevoie de un moment pentru a răspunde.

— Voi ține cont de asta, Stăpâne.

— Dar Wookiee înșiși?

— Aproximativ două sute de mii au fost adunați și plasați în tabere de izolare pe arhipelagul Wawaatt.

— Puteți găzdui atât de mulți?

— Am putea găzdui de două ori mai mulți.

— Înțeleg, zise Împăratul. Atunci ai permisiunea să transporti sclavii la armă.

— Mulțumesc, Stăpâne.

— Asigură-te că îl informezi pe Guvernatorul regional de activitățile tale, dar nu face nicio mențiune despre destinația finală a Wookieelor. Oh, și ai grijă, Moff Tarkin, să-ți acoperi bine urmele. Deja se pun întrebări. Împăratul făcu o pauză, apoi se aplecă în față pentru a adăuga: Nu vreau probleme.

Tarkin își înclină capul într-o plecăciune.

— Apreciez nevoia de maximă discreție, Stăpâne.

— Bine. Împăratul se lăsă în spate. Și, spune-mi, care este părerea ta despre modul în care a gestionat Lordul Vader ocuparea Kashyyykului?

— S-a dovedit foarte capabil, Stăpâne. Nimeni dintre cei implicați în operațiune nu va uita prea curând... *simțul său de angajament*, să spunem?

— Comandanții flotei sunt de acord cu evaluarea ta?

Tarkin își mângâie fața cu pomeți înalți.

— Pot să vorbesc sincer?

— Îți sugerez să faci din asta o practică, Moff Tarkin.

— Comandanții nu sunt mulțumiți. Ei nu știu cine este Lordul Vader sub masca și armura sa. Nu au nicio idee despre adevărata dimensiune a puterii sale sau despre cum a ajuns să fie omul dumneavoastră de legătură cu Guvernatorii regionali și cu Marina Imperială. Sunt ceva zvonuri, Stăpâne.

— Continuă să vorbești liber.

— Unii sunt convinși că este un fost Jedi care v-a ajutat în contraatacul împotriva Ordinului. Alții cred că a fost un ucenic al răposatului Conte Dooku.

— Cine răspândește aceste zvonuri?

— Din câte am reușit să aflu, zvonurile au început printre legiunile de operațiuni speciale care au atacat și securizat Templul Jedi. Dacă doriți, Stăpâne, aş putea continua ancheta.

— Nu, Tarkin, spuse Împăratul. Lasă zvonurile să persiste. Și lasă Guvernatorii

regionali și ofițerii navelor să creadă ce vor despre Lordul Vader. Identitatea lui nu ar trebui să îi preocupe. Pe mine mă interesează doar ca ei să se supună poruncilor sale, așa cum se supun poruncilor mele.

— Ei înțeleg asta foarte clar asta, Stăpâne. Vestea a ceea ce s-a întâmplat pe Kashyyyk se răspândește rapid printre ei.

— Așa cum am știut că va fi.

Tarkin aprobă din cap.

— Stăpâne, mă întreb dacă aș putea apela la... *expertiza* Lordului Vader din când în când, fie și numai în interesul de a-i spori reputația printre Comandanți.

— Poți, într-adevăr. Atât tu, cât și Lordul Vader veți profita de pe urma unui parteneriat. Când stația de luptă va fi finalizată, responsabilitățile tale vor fi multiple. Lordul Vader te va scuti de nevoia de a supraveghea personal fiecare problemă.

— Aștept cu nerăbdare acea zi, Stăpâne.

Tarkin se înclină încă o dată, iar holoimaginea dispăru.

Sidious era mulțumit. Vader se descurcase bine. Simțise schimbarea din el, chiar și în scurta conversație pe care o avuseseră după evenimentele de pe Kashyyyk. Acum, că Vader începuse să exploateze profund puterea părții întunecate, adevărata sa ucenicie putea începe. Jedii erau ceva secundar pentru el. El râvnea la puterea pe care o deținea Sidious și credea că într-o zi vor fi egali.

Trebuie să începi prin a obține putere asupra ta; apoi asupra altuia; apoi asupra unui grup, a unui ordin, a unei lumi, a unei specii, a unui grup de specii... și în cele din urmă, asupra galaxiei însăși. Sidious încă îl putea auzi pe Darth Plagueis dându-i lecții. Invidia, ura, trădarea... Erau esențiale pentru a stăpâni partea întunecată, dar numai ca mijloc de a te îndepărta de toate noțiunile comune de moralitate în interesul unui scop mai înalt. Numai când Sidious înțelesese pe deplin acest lucru, acționase în consecință, ucigându-și Maestrul în timp ce acesta dormea.

Spre deosebire de Plagueis, Sidious știa că nu trebuia să doarmă.

Mai important, în momentul în care Vader va fi capabil să devină un risc pentru Stăpânirea sa, Sidious va fi pe deplin familiarizat cu secretele pe care Plagueis le căutase o viață întreagă – puterea vieții asupra morții. Nu ar mai fi fost nevoie să se teamă de Vader. Nu exista niciun motiv real pentru a avea un ucenic, decât pentru a onora tradiția pe care Darth Bane o înviase cu un mileniu în urmă. Vechii Sith fuseseră complet proști să creadă că puterea putea fi împărțită între mii.

Puterea părții întunecate trebuia împărțită doar de doi; unul care să o întruchieze, celălalt să o râvnească. Transformarea lui Vader însemna că și Sidious putea să se concentreze din nou asupra chestiunilor importante. Cu Vader în locul său, Sidious putea acum să se dedice intensificării autorității sale asupra Senatului și a sistemelor periferice, precum și eliminării și distrugerii tuturor celor care reprezentau o amenințare pentru Imperiu. Adusese pacea în galaxie. Acum intenționa să conducă așa cum credea el – cu o mână la fel de puternică și durabilă ca una dintre protezele lui Vader. Zdrobind orice oponent care se ridica. Insuflând teamă în oricine se gândea să-l obstrucționeze sau să-l împiedice. Vader se va dovedi a fi un ucenic puternic, cel puțin până când se va găsi unul mai potrivit. Și o armă puternică, de asemenea, cel puțin până când una mai puternică va fi pregătită...

Sidious rămase o vreme și medită la viitor; apoi îl chemă pe Sate Pestage să i se alăture în sala tronului. Venise timpul să ofere restului galaxiei o privire asupra lui Darth Vader.

Capitolul 51

— Oh, Bail, Breha, ce copil prețios, spuse Mon Mothma în timp ce o legăna pe Leia în brațe. Și ce energică este! adăugă ea o clipă mai târziu, când Leia își scoase un braț, apoi pe celălalt, de sub fașă, încolăcindu-și mâinile în șuvițe mici și scoțând un țipăt care răsună în sala mare a palatului. Ah, vrei la mama și la tata, nu-i așa, Prințesă Leia?

Regina Breha se grăbea deja s-o elibereze pe Mon Mothma de Leia, care acum gesticula și lovea cu piciorul.

— Țasta este plânsul ei *de hrănire*, spuse Breha. Vă rog să mă scuzați, doamnă Senator...

— Desigur, Maiestatea Voastră, spuse Mon Mothma, ridicându-se în picioare.

O privi pe Breha părăsind încăperea, apoi se îndreptă spre Bail, care era așezat lângă șemineul camerei.

— Sunt atât de fericită pentru voi doi.

— Nici noi nu am putea fi mai fericiți, spuse Bail.

Ar fi vrut să-i poată spune adevărul despre copilul pe care tocmai îl ținuse în brațe, dar nu putea risca; nu încă, poate niciodată. Mai ales cu *Darth Vader*.

Profitând de momentul de introspecție al lui Bail, Mon Mothma se reasează pe scaun și adoptă un aer mai serios.

— Sper că înțelegi de ce nu am putut încredința această conversație mijloacelor obișnuite, Bail, spuse ea. Suntem în siguranță aici?

— Desigur, înțeleg. Și da, putem vorbi liber aici.

Mon Mothma închise scurt ochii și își scutură capul consternată.

— Cea mai mare parte a Senatului este de fapt dispusă să accepte că Fang Zar a fost suspectat de comiterea unor acte de trădare pe Coruscant, și că a venit pe Alderaan doar pentru a mobiliza sentimentele anti-Imperiale.

Bail aprobă din cap.

— Am auzit rapoartele. Nu este nimic adevărat în niciunul dintre ele. Își salva viața.

— Palpatine a remarcat faptul că i-ai acordat refugiu?

— Sincer, nu știam că a fost interogată de Securitatea Internă și că i s-a ordonat să rămână pe Coruscant. Când... *agenții* lui Palpatine mi-au spus acest lucru, i-am spus că îi voi acorda imunitate diplomatică dacă o va cere – deși mă îndoiesc că ar fi cerut-o, știind că Alderaanul ar fi suportat repercusiunile.

— Chiar și așa, tăcerea lui Palpatine este curioasă. Se uită cu atenție la Bail. Poate că are încredere că nu vei dezvălui adevărul despre ceea ce s-a întâmplat aici.

Bail aprobă din cap în semn de acord.

— Ceva de genul ăsta. Deși ar putea fi în avantajul nostru pe termen lung să îl facem să creadă că sunt dispus să îi susțin minciunile.

Mon Mothma își comprimă buzele în semn de îndoială.

— Probabil că este adevărat. Dar sunt îngrijorată de mesajul pe care tăcerea ta îl trimite aliaților noștri din Senat. Sern Prime este în fierbere din cauza acestui incident. Președintele ales a amenințat că va rechema întreaga delegație de pe

Coruscant. Asta ne-ar putea da impulsul de care avem nevoie.

Bail se ridică în picioare și se îndepărtă de scaunul său.

— Palpatine a vrut să facă un exemplu din Fang Zar. Nu va ezita să facă un exemplu chiar și din Sern Prime, dacă Președintele ales nu este atent.

— Cum a murit Zar? întrebă Mon Mothma, privindu-l cum pășește.

— Vader, spuse Bail tăios.

Mon Mothma scutură din cap în semn de ignoranță.

— Cine este acest Vader? Unul dintre agenții lui Armand Isard?

Bail se așeză în sfârșit, sprijinindu-și coatele pe genunchi.

— Mai rău, mult mai rău. Este mâna dreaptă a lui Palpatine.

Expresia de incertitudine a lui Mon Mothma se intensifică.

— Mai aproape de el decât Pestage?

Bail aprobă din cap.

— Mai aproape de Palpatine decât oricare dintre ei.

— Din senin? Adică, cum se face că niciunul dintre noi nu l-a întâlnit pe Vader până acum?

Bail caută cuvinte care să dezvăluie suficient, fără să spună prea mult.

— El... s-a remarcat în timpul războiului. Mănuiește o sabie de lumină.

Ochii lui Mon Mothma se măriră surprinși.

— Nu, nu este Jedi, spuse Bail, înainte ca ea să poată întreba. Lama lui este purpurie.

— Are culoarea vreo însemnătate anume?

— Este un Sith. Un membru al aceluiași Ordin antic căruia i-a jurat credință Dooku.

Mon Mothma scoase o expirație obosită.

— Nu am înțeles niciodată nimic din toate astea, despre implicarea Sithului în război.

— Trebuie doar să înțelegi că Vader este călăul lui Palpatine. E puternic aproape de neimaginat. Bail își studie mâinile. Fang Zar nu a fost prima persoană care a simțit furia lamei lui Vader.

— Atunci Vader este un motiv în plus pentru noi să acționăm cât mai este timp, spuse Mon Mothma cu o voce energică. Planul lui Palpatine de a uide câțiva pentru a insufla teamă în restul funcționează deja. Jumătate din semnatarii *Petiției celor Două Mii* aproape că retrag cererile pe care le-au făcut. Înțeleg că vrei să onorezi sfatul Padmei Amidala de a aștepta. Dar ce știa ea, de fapt? L-a sprijinit pe Palpatine până aproape de sfârșit. Bail, el adună o flotă mare. Jumătate din buget se duce pe producția acestor noi Distrugătoare enorme. Face să crească noi trupe de șoc. Și asta nu e cel mai rău. Comitetul de Finanțe nici măcar nu poate justifica o parte din cheltuieli. Se zvonește că Palpatine are un proiect secret în lucru.

Ea tăcu, apoi continuă pe un ton mai liniștit.

— Gândește-te la ce s-a întâmplat acum trei ani. Dacă nu ar fi fost armata secretă creată de Jedi, Republica nu ar fi avut nicio speranță să se apere de Confederația lui Dooku. De acord, Palpatine a profitat de situație pentru a se încorona Împărat. Dar gândește-te la ceea ce se întâmplă acum. Nu avem o armată de insurgenți așteptând în culise și nu vom avea niciodată una dacă nu începem să strângem sprijin. Armata lui Palpatine va conduce prin frică. El va face ce dorește, orice dorește, în numele păstrării Imperiului intact. Nu înțelegi?

Întrebarea atârnă în aer, dar doar pentru o clipă.

Raymus Antilles apăru în ușa largă pentru a spune:

— Doamnă și domnule Senatori, e ceva ce trebuie să vedeți amândoi.

Antilles se repezi la receptorul HoloNet și îl porni.

— ...În acest moment, detaliile rămân sumare, spunea un comentator celebru, dar surse de încredere au declarat că Wookiee au permis unei bande de răufăcători Jedi să folosească Kashyyyk ca bază pentru loviturile rebelilor împotriva Imperiului. Se crede că acțiunea a început cu o cerere de predare a Jedilor. În schimb, Wookiee au opus rezistență, iar rezultatul a fost o bătălie soldată cu zeci de mii de morți, inclusiv insurgenții Jedi, și poate sute de mii de prizonieri.

Bail și Mon Mothma schimbă priviri de uimire.

— Pe Coruscant, continuă comentatorul, Senatorul Yarua de Kashyyyk și membrii delegației sale au fost plasați în arest la domiciliu înainte de a putea fi făcute declarații. Dar, în mintea multora este acum identitatea acestei persoane, capturată prin holocameră pe o platformă de aterizare rezervată în mod normal Împăratului însuși.

— Vader, spuse Bail, văzând silueta înaltă în negru, conducând un grup de trupe în clădirea Împăratului.

— *Știrile HoloNet* a aflat că e cunoscut în cele mai înalte cercuri ca fiind Lordul Vader, spuse comentatorul. În afară de asta, nu se știe aproape nimic, în afară de faptul că el a condus acțiunea de pe Kashyyyk. Este om? Clonă? *Generalul Grievous* al Împăratului? Nimeni nu pare să știe, dar toată lumea vrea să...

— Închide-l, îi spuse Bail lui Antilles.

— Kashyyyk, spuse Mon Mothma cu neîncredere. Își trecu mâinile peste față și se holbă la Bail. Este prea târziu. A început o perioadă întunecată.

Bail nu răspunse imediat. Breha veni în tăcere, ținând-o pe Leia pe umărul ei, iar în mintea zdruncinată a lui Bail veniră gânduri despre Yoda, Obi-Wan și fratele geamăn al Liei, Luke.

— Un motiv în plus să ținem speranța ascunsă, spuse el încet.

Capitolul 52

Dansatoarea Beată era acasă, parcată în întunericul rece, la ani-lumină de orice sistem locuit. Atât de departe de Nucleu, transmisiunile HoloNet erau în urmă cu multe standard cu zile, uneori săptămâni, și întotdeauna degradate, dar suficient de clare tocmai acum pentru ca Starstone, Jula și toți ceilalți – Jedi și membri ai echipajului deopotrivă – să identifice trupurile lui Iwo Kulka și Siadem Forte.

— ...Toți Jedii care au luat parte la bătălie au fost uciși, spunea un corespondent când Starstone îi ceruse lui Filli să întrerupă transmisia înregistrată.

Toată lumea văzuse reportajele originale, care acum fuseseră înfrumusețate cu exagerări și minciuni sfruntate.

Uitându-se în jurul cabinei la Jambe, Nam, Deran Nalual și Klossi Anno, Starstone nu se putu abține să nu se gândească la faptul că ei formau ceea ce putea fi considerat ultimul Consiliu Jedi. Ea însăși convocase întâlnirea, în calitate de *maestru de ceremonii*, fără să fi trecut vreodată testele, cu atât mai puțin să fi fost numită profesor. Dar își amintea că Shryne spunea pe Murkhana că războiul fusese un test suficient pentru oricine.

— Ceea ce urmează să spun a fost deja spus de Maestrul Shryne, începu ea în cele din urmă. Ne-a avertizat că, adunându-ne, vom deveni o țintă mai mare pentru Imperiu și că vom sfârși prin a-i atrage și pe alții în situația noastră. Nu putem risca să provocăm un alt Kashyyyk. Imperiul va trebui să vină cu justificări care să nu se bazeze pe prezența Jedilor.

— Pentru că nu mai există Jedi.

— Asta îmi este clar acum și nu mă voi ierta niciodată că nu am avut destulă minte să o recunosc mai devreme. Poate că atunci nu ar mai fi trebuit să mă gândesc la ceea ce s-a întâmplat pe Kashyyyk ca la o diminuare suplimentară a moștenirii Jedi în rândul celor care nu s-au îndoit niciodată că Palpatine ne-a trădat. Dar dacă nu putem fi Jedi, putem cel puțin să continuăm să onorăm acea moștenire în felul nostru.

Starstone se uită la Chewbacca.

— Chiar înainte să sărim în hiperspațiu la Kashyyyk, Chewbacca a spus că el crede că ar putea fi de mai mare ajutor poporului său de la distanță. Și eu simt la fel și știu că și unii dintre voi simțiți la fel.

Luă o gură de aer înainte de a continua.

— Am decis să rămân la bordul *Dansatoarei Bete* cu Jula, Filli, Archyr și restul acestui echipaj nebun. Zâmbi slab. Chewbacca și Cudgel vor rămâne și ei la bord pentru o vreme. Prioritatea noastră va fi să aflăm unde au fost duși atât de mulți dintre semenii lui Chewbacca și să ajutăm la eliberarea lor, dacă este posibil. Sper că, găsindu-i, vom putea afla și de ce a fost atât Imperiul de hotărât să invadeze Kashyyyk. Pe parcurs... Starstone ridică din umeri. Pe parcurs, vom fi cu ochii în patru după orice supraviețuitor Jedi care iese la suprafață pe cont propriu sau care este forțat să iasă la iveală de spionii Imperiali. Nu pentru a repeta greșelile pe care le-am făcut la Kashyyyk, ci pentru a-i aduce în siguranță. Treptat, alți contrabandiști vor răspândi vestea despre ceea ce facem și despre rutele sigure pe care le vom

stabili, și poate că unii Jedi vor veni într-adevăr să ne caute. În afară de asta, vom submina Imperiul cu fiecare ocazie și în orice fel vom putea.

— Vom păstra vie amintirea fiului meu, spuse Jula.

Cabina tăcu pentru o clipă.

— Știu că poate părea că am trecut de partea inamicului, spuse Jambe Lu, dar intenționez să mă înscriu la o școală de luptă undeva și să încerc să mă strecur într-una dintre academiile Imperiale. Odată intrat, am de gând să încurajez orice disidență pot.

— Noi avem ceva similar în minte, spuse Nam, vorbind în numele său, al lui Klossi Anno și al lui Deran Nalual. Dar prin a ne atașa de proiectele agricole sau de construcții ale Imperiului, și provocând orice defecte putem în proiectele Imperiului.

Ochii lui Starstone se luminau.

— Am încredere că înțelegeți cu toții că nu poate exista niciun contact între noi – niciodată. Asta va fi cea mai grea parte pentru mine. Apoi suspină adânc. Cred că m-am atașat de voi toți. Dar sunt sigură de asta: Imperiul lui Palpatine va putrezi din interior și, în cele din urmă, cineva îl va arunca de pe tron. Sper doar ca noi toți să fim în viață pentru a asista la acea zi.

Își scoase sabia de la centură.

— Trebuie să ne luăm rămas bun și de la astea.

Aprinse lama scurt, apoi o dezactivă înapoi în mâner și o așeză la picioarele ei pe punte. Adresându-se tuturor, spuse:

— Forța să fie cu noi toți.

Capitolul 53

— Lord Vader, spuse ofițerul de artilerie, dând din cap în semn de salut când Vader trecu pe lângă postul său.

— Lord Vader, spuse ofițerul de comunicații, salutând în mod similar.

— Lord Vader, zise Căpitanul *Exactorului*, în semn de recunoaștere.

Vader continuă să meargă până la capătul pasarelei punții, gândindu-se: *Așa voi fi salutat de acum înainte, oriunde voi pune piciorul.*

Stând la ferestrele din față, scană stelele cu ochii săi reconstruiți.

Avea tutelă asupra tuturor acestor lucruri, sau cel puțin custodie comună asupra lor. Jedii nu mai contau; nu erau diferiți de alții care ar fi interferat cu *tărâmul* său și al lui Sidious. Misiunea lor era să mențină ordinea, astfel încât partea întunecată să-și poată continua domnia supremă.

Anakin dispăruse; era o amintire atât de adânc îngropată încât ar fi putut să o viseze mai degrabă decât să o trăiască. Forța, așa cum o știa Anakin, era îngropată cu el și inseparabilă de el.

Așa cum îi promisese Sidious, acum era *căsătorit* cu Ordinul Sith și nu avea nevoie de alt companion decât partea întunecată a Forței. Îmbrățișa tot ceea ce făcuse pentru a aduce echilibrul în Forță, prin destrămarea Republicii corupte și răsturnarea Jedilor, și se bucura de puterea sa. Totul putea fi al lui, orice își dorea.

Avea nevoie doar de determinarea de a lua, indiferent de prețul plătit de cei care îi stăteau în cale.

Dar...

Era, de asemenea, *căsătorit* și cu Sidious, care îi preda părți prețioase din tehnica Sith ca și cum doar i le-ar fi împrumutat – doar atât cât să crească puterea ucenicului său, fără a-l face extrem de puternic.

Totuși, va veni o zi când vor fi egali.

Scrută stelele, așteptând nerăbdător momentul în care își va putea lua propriul ucenic și, împreună cu acesta, îl va răsturna pe Darth Sidious de pe tronul său.

Asta îi dădea ceva pentru care să trăiască.

Capitolul 54

- Încă un pahar, străine? îl întrebă proprietarul cârciumii pe Obi-Wan Kenobi.
- Cât mă costă?
- Zece credite pentru reumplere.
- E la fel de mult ca un pahar din unul dintre coniacurile voastre de import.
- Este prețul pentru a rămâne hidratat pe Tatooine, prietene. Da sau nu?
- Obi-Wan aprobă din cap.
- Umple-l.

Adunată de singurul vaporizator de umiditate al cantinei, apa era oarecum tulbure și avea un gust metalic, dar era de o calitate mai bună decât cea adunată de propriul vaporizator al lui Obi-Wan. Dacă voia să supraviețuiască în cocioaba pe care o găsisese, avea nevoie să repare vaporizatorul sau să obțină cumva unul mai nou de la comercianții Jawa care treceau ocazional prin regiunea pe care acum o numea *casă*.

Dacă nu ar fi fost bunătatea creaturilor cu haine maro, încă ar fi mers pe jos până la Anchorhead, în loc să stea la umbra verandei cantinei, sorbind apă. Fiind o așezare bătută de vânt în apropierea Mării Dunelor de Vest de pe Tatooine, Anchorhead era puțin mai mult decât un punct comercial frecventat de fermierii de umiditate care formau comunitatea de sare a *Marelui Chott*, sau de comercianții care călătoreau între Mos Eisley și Wayfar, în sud. Anchorhead avea o mică populație rezidentă, o duzină de magazine de provizii și două cantine mici. Dar era cunoscut mai ales pentru generatorul de energie situat la marginea orașului.

Numită după proprietarul ei, *Stația Tosche* furniza energie fermelor de umiditate și servea drept depozit de reîncărcare pentru speederele de teren ale fermierilor și alte vehicule de transport cu repulsor. Stația avea și un repetitor de hiperunde, care – atunci când funcționa – primea transmisii HoloNet de pe Naboo, Rodia și, ocazional, Nal Hutta, din spațiul Hutt.

Stația Tosche funcționa astăzi, iar puținii clienți de după-amiază ai *Călătorului Obosit* recuperau știrile și rezultatele evenimentelor sportive care avuseseră loc cu câteva săptămâni în urmă. Obi-Wan – cunoscut local sub numele de Ben – intrase în posesia unei case abandonate pe un deal din Deșertul Jundland. Arunca din când în când câte o privire pe ecranul HoloNet, dar centrul interesului său era un magazin de provizii de peste drum de cantină. În lunile care trecuseră de când sosise pe Tatooine, părul și barba îi crescuseră repede, iar fața și mâinile îi deveniseră maro. În cizmele sale moi și în roba sa lungă, cu gluga ridicată pe cap, nimeni nu l-ar fi luat drept un fost Jedi, cu atât mai puțin un Maestru care făcuse parte din Înaltul Consiliu. În orice caz, Tatooine nu era o lume în care se puneau întrebări. Locuitorii se întrebau, bârfeau și teoretizau, dar rareori se interesau de motivele care îi aduceau pe străini pe îndepărtata Tatooine. Împreună cu faptul că lumea se afla încă în mare parte sub stăpânirea Huttilor, eticheta predominantă de *frontieră* făcuse din Tatooine un refugiu pentru infractori, contrabandiști și nelegiuiți din sistemele stelare din întreaga galaxie.

Mulți dintre localnici abia aflau că fosta Republică era acum un Imperiu, iar celor mai mulți dintre ei nu le păsa într-un fel sau altul. Tatooine era la periferie, iar

lumile periferice puteau fi la fel de bine invizibile pentru îndepărtatul Coruscant.

Cu câteva luni în urmă, când el și Anakin se aflau în căutarea unor indicii care sperau că îi vor duce la Darth Sidious, Obi-Wan îi spusese lui Anakin că se putea gândi la locuri mult mai rele decât Tatooine pentru a trăi, și încă mai simțea la fel. Acceptase cu ușurință nisipul omniprezent care îl enervase atât de mult pe Anakin. Cerul lui Tatooine cu apusul său dublu era întotdeauna o minune de privit. Iar izolarea i se potrivea. Cu atât mai mult cu cât Anakin fusese subminat de Palpatine și, pentru o scurtă perioadă, îl slujise pe noul Împărat. Având în vedere tot ce se întâmplase de atunci, singura imagine pe care Obi-Wan știa că nu o va putea șterge niciodată din memorie era cea a lui Anakin – Darth Vader, cum îl numise Sidious – îngenuncheat în semn de credință față de Lordului Întunecat, după care comise o serie de crime în Templul Jedi. Dacă exista o a doua imagine, era cea a lui Anakin arzând pe malul unuia dintre câmpurile de lavă de pe Mustafar, blestemându-l.

Greșise că l-a lăsat pe Anakin să moară acolo? Ar fi putut fi el izbăvit, așa cum crezuse Padme până la sfârșit? Acestea erau întrebări care îl frământau și îl dureau mai mult decât ar fi crezut vreodată. Și acum, după atâtea luni, se afla pe Tatooine, lumea natală a lui Anakin, veghind asupra lui Luke, fiul cel mic al lui Anakin.

Motivul pentru care Obi-Wan trăia.

În orice caz, privea de la distanță. Nu se mai apropiase de copil de câteva săptămâni. Chiar peste drum, Luke stătea într-un marsupiu purtat de Beru în timp ce aceasta cumpăra zahăr și lapte albastru; nici ea, nici soțul ei, Owen, nu știau de prezența lui Obi-Wan pe veranda cantinei, de privirea lui vigilentă, deși ascunsă.

În timp ce Obi-Wan ducea paharul cu apă la gură și sorbea, o știre de pe HoloNet îi ajunsese la ureche și se întoarse spre ecranul cantinei, simultan cu un torent de statică care întrerupse transmisia.

— Ce spunea? întrebă Obi-Wan pe un om așezat la două mese distanță.

— O bandă de Jedi a fost ucisă pe Kashyyyk, spuse omul.

Apropiat de vârsta lui Obi-Wan, omul purta haine utilitare de genul celor folosite de muncitorii de la hangarele din portul spațial Mos Eisley.

Dacă reporterul HoloNet se referise la Jedii care fuseseră pe Kashyyyk cu Yoda... Nu, își dădu seama Obi-Wan când semnalul reveni brusc. Reporterul vorbea despre evenimente recente! Despre Jedi care, evident, supraviețuiseră *Ordinului 66* și fuseseră descoperiți pe Kashyyyk!

Continuă să asculte, devenind din ce în ce mai rece pe dinăuntru.

Imperiul acuza Kashyyyk de complot la o rebeliune... Mii de Wookiee muriseră; sute de mii fuseseră întemnițați... Obi-Wan își strânse ochii în consternare. El și Yoda recalibraseră baliza Templului pentru a-i avertiza pe Jedii supraviețuitori să se îndepărteze de Coruscant. La ce se putuseră gândi cei descoperiți pe Kashyyyk, să se grupeze astfel, să atragă atenția asupra lor în loc să se retragă, așa cum li se ordonase? Credeau că pot aduna destule forțe pentru a merge după Palpatine?

Bineînțeles că asta au crezut, își dădu seama Obi-Wan. Nu-și dăduseră seama că Palpatine manipulasе războiul; că un Sith ocupa tronul; că, la fel ca toți ceilalți, Jedii nu reușiseră să înțeleagă un adevăr care ar fi trebuit să fie evident cu ani în urmă: Republica nu meritase niciodată ca ei să lupte pentru ea.

Idealurile democrației nu fuseseră înăbușite de Palpatine. Jedii îndepliniseră misiuni cu merite îndoielnice pentru numeroși Cancelari Supremi, dar întotdeauna în numele apărării păcii și justiției. Ceea ce nu reușiseră să înțeleagă era că Senatul,

Coruscantul, cetățenii din nenumărate lumi și sisteme stelare, obosiți de vechiul sistem, lăsaseră democrația să moară. Iar într-o galaxie în care scopul era controlul nemijlocit de la vârf și în care scopul justifica mijloacele, Jedii nu aveau ce căuta.

Aceasta fusese răzbunarea finală a Sithului.

Când Obi-Wan își ridică privirea, HoloNetul, intermitent bruiat, afișa imaginea unei persoane îmbrăcate în ceea ce părea aproape un costum negru din cap până-n picioare. Uman sau umanoid – specia ființei nu era menționată – Imperialul mascat se părea că jucase un rol important în urmărirea și execuția Jedilor *insurgenți* și înrobirea rebelilor Wookiee. Explozia de electricitate statică care însoți menționarea de către reporter a identității siluetei s-ar putea să fi izvorât din creierul lui Obi-Wan. Încă înfrigurat de anunțul anterior despre Jedi, fu acum paralizat de o teamă bruscă.

Nu putea să fi auzit ceea ce credea că auzise!

Se întoarse spre muncitorul de la portul spațial.

— Ce a spus? Cine este tipul?

— Lordul Vader, spuse bărbatul, bând din paharul său de coniac.

Obi-Wan clătină din cap.

— Nu, asta nu e posibil!

— Nu m-ai întrebat dacă eu cred că e posibil, omule. M-ai întrebat ce a spus.

Obi-Wan se ridică în picioare amețit, dărâmându-și masa.

— Hei, ia-o ușor, prietene, spuse bărbatul, ridicându-se.

— Vader, murmură Obi-Wan. Vader e viu.

Ceilalți clienți ai cantinei se întoarseră să îl privească.

— Revino-ți, prietene, îi spuse bărbatul lui Obi-Wan în șoaptă. Apoi îl chemă pe proprietarul cârciumii. Toarnă-i o băutură – una adevărată. Și pune-o pe nota mea de plată.

Îndreptând masa, îl îndemnă să se așeze înapoi pe scaunul său și se lăsă pe unul alăturat. Proprietarul cantinei aduse băutura și o așeză în fața lui Obi-Wan.

— E în regulă?

— Este bine, spuse bărbatul din Mos Eisley. Nu-i așa, prietene?

Obi-Wan aprobă din cap.

— Insolație.

Proprietarul cantinei păru mulțumit.

— Îți mai aduc niște apă.

Noul prieten al lui Obi-Wan așteptă până când rămaseră singuri pentru a spune:

— Chiar te simți bine?

Obi-Wan aprobă din nou din cap.

— Serios.

Bărbatul adoptă o voce conspirativă.

— Dacă vrei să rămâi în regulă, să vorbești mai încet despre Vader, înțelegi? De asemenea, nu mai pune întrebări despre el. Chiar și în acest loc uitat de Forță.

Obi-Wan îl studie.

— Ce știi tu despre el?

— Doar atât: Am un prieten, un comerciant de lemn de esență tare, care se afla pe Kashyyyk când Imperialii au lansat atacul asupra unui loc numit Kachirho. Cred că a fost norocos că nava lui a decolat și a putut sări în hiperspațiu. Dar susține că l-a văzut pe acest Vader, sfâșiindu-i pe Wookiee de parcă ar fi fost niște jucării și

luptându-se cu săbiile cu Jedii care erau pe planetă. Lucrătorul de la spațioport aruncă o privire pe furiș prin cantină. Acest Vader, el a prăjit Kashyyykul, prietene. Din ce spune prietenul meu, vor trece ani buni până când va crește vreun wroshyr.

— Și Wookiee? spuse Obi-Wan.

Străinul ridică din umeri cu regret.

— Oricine poate ghici. Punând câteva credite pe masă, se ridică în picioare. Ai grijă de tine. Aceste deșerturi nu sunt atât de îndepărtate pe cât crezi tu.

Când sosi apa, o bău dintr-o înghițitură, își puse rucsacul în spate și părăsi umbra răcoroasă a verandei pentru lumina aspră a străzilor din Anchorhead. Se mișca într-o ameteală care nu avea de-a face cu strălucirea soarelui sau căldura.

Oricât de imposibil ar fi părut, Anakin supraviețuise pe Mustafar și își reluase titlul Sith de Darth Vader. Cum putuse Obi-Wan să fie atât de prost încât să-l aducă pe Luke aici, dintre toate lumile? Lumea natală a lui Anakin, mormântul mamei sale, casa singurilor membri ai familiei sale... Obi-Wan strânse sabia pe care o purta sub haină. Îl împinsese el pe Anakin și mai adânc în partea întunecată abandonându-l pe Mustafar? Îl putea înfrunta din nou pe Anakin? Îl putea ucide de data asta?

De pe partea cealaltă a străzii, îi urmări pe Owen și pe Beru în timp ce treceau de la un magazin la altul, aprovizionându-se cu alimente de bază. Ar trebui să-i avertizeze despre Vader? Să-l ia pe Luke de lângă ei și să-l ascundă pe o lume și mai îndepărtată din Inelul Exterior? Teama lui începu să crească. Speranțele lui și ale lui Yoda pentru viitor erau spulberate, la fel cum *Cel Ales* spulberase speranțele Jedilor de a aduce echilibrul în Forță...

Obi-Wan.

Se opri brusc. Era o voce pe care nu o mai auzise de ani de zile, care îi vorbea nu în urechi, ci direct în gândurile lui.

— Qui-Gon! spuse el. Maestre!

Dându-și seama că localnicii îl vor cataloga rapid drept nebun dacă îl vor auzi vorbind singur, se ascunse pe aleea îngustă dintre două magazine.

— Maestre, este Darth Vader Anakin? întrebă el după o clipă.

Da. Deși Anakin pe care îl știam noi doi este întemnițat de partea întunecată.

— Am greșit că l-am lăsat pe Mustafar. Ar fi trebuit să mă asigur că era mort.

Forța va determina viitorul lui Anakin. Obi-Wan, lui Luke nu trebuie să i se spună că Vader este tatăl său, până la momentul potrivit.

— Ar trebui să iau măsuri suplimentare pentru a-l ascunde pe Luke?

Nucleul lui Anakin care locuiește în Vader înțelege că Tatooine este sursa a aproape tot ceea ce îi provoacă durere. Vader nu va pune niciodată piciorul pe Tatooine, fie și numai de teama trezirii lui Anakin.

Obi-Wan expiră ușurat.

— Atunci obligația mea este neschimbată. Dar, din ceea ce mi-a spus Yoda, știu că mai am multe de învățat, Maestre.

Întotdeauna ai fost așa, Obi-Wan.

Vocea lui Qui-Gon se stinse, iar temerile lui Obi-Wan începură să se risipească, fiind înlocuite de așteptări reînnoite.

Întorcându-se în lumina orbitoare a celor doi sori gemeni ai lui Tatooine, îi ajunse din urmă pe Owen, Beru și Luke și îi veghe în tăcere tot restul zilei.

SFÂRȘIT

UNIVERSUL STAR WARS

ANEXE

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici și nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată, care întotdeauna și-a servit cetățenii bine și cu credință. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăși conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în fața legii și își trăiau viața cu drepturi care le garantau deopotrivă șansă și libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei. . . În vremea aceea au apărut și primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace și expansiune galactică determinată de inventarea și progresul călătoriilor prin hiperspațiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz și neînfricat, numărând sute și mii de membri, ce a slujit la apărarea și protecția popoarelor Republicii. Înțelepciunea, bravura și puterea lor au devenit legendă. Trăgându-și tăria comună din Forță, Cavalerii Jedi au menținut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei, generații după generații, și au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili și demni să fie Cavaleri.

Prin strânsa ei coeziune, Vechea Republică a devenit invulnerabilă față de orice atac din afară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mișcare pentru că ea ar fi însemnat un eșec sigur. Cetățenii Vechii Republici au putut dormi liniștiți în paturile lor, aflați în siguranță înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuși. Dar, la fel ca în multe societăți democratice, el nu a venit din partea unei forțe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influență și mită, plecându-se cel mai adesea în fața dorințelor celor implicați în afaceri de comerț interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace și mulțumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SIH...

Un mare contingent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniți de partea întunecată a Forței au fost expulzați din Vechea Republică. După ce au pribegit o

vreme, ei au dat peste ființele umanoide cunoscute sub numele de Sith și au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuți sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani Imperiul lor avea să prospere și să crească. În acest timp Cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supușilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith și a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici și ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici, dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor din Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, acești Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar au fost permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmașă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa și căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găsește învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith și le folosește pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoștințe Kun pune la cale o vastă și puternică frăție și își arogă titlul de prim Stăpân Întunecat al Sith. Kun și alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei și reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați îi distrug printr-o masivă lovitură nimicitoare pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este și el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veșnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți și nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un Senator ambițios și lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență și autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie și va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Cancelar al Republicii și s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi și avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu știau era că Palpatine își trăgea puterea și carisma din partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Cancelar, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta își urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul Imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planșeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi științe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i știa de frică, Palpatine

s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbușite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic și executați sumar. Ei s-au văzut abandonați, trădați sau uciși chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcțiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredințată Guvernatorilor regionali numiți de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă dintr-o singură lovitură, a ținut liderii îngroziți ai fiecărei lumi sub amenințarea anihilării. Steaua Mortii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de ființe pe care le conducea.

ALIANȚA REBELĂ...

Când Imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetățeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet și discret într-o Forță Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului și întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început, fără să știe, acest grup curajos a avut aliați în Senat. Acei Senatori planetari au înțeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine și au pus la cale, în secret, răsturnarea lui printr-o mișcare de preemțiune care ar fi concentrat valul rezistenței într-o forță care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan și Senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Președinția Senatului. Tentativa lor a eșuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupți a fost instalată. La o întâlnire în reședința lui Organa în Casa Cantham din Orașul Imperial, Mon Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine și a forțelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mișcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar și întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viață democrației Vechii Republici și sistemului Senatorial și socotea că, odată pusă în mișcare pentru a-l opri pe Palpatine, anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simțit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când Guvernatorul planetar Ghormanez a refuzat să se incline în fața lui Palpatine. Cetățenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor, au organizat un protest pașnic pe principalul port spațial al planetei, blocând piste de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise și alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenționat peste protestatari atunci când a venit să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici și în acel moment multe alte lumi au înțeles că sistemul democratic pe care îl cunoșteau s-a prăbușit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe Senatoarea Mohtma să deturneze fonduri și arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistență organizată. Încă și mai important, poate, Organa și mica sa grupare de simpatizanți ai Rebelilor din Senat au pus la dispoziția liderilor Rebeli informații strict secrete, permițându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor și trupelor Imperiale.

Multe grupuri izolate de rezistență împrăștiate prin toată galaxia i-au pricinuit puține griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forțele lor dezorganizate. Ei aveau puține arme și, desigur, nimic din ceea ce ar fi putut face față forțelor Imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unități de rezistență au

fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marțială.

Implicarea Senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliția secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informație dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala Imperială. Astfel, ea a evitat capturarea și dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Șeful Statului Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroșilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai bun la fonduri, aprovizionare și armament, cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest *Tratat Corellian* a pus bazele Alianței care în scurtă vreme și-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeași conferință, l-a sfidat în mod fățiș pe Palpatine și chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

*„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;
Ai instituit o politică flagrantă de rasism și genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie;
Ai înlăturat conducătorii aleși ai planetelor, înlocuindu-i cu Moffi și Guvernatori după bunul tău plac;
Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;
Ai ucis și întemnițat milioane de persoane care nu au beneficiat de un proces;
Ai extins armata dincolo de limitele necesare și prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuși.
Noi, Alianța Rebelă, în numele și cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public și solemn intențiile noastre:
Să luptăm și să ne opunem ție și forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;
Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;
Să provocăm distrugerea ta și distrugerea Imperiului Galactic;
Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie.
Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem cheazășie proprietățile, onoarea și viețile noastre.”*

Lumile din întreaga galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine și a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase și specii au fost lăsate deoparte, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați și întemnițați de Imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

